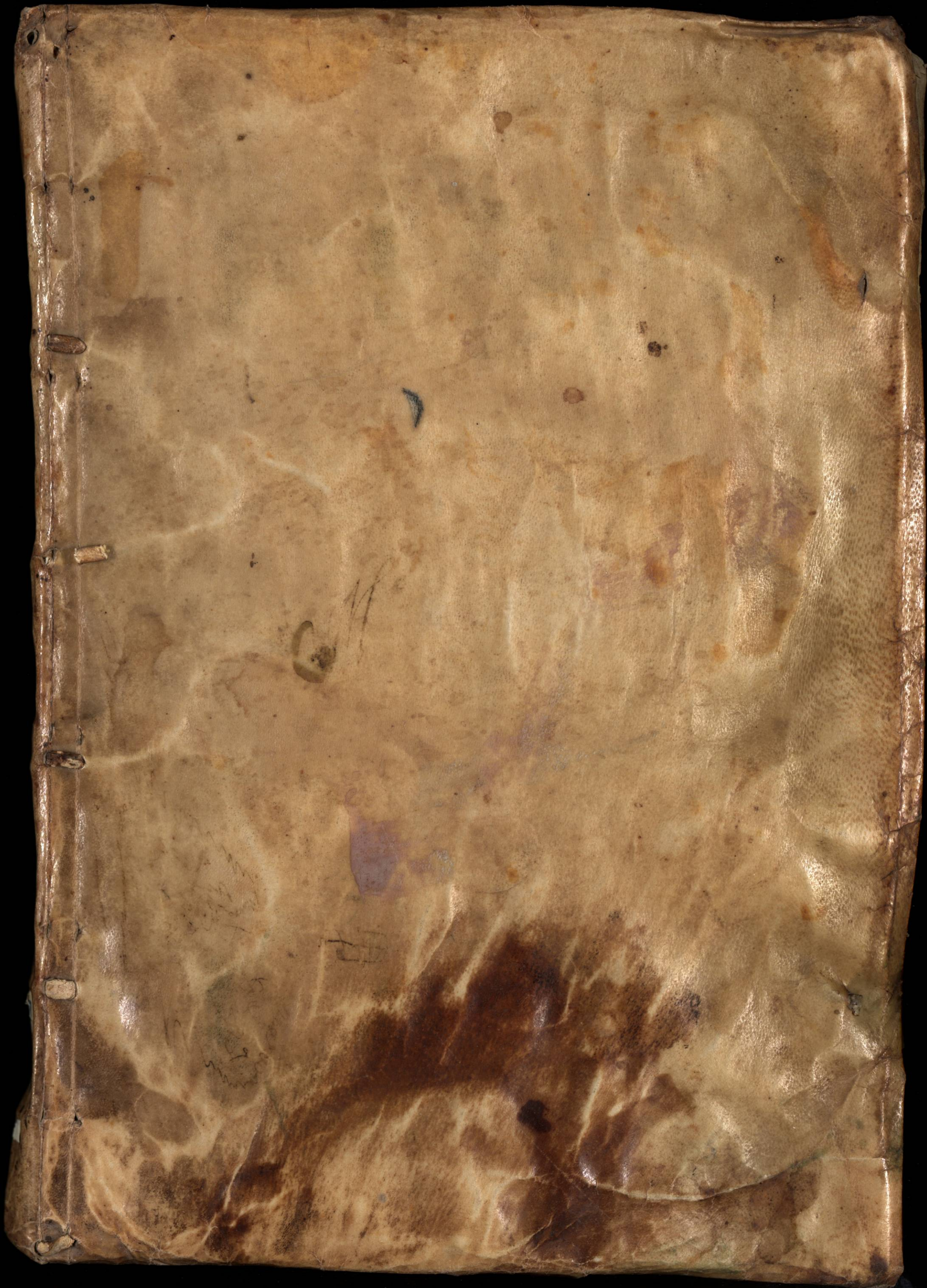

C0000153307

F.A. 060
V. 2

RE21131

Infortiatum,
SEV
PANDECTARVM IVRIS
CIVILIS, TOMVS SECVNDVS.

EX PANDECTIS FLORENTINIS, NVPER
in lucem emissis quoad eius fieri potuit, representatus:

COMMENTARIIS ACCVRSII, ET SCHOLIIS
Contij, & paratilis Cuiacij, necnon multorum aliorum do-
ctorum virorum observationibus illustratus.

Es propiedad de

M CELIGUETA
(Aibar)

do
Liz. Larraga

Gomez

los los

PARISIIS,
Apud Sebastianum Niuellium, sub Ciconiis,
via Iacobæa.

M. D. LXXVI.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

PRIVILEGII SUMMA.

AROLVS IX. Francorum rex, suo diplomate sanxit, ne quis Pandeclas & ceteros Iuris Civilis tomos ab Antonio Contio recognitos, & scholis illustratos, ante decennium, à die primæ editionis numerandum, præter Sebastianum Niuellium Bibliopolam, ad eius castigationis exemplum imprimat, nève alibi impressa diuendat in Galliis. Secus qui faxit, mulcta fisco applicanda, aliisque pœnis indictis damnabitur, vt latius patet in literis Privilegij, indultis Lutetia. 16. Martij 1571.

INFORTIATI RVBRICAE

quinque & centum, versibus

quadraginta sex annotantur.

*Quando coniugio dos est repetenda soluto.
Solutio matrimonii quemadmodum dos petatur.*

TERMINAT HÆC RVBRICA vigessimus quartum librum ff. veteris.

Infortiatum liber primus.

*Impensas dotis, res amotas dabo prima.
Agnosco. ventrem. ventris quoque nomine mitto.
Nomine si ventris mulier, de concubitu fit.*

De impensis in rebus dotalibus factis. De actione rerum annotarum. De agnoscendis vel alendis liberis à parentibus. De vetre inspiciendo vel partu custodiendo. Si ventris nomine muliere in possessionem missa, eadem possessio dolo malo ad alium translata esse dicatur. Si mulier ventris nomine in possessione calumnie causa esse dicatur. De concubinis.

Secundi libri rubrica.

*Dat tibi tutelam, etiam testando secunda.
De confirmando, de legitimis, dare possunt.
Tutores videas hic qui petat, atque ministret.
Auctor, & ex facto, de suspectis sociabunt.*

De tutelis. De testamentaria tutela. De confirmando tutore vel curatore. De legitimis tutoribus & curatoribus. De tutoribus vel curatoribus datis ab iis qui ius dandi habent. Qui petant tutores vel curatores: & ubi petantur. De administratione & periculo tutorum & curatorum. De auctoritate & consensu tutorum vel curatorum. Quando ex facto tutoris vel curatoris minores agere vel conueniri possunt. De suspectis tutoribus vel curatoribus.

Tertij libri rubrica.

*Excusat terna pars, educat, & rationes.
Vtile, pro tutore gerit, falsus quoque, mandat.
Atque magistratus tenet, & de rebus eorum.
Iura dari suadent curatorem furioso.*

De excusationibus tutorum, & temporibus earum. Vbi pupillus educari debeat vel morari, & de alimentis præstandis. De tutela & rationibus distrahendis. De contraria & utili actione tutelæ. De eo qui pro tutore vel curatore negotia gessit. Quod cum falso tutore vel actore negotium gestum esse dicatur. De fideiussoribus & mādatoribus tutorum vel curatorum. De magistratibus conueniendis vel heredibus eorum. De rebus eorum qui sub tutela vel cura sunt, sine decreto non alienandis vel supponendis. De curatore furioso vel aliis extra minores dando.

Quarti libri rubrica.

*In quarta testor, sed posthumus, irrita, deler.
Heredes statuo, vulgares substituendo.
Conditio instituit, & post delibero iure.*

De testamentis, & qui testamenta facere possunt. De liberis & posthumis heredibus instituendis vel exheredandis. De iniusto rupto vel irritato facto testamento. De iis quæ in testamento delentur, inducuntur, & inscribuntur. De heredibus instituendis. De vulgari & pupillari substitutione. De conditionibus institutionum. De iure deliberandi.

Quinti libri rubrica.

*Testatur miles in quinta, acquirit & heres.
Monstrat aperire, quis omittens, silanianum.
Si quis testari prohibet, ius Codicis addat.*

De testamento militari. De acquirenda vel omittenda hereditate. Quemadmodum testamentum aperiantur, inspiciantur, & describantur. Si quis omissa causa testamenti, ab intestato vel alio modo possideat hereditatem. De senatusconsulto Siliano & Claudio. Si quis aliquem testari prohibuerit vel coegerit. De iure codicillorum.

Sexti libri rubrica.

Sextus dat primo legata notanda libellus.

De legatis & fideicommissis primo.

Septimi libri rubrica.

Septimus inde liber tractat legata secundo.

De legatis & fideicommissis secundo.

Octaui libri rubrica.

Ter quoque legata notat octauus liber ipsa.

De legatis & fideicommissis tertio.

Noni libri rubrica.

*Annua nona tenet, vsum fructum quoque legat.
seruitus, & dos hic legantur, & optio, vinum.
Instructus fundus, sunt & legata peculii.
Additur his legata rubris penus, atque supellex.*

De annuis & mensuris legatis & fideicommissis. De usu & vsum fructu & redditu & habitatione & operis per legatum vel fideicommissum relictis. De seruitute legata, de dote prælegata. De optione legata. De vino tritico & oleo legato, de fundo instructo, vel instrumento legato. De peculio legato, de penu legata. De suppellectili legata.

Decimi libri rubrica.

*In decima parte legas alimenta, vel aurum.
Liberat, ac adimit, dubiis, quæ nomine pænæ.
Norma Catonis habet, pro non scriptis quibus aufert.*

De alimentis & cibariis legatis. De auro & argento, mundo, ornamentis, vnguentis, vestibus vel vestimentis & statuis legatis. De liberatione legata. De adimendis & transferendis legatis. De rebus dubiis. De iis quæ pænæ nomine relinquuntur, de regula Catonianâ de iis quæ pro non scriptis habentur, de iis quibus vti indignis hereditates auferuntur.

Vndecimi libri rubrica.

*Conditio vndecima monstratur, lex quoque falcans,
si cui plus fuerit legatum quàm licitum sit.*

De conditionibus & demonstrationibus, & causis & modis eorum quæ in testamentis scribuntur. Ad legem Falcidiam. Si cui plus quàm per legem Falcidiam licuerit, legatum esse dicatur.

Duodecimi libri rubrica.

*Est Trebellius, atque dies cedit duodena.
Vt pro legatis caueat, legata quoque seruet.*

Ad senatusconsultum Trebellianum & Pegasianum. Quando dies legatorum vel fideicommissorum cedit. Vt legatorum seu fideicommissorum seruandorum causa caueatur. Vt in possessione legatorum vel fideicommissorum seruandorum causa esse liceat.

Tertiidecimi libri rubrica.

*Tertia post decimam est possessio parte bonorum,
si tabula extabunt, mutus bona possidet infans.
Præteritis contra tabulas possessio datur.
Legatum præstans, bona, dotem confert, ventri.
De coniungendis, edictum Carbo notauit.
Vult bona possessor tabulas retinere secundum.
Quando parens laxat, ex milite, iura patroni.
Obsequium nati debent præstare parenti.*

De bonorum possessionibus. Si tabula testamenti extabunt. De bonorum possessione furioso, infanti, muto, surdo, cæco competenti. De bonorum possessione contra tabulas. De legatis præstandis contra tab. bo. posses. petita. De collatione bonorum. De collatione dotis. De ventre in possessionem mittendo, & curatore eius. De coniungendis cum emancipatis liberis eorum. De Carboniano edicto. De bonorum possessione secundum tabulas. Si quis à parente manumissus sit. De bonorum possessione ex testamento militis. De patronatus. De obsequiis parentibus & patronis præstandis.

Decimiquarti libri rubrica.

*Libertorum sunt opera, & bona parte suprema.
Vbi libertos assignas, fraude patroni,
si nulla extabunt tabula datur, vndeque liber.
Legitimus, cognatus, adhuc succedo, gradusque.
Vnde vir ac vxor, miles, non competit omni.
Lex dat, & ordo, suis, addatur Tertullianum.*

De operis libertorum. De bonis libertorum. De situm. De assignandis libertis. Si quid in fraudem patroni sit. Si tabula testamenti nullæ extabunt. Vnde liberi. Vnde legitimi. Vnde cognati. De successorio edicto. De gradibus affinitatis & cognationis & nominibus eorum. Vnde vir & vxor. De veteranorum & militum successione. Quibus non competat bonorum possessio. Vt ex legibus & senatusconsulto, bonorum possessio detur. Quis ordo in bo. posses. seruetur. De suis & legitimis heredibus. Ad senatusconsultum Tertullianum & Orficianum.

*Expliciunt carmina titulos omnes infortiatum ingeniosa
serie comprehendentia.*

A		H		Regula Catoniana.	
		H		Rerum amotarum.	
Actioe rerum amota		Hereditibus instituendis.		S	
rum.		His quæ in testamento delentur.		Senatusconsulto Silaniano &c.	
Adimendis legatis &		His quæ pænæ nomine relinquuntur.		Seruitute legata.	
fideicommissis.		His quæ pro non scriptis habentur.		Si à parente quis manumissus sit.	
Ad legem Falcidiam.		His quæ vt indignis &c.		Si cui plus quam per legem Falcidiam.	
Administratione, &		I		Si mulier ventris nomine in possessione	
periculo tutorum.		Impensis in res dotales factis.		calumniæ causa esse dicetur.	
Acquirenda vel omit		Iniusto rupto & irritato factum.		Si quid in fraudem patroni factum sit.	
tenda hereditate.		Instructo, vel instrumento lega.		Si quis omissa causa testamenti.	
Ad senatusconsultum Silanianum.		Inspiciendo ventre.		Si quis aliquem testari prohibuerit.	
Ad senatusconsultum Trebelliam.		Iure deliberandi.		Si tabulæ testamenti extabunt.	
Ad senatusconsultum Tertuliam.		Iure codicillorum.		Si tabulæ testamenti nullæ extabunt.	
Adsignandis libertis.		Iure patronatus.		Si ventris nomine muliere in possessione	
Alimentis vel cibaribus legatis.		L		nem &c.	
Annuis legatis & fideicommissis.		Legatis & fideicommissis. 1.		Solutio matrimonio quemadmodum dos	
Auctoritate & consensu tutorum.		Legatis & fideicommissis. 2.		petatur.	
Auro & argento legato.		Legatis & fideicommissis. 3.		Successorio edicto.	
B		Legatis præstandis contra tabulas bono-		Suis & legitimis hereditibus.	
Bonis libertorum.		rum possessio. petita.		Supellectili legata.	
Bonorum possessionibus.		Liberatione legata.		Suspectis tutoribus & curatoribus.	
Bonorum possessio. fur. infanti &c.		Liberis agnoscendis.		T	
Bonorum possessio contra tabu.		Liberis & posthumis.		Testamentaria tutela.	
Bonorum possessio. secundum tabu.		Libertis vniuersitatem.		Testamentis, & qui testamenta face-	
Bonorum possessio. ex testamento militis.		M		re possunt.	
C		Magistratibus conueniendis.		Testamento militis.	
Carboniano edicto.		O		Tririco, vino & oleo legato.	
Collatione bonorum.		Obsequiis à liberis & libertis &c.		Tutela, & rationibus distrahendis.	
Collatione dotis.		Operis libertorum.		Tutelis.	
Concubinis.		Optione vel electione legata.		Tutoribus & curatoribus datis ab his.	
Conditionibus & demonstratio.		P		V	
Conditionibus institutionum.		Peculio legato.		Bi pupillus educari vel morari de-	
Confirmando tutore vel curatore.		Penu legata.		beat.	
Coniungendis cum emancipato liberis.		Q		Ventre in possessionem mittendo.	
Contraria tutela & vtili actione.		Quando dies legati cedat.		Veteranorum & militum successione.	
Curatoribus furioso vel aliis extra mino		Quando ex facto tutoris, vel cura-		Vnde liberi.	
res dandis.		toris.		Vnde legitimi.	
D		Quemadmodum testamenta aperiuntur.		Vnde cognati.	
Ote prælegata.		Qui petant tutores vel curatores.		Vnde vir & vxor.	
E		Quibus non cõperat bonorum possessio.		Vsu & usufructu legato.	
O qui pro tutore vel curatore nego-		Quis ordo in bonorum poss. seruetur.		Vt ex legibus & senatusconsultis bono-	
tia gesserit.		Qui testamentum facere possunt.		rum possessio detur.	
Excusationibus.		Quod falso tutore auctore gestum esse di-		Vt legatorum seu fideicommissorum no-	
F		catur.		mine caueatur.	
Ideiussoribus, & nominatoribus, &		R		Vt in possessione legatorum.	
hereditibus tutorum.		Rebus eorum qui sub tutela vel cura		Vulgari & pupillari substitutione.	
G		sunt.			
Radibus & adfinibus.		Rebus dubiis.			

Finis elenchi Rubricarum.

LEGES IN FORTIATI ALPHABETICA

SERIE HIC ORDINANTVR.

A		Acquisitum ad senatuscon. Tertul.		Alumnæ suæ. de adimen. lega.	
		Aeris alieni. ad leg. Falc.		Amicissimos. de excu.	
Bagnato. de cura. furio.		Aestimata res. soluto matrimo.		An in magistratus. de magi. conue.	
Ab exheredati. de leg. 1.		Aestimatis rebus. soluto matrim.		Annuæ his verbis. de an. lega.	
Ab intestato. de iur. co.		A filio herede. de ali. & cibi. lega.		Annuam pecuniam. de an. lega.	
Ab omnibus hereditibus. de		A filio herede. de leg. 1.		Ante tabulas. de iure codi.	
lega. 1.		A filia petiit. ad Trebel.		Antistius. de adquir. vel omit. hære.	
Acceptis. ad legem Falc.		Agnato prior. de legi. tu.		A parte vel domino. de leg. 3.	
Accipientis de aucto. & consen. tut.		Ait prætor. de iur. delib.		Απελευθερον. de excusationibus.	
Actione de rationibus. de tu. & ra. dist.		Alia causa. solu. mat.		Αφειρται. de excusationibus.	
Actus sui ratione. de admi. & peri. tut.		A liberto suo. de bo. liber.		Apud Aristonem. de admi. & peri. tu.	
Ad fiscum. de act. re. amo.		Alienus fundus. ad leg. Fal.		Apud Aufidium. de optio. leg.	
Adigere. de iure patro.		Alimenta & vestiaria. de ali. & cibi. le.		Apud Iulianum. de here. insti. 152. est in-	
Ad instruendam. de admi. & peri. tuto.		Alimenta liberto. de libe. agno.		scriptio. l. Si eiusmodi.	
Aditio hereditatis. de acquiren. vel omit.		Alimentorum. de assig. lib.		Apud Iulianum. ad Trebel.	
here.		Alio herede. de ali. & cibi. leg.		Apud Iulianum. de leg. 1. 783. A. in. l. cum	
Administrentes. de excu.		Aliquando accidit. de condi. & demõ.		seruus.	
Ad testiũ. de testa. & qui test. face. pos.		Alitur atque. de pecu. lega.		Apud Phuphidium. de auro & argen. le.	
Ad veterani. ad leg. Falc.		Alterius curatoris. de tute. & ra. distra-		Argento legato. de leg. 3.	
A duobus. de ope. liber.		hen.		Argumento sunt. de auro & arg. leg.	
Aemilius Dexter. de administ. & peri.		Alteri ex hereditibus. de adimen. lega.		Aristo existim. de adqui. vel omit. he.	
Acquisitum. de secundum tabu.				Aristo.	

Aristo.

Index legum Infortiati.

Aristo. de adquir. vel omit. here.	690	Conditionum quædam. de cōdi. &c.	1386	Cum in annos quando di. leg. ce.	1734
Aristo negavit. de iure codi.	645	Conditionibus de condi. & demon.	1388	Cum in annos. de an. lega.	1081
Aristo scribit. de iur. delib.	590	Conficiuntur de iure codi.	744	Cum incertus de lega. 1.	762
Asse toto. de here. insti.	502	Coniunctim heredes de lega. 3.	1059	Cum in secundo de iniusto. rup. & itri. fa.	436
Assignare de assi. li. 1957. nunc. assignare.		Consilio & opera de cura. furio.	358	testa.	1055
A testatore. de condi. & demon.	1455	Constitutione si quid in frau. pa.	1966	Cum in substitutione de lega. 3.	1356
Athletæ habent. de excu. 258. D. S. Vlpian.	460	Continetur autem de instru.	1182	Cum in testamento de reb. dub.	476
Attius de hered. inst.	1826	Contra nulum. de act. re. amo.	75	Cum in testam. de au. & arg. leg.	1272
At vbi. de lega. præstan.	324	Contrariam tutelæ actionem de contra	320	Cum. ita datur de cond. & demon.	1448
A tutela remotus de contra. & vti. ac.	187	& vti. act.	320	Cum ita legatur de lega. 2. 881. nūc. S. cum	ita l. omnia.
A tutoribus. de admi. & peri. tuto.	1365	Conuento here. de tute. & ra. distra.	499	Cum ita lega. est. quando di leg. ce.	1726
Aufertur hereditas. de his quæ vt ind.	1435	Cornelius & Mænius. de here. insti.	157	Cum ita legatur de opti. lega.	1154
Auia quæ nepo. de condi. & demon.	139	Credendum est qui per. tuto.	1313	Cum ita lega. de condi. & demon.	1423
Auia testamento de confir. tu. vel cur.	1049	Creditor debitori de libe. leg.	995	Cum ita lega. de vfu & vusu. le.	1129
Auibis legatis. de lega. 3.	1084	Creditori ita de lega. 3.	954	Cum ita testantur de lib. lega.	129
A vobis quoque. de an. lega.	1305	Creditem de lega. 2.	1420	Cum ita testatur quando dies leg. ce.	1728
Aurelius Symphorinus de lib. leg.	1299	Cuius bonis. de cura. furio.	1060	Cum legatorum. vt lega.	1734
Aurelio Sempronio. de lib. leg.	1920	Cui fundus legat. de cōdi. & demon.	713	Cum lege. qui testa. fa. pos.	378
Aut certe de ope. liber.		Cui quæ Romæ de leg. 3.	1118	Cum mulier. solu. matri.	53
B		Cui seruus si quis omis. cau. testa.	693	Cum mulier. solu. matri.	57
B Allista. ad Trebel.	1639	Cui usufruct. de vfu & vusu. leg.	899	Cum mulier. rerum amo. 76. nunc incipit.	
Bello amissi. de excu. tuto.	286	Cum alij penum de tri. vi & oleo le.	1162	Mulier.	
Beneficio legis ad leg. Fal.	1525	Cum alimenta de ali. & ciba. lega.	1151	Cum mulier de Carb. edic.	1884
Bona autem de bo. pos.	1780	Cum aliter de senatuscon. Sila.	717	Cum non facile si cui plus quàm per leg.	
Bona militis. de vetera. suc.	1995	Cum à pluribus de seruitu. legat.	1134	Falci.	1573
Bono. posses. de lega. præstan.	1831	Cum apud hostes de libe. & posthu.	420	Cum optio de opti. lega.	1159
Bonorum possessio. de bo. pos.	1779	aliàs. Dum apud host.		Cum ostendimus de fideiuf.	335
Bonorum possessio. vnde lib.	1969	Cum aurum de auro & arg. lega.	1262	Cum pater ad leg. Falci.	1526
Bonorum ventris de cura. furio.	360	Cum autem pars de leg. 2.	870	Cum pater filios de leg. 2.	529
C		Cum auus filium de condi. & demon.	1452	Cum pater plurib. de instr. &c.	1169
Cætera igitur. de lega. 1.	785	Cum centum de adimen. lega.	1321	Cum patronus de ope. lib.	1921
Campanus de ope. liber.	1929	Cū certus numer. de tri. vi. & oleo le.	1163	Cum patronus de leg. 2.	879
Cancellauerat de iis quæ in test. delen.	441	Cum certum de auro & argen. leg.	126	Cum plures de admi. & peri. tuto.	175
Capitis de suis & legi. he.	2007	Cum certum pōdus. de tri. vi. & oleo leg.	1163	Cum posthumus de libe. & posthu.	37
Capitis vnde cog.	1975	Cum codicillis de testa. tu.	134	Cum post mortem de admi. & peri. tu.	199
Captatorias de here. insti.	499	Cum curatore de admi. & peri. tu.	183	Cum propter de lega. præstan.	1819
Captatoriæ. de leg. 1.	806	Cum de lanionis. de instru. & instru.	1185	Cum proponebatur de lega. 2.	904
Carbonianum. de Carbo. edic.	1873	Cum deliberant de cura. furio. 357. nūc in-		Cum pube re. de reb. dub.	1355
Camelia. de iure patro.	1910	cipit; Dum deliberant.		Cum pupillus de condi. & demon.	1437
Cassius etiam de libe. lega.	1299	Cum dominus de senatusc. Sila.	733	Cum pupillus de tute. & ra. distrahen.	319
Catoniana reg. 1. de regu. Cato.	1360	Cum dominus seruum de pecu. leg.	1209	Cum quæritur de instru. vel instru.	1191
Catoniana regu. 2. de reg. Cato.	1362	Cum dos prælegatur. de do. præleg.	1134	Cum quæritur de reb. dub.	1356
Causa cognita. de vul. & pup. substi.	553	Cum dotem ad leg. Falci.	1525	Cum quæritur de admi. & peri. tu.	178
Celsus pater. de lega. 2.	879	Cum ei qui partem de leg. 2.	891	Cum quæreretur de lega. 3.	1044
Centurio de vulg. & pup. substi.	534	Cum emancipatus. de contra tabu.	1809	Cum quidam de an. lega.	1103
Centurio. de mili. testa.	607	Cum emancipati. de colla. bo.	1640	Cum quidam de lega. 2.	877
Cerdonem. de ope. liber.	1928	Cum emptor ad leg. Fal.	1518	Cum quidam de tuto. & cura.	146
Certum est de iniusto rup. & irri. test.	432	Cum enim hereditas. si quis omis. cau. te-		Cum quidam de libe. & posthu.	396
Certarum rerum de testa. tute.	125	sta.	709	Cum quidam de bo. pos.	1789
Chartæ appel. de bo. pos. secund. tab.	1892	Cum erat certa pecunia de an. leg.	1103	Cum quidam duos de instru.	1170
Chartis legatis de lega. 3.	1055	Cum & tunicas de auro & arg. leg.	1268	Cum quidam legationis de adqui. vel o-	mit. here.
Chirographis de admi. & peri. tuto.	216	Cum ex filio de vulg. & pup. substi.	551	Cum quidam liber. de au. & arg. leg.	1253
Circa eos. de here. insti.	446	Cum ex oratione de excu.	297	Cum quidam scripsisset. de his quæ vt in-	di.
Circa legem Falcidiam ad leg. Fal.	1530	Cum falsum de adqui. vel omit. here.	657		1375
Circa pupillum de admi. & peri. tu.	175	Cum filius rogatus de cōdi. & demō.	1458	Cum quidam vxori de supel. legat.	1225
Circa temp. quis or. in bo. pos. ser.	1998	Cum filius de lega. 2.	925	Cum quidam vxori. de lega. 2.	875
Ciuius ciuitatis. de reb. dub.	1338	Cum filiusfa. de mili. testa.	608	Cum quis vxori de dote præleg.	1140
Ciuitatibus de lega. 1.	861	Cum filiof. quis or. in bo. pos. ser.	1999	Cum quis decedens de lega. 3.	1009
Claudius Seleucus de his quæ vt indi. 175		Cum filiofa. de leg. & fideicom. 1.	758	Cum quo ad leg. Fal.	1523
Clemens patronus. de here. instit.	504	Cum filiofami. de leg. 3.	1035	Cum res legata. de leg. 1.	792
Clodius de adquir. vel omit. her.	688	Cum filio de vulg. & pupil. substi.	524	Cum scriptum esset de dote præle.	1143
Codicillis Gaio. de lega. 2. 966. nunc est. S.		Cum fisco de senatuscon. Sila.	730	Cum secundis de his quæ vt indig.	1378
Scæuola.		Cum fuerit de condi. & demon.	1393	Cum semel de tute.	114
Codicillis testamento. de an. legatis.	1093	Cum fundus de instru. vel instrum.	1191	Cum senatus de reb. dub.	1355
Codicillis de vfu & vusu. leg.	1124	Cum fundus de lega. 2.	870	Cum seruus ita. de condi. & demon.	1441
Cogi ad Trebel.	1602	Cum heres deductis ad Trebellia.	1654	Cum seruus legatus de lega. 1.	783
Cognatis vnde cog.	1976	Cum heres de adqui. vel omit. here.	660	Cum seruus legatus de adi. leg.	1323
Coheredi. de vulg. & pupil. substi.	554	Cum heres rogatur de libe. legat.	1302	Cum seruus de condi. insti.	581
Commodissime de libe. & posthu.	388	Cum heres ad Trebel.	1641	Cum sine de Carb. edic.	1885
Complura de tute.	119	Cum hereditas de admi. & peri. tu.	220	Cum sine. quando dies leg. ce.	1729
Communi de bo. liber.	1944	Cum hereditas ad Trebel.	1642	Cum soluto de act. re. amo.	85
Computationi. ad legem Fal.	1531	Cum hereditas ad Trebel.	1652	Cum solus de adqui. vel omit.	669
Concubinam ex ea. de concubi.	111	Cum heredi. de adqui. vel omit. he.	662	Cum sub hac cond. de condi. & de.	1425
Concubinam ex sola de concubi. Ibidem		Cum illud quando dies leg. ce.	1736	Cum suæ ancillæ de lega. 2.	1053
Conditiones. 1. de condi. insti.	577	Cum in annos quando di. leg. ce.	1722	Cum tab. de bo. pos. secund. tabu.	1893
Conditiones 2. de condi. insti.	579	Cum in annos de an. lega.	1089	Cum tale leg. de cond. & demon.	1429
Conditiones extrinsecus de cond. & de-	1450				
mon.					
Conditionum de condi. & demon.	1446				

Index legum Infortiati.

Cum Titio ad leg. Falc.	1522	Domus hereditarias de lega. 1.	805	Et in liberos de senatusconsul. Sila.	729
Cum tutor de tute. & ra. distra.	317	Dotalem fundum de testa. mili.	600	Et in totum de impen. in res do.	67
Cum venter de ven. in pos. mit.	1860	Dotalem seruum solu. matri.	61	Et mulieri de cura. furio.	361
Cum venter vt in pos. lega. 1774. nunc incipit. Dum.		Dotis causa. solu. matri.	2	Et ne. de confir. tut. 135. B. nunc legitur. Vt	
Cum vinum de tri. vi. & ol. leg.	1164	Dote prælegata de do. præleg.	1142	Et non tantum. de excu.	270
Cum vir vxori de condi. & demon.	1199	Dotem voluntate. solu. matri.	46	Et Proculo delegatis 2.	875
Cum vnus de ali. & ciba. lega.	1235	Dotem quam dedit de col. bo.	1846	Et quidem totum de lega. 1.	765
Cum vsusfructus de vsu & vsufr. leg.	1108	Dum apud hostes de lib. & posthu.	420	Et qui non sunt de tut. & cura. 153. C. l.	
Cum vulgari de dote præleg.	1142	Dum deliberant de cur. fur.	357	Et si ancilla de pecu. lega.	1198
Cum vxori suæ de lega. 3.	1044	Dum venter vt in pos. leg.	1774	Et si certus sit de senatusc. Sila.	729
Curator de ven. in pos. mit.	1858	Duo fratres de adqui. vel amit. here.	678	Et sic definit. solu. matri.	61
Cura or ex senatusc. de cura furio.	37	Duo heredes. si quis omis. cau. test.	710	Et si conditionalis de aucto. & consen. tu.	227
Curator furiosi de cura. furio.	363	Duo socij de here. insti.	455	Et si contra tabu. de vulg. & pupil. sub. stit.	548
Curator pro mino. de admi. & peri. tu.	211	Duo sunt Titij de testa. tute.	132	Et si datus de testa. tu.	125
Curator pupillo de tu. & cura.	148	Duo tutores de magi. conue.	342	Et si æquo pretio de lega. 1.	807
Curatorem etiam de aucto. & consen. 231		Duorum de ope. liber.	1929	Et si ex de bo. liber.	1935
Curatorem impuberi. de tu. & cura.	154	Duobus coniunctim de lega. 1.	829	Es si extrinsecus. quando ex fac. tuto.	235
Curatorem qui pe. tut. 157. B. §. curatorem		Duobus pupillis de testa. tute.	129	Et si maxime. de serui. lega.	1133
D		Duos mater filios de cōdi. & demō.	1426	Et si non sunt. de auro & argen. leg.	1263
Amnas esto de vsu & vsufr. le.	109	Duos separatim de vsu & vsufr. leg.	1109	B. in l. cum aurum.	
Debitor decem de lega. 2.	950	E		Et si non totam si quis omis. cau. test.	709
Debitor sub. ad Trebel.	1672	Adem in omnibus de legat. 3.	1053	Et si pepercerit de libe. & posthu.	381
De bonis de Carb. edic.	1880	Eadem ratio est. de instru.	1173	Et si pluribus de aucto. & consen. tu.	224
Decreto decurionum qui pe. tuto.	157	E. d. d. de excusationibus.	253	Et si quid in eam. solu. matrim.	34
Decreto præ. de admi. & peri. tu.	181	E. d. d. qui pet. tut.	155	Et si substitutum de adq. vel omit. her.	668
Decreto prætoris de suspic. tut.	145	Eas causas de condi. & demon.	149	Et si testamētum de rebus eorum qui sub	
Decessit de Carbo. edic.	1883	Ea tamen adiectio de lega. 3.	1033	tut. 356. B. l. Paulus.	
Dedit dotem de colla. bo.	1846	Edicto prætoris de bo. pos.	1789	Et si transferam de adimen. leg. 1325. nunc	
De diuisione solu. matri.	8	Edictum de custodiendi de inspi. ven. 103		incipit. Licet transferam.	
Deducta ad Trebel.	1666	E. d. d. de excusationibus.	271	Eum bonis de acquir. vel omit. her.	684
De ætate ad Trebel.	1592	E. d. d. de tut. & curator.	151	Eum patronum de iur. pa.	1905
De euictione ad Trebel.	1694	Eius artificij de ope. liber.	1919	Eum qui codicillorum de iur. codi.	741
Defensor tutoris de tute. & ra. distra.	319	Eius bona. qui test. fa. pos.	380	Eum qui duobus de adqui. vel omit. her.	659
Defendente tut. de auct. & consensu	231	Eius qui apud hostes qui test. fa. pos.	366	Eum qui nouissimus ad Trebel.	1641
De grege ouium de instru.	1173	Eius militis de testa. mili.	610	Eum qui post de condi. & demon.	1453
De libertatibus si quis omis. cau. test.	708	Eius serui ad leg. Falc.	1513	Eum qui rogatus de an. lega.	1092
De militis testamento de testa. mili.	594	Eius seruum de here. insti.	497	Eum qui tacitum de his quæ vt indig.	1380
Demonstratio falsa de condi. & c.	1394	Ei qui. de bo. pos.	1784	Ex asse. ad leg. Falc.	1520
Denique & delib. de iusto rup. & irri.	424	Ei qui de statu. de tuto. & cura.	151	Ex asse. ad Trebel.	1634
Denique Pegasus de pecu. legat.	1202	Ei qui ita de condi. insti.	579	Excipiuntur de senatuscons. Sila.	731
De omnibus de tute. & ra. distra.	305	Ei qui mortem de his quæ vt indig.	182	Excusare se tutor de excu.	288
De rebus amotis de act. re. amo.	78	Ei qui pro tutore de eo qui pro tuto.	327	Excusatus videtur si quis omis. cau.	700
De statu suo qui test. fa. pos.	369	Ei qui se. de adqui. vel omit. here.	626	Excusantur de excu. tuto.	248. BC
De tapetis de supel. lega.	1222	Ei qui soluendo de here. insti.	510	Ex diuerso solu. matri.	24
Detrahare de adimen. lega.	1336	Ei quoque de pecu. lega.	1205	Ex duobus de vulg. sub. sti.	547
Diariis de ali. vel ciba. lega.	1250	Ei quoque vt lega.	1756	Ex duobus filiis de contra tabulas	1810
Dies incertus de condi. & demon.	1434	Emancipatus si à pa. quis ma.	1988	Ex ea scriptura qui testa. face. pos.	379
Diuus Claudius de iur. par.	1903	Emancipatus vnde lib.	1968	Ex eo quod interrogatus quod fal. tu. au-	
Diuus Marcus de senatuscon. Sila.	722	Emancipato quis. de coniungen. cum e-	1867.	cto.	334
Diuus Pius de opti. lega.	1151	man.	1700	Ex eo tempore de testa. mili.	618
Diuus Seuerus qui pe. tuto. 156. A. l. si min.		E. d. d. de excusationibus	251	Ex eo vino de tri. vi. & oleo lega.	1166
Diuus si à pa. quis ma.	1000	Epistolam ad Trebel.	1700	Ex eis apparet de excu. tuto.	294
Diuus si cui plus quam per leg. Falc.	1573	E. d. d. de excusationibus	245	Ex facto etiam de here. insti.	465
Diuus Traianus de testa. milit.	606	Ergo si. si quid in frau. pa.	1965	Ex facto. ad Trebel.	1610
Diuus Traianus si à pa. quis manu.	1900	Etiā contutoris de admi. & peri. tu.	178	Ex facto de here. insti.	473
Diuus Vespasianus de iure patrona.	1904	Etiā de vt lega. no.	1757	Ex facto de vulga & pupilla. sub.	560
Diui Marcus & Verus de tutoribus & cu-		Etiā ea quæ de lega. 3.	992	Ex filio præterito de lega. 3.	976
ratoribus	153	Etiā fideiussorem de fideiussoribus	335	Ex imperfecto de lega. 3.	295
Diui Seuerus & Antoninus. de his quæ vt		Etiā filios solu. matri.	26	Ex inofficioso de senatuscon. Sila.	733
indig.	1364	Etiā hoc modo de lega. 1.	858	Ex militari de testa. mili.	596
Diui fratres de iur. pat.	107	Etiā militibus de obsequi.	1910	Ex parte de adqui. vel omit. here.	664
Diui Seuerus de adimen. lega.	1322	Etiā non municeps de tute.	117	Ex parte de adimen. lega.	1325
Diui Seuerus ad leg. Falc.	1556	Etiā si partis de lega. 1.	849	Explicito ad Trebel.	1575
Diui Seuerus & de iure codi.	742	Etiā si. si cui plus quam per leg. Fal.	1567	Ex pluribus de admi. & peri. tu.	199
Diui Seuerus & Anto. de admi. & peri. tu-		Etiā si tutor de aucto. & consen. tu.	230	Ex pupillari. de vulga. & pup. sub. sti.	564
to.	184	Etiā si. vt in pos. lega.	1775	Ex semis. de adqui. vel omit. here.	675
Diuortio facto. solu. matr. 10. B. §. Papinia.		Etiā si non interrogatus de aucto. & cō	224	Ex sententia de testa. tut.	132
l fructus.		sen. tu.	1931	Extraneo de ven. in pos.	1858
Diximus tres de excu. tuto.	252. C.	Etiā si de bo. lib.	1931	Ex tribus de bo. liber.	1944
Dolia fictilia. de instru.	1193	Et ante omnia de impen. in res do. fa.	73	Ex vnciis de here. insti.	510
Dolus tutorum quando ex fac. tut.	233	Et econtrario de adqui. vel omit. her.	628	Ex vsu testatoris de tri. vino & oleo leg.	1166. B
Dolō facit mulier si ven. no.	106	Et eo modo de lega. 1.	859	F	
Dolōve malo de act. re. amo.	75	Et expleta de here. insti.	466	Abiles de ope. liber.	1915
Dolō carere ad leg. Fal.	1515	Et fideicommissum de lega. 3.	1062	Facere posse solu. mat.	40
Dominus seruum de pecu. lega.	1210	Et hoc Titius de here. insti.	481	Facere testamentum de testa. mili.	595
Dominus Stichus. de pecu. lega.	1211	Et ideo de act. rerum amo.	74	Facta.	
Domino à familia de senatusc. Sila.	733	Et ideo de lega. præstan.	1818		
Domitius Labeo qui testa. face. pos.	378	Et ideo quod fal. tu. aucto.	331		
		Et ideo si viuo de adimendis legatis. 11	321		

Index legum Infortiati.

Facta, ad Trebel.	1677	Gaius Seius, de iur. patro.	1905	Hoc edictum de ope, lib.	1914
Falcidia interuenire, ad leg. Fal.	1516	Gaio Seio trecetos, de ali. vel cib. le.	1237	Hoc edicto, si ventris no.	105
Falcidia legis, ad leg. Fal.	1500	Gallus, de libe. & posthu.	403	Hoc edictum de bo. lib.	1930
Falcidia stipulatio, ad leg. Fal.	1533	Generaliter, de admi. & peri. tut.	175	Hoc est patris de gra. adfi.	1982
Falsa demonstratio, de cond. & demō.	1404	Generaliter, vnde leg.	1973	Hoc genus legari de condi. & demō.	1454
Falsus tutor, quod fal. tut. aucto.	332	Generali capite, de vfu & vfufr. leg.	1119	Hoc legatum de lega. 3.	1032
Fideicommissum quod ex testamento, de senatuscon. Sila.	737	Geometra, de excu.	287	Hoc modo de condi. & demon.	1424
Fideicommissum quod à lega. de leg. 1.	817	Gerere, de admi. & peri. tuto.	158	Hominis opera de vfu & vfufr. leg.	1105
Fideicommissum, de condi. & demō.	1434	Gerit p. here. de acquir. vel. omit. her.	685	Hominis quoque de vfu & vfufr. leg.	1105
Fideicommissa, de lega. 3.	982	Gradus, de gra. adfi.	1981	Homine legato de opti. lega.	1159
Filiusfamilias, qui test. fa. pos.	369	Grege autem, de lega. 2.	868	Honori de obseq.	1911
Filiusfamilias, de libe. & posthu.	400	Grege legato, de lega. 1.	767	Huius actionis quod falso tu. auct.	331
Filiusfa. equestri, de testa. mili.	618	H		Huius edicti, quod fal. tu. auct.	328
Filiusfami. de acquir. vel. omit. here.	687	Habitatio quoq. de ven. in pos. mit. ten.	1858	Huiusmodi legatum de leg. 1.	825
Filiusfami. miles, de lega. 4.	852	Habitatiois quoq. de vfu & vfufr. le.	1108	Huiusmodi quando dies leg. ce.	1724
Filiusfa. qui militauerat, ad leg. Fal.	1493	Hac parte, vnde cog.	1975	I	
Filiusfamilias, de iur. patro.	1905	Hac actio, solu. matri.	63	Iam dubitari de here. insti.	508
Filiusfamilias, vnde lib.	1971	Hec autem, si cui plus quā per leg. fal.	1571	Iam hoc iure de vulg. & pup. substi.	525
Filius à patre, de libe. & posthu.	400	Hec bonorum, de Carbon. edic.	1886	Id autem quod ad leg. Fal.	1536
Filius autem, de tute. & ratio. distra.	315	Hec bonorum posses. vnde cogna.	1974	Idque & in legato de her. inst.	469
Filius dum de liberat. de iur. delib.	592	Hec clausula, de suspect. tuto.	235	Idem erit de adfig. liber.	1956
Filius patri, de suis & legi. here.	1007	Hec conditio, de condi. & demon.	1402	Idem est & si paterfa. de test. mili.	605
Filius patroni, de bo. liber.	1938	Hec conditio, de condi. & demon.	1391	Idem est etiam de acq. vel. omit. her.	628
Filius, de colla. bo.	1847	Hec scriptura, de condi. & demon.	1399	Idem est de vulg. & pupil. substit.	537
Filius, de colla. do.	1851	Hec stipulatio, vt lega. no.	1756	Idem est & si de testamen. de test. mili.	596
Filius qui se paterna, de acq. vel. omit. he.	653	Hec verba, vnde leg.	1972	Idem est & si, de libe. lega.	1298
Filius qui fuit, de condi. insti.	580	Hec verba testatoris, de le. & fidei. 1.	752	Idem est si dos de reb. dub.	1353
Filij mater, ad senatuscon. Tertyl.	2018	Hæ demum, de ope. liber.	1927	Idem est de bo. lib.	1940
Filij etiam, de libe. & posthu.	395	Hæ enim causæ, de suspect. tuto.	242	Idem est de libe. & posthu.	394
Filij, de iure patro.	1905	Hæ operæ, de ope. liber.	1921	Idem est & si arrogauerit de testa. mili.	595
Filiofa. vel seruo, de his quæ pœnē no.	1358	Heres cum, ad Trebel.	1616	Idem fiet de testa. tut.	130
Filiofami. quoad, de an. lega.	1104	Heres eius, de fideiuf.	337	Idem Iul. 784. A. S. idem l. cum serutis.	1
Filiūmfamilias, quando dies leg. ce.	1739	Heres liberti, de obse.	1913	Idemque erit de senatusc. Sila.	730
Filiofa. legatum, de condi. & demon.	1411	Heres in fundo, de vfu & vfufr. leg.	1108	Idemque erit de testa. mili.	595
Filio ex parte, de adimen. lega.	1334	Heres institut. de acquir. vel. omit. he.	647	Idemque est de contra tabu.	1796
Filio quem pater, de libe. & posthu.	397	Heres in omne, de acquir. vel. omit. he.	651	Idem seruandum de lega. 2.	922
Filio pater, de lega. 1.	830	Heres meus damnas, de lega. 3.	1075	Idem Vlpianus de excu.	270
Filio præterito, de iniust. rup. & irri. fa.	437	Heres meus, de condi. & demon.	1438	Ideo Labeo de act. re. amo.	78
Filio vel, vt lega. no.	1753	Heres per seruū de acquir. vel. omit.	654	Ideo nec debere de act. re. amo.	77
Filio, ad leg. Fal.	1560	Heres præcepto ad Trebel.	1696	Ideo qui posthu. de lib. & posthu.	383
Filiū emancipat. de acquir. vel. omit. he.	665	Heres quandoque de acquir. vel. omit. here.	662	Ideo si de Carb. edic.	1878
Filiū emancipatum, de colla. bo.	1845	Heres qui tacitā de his quæ vt indig.	1374	Id est partem de here. insti.	479
Filiū & vxorem, de opti. lega.	1160	Heres qui veneni, de senatusc. Sila.	734	Id est quæ ipsi de condi. & demon.	1445
Filiū quem, de bo. pos. contra. tab.	1813	Heres quandoque de acquir. vel. omit. here.	662	Id est res de supel. lega.	1221
Filiū quis, de lega. præstan.	1819	Heres statulib. de cond. & demon.	1424	Idque de heredi. insti.	469
Filius heredes, de vfu & vfufr. leg.	1128	Heres testatoris de lega. 3.	992	Id quod apud de leg. & fideicom. 1	757
Filia meæ, solu. matri.	60	Heredes aut instituti de vul. & pu. sub.	519	Id quod conditionis de re dub.	1339
Filia meæ, de an. lega.	1102	Heredes mei ad Trebel.	1665	Id quod seruo de pecu. lega.	1204
Filia suæ, de condi. & demon.	1401	Heredes palam de test. & qui test. fa.	374	Igitur si quidem de iur. delib.	590
Filia in potestate, de aur. & argē. leg.	1260	Heredes sine partibus de here. insti.	496	Ille institutio de here. insti.	471
Filiam, ad Trebel.	1664	Heredis aditio quando dies leg. ce.	1720	Ille autem de here. insti.	500
Filia in adop. de col. dot.	1850	Heredi cuius si tabu. testa. exta.	1791	Ille à quo ad Trebel.	1598
Firmio quando dies leg. ce.	1737	Heredi cum posthumo de acquir. vel. omit. here.	647	Ille aut ille de lega. 3.	995
Fœminæ tutores, de tut.	119	Heredi posthumo de lega. 1.	865	Ille cum illo de vfu & vfufr. le.	1129
Fructus eos, solu. matri.	9	Heredi qui falsos de his quæ vt indi.	1377	Illicite de reb. eorum qui sub tute.	354
Fuit quæstiois, de acquir. vel. omit. he.	637	Heredem damnatum de libe. lega.	1285	Illis libertis de condi. & demon.	1442
Fuit quæstionis, de colla. do.	1852	Heredem meum de lega. 2.	874	Illud aut illud de opti. lega.	1159
Fundus quem paterfa. de an. lega.	1087	Heredem quisciens de his quæ vt.	1380	Illud de contra tabu.	1800
Fundus qui locatus, de instru.	1192	Heredem tutoris de contr. tu. & vti.	324	Illud dubitari de acquir. vel. omit. he.	677
Fundi instrumento, de instru.	ibidem	Heredibus ad Trebel.	1701	Illud enim de iure codi.	746
Fundi æbutiani, de vfu & vfufr. leg.	1128	Hereditas ad Statium de here. insti.	497	Illud semper de tuto. & cura.	147
Fundo legato, de supel. lega.	1228	Hereditas ex die de here. insti.	472	Illud vtitissimum de excu.	286
Fundo mihi legato, ad leg. Fal.	1480	Hereditatum computationi ad l. Fal.	1531	Imo & si quosdam de opti. lega.	1153
Fundo legato, de fun. instru.	1191	nunc incipit, Computationi.		Impensæ de impen. in res do. fa.	72
Fundo legato, de adimen. leg.	1316	Herennius de excu.	246	Impensarum de impen. in res do. fa.	66
Fundum communem, de ferui. leg.	1131	Hic titulus de colla. bo.	1833	Imperator Antoninus de le. 2.	920
Fundum instructum, de fun. instru.	1169	Hic titulus de lega. præstan.	1817	Imperator ad Trebel.	1653
Fundum Mæuium, de reb. dub.	1337	Hi demum de fecun. tab.	1893	Imp. Seueri de reb. co. qui sub tut.	344
Furiosæ matris, de cura. furio.	357	His qui in ea de tuto & cura.	149	Imperatorem de here. insti.	511
Furiosus acquirere, de adq. vel. om. he.	667	Hi quibus de lega. præstan.	1831	Impetatores de tute. & ra. distra.	317
Furiosus si tutor, de tute.	117	Hi quorum de suis & legi. here.	2005	Imponi operæ de ope. lib.	1925
Furioso, de bo. pos. infan. furio. & c.	1792	His verbis de here. insti.	485	Impuberes de aucto. & consen. tu.	229
G		His verbis de leg. 3.	1077	Impuberi de admi. & peri. tu.	198
Gaius Seius, solu. ma.	52	Hoc articulo de here. insti.	470	Impuberi de tuto. & cura.	148
Gaius testamento, de excusat.	282	Hoc autem de admi. & peri. tu.	166	Impub. de acquir. vel. omit. here.	626
Gaius Seius, de senat. Silan.	735			Impuberibus quidem de suspect. tu.	243
Gaius Seius, de leg. 2.	954			va. m. de confir. tut.	134
Gaius Seius, de ann. lega.	1089			In adoptionem de colla. do. 1850. A. nunc incipit, Filia.	

Index legum Infortiati.

In aduersa. qui test. fa. pos.	370	Intestati. de suis & legi here.	2000	Legatum nulli. de adimen. le.	1325
In ambiguo. de reb. dub.	1338	Intestati. quis or. in bo. pos. ser.	1996	Legatum seruo de le. & fideicom. i.	756
In annos singulos. de an. leg.	1081	Intestato parente. de legi. tu.	144	Legatum sub condit. de adi. le.	1326
In arbitrium alterius. de le. 2.	866	Intestato liberto. de suis & legi. he.	2004	Legatum sub conditione de cond.	1449
In argē. patorio. de auro. & argē. leg.	1266	Intestata. vnde cog.	1977	Legato generaliter de leg. i.	781
In bonorum. de bo. pos.	1787	In testatoris. ad leg. Fal.	1511	Legato sub conditione de cond.	1424
In bonis superstitum. de lib. agno.	98	Inuicem enim. de here. insti.	481	Legata inutiliter de lega. i.	766
In cognitione. de senatuscon. Sila.	731	In voluptariis. de impen. in res do. fa.	71	Legata inutiliter de adimen. le.	1322
In concubinato. de concubi.	110	Ipsi tamen heredi. quemad. test. ape.	693	Legata supellectili de supel. le.	1226
In cōditionibus. de condi. & demon.	1395	Is à quo si sine. de inspi. ven.	104	Legata sub conditione de cond.	1410
In confirmando. de confir. tu.	138	Is autem nec. de iur. patro.	1905	Legatorum petitio de lega. 2.	883
In contra tabulas. de contra tabu.	1794	Is cuius in seruo. de lega. 2.	878	Legatorum vt lega. no.	1742
In dando tutore. de tuto. & cura.	151	Is cui annua. de ali. & ciba. le.	1236	Legatis alimentis de ali. & ciba. le.	1232
Indignum esse. de his quæ vt indig.	1366	Is cui fideicommissum. ad l. Fal.	1507	Legatis quæ relinquuntur de condi. & de mon.	1385
Indigno herede. de his quæ vt indi.	1373	Is cui ita. quando dies leg. cc.	1729	Legatis seruis de lega. 3.	1048
In duplicibus. ad leg. Fal.	1537	Is cui lege. qui test. fa. pos.	370	Legatis vxori de lega. 2.	889
In eo qui testatur. qui test. face. pos.	364	Is cui sub cōditiōe. de cōd. & demon.	1395	Legauit Titio de libe. lega.	1303
In eos extra ordinem. de tute.	116	Is cui. vt in pos. leg.	1764	Lege Cornelia qui test. fa. pos.	368
In facto consistētes. de cōd. & demon.	1422	Is potest repudiare. de acquiren. vel omit. here.	630	Lege Cornelia de senatuscon. Sila.	736
In Falcidia. ad leg. Fal.	1515	Is qui aliqua. vnde cog.	1976	Lege 12. tab. de testa. tut.	120
Inferioris. de succes. edic.	1980	Is qui complures de lega. 3.	1069	Lege 12. tab. de cura. furio.	356
In fideicommissariam. ad Trebel.	1614	Is qui contra tab. de vul. & pu. sub.	538	Lege Falcidia ad l. Fal.	1473
In Fauiana. si quid in frau. pa.	1963	Is qui fideicommiss. de lega. 3.	996	Legis Falcidia ad leg. Fal.	1525
In fraudem. de testa. mili.	598	Is qui fundum. de vsu & vsufr. le.	1118	Legitimæ tutelæ de legi. tu.	140
In fraudem. de his quæ vt indig.	1373	Is qui heres. de acquire. vel omit. her.	627	Legitimam tutelam de legi. tu.	141
In fructu id esse. de vsu & vsufr. leg.	1129	Is qui in potestate. de lega. præstan.	1827	Legitimos tutores de legi. tu.	143
Ingratus. de iure patro.	1908	Is qui putat. de acquir. vel omit. her.	628	Legitimis vnde cog.	1976
In his quæ extra. de condi. & demon.	1393	Is qui sola. de legatis. i.	817	Leuissima de condi. & demon.	1405
In his rebus. solu. matri.	63	Is qui vnum filium. de iure codi.	750	Lex Cornelia de vulg. & pup. sub.	541
In insulam. solu. matri.	49	Ita autem. de admi. & peri. tuto.	163	Lex Falcidia ad leg. Fal.	1458
In lege Falcidia. i. ad leg. Fal.	1473	Itaque pauciores. de iur. delib.	589	Lex Falcidia ad leg. Fal.	1517
In lege Falcidia. 2. ad leg. Fal.	1474	Ita tamen. ad Trebel.	1624	Liber homo de here. insti.	492
In lege Falcidia. 3. ad le. Fal.	1516	Item à. de leg. præstan.	1826	Liberationem de libe. lega.	1285
In lege Falcidia. 4. ad le. Fal.	1527	Item legato. de lega. 3.	1034	Liberi vnde libe.	1969
In magistratus. de magistr. conue.	343	Itē pictoris. de instr. vel inst. legato.	1184	Liberi patroni. de affig. lib.	1958
In omnem rem. de tuto. & cura.	151	Item prætor. de suis & legi. here.	2006	Libertinus qui de bo. lib.	1934
In omnib ⁹ quæ tutor. de tute. & ra. distra.	305. nunc incipit. De omnibus.	Item quod Sabinus. de her. inst.	463	Libertus quoque de suspec. tu.	237
In omnibus causis. de libe. agno.	90	Iulianus ait. de lega. 2.	902	Libertus qui de adimen. leg.	1330
In omnibus. de bo. pos.	1780	Iulianus ait de condi. & demon.	1416	Libertus cum. si quid in frau. pa.	1966
In ordinem. de magistr. conue.	339	Iulianus ait de bo. liber.	1947	Libertus de ope. liber.	1523
In partem. solu. matri.	66	Iulianus putat de bo. liber.	1950	Libertus non aliis de tu. & cura.	150
In pluriū. heredū de acq. vel. omit. hc.	670	Iulianus lib. de adqui. vel omit. here.	653	Libertus qui. i. de ope. liber.	1919
In pupillari. de vulg. & pupil. substi.	534	Iulianus nec à filiofami. de lega. & fideicō mis. i.	758	Libertus qui 2. de ope. liber.	1928
In quantitate. ad leg. Fal.	1533	Iulianus noster de condi. & demon.	1444	Libertus qui de bo. lib.	1947
In quartam ad leg. Fal.	1557	Iulianus notat ad leg. Fal. nunc incipit. in testatoris	1511	Libertus senatoris de excu.	297
In ratione legis. ad leg. Fal.	1475	Iulianus quoque de here. insti.	462	Liberti omnes de iur. pa.	1902
In ratione legis. ad leg. Fal.	1503	Iulianus respondit de leg. 3. 1050. nunc incipit. Testatorem.	1050	Liberto & de obseq.	1913
In repetendis. de leg. 3.	1046	Iulianus scribit de cura furio.	360	Liberto suo de an. lega.	1097
In repudianda. de acquir. vel omit. her.	637	Iulianus scribit si quis omis. cau. test.	714	Liberto octoginta de bo. lib.	1945
In seruitutem. de bo. lib.	1941	Iulius Paulus de condi. & demon.	1439	Liberto per. de bo. lib.	1953
In singulis. ad leg. Fal.	1536	Iulius ad Trebel.	1715	Liberto sine de bo. lib.	1942
In singulos annos. de an. leg.	1086	Iura libertorum de iur. patro.	1903	Libertum de excu. tuto.	279. B
Institutio talis. de condi. insti.	577	Iure ciuili de condi. & demon.	1399	Liberta que voluntate solu. matri.	45
Instrumēti significatione de sup. leg.	1222. nunc incipit. rheda.	Iure militari de testa. mili.	594	Liberta si de ope. liber.	1929
Instrumentum pristini. de penu le.	1220	Iure nostro de testa. tu.	130	Liberta de obseq.	1913
Instrumenta fundi. de instru.	1172	Iurisconsultus de gra. affi.	1985	Liberta de ope. lib.	1925
In substitutione. de vul. & pu. subst.	544	Iurisperitos de excu.	290	Libertis omnibus de condi. & de.	1455
In suis heredibus. de lib. & post.	389	Ius alimentorum vbi pupil. educ.	302	Libertis libertabūque de ali. & ciba. leg.	1231. & est interpr. Græci quid illic est.
In suis. de suis & legi. here.	2007	Ius dandi tutores de tu. & cura.	147	Libertis quos testamento de ali. & cib. leg.	1244
In suspensio. ad senatus. Tertyl.	2018			Librorum appellatione de leg. 3	1037
In tacitis. de leg. i.	840			Licer famosæ de obseq.	1912
In tempus. de here. insti.	496			Licer imperator de leg. i.	813
Inter agnatos. vnde leg.	1973			Licer mulier de Carbo. edic.	1872
Inter bonorum. de admi. & peri. tu.	209			Licer placeat de dote præle.	1150
Inter cetera. de libe. & posthu.	420			Licer pro herede. si quis omis. cau.	698
Intercidit legatū. de cōdi. & demon.	1421			Licer testatori de vsu & vsufr. leg.	1112
Inter pupillos. de aucto. & consen. tu.	231			Licer transferam de adimen. leg.	1325
Inter tutores. de admi. & peri. tu.	188			Licer vt. vt leg. no.	1755
Interuenit illa. de lega. præstan.	1831			Licinius Lucusta de lega. 2.	895
Inter vestē virilē. de auro & arg. le.	1277			Ligni appellatio de leg. 3.	1041
Interdum hæc adiectio. de here. inst.	461			Lineam margaritorum ad leg. Fal.	1501
Interdū tamen. quod fal. tuto. aucto.	330			Literæ quibus de iur. codi.	750
Interdum. i. de ope. liber.	1925			Longe magis de contra tu. & vri. act.	322
Interdum. 2. de ope. liber.	1930			Lucius Titius solu. matri.	46
Interdum licet. vt in pos. leg.	1778			Lucius Titius de admi. & peri. tuto.	180
In testamento. de condi. & demon.	1400			Lucius Titius cur. de adm. & peri. tu.	203
In testamento. de cond. & demon.	1402			Lucius	

K Ai oi de tuto & cura da.

L Ab eo ait de supel. lega.

Labeo ait de ope. lib.

Labeo de gr. affi.

Lana legata de leg. 3.

Latinus Largus de lega. 2.

Legatarius de excu.

Legatarius pro parte de lega. i.

Legatum ciuitati de vsu & vsufr. lega.

Legatum est de lega. i.

Legatum est de lega. 2.

Legatum ita erat de leg. i.

Legatum ita de lega. 2.

Legatum ita est de an. lega.

Index legum Infortiati.

Lucius Titius. de iniu. rup. & irri. testa.	439	Municipibus. de cōdi. & demō.	1450	Non dubium est. de lega. 3.	991
Lucius Titius. de here. insti.	489	Mucianæ cautionis. de cō d. & demō.	1390	Nō dubiū. de bo. possel. ex testa. mil.	1901
Lucius Titius. de here. insti.	507	Muto itemque mutæ. de tute.	114	Non dubitamus. de cōdi. & demō.	1397
Lucius Titius. de testa. mili.	564	Mutus. de bo. possel. infan. fu. & c.	1795	Non enim solutio. ad Trebel.	1644
Lucius Titius. de testa. mili.	615	Mutum. de acquiren. vel omit. here.	620	Non enim æquum est. de act. re. amo.	77
Lucius Titius. de leg. 1.	862	N			1788
Lucius Titius. de leg. 2.	875	Nam absurdum. de bo. lib.	1935	Non est ambigendum. de bo. poss.	1656
Lucius Titius. testamento. de leg. 2.	959	Nam aliter. de triti. vino & oleo le.	1617. (1166	Non cogendus. ad Trebel.	1519
Lucius Titius. de lega. 3. 1	1067	Nā cum ad. quādo dies leg. ce.	1722	Non est dubium. ad leg. Fal.	112
Lucius Titius. de libe. lega.	1297	Nam cum libertas. quādo dies leg. ce.	1198	Non est exigendum. de tute.	212
Lucius Titius. testamento. de auro & argen. le. 1255. A. l. Scia. §. Lucius.		Nam & si sub conditione. de iniusto rup. irri. testa.	425	Non existimo. de admi. & peri. tuto.	1983
Lucius Titius. de ali. vel cib. le.	1237	Nam in bona. de testa. mili.	609	Non facile autem. de gra. assi.	229
Lucius Titius. de instru. vel instru.	1196	Nam in honorem. de act. re. amo.	74	Non fit contra senatuscon. de reb. co. qui sub tute.	355
Lucius Titius. de condi. & demon.	1442	Nam nec emancipatus. de leg. 1.	831	Nō magis quā si quis. de act. re. amo.	78
Lucius Titius. ad Trebel.	1703	Nam neid. de leg. 3.	1034	Non minus. de here. insti.	470
Lucio Titio. de lega. 2.	876	Nam quæ accessio. de pecu. lega.	1600	Non multum interest. de aucto. & consen. tuto.	1418
M		Nam quod ad. ad Trebel.	1218	Nonnunquam contingit. de condi. & demon.	1621
Mauius cui fundus. de condi. & demon.	1402	Nam quod liquidè. de penu leg.	1823	Nonnunquam. ad Trebel.	1846
Mauius fundum. de leg. 2.	906	Nam secundum. de lega. præstan.	431	Nonnunquam. de colla. bo.	1826
Mauius. fundi de leg. 2.	890	Nam si miles. de iniust. rup. & irri. test.	463	Nō omne quod bibitur. de penuleg.	898
Mauius marito. sol. ma.	54	Nam tertium. de here. insti.	1974	Non oportet. de lega. 2.	1417
Mauius nepotem. de an. leg.	1090	Nati post. vnde legi.	337	Non putabam. de condi. & demon.	1803
Magis puto. de rebus eorū q. sub tute.	348	Naturali filio. de confir. tuto.	92	Non putauit. de contra tabu.	97
Magistratu. de magi. conue.	244	Necare videtur. de libe. agno.	663	Non quocunque modo. de leg. 1.	821
Mancipiorum. de opti. leg.	1153	Necessariis. de acquir. vel omit. her.	728	Non similiter. de magi. conue.	342
Marcellus. lib. 8. re. amo.	77	Necessarios hered. ad senatusc. Sila.	1469	Non solum. solu. matri.	6
Marcellus autem. ad Trebel.	1585	Nec amplius. ad leg. Fal.	1920	Non solum autem quod debetur. de libe. lega.	1292
Maritus dotem. solu. matri.	56	Nec audiendus. de ope. liber.	1009	Non solum debitorem. de libe. leg.	1294
Maritus facere. solu. matri.	57	Nec fideicommissa ab intest. de le. 3.	709	Non solū tutelæ. de tute. & ra. distra.	320
Maritus vxori. de opti. leg.	1161	Nec id iniquū est. si quis omis. cau. tes.	151	Non tamen. vt lega. no.	1754
Maritus. ad leg. Fal.	1560	Nec ille desinit. de tut. & cura.	1852	Non tantum. de tuto. & cura.	147
Maritum suum. ad leg. Fal.	1500	Nec ipsa. de colla. do.	629	Non tantum magnitudo. de excu.	284
Maritum in id. solu. matri.	22	Nec is qui nō. de acquir. vel omit. her.	1520	Non tantum. de contra tabu.	1796
Mater filio. de condi. & demon.	1448	Nec interest. ad leg. Fal.	148	Non videtur. si quid in frau. pa.	1966
Mater secūd. tab. si quis omis. cau. test.	714	Nec mandante. de tuto. & cura.	120	Non vsque. si à pa. quis ma.	1899
Matris sollicitudo. qui pe. tut.	155	Nec militem. de testa. tute.	147	Nouissime prætor. quid fal. tu. aucto.	330
Matris. ad senatuscon. Tertyl.	2018	Nec non ignoranti. de tuto. & cura.	589	Nulla differentia. de aucto. & consen. tuto.	223
Matrem. ad Trebel.	1714	Nec non illud. de iur. delib.	1723	Nulla scēmina. de suis & legi. here.	2007
Maximeque here. de admi. & peri. tut.	164	Nec refert. quando dies leg. ce.	1723	Nullum ius. de obseq.	1913
Mea res sub coditione. de con. & de. 1450		Nec semel. quando dies leg. ce.	1912	Nummis indistincte. de lega. 3.	1054
Medicus de ope. liber.	1923	Nec serui. de obseq.	1749	Nunquam ex eo. de supel. lega.	1227
Medico suo. de auro. & argen. lega.	1283	Nec si forte. vt lega.	1152	Nuper constitutum. de lega. 3.	1061
Mela ait. de ali. vel ciba. lega.	1238	Nec solum. de opti. leg.	1104	Nupta non impeditur. sol. matri.	42
Mensores frumentarios. de excu.	288	Nec vsur. de vsu. & vsufu. le.	492	Nutu etiam. de lega. 3.	994
Miles ad fororem. de leg. 2.	923	Nemo dubitat. de here. insti.	862	O	
Miles filiusfami. de testa. mili.	605	Nemo potest intesta. de lega. 1.	867	Ob dolū malū. quando ex fac. tuto.	232
Miles ita heredem. de testa. mili.	616	Neminem eiusdem. de lega. 2.	642	Ob scēnus. de admi. & peri. tut.	210
Miles si testamentum. de testa. mili.	611	Neminem pro herede. de acquir. vel omi. here.	1830	Obligari. de aucto. & consen. tuto.	227
Miles. ad leg. Fal.	1256	Nepos qui in. de lega. præstan.	1171	Ob res amotas de act. re. amo.	83
Militis codicillis. de testa. mili.	611	Nepoti legauerat. de instru.	288	Obseruare. de cura. furio.	358
Militi qui de veterano. succel.	1995	Nequaquam credendum est. de excu.	595.	Obsides. qui testa. face.	368
Milites enim de testa. mili.	596	Neque enim iam potuit. de testa. mili.	71	Obtinuit impossibile. de condi. & demon.	1387
Miles etiam de testa. mil.	564	A. habetur in lege. idem est.	293	Octauus gradus. vnde cog.	1976
Militibus liberam. de testamen. mili.	593	Neque stipendiū. de impen. in res do. fa.	1496	Officio iudicis. vbi pupil. educ.	301
Minori. quod fal. tuto. aucto.	330	Nefennius. de excu.	1918	Oi παλαις ερωται. de excusationi.	261
Minus autem. de legi.	146	Nefennius. ad leg. Fal.	1866	Omnia quæ testamentis. de le. 2.	881
Modestinus respondit. de adime. leg.	1324	Nihil autem. de ope. liber.	78	Omnes qui. ad Trebel.	1696
Modestinus respon. vnde cog.	1976	Nihil in hac. de coniungen. cū eman.	1130	Omnibus. ad Trebel.	1624
More nostræ ciuitatis. de acquir. vel omit. here.	624	Nihil interest. de act. re. amo.	1323	Omnibus debitoribus. de libe. leg.	1284
Morib° introductū. de vul. & pu. subst.	521	Nihil interest. de vsu & vsufu.	1953	Omnibus quicunque. quemadmo. testa. ape.	990
Mortuo boue. de lega. 2.	896	Nihil interest. de adimen. leg.	1324	Omnino & in ædificandis. de impen. in res dot.	71
Mortuo. quando dies leg. ce.	1716	Nihil prohibet. de adimen. leg.	245	Operæ sunt. de oper. lib.	1914
Multa testamento. de condi. & demō.	1389	Nihil proponi cur. de suspes. tu.	860	Operæ enim de ope. liber.	1920
Mulier an. ad Trebel.	1645	Nihil proponi. de lega. 1.	1210	Operæ in. de ope. liber.	1917
Mulier habebit. de ac. re. amo.	75	Nihilque interest. de pecu. le.	1567	Operæ testamēto. de vsu & vsu. leg.	1106
Mulier liberis. de confir. tuto.	136	Nisi aliud testatorē. de alim. & ciba. le.	310	Operarum. de ope. liber.	1930
Mulier. ad senatuscon. Trebel.	1617	Nisi si dolo. si cui plus quā per leg. Fal.	620	Operas. de ope. lib.	1914
Mulier quæ viro. de condi. inst.	583	Noli adire. de acqu. vel omit. here.	1005	Operis non. de ope. liber.	1925
Mulier & Titio. de cōdi. & demō.	1434	Nomen debitoris. de lega. 3.	1405	Operis obligatus. de ope. lib.	1928
Mulierē que stupro. de his q. vt indi.	1376	Nominatim alicui. de cōdi. & demō.	380	Optione legata. de opti. leg.	1159
Multum interest. de cōdi. & demō.	1397	Nominatim. de libe. & posthu.	1064		
Multū interest. de vsu & vsufu. leg.	1150.	Non ad ea. de condi. & demon.	1445		
A. nunc incipit. nihil.		Non aliter. de lega. 3.	1050		
Multi non notæ. de lib. & posth.	395	Non amplius. de lega. 1.	770		
Municipio. vt in pos. leg.	1776				
Municipibus. de liber. vniuer.	19. 4				

Index legum Infortiatu.

Ornamentorum appellatione. de auro & argen. leg.	1280	Placet Catonis. de regu. Cato.	1362	Publius mæuius. de condi. & demō.	1405
Ofidius. de leg. 3.	1071	Placet omnem. de libe. & posthu.	382	Pupillares tabulas quemadmo. test. ape.	694
Où μόνον. de excusat.	267	Placet quoties. de acquir. vel omit. here.	678	Pupillus contra. de fideiussō.	336
P					
Pactum eius. de here. insti.	512	Plane cum. de ope. liber.	1919	Pupillus obligari. de aucto. & consen. tu.	224
Pali & perticæ. de leg. 3.	1043	Plane si in exilium. de excu.	289	Pupillus si fari. de acquir. vel omit. here.	625
Pamphilo liberto. de leg. 3.	1019	Plane si quid. ad leg. Fal.	1512	Pupilli scientia. quid fal. tuto. auct.	330
Pantoniū auitus. de acquir. vel omit. here. 683. aliās Pannonius.		Plane si. vt in pos. lega.	1764	Pupillo qui. de tuto. & cura.	154
Pantoniū. siā pa. quis ma.	1900	Plane si is sit. quod fal. tut. auctore.	329	Pupillum etiā. de acquir. vel omit. her.	659
Papinianus. lib. 5. de his quæ vt indi.	1367	Plane si filium. de leg. 1.	835	Q	
Papinianus. ad Trebel.	1646	Plane vltra. de excu.	297	Quæ ætate. qui testa. face. poss.	365
Parens. de obseq.	1912.	Plane vbi. de leg. 1.	777	Quæ conditio. de condi. & demon.	1407
Pater dotem. de do. præleg.	1144	Plautius heres. de condi. & demonst.	1411	Quædam sunt. de reb. dub.	1352
Pater familias. de vulg. & pup. subst.	565	Plautius mulier. de auro & arg. le.	1256	Quæ de legato. de leg. 1.	792
Pater fa. testamento. de here. insti.	482	Plautius seruo. ad leg. Fal.	1518	Quædā non referuntur. de iur. cōdi.	743
Pater filio. de here insti.	489	Plotiana. de iure codi.	750	Quæ dotis nomine. solu. matri.	44
Pater filium heredem de lega 3.	1015	Plures testamento. de reb. dub.	1357	Quæ fideicommissa. de le. 2.	949
Pater filium ad leg Falc.	1521	Pluribus tabulis. de his quæ in test. delen.	444	Quæ filium. vt leg. no.	1759
Pater filium. de col do.	1851.	Pænales actiones. ad le. Fal.	1507	Quæ in cōcubinato est. de cōcubinis.	109
Pater filia domum de ser. leg.	1133	Pœnam à constitutione. de his quæ pœ. nomine.	1358	Quæ in testamento. de his quæ in testa. delen.	439
Pater filiam ad leg Fal.	1484	Portiones quoque. de his quæ vt indig.	1382	Quæ in testamento. de his quæ pro non scrip. haben.	1363
Pater heredi de testa tute.	121	Postea quàm. si tabu. testa. nul. exta.	1967	Quæ legatorum. vt in pos. leg.	1777
Pater de adimen leg.	1326	Posthumus præteritus. de iniusto rup. & irri. testa.	433	Quæ neptis suæ. de acquir. vel omit. her.	689
Pater instrumento. de suis & legi. here.	2008	Posthumus de ven. in posse. mit.	1860	Quærebatur si miles de testa. mili.	603
Pater nubenti de col do.	1852	Posthumi per virilem. de iniusto rup. & irri. testa.	423	Quærebatur. ad leg. Fal.	1541
Pater quoque. ad leg. Fal.	1502	Posthumus tutor datus. de tute. & ratio. di. stra.	320	Quæritur an. de Carb. edic.	1886
Pater quotiens. de acquir. vel omit. here.	687	Posthumum. de libe. & posthu.	400	Quæritur an. de bo. lib.	1948
Pater Seuerianā. de condi. & demon.	1451	Posthumorū loco. de iniusto. rup. & irri. fa. testa.	434	Quæro an is qui. de eo qui pro tu.	327
Patris & filii. de vulg. & pup. substi.	538	Posthuma. de libe. & posthu.	398	Quæro an non. de testa. tut.	133
Patri qui. si à pa. quis ma.	1900	Postquam. vt lega. no.	1750	Quæro an. de iure pat.	1908
Patrem. ad senatuscon. Tertil.	2018	Post sanguineos. de suis & legi. here.	2003	Quæro de eo. de bo. lib.	1952
Patrimonij mei de vsu & vsufru. le.	1112	Post dotem. solu. matri.	48	Quæro si vsufructus. de vsu. & vsufru. le.	1113
Patronus. ex ad Trebel.	1676	Post emancipationem. de libe. lega.	1291	Quæsitum est. Stichum. de le. 3.	1055
Patrono libertus. de bo. lib.	1946	Post emancipationem. de lega. 3.	1021	Quæsitum est. de condi. & demon.	1421
Patronus liberto. de leg. 3.	1007	Post finitam. de suspes. tuto.	145	Quæsitum est. de instru.	1173
Patronus qui. de ope. liber.	1922	Post legatum. de his quæ vt indign.	1367	Quæsitum est. de here. institu. 464. nunc incipit. fabinus.	
Patronus quoque. de tute.	116	Post mortem furiosi. quando ex fa. tut.	231	Quæsitum est an hi. de tute.	117
Patroni filia. de bo. lib.	1948	Post susceptam. de excu.	296	Quæsitum est. de leg. 1.	832
Patronorum. de iure patro.	1902	Postulare tutorem. de fideiuf.	334	Quæsitū est. de acquir. vel omit. her.	652
Patrona quidem. de bo. liber.	1942	Postulante. ad Trebel.	1647	Quæ sub conditione. de condi. inst.	574
Paula Callinico. de leg. 3.	996	Potest quis. de vulg. & pupil. substi.	549	Quamdiu institutus. de acquir. vel omit. here.	669
Paulus respondit id quod. de reb. du.	1339	Potest autem heres. de lega. 1.	771	Quamdiu potest. de acquir. vel omit. her.	652
Paulus respondit. de rebus eorum qui sub tut.	356	Potest heres. ad leg. Fal.	1533	Quamdiu prior. de acquir. vel omit. here.	619
Paulus respōdit cū nomē. de reb. du.	1339	Potest pupillus. de aucto. & consen. tu.	230	Quamdiu. de bo. lib.	1945
Paulus respondit. ad leg. Fal. nunc incipit Falcidia legis.	1500	Potest quis ita. de heredib. institu.	490	Quamquam regula. de aucto. & consen. tut. 222	
Paulus respondit. 1. ad Trebel.	1652	Prædia maritima. de instru.	1194	Quantitas patrimonij. ad leg. Falci.	1533
Paulus respondit. 2. ad Trebel.	1675	Prædiis per præceptionem. de le. 3.	1065	Quamuis antecessor. de rebus eorum qui sub tute.	354
Paulus respondit. de col. bo.	1848	Præterea patrono. si quis omis. cau. testa.	710	Quamuis heres. de fideiussō.	334
Paulus respondit. de bo. pos.	1790	Prætor ait. vt ex legi. & senatuscon.	1996	Quamuis iute. de tut. & ra. distra.	312
Paulus. de ope. liber. l. operæ.	1914	Prætor ipse. de tuto & cura.	147	Quamuis mulier solu. matri.	26
Paulus. 1. de bo. lib.	1951	Prætor non. de colla. bo.	1843	Quamuis non proprie. si quis omis. cau. testa.	709
Paulus. 2.	1952	Prætor voluntatem. si. quis. omis. cau. test.	696	Quamuis quædam. de auro & argen. leg.	1270
Paupertas sane. de excu.	260	Pretia rerum. ad leg. Fal.	1529	Quamuis rationes. de condi. & demonst.	1403
Peculium legatum. de leg. 2.	905	Privignus. de gra. affi.	1984	Quamuis senatus. ad Trebel.	1644
Peculio legato. de pecu. lega.	1198	Prius. de se. de senatusconsul. Sila.	733	Quamuis. vt in pos. leg.	1776
Pecuniæ sortem. de ali. & ciba. leg.	1233	Procurator à quo. de lib. lega.	1302	Quamuis. de colla. do.	1848
Pediculis de auro & argen. leg.	1273	Pro herede. de acquir. vel omit. here.	630	Quem heredi. de reb. dub.	1356
Penu certa. de penu lega.	1216	Proponebatur. de magi. conue.	341	Quemadmodū vrbani de supel. leg.	1227
Penum meam. de penulega.	1220	Propter litem. de excu.	286	Qui actu legato. de adimen. le.	1316
Per curatorem. de acquir. vel omit. here.	686	Propter magistratum. de excu.	288	Qui à latronibus. qui test. facere possunt.	368
Per fideicommissum. de cond. & demon.	1446	Propter veneni. ad senatuscon. Sila.	734		
Per omnia ex æquata. de lega. & fideicom. mis. 1.	752	Protutela actionem. de eo qui pro tuto.	325		
Per procuratorem. de obseq.	1912	Pro voluptariis. de impen. in res do. fac.	70		
Petitor vel possessor. de lib. le.	1312	Proxime. de his quæ in testa. delen.	443		
Peto Luci Titi. de lega. 2	917				
Pictoris inst rumēto. de instruct. & instru.	1184.				
Pignus à curatore. de cura. furio.	351				
Pignori obligatum. de here. institu.	470				

Index legum Infortiati.

Qui à patre. de confir. tuto.	136	mit. here.	642	leg.	1253
Quia alia. de ope. liber.	1918	Qui heredi. de conditionibus & demon-	1413	Qui Titij testamentum. de his quæ vt in-	1373
Quia autem is. si quis omiff. cau. test.	700	strationibus.	630	dig.	1649
Quia & si. de lega. præstan.	183	Qui hereditatem. de acquiren. vel omit.	1322	Qui totam. ad Trebel.	619
Quia parentis. solu. matri.	24	here.	620	Qui totam. de acquiren. vel omit. here.	131
Quia personæ. de testa. tut.	125	Qui hominem. de adimendis legatis.	300	Qui tutelam. de testa. tu.	179
Quia perinde. ad Trebel.	1646	Qui in aliena. de acquiren. vel omit. here.	365	Qui tutor. de admi. & peri. tu.	104
Quia poterat. ad Trebel.	1589	Qui in collegio. de excu.	369	Qui ventri substitutus est. de in spi. ven.	1227
Quia ratio. de condi. insti.	584	Qui in potestate parētis. qui testa. fac. pos-	1936	Qui vestem omnem. de supel. leg.	1167
Quia satisfactio. de suspes. tu.	243	sunt.	1690	Qui vinum Surrentinū. de tri. vi. & ole.	495
Quia tale. solu. matri.	22	Qui in seruitutem. de bon. liber.	1142	le.	1261
Quia tacita. de here. insti.	469	Qui in testamento. qui test. fac. poss.	595	Qui volebat. de here. insti.	1964
Quibus diebus. de condi. & demon.	1408	Qui ita institutus. ad senatus. con. Trebel.	179	Qui vxori suæ. de auro & argen. le.	1486
Qui chirographum. de leg. 3.	1044	Qui ita legat. de dote præle.	1273	Qui vxorē. de iniusto. rup. & irri. fa. test.	1353
Qui concubinam. de lega. 3.	998	Qui iure. de testa. mili.	527	Quod ad heredem. de ma. conue.	226
Qui contra. de iur. patro.	1906	Qui iussus est. de admi. & peri. tuto.	1925	Quod dicitur. de tute.	114
Qui cum maior. de bo. lib.	1939	Qui lancem. de auro & argen. leg.	1201	Quod dicitur. de impen. in res do. fa.	72
Qui complures. de vulga. & pupil. substi.	545	Qui libertinus. de ope. liber.	503	Quod dicitur. de testa. mili.	613
Quidam cum filiumfam. de here. insti.	483	Qui manus amisit. qui testa. facere pos-	296	Quod dicitur. de libe. & posthu.	389
Quidam decedens. de admi. & peri. tuto.	165	sunt.	367	Quod dicitur. de impen. in res do. fa.	68
A. S. Iulianus. l. ita.	1164	Qui negotiationem. de admi. & peri. tut.	217	Quod fideicommissum. de leg. 1.	835
Quidam heredē. de tri. vi. & oleo leg.	586	Qui neque. de rebus eorum qui sub tute.	353	Quod his verbis. de leg. 3.	1060
Quidam in suo. de condi. insti.	880	Qui nominibus. de admi. & peri. tu.	201	Quod in rerum natura. de lega. 1.	768
Quidam in testamento. de leg. 2.	1621	Qui non militabat. de here. institu.	503	Quod Labeo. de Carb. edic.	1884
Quidam ita. ad Trebel.	747	Quinquaginta. de excu.	296	Quod mihi Sempronius. de libe. le.	1301
Quidam referunt. de iur. codi.	1339	Quintus Mutius ait. de auro & argen. le.	1257	Quod nisi. de ope. liber.	1920
Quidam relegatus. de re. dub.	1110	Quintus Mutius li. 2. de auro & argē. leg.	1270	Quod per manus. de iure codi.	746
Quidam prædia reipubli. de vsu & vsufu.	1206	Quintus Mutius. de annu. leg.	1084	Quod principi relictum. de leg. 2.	901
leg.	880	Qui omiffa causa test. 1. si quis omiff. causa	716	Quod pupillæ. quando dies lega.	1741
Quidam in testamento. de pecu. le.	1206	testa.	ibidem	Quod pure. quando dies lega.	1719
Quidam in testamento. de le. 2.	880	Qui onerandæ. de ope. liber.	1925	Quod quis sibi. de his quæ pro non script.	1364
Quidam testamento. de vulg. & pup. sub-	543	Qui patri heres. de acquir. vel omit. her.	665	haben.	889
sti.	837	Qui peculium. de pecu. lega.	1208	Quod seruus legatus. de leg. 2.	1320
Quidam testamento. de lega. 1.	139	Qui penum legat. de pe. leg.	1216	Quod si alij. de adi. lega.	1536
nunc incipit. Auia testamento.	705	Qui plures habebat. de vsu & vsufu. leg.	1111	Quod si alterutro. ad leg. Fal.	648
Quidam Titij. si quis omiff. cau. testa.	294	Qui plures. de admi. & peri. tu.	198	re.	71
Quid autem si se. de excu.	1287	Qui plures. de vulg. & pupil. substi.	539	Quod si hæ res. de impen. in res do. fa.	1319
Quid ergo est. de libe. lega.	832	Qui plures. de vulg. & pup. sub.	550	Quod si iterum. de adi. lega.	504
Quid ergo si ita. de lega. 1.	322	Qui posthu. de senatus. consul. Sila.	727	Quod si Mæuius. de here. insti.	ibidem
Quid ergo si plus. de cōtra. & vti. act.	800	Qui pro tutore. de eo qui pro tut.	327	Quod si non sit. de here. insti.	121
Quid ergo si maiorem. de leg. 1.	121	Qui putat se. de acquiren. vel omit. here.	674	Quod si nepote. de testa. tu.	nunc in-
Quid si nepotes. de testa. tut.	380	Qui quadringenta. ad Trebel.	1582	cipit. Quid si.	805
Quid sit nominatim. de lib. & post.	53	Qui quadringenta. ad leg. Fal.	1553	Quod si nulla. de lega. 1.	1937
Qui dotem stipulanti. sol. matri.	1150	Qui qualitercunque. qui pe. tut. 157. C. S.	qui quomodocunque.	Quod si pater. de bo. liber.	127
Qui dotem à matre. de do. præleg.	1148	Qui quartam. de leg. 1.	763	Quod si plures. de testa. tu.	816
Qui dorē in pecunia. de do. præleg.	1130	Qui quatuor. de leg. 3.	1000	Quod si quis Stichum. de leg. 1.	342
Qui duas tabernas. de serui. lega.	738	Qui quod per Falcidiam. ad leg. Falci.	1516	Quod si tutor. de magistra. conue.	61
Qui dum captat. si quis aliquē testa. pro-	1343	Qui saltum æstiuum. de lega. 3.	1050	Quod si vir. sol. matri.	1474
hi.	1046	Qui se pupillum. de acquiren. vel omit.	688	Quod supra quadrantem. ad le. Fal.	348
Qui duos impuberes. de reb. dub.	872	here.	658	Quod tamen. de rebus eorum qui sub tu-	1445
Qui duos mulos. de lega. 3.	767	Qui seruum. de acquiren. vel omit. here.	947	te.	1813
Qui duos reos. de leg. 2.	559	Qui solidum. de leg. 2.	481	Quod defuncto. de legi. tu.	143
Qui duos seruos. de leg. 1.	1866	Qui soluendo. de here. insti.	495	Quod gradu. de vulg. & pupil. substi.	534
Qui duos. de vulg. & pupil. substi.	1398	Qui soluendo. de here. insti.	1070	Quo loco. de here. insti.	465
Qui duos. de coniungen. cum eman.	1945	Quisquis mihi heres. de lega. 3.	1456	Quotiens cuidam. ad leg. Fal.	1531
Qui ex causa. de bo. lib.	661	Qui sub conditione. de condi. & demon.	687	Quotiens. 1. de rebus du.	1346
Qui ex duabus. de acquir. vel omit. here.	585	Qui superstitis. de acquir. vel omit. here.	371	Quotiens. 2. de rebus du.	ibidem
Qui ex fratribus. de condi. insti.	1895	Qui testamento. qui testa. facere possunt.	295	Quotiens is. de bo. pos.	1790
Qui ex liberis. de secun. tab.	477	Qui testamento. de excu.	889	Quotiens nominatim. de leg. 2.	866
Qui filio impuberi. de here. insti.	303	Qui testamento. de leg. 2.	445	Quotiens. ad Trebel.	1620
Qui filium heredem. vbi pup. educ.	1698	Qui testatur. de here. insti.	1076	Quotiens. de ope. lib.	1922
Qui filium. ad Trebel.	1832	Qui tibi mandauerat. de aur. & argent.	1398	Quoties pater. solu. matri.	41
Qui filium. de lega. præstan.	592			Quotiens pupillus. de acqui. vel omitten.	656
Qui filium libertinum. de iur. delib.	1046			Quotiens serui. de opti. lega.	1152
Qui filium. de lega. 3.	764			Quotiens sub. de condi. & demon.	1398
Qui filiabus. de lega. 1.	1114			Quotiens	
Qui fructus. de vsu & vsufu. lega.	1546				
Qui fundum. ad leg. Fal.	746				
Qui graui vtero. de iure codi.	112				
Qui habent tutorem. de tutel.	1357				
Qui habebat Flaccum. de reb. dub.	566				
Qui habebat. de vulg. & pup. substi.	1076				
Qui habebat in prouincia. de le. 3.					
Qui heres institutus. de acquiren. vel o-					

Index legum Infortiati.

Quotiens tutor. de admi. & peri. tut.	171	Sed hoc impetrari. de iure deliberadi.	589	Seruo sine libertate. de optio. lega.	1158		
Quotiens volens. de here. insti.	456	Sed nec filius. de iniusto rup. & irrito te-	432	Seruum à. de iure pa.	1904		
R		flamen.	432	Seruum communē. de vulg. & pu. subst.	567		
Re coniuncti. de lega. 3.	1063	Sed nec ipsi. ad Trebel.	1644	Seruum filij. de leg. 1.	789		
Recusare. ad Trebel.	1590	Sed non dantur. de tute. & ratio. distr.	314	Seruum meum. de here. insti.	487		
Recusari hereditas. de acquiren. vel omit.	here.	Sed quod inde. de lega. 2.	922	Seruis legatis. de lega. 3.	1059		
Redemptis de iure codi.	746	Sed sciendum. ad Trebel.	1592	Servos ad custodiam. de alimen. & ciba.	1244		
Regula Catoniana. de regu. Cato.	1362	Sed si certos. de leg. 1.	799	lega.	1055		
Rei iudicata. solu. matri.	23	Sed sicuti. de Carbo. edic.	1886	Sextiam filiam. de leg. 3.	1003		
Redintegrato. de act. re. amo.	83	Sed si forte. de rebus eorum qui sub tute.	351	Sexto gradu. de gra. adfi.	1982		
Reliqua quoque. de libe. lega.	1299	Sed si hoc specialiter. de cōdi. & demōst.	1423	Si ab eo cui. de vsu & vsufru. le.	1107		
Rem legatam de adimen. lega.	1324	Sed si ideo. ad legem Falci.	1536	Si ab hostibus. solu. matri.	21		
Reperitur. ad legem Fal.	1543	Sed si is cui. de adfig. lib.	1956	Si ab instituto. si quis omis. cau. testa.	708		
Rerum amotarum. de act. rerum amo.	74	Sed si maior. quemad. testa. ape.	693	Si absens sit. vbi pupil. educ.	304		
Rerū quidē amotarū. 1. de act. re. amo.	83	Sed si minori. si quid in frau. pa.	1965	Si ab vno. vt lega.	1758		
Rerū amotarū. 2. de act. rerum amota.	84	Sed si in conditione. de here. insti.	453	Si adhuc cum. de tute. & rat. distra.	316		
Rerū amotarū. 3. de act. rerum amot. ibid.		Sed si mortis. de leg. præstan.	1818	Si adimendo. de adimen. le. nunc incipit.	1324		
Rerum amotarū. 4. de act. rerū amo. ibid.		Sed si non aliās. de lega. 1.	831	Si ad pupillum. de aucto. & cōsen. tu.	228		
Rescriptum est. de his quæ vt indig.	1372	Sed si non seruus. ad leg. Fal.	1512	Si ad patrem. de suis & legiti. here.	2007		
Rescripta. de testa mili.	618	Sed si pecunia. de rebus eorum qui sub	346	Si alienus seruus. de leg. 2.	903		
Restituta. ad Trebel.	1643	tute.	346	Si alienum. de here. insti.	486		
Rhedæ. de supellect. le.	1222	Sed si plures. de vul. & pupil. substi.	529	Si alienum. de lega. 1.	779		
Rogatus es. de alimen. & ciba. lega.	1251	Sed si res aliena. de lega. 1.	785	Si alij fundum. de vsu & vsufru. le.	1111		
Rogo. quando di. leg.	1741	Sed si quis ex signatoribus. quemadmodū	694	Si alienam. solu. matri.	21		
Romanus Appulus. de tut. & cura.	154	testa. ape.	694	Si alij vestimenta. de auro & argent. lega.	1252		
S		Seia ab herede. de au. & argen. le.	1254	Si alimenta. de ali. vel ciba. lega.	1228		
Sabinus. de heredib. instituen.	464	Seia cum nuberet. de dote præle.	1147	Si alterius. de here. insti.	459		
Sacratissimi. ad senatusc. Tertyl.	2018	Seiæ dulcissimæ. de auro & arg. leg.	1280	Si à me tibi. ad leg. Fal.	1502		
Sæpe ad alium. de curato. furioso.	361	Seiæ egressæ. de tuto. & curat.	154	Si à milite. de testa. mili.	608		
Sæpe legatum. de lega. 3.	992	Seiæ ex parte heredi. de instru. vel instru.	1188	Si ancilla. de lega. 1.	805		
Sapissime rescriptum. de iure codi.	739	Seius & Agerius. ad leg. Fal.	1502	Si ancillæ. de conditio. & demon.	1421		
Saluius. de lega. præstan.	1822	Seius Saturninus. ad Treb.	1650	Si ancillas. de lega. 1.	805		
Satis constat. de iure pa.	1909	Seio amico. de annu. lega.	1087	Si antequam. de senatusconsult. Sila.	735		
Scauola. ad Trebel.	1701	Semel mora solu. matri.	40	Si ante nuptias. solu. mar.	9		
Sciendum est. de lega. & fideicom. 1.	752	Sempronius Attalus. de vsu & vsufru. ct.	1115	Si à pluribus heredibus. de lega. 1.	843		
Scilicet si ante. de opti. lega.	1152	leg.	894	Si à primo. de libe. & posthu.	385		
Scyphi electione. de opt. vel elec. le. ibid.		Sempronius Proculus. de lega. 2.	1123	Si aræ legatæ. de lega. 2.	889		
Scire oportet. de excu.	271. C	Sempronio. de vsu & vsufru. le.	729	Si arrogati. de tute.	118		
Scire oportet. de tut. & cura.	152	Senatusconsulto Pifo. de senatuscon. Sila.	86	Si à seruo meo. ad leg. Fal.	1494		
Scribit Celsus. ad Trebel.	1640	Senatusconsultum. de lib. agnoscen.	791	Si à substituto. de leg. 1.	1754		
Scribit Q. Mucius. de auro & argen.	1277	Senatusconsulto. de adfig. liber.	788	Si Augustæ. de lega. 2.	901		
Scriptus heres. de Carb. edic.	1885	Senatus enim. de lega. 1.	916	Si autem neque. de leg. 1.	772		
Scripto herede. vnde lib.	1970	Sequens quæstio. de lega. 2.	1043	Si autem certum. vt in posses. lega.	1762		
Sed cum ad Trebel.	1598	Seruius respondit. de leg. 3.	1984	Si bona patroni. de ope. ser.	1928		
Sed cum ea. de iure codicil.	749	Seruius. de gra. affi.	448	Si binæ tabulæ. de iniusto rupto & irri. te-	432		
Sed cum patrono. de bono. posses.	1784	Seruus ab hostibus. de leg. 1.	584	sta.	600		
Sed duobus. de leg. 2.	867	Seruus alienus. de here. insti.	1785	Si certarum. de testa. mili.	1058		
Sed est quæsitum. de libe. & posth.	384	Seruus alienus. de condi. insti.	669	Si chorus aut familia. de leg. 3.	1354		
Sed etiam ad ea. de lega. 1.	774	Seruus bonorum. de bo. pos.	60	Si cognatis. de rebus du.	1998		
Sed & aliis. de cura. furio.	357	Seruus communis. de acquiren. vel omit.	668	Si coheredi. quis or. in bono. poss.	79		
Sed & domino. de act. re. amo.	80	here.	668	Si concubina. de act. re. amo.	34		
Sed & domino. de act. re. amo.	80	Seruus dotalis. solu. matri.	488	Si constante matrimonio. solu. matri.	1297		
Sed & in illo. de rebus dubiis.	1353	Seruus duorum. de acquir. vel omit. here.	379	Si creditor debitori. de libe. leg.	1543		
Sed & ipsis. vt lega. no.	1749	Seruus hereditarius. de here. instit.	1917	Si creditor. ad legem Fal.	772		
Sed & milites. de excu. tut.	261. D	Seruus licet. qui testa. face. possunt.	1092	Si cui annum. de annu. leg.	1091		
Sed & qui. ad Trebel.	1589	Seruus patroni. de ope. liber.	1515	Si cui controuersia. de Carb. edic.	1869		
Sed & reprobari. 256. C. §. decet autem. l.		Serui qui apud hostes. ad leg. Falci.	1059	Si cui ædes. de leg. 3.	1002		
si duas. de excusationibus tutorum.		Seruus qui in fundo. de leg. 3.	807	Si cui fundus. de lega. 2.	900		
Sed & si ad tēpus. ad senatusc. Trebel.	1616	Seruus vni. de lega. 1.	1073	Si cui fundum. de instru.	1171		
Sed & si adhuc. si quis omis. cau. test.	705	Seruis vbanis. de leg. 3.	502	Si cui lana. de leg. 3.	1051		
Sed & si alio. ad Trebel.	1593	Seruus vxori. de here. insti.	1447	Si cui legatum. de conditio. & demonst.	795		
Sed & si ante. ad Trebel.	ibidem.	Serui electione. de leg. & fideicommiss. 1.	1417	Si cui libertas. de conditio. & demonst.	1563		
Sed & si decesserit. de contra tabu.	1801	754	Si cui plus. si cui plus quàm per leg. Falc.	1638			
Sed & si de sua. de acquir. vel omit. here.	648	Seruo alieno. de leg. 1.	850	Si cui pure. ad Trebel.	901		
Sed & si diuortij. de act. rerum amo.	80	Seruo generaliter. de opt. leg.	1157	Si cui res legata. de leg. 2.	800		
Sed & si eum. de ven. in pos. mit.	1858	Seruo inuito. ad Trebel.	1686	Si cui serui. de leg. 1.	1162		
Sed & si ideo. solu. matri.	26	Seruo legato. de lega. 1.	809	Si cui vinum. de triti. vi. & oleo leg.	77		
Sed & si is. de Carbo. edic.	1879	Seruo legato. de pecu. lega.	1198	Si cui dos. de act. re. amo.	27		
Sed & si mortis. de lega. præst.	1818	Seruo libertatem. de condit. & demonst.	1416	Si cum dotem. solu. matri.	Si cum		
Sed & si plus. de lega. præstan.	1824	1206					
Sed & si pro. de leg. præstan.	1825	Seruo manumisso. de pecu. leg.	1295				
Sed & si quis. de acquir. vel omit. he.	619	Seruo meo. quibus nō compe. bono. pos-					
Sed & si sic. de lega. 3.	979	ses.					
Sed & si sic. de regu. Cato.	1361						
Sed & si cum. de pecu. lega.	1198						
Sed hæc nimium. de excu.	294						
Sed hic videtur. de rebus eorum qui sub	346						
tut							

Index legum Infortiati.

Si cum fideiussoribus. de fideiuf.	336	Si filiusfa. de testa mili.	615	Si in diem. de condi & demon.	1416
Si cum heres. quando di. lega.	1617	Si filius familias. de tute.	116	Si in duobus. quemad. test. ape.	695
Si cum ipse. de excu.	296	Si filius familias. qui testa. fa. possunt.	371	Si inæqualibus. de here. insti.	460
Si cum optio. de opti. leg.	1158	Si filiusfa. de testa. mili.	609	Si inimicitia. de his quæ vt indig.	1373
Si cum pater. solu. matri.	7	Si filius familias cum vxorē. de dote præ-	1149	Si in libertum. de bo. lib.	1245
Si cum præfinitione. quando di. leg.	1730	le.	1944	Si in metallū. de his quæ pro nō scrip. ha.	1363
Sicut adimi. de adi. lega.	1320	Si filius familias miles. de bo. liber.	2019	Si in singulos de annu. lega.	1083
Sicut codicilli. quemadmodum test. ape.	695	Si filius familias miles. ad senatuscon. Ter-	501	Si inter virum. de rebdub.	1342
Sicut patronus. de ope. liber.	1929	tyl.	587	Si in testamēto. de vulg. & pupilla. substi.	526.
Sicut testamento. de iure pa.	1908	Si filius. de condi. insti.	384	Si in testamento. si quis omiffa caus. test.	711.
Sicuti. de ventre in pos. mit.	1853	Si filius. de libe. & posthu.	533	Si intestamento. de leg. 1.	842
Si damnatus heres. de liber. leg.	1296	Si filius heres. de lib. & Posthu.	324	Si in testamento. ad leg. Fal.	1530
Si debitor fideiussorem. de libe. le.	1296	Si filius meus. si quis omif. cau. testa.	711	Si inuitis de condi. & demon	1456
Si debitor. ad leg. Fal.	1482	Si filius qui manfit. si quis omif. cau. testa.	712	Si inutiles. vt in pos. lega.	1775
Si de pluribus. de senatusconsul. Silā.	738	Si filius. de leg. præstan.	1830	Si is ad quē. de acqui. vel omit. here.	636
Si deportati. de leg. 3.	979	Si filius. de colla. bono.	1847	Si is a quo. vt in pos. lega.	1763
Si de possessione. si mulierven. no.	107	Si filius qui. de bo. liber.	1949	Si is cui legatus. de leg. 2.	874
Si dies. quando di. le.	1732	Si filius. de iure pat.	1910	Si is qui bonis. de acquir. vel omit. here.	686
Si dignum decem. ad leg. Fal.	1494	Si filiofamilias. solu. matri.	56	Si is qui duas ædes. de serui. lega.	1132
Si disceptetur. vbi pupil. educ.	303	Si filiofa. dos. solu. matri.	38	Si is qui ducenta. de rebus du.	1347
Si dolo tutoris. si quis omiffa causa testa.	713	Si filio emancipato. de lib. & posthu.	421	Si is qui duos. de libe. lega	1311
Si domino Stichus. delega. 1.	838	Si filio impuberi. de confir. tu.	137	Si is qui filium. de contra tab.	187
Si domus alicui. de lega. 1.	811	Si filium. de libe. & posthu.	396	Si is qui heres. de vulgari & pupil. substi.	532
Si dos. ad leg. Fal.	1544	Si filium. de gra. affi.	1984	Si is qui immiscuit. de acquirē. vel omit.	663
Si dotali. solu. matri.	54	Si filiafa. solu. matri.	60	hered.	326
Si duas habenti. de excu.	235	Si filia. de col. do	1850	Si is qui pro tutore. de eo qui pro tut.	490
Si duo plurēve. de admi. & peri. tu.	210	Si filiafam. de lega. 3.	1037	Si is qui soluendo. 1. de here. insti.	491
Si duo sint. de acquir. vel omit. here.	651	Si filia pater. de lega. 3.	1031	Si is qui soluendo. 2. de here. insti.	291
Si duo. vt lega.	1758	Si fuerit legatum. de reb. dub.	1345	Si is qui tres. de excu.	526
Si duo. de lega. præstan.	1829	Si fuerit municipio. de lega. 3.	978	Si is qui de vulg. & pup. substi.	1538
Si duorum. de ope. liber.	1924	Si fundus alicui. de condi. & demon.	1393	Si is qui ad leg. Falci.	1387
Si duobus seruis. de leg. 2.	890	Si fundus in dotem. solu. matri.	19	Si iis legatum. de condi. & demon. nunc.	1726
Si duobus. de testa. mili.	613	Si fundus. de rebus eorum qui sub tu.	355	Si ita esset. quando dig. leg.	1426
Si duobus. de leg. 1.	764	Si fundus. de lega. 3.	1032	Si ita expressum. de condi. & demō.	435
Si duobus. de contra tabu.	1808	Si fundus legatus. ad legem Fal.	1430	Si ita facta. de iniur. rup. & irri. fa. test.	981
Si eadem res. si quis omif. cau. test.	711	Si fundus mihi. ad legem Fal	1499	Si fuerit. de lega. 3.	572
Si ego & Titius. de iniusto rupto & irri.	438	Si fundus. quando di. leg.	1740	Si ita heres de condi. insti	1393
Si ego & seruus. de aquiren. vel omit.	642	Si fundus. de condi. & demon.	1454	Si ita legatum sit de cond. & demon.	1453
here.	452	Si fundum. 1. de lega. 1.	817	Si ita esset legatū. de auro & arg. leg. 12. 5	1426
Si eiusmodi. de here. institu.	1684	Si fundum. 2. de lega. 1.	834	Si ita legatum de condi. & demon.	806
Si eius pupilli. ad Trebel.	1298	Si fundum Mæui. de serui. lega.	1131	Si ita legatum sit de leg. 1	1062
Si ei cui fundum. de libe. lega.	740	Si furioso. de cura. furio.	362	Si ita legetur. de lega. 2.	867
Si ei qui post. de iure codi.	1364	Si gemma de auro & argen. leg.	1260	Si ita quis heredes de here. insti.	497
Si eo tempore. de his quæ pro non scrip.	1802	Si gener socerū. de his quæ vt indig.	1384	Si ita quis testamento. de leg. 2.	898
haben.	1812	Si grege legato. de leg. 1.	767	Si ita quis. de vulg. & pupil. substi.	538
Si emancipatus. de contra tab.	1829	Si habitatio. quando di. leg.	1722	Si ita relictum. de leg. 2.	891
Si emancipatus. de contra tab.	55	Si hereditas. de testa. tut.	123	Si ita scripsero. de condi. & demon.	1407
Si emancipato. de lega. præstan.	1156	Si heres centum. de lega. 1.	863	Si ita scripsisset de lega. 2.	894
Si æstimatis. solu. matri.	1540	Si heres dānat. de trit. vino & oleo. le. 1165	848	Si ita scriptum. de here. insti	484
Si Eros. de optione. legata.	1954	Si heres generaliter. de leg. 1.	813	Si ita scriptum sit de lega. 2.	893
Si & vsusfructus. aliās. sed vsusfructus. ad	625	Si heres iussus. de lega. 1.	904	Si ita scriptum de li. & posthu.	390
leg. Falci.	1749	Si heres de leg. 2.	1469	Si ita scriptum de here. insti.	498
Si eundem. de bo. liber.	316	Si heres institutus. ad leg. Fal.	1556	Si ita scriptum de condi. insti.	582
Si ex affe. de acquir. velo mit. her.	1973	Si heres. si cui plus quā per leg. Falci.	1573	Si ita scriptum de secundum tabu.	1894
Si ex causa. vt leg.	1810	Si heres ab. 1. ad Trebel.	1694	Si ita sit. de leg. 1.	762
Si ex duobus. de tute. & ratio. distra.	1958	Si heres. 2. ad Trebel.	1695	Si ita stipulatio. de ope. ser.	1927
Si ex duobus. de affig. liber.	730	Si heres. 3. ad Trebel	1697	Si ita testamento. de instru. & instru.	1182
Si exheredatus. de senatuscon. Silā.	1936	Si heredis. de lega. 1.	794	Si iurauero. de iure pa.	1906
Si ex patronis. de bo. liber.	1491	Si heredi. de condi. insti.	573	Si iure testamento. de leg. 3.	993
Si ex pluribus. ad leg. Fal.	2006	Si heredi. ad Trebel.	1651	Si legatarius. de lega. 3.	980
Si ex pluribus. de suis & legiti. here.	651	Si heredes. de lega. 1.	863	Si legatarij. vt lega.	1755
Si ex sua parte. de acquir. vel omit. her.	756	Si his. de condi. & demon.	1387	Si legatus fuerit. de pecu. lega.	1213
Si ex toto fundo. de leg. & fideicommiss.	332	Si iam facta. de condi. & demon.	1392	Si legatus. ad Trebel.	1637
Si falso tutore. quod fal. tuto. autho.	1775	Si idem seruus. de lega. 2.	873	Si legatū pure. de adi. lega.	1322
Si fideicommissorum. vt in pos. leg.	998	Si id inquit. quod fal. tu aucto.	329	Si legatum sit de annu. lega.	1082
Si fidei meę. de lega. 3.	339	Si id quod si quid in frau. pa.	1965	Si legati serui. de lega. 1.	803
Si fideiussor. de lega. 1. 797. A. B. S. Iuliani.	311	Si id quod mihi. de libe. leg.	1301	Si legatorum. vt in pos. lega.	1774
1. si cui.	414	Si illud aut illud. de lega. 2.	878	Si libertus cum. si quid in frau. pat.	1965
Si fideiussores. de fideiussō.	339	Si imaginem. de auro & argen. lega.	1278	Si libertus cum. de bo. lib.	1946
Si filiusfa. tutelā. 1. de tute. & ratio. distr.	311	Si impubes. de Carbo. edic.	1882	Si libertus meus de bo. lib.	1946
Si filiusfa. tutelā. 2. de tute. & ratio. distr.	311	Si impuberi. de tuto. & cura.	149	Si libertus patro. de bo. lib.	1948
		Si in adoptionem. de contra tabu.	1808		
		Si in annos. de conditio. & demon.	1417		
		Si incertus. de lega. 3.	573		

Index legum Infortiati.

Si libertus præterito. de bo. lib.	944	Si patronum ex. de bo. lib.	1951	Si quis cum. vt in possel. leg. seu fideicom.	1761
Si libertus sub. de bo. liber.	1942	Si peculium. de pecu. le.	1199	Si quis decedens. de libe. lega. 1285. B. S. Iu-	
Si libertus. de ope. lib.	1924	Si peculium seruo. de pecu. le.	1205	lianus. l. liberationem.	
Si libertus. de iure patro.	1906	Si pecunia. de leg. 1.	816	Si quis de pluribus. de rebus dub.	1356
Si libertus. de ope. liber.	1944	Si pecunia legata. de le. 2.	872	Si quis dolo malo. si quis ali. test. phi.	739
Si libertus. de ope. lib.	1928	Si pecuniæ. vt in pos. leg.	1774	Si quis duobus. de lega. 2.	873
Si Mæuia. de here. insti.	482	Si pecuniam. si quis omif. cau. test.	699	Si quis eum quem. de vulga. & pupil. sub-	
Si mancipia. de fun. instru.	1187	Si penum. quando di. le.	1735	stit.	535
Si maritus. solu. matri.	45	Si per epistolam. de acquir. vel omit. he-		Si quis eum quæ. de condi. & demõ.	1406
Si maritus. solu. matri.	50	red.	659	Si quis ex his. vnde lib.	1969
Si marito publico. solu. matri.	42	Si peregre. de tuto. & cura.	155	Si quis ex. de coniungen. cum eman.	1861
Si mater. de vulg. & pu. substi.	546	Si plures. de admi. & peri. tuto.	161	Si quis extraneus. de acquir. vel omit. he.	
Si metus causa. de acquir. vel omit. he.	682	Si plures institutiones. de condi. insti.	581	635	
Si mihi & Titio. de lega. 2.	900	Si plures de iure delib.	592	Si quis fecerit testamētum. quemadm. te-	
Si mihi & tibi. de le. 1.	760	Si plures. de admi. & peri. tuto.	191	sta. ape.	655
Si mihi Mæuia. de leg. 3.	1066	Si plures tutores. de testa. tu.	129	Si quis filiabus. de testa. tu.	121
Si mihi pure. de leg. 2.	902	Si plures. de vul. & pu. substi.	539	Si quis filio. de iniusto rup. & irri. test.	426
Si mihi Sempronius. de le. 1.	839	Si plures sunt. de legi. tu.	145	Si quis filiūfa. de acquir. vel omit. he.	623
Si mihi Stichus. de le. 1.	838	Si plures gradus. de le. 3.	1073	Si quis filium. de colla. bo.	1845
Si miles. de testa. mi.	594	Si plures. de bo. pos.	1787	Si quis filium. de coniungen. cum eman.	
Si miles vnum. de testa. mili.	ibi.	Si pluribus. de le. 1.	775	libe.	1868
Si miles Titio. de testa. mili.	609	Si pluribus heredibus. de lega. 2.	892	Si quis hac lege. de ope. liber.	1918
Si miles. ad le. Fal.	1559	Si portio. de leg. præstan.	1831	Si quis hereditatem. de his quæ pro non	
Si minor quàm viginti. de leg. 1.	840	Si postea quàm. vnde lib.	1971	scrip. ha.	1363
Si minor annis. de acq. vel omit. her.	666	Si post diem. quando dies lega.	1617	Si quis heres. de acquir. here.	674
Si minoris. de admi. & peri. tu.	182	Si post diuortium. solu. matri.	40	Si quis heres. de acquir. vel omitten. he	
Si minores. qui pe. tuto. 155. nunc incipit.		Si posthumus. de libe. & posthu.	393	red.	650
E' av bi.		Si post missionem. ad leg. Fal.	1492	Si quis heredes. de here. insti.	462
Si mora. solu. matri.	20	Si post mortem. de leg. 1.	808	Si quis in fundi. de lega. & fideicom. 1.	753
Si modo nulla. de le. 1.	805	Si post mortem. de contra tabu.	1807	Si quis in graui. de senatusconf. Sila.	723
Si mul. plures. de tuto. & cura.	153	Si post pubertatē. de tut. & ratio. dist.	316	Si quis in principio. de lega. 3.	994
Si mulier. solu. matri.	25	Si post. de coniungen. cum eman. li.	1868	Si quis inquilinos. de leg. 1.	849
Si mulier. de act. re. amo.	81	Si postulante. ad Trebel.	1692	Si quis inter res. de excu. tuto. 283. D. S.	
Si mulier cum filio. de rebus dubiis.	1356	Si prædia minoris. de rebus eorum qui sub		Vlpianus. l. Spadonem.	
Si mulier dotem. de le. 3.	976	tute.	354	Si quis in testamento. de libe. lega.	1298
Si mulier ventris. quemad. testa. ape.	694	Si prægnantem. de col. bo.	1848	Si quis in testamento. de condi. insti.	578
Si mutus aut surdus. qui testa. facere pos-		Si præteritus. de contra tabu.	811	Si quis intestatus. ad Tertyl.	2018
sunt.	366	Si prior maritus. solu. matri.	44	Si quis instituat. de here. insti.	467
Si nauem de instru. vel instru. lega.	1197	Si probatū est. de tute. & ratio. distra.	318	Si quis ita dederit. de testa. tu.	126
Si autem neque modo. de le. 1.	772	Si propter ea. ad le. Fal.	1520	Si quis ita legauerit. de auro & arg. le. 1272	
Si necem domini. de bo. liber.	1934	Si propter res amotas. de actio. re. amo. 82		Si quis ita legauerit. de condi. & demon-	
Si neget. de libe. agno.	97	Si pupillus heres. de tute. & rati. distr.	312	stra.	1391
Si nemo tutorum. de testa. tute.	128	Si pupillus. de admi. & peri. tu.	202	Si quis ita legauerit. de adi. lega.	1317
Si nemo hereditatem. de testa. tute.	122	Si pupillus. de condi. insti.	585	Si quis ita. de here. insti.	469
Si nepos. de coiungen. cū emāci. libe.	1868	Si pupillus de acqui. vel omit. here.	685	Si quis ita. de here. insti.	472
Si nepotes. de colla. bo.	1846	Si pupillus. de acquir. vel omit. here.	653.	Si quis ita. de here. insti.	505
Singulos testes. qui testa. face. pos.	379	nunc incipit. Iulianus.		Si quis ita heres. de heredib. instir.	501
Si nō in. si cui pl ⁹ quàm per leg. Falci.	1574	Si pupillus. ad leg. Fal.	1494	Si quis ita. de condi. insti.	573
Si non lex alia Sentia. de here. inst.	505	Si pupillus. ad Trebel.	1713	Si quis ita. de here. insti.	476
Si non solus. si quis omif. cau. test.	706	Si pupillo. de bo. pos.	1788	Si quis ita scripserit. de rebus dub.	1352
Si operarum. de ope. liber.	1924	Si pupillum patruus. de excu.	286	Si quis legata. de condi. & demon.	1419
Si optio serui. de opt. lega.	1157	Si pupillorum. de rebus eorū qui sub tu-		Si quis legauerit. 1. de leg. 1.	813
Si palam heres. de iure codi.	751	te.	352	Si quis legauerit. 2. de lega. 1.	860
Si Pamphilo. de opti. le.	1156	Si purè tibi. de leg. 3.	1040	Si quis legauerit. de auro & arg. lega.	1258
Si paterfa. de here. insti.	480	Si pure. de vsu & vsufu. leg.	1105	Si quis libertis. de ali. vel ciba. lega.	1228
Si pater. de testa. tute.	133	Si pure. quando di. leg. ce.	1716	Si quis libertum. de bo. liber.	1946
Si pater ab hostibus. de iniusto rup. & ir-		Si quando alterius. de auro & argen. lega.		Si quis mihi bona. de acqui. vel omit. he-	
ri. testa.	432	1272		re.	638
Si pater exheredato. de leg. 3.	1080	Si quando. de ope. liber.	1917	Si quis non quasi. de acquir. vel omit. he-	
Si pater. de vulg. & pupil. substi.	542	Si quando incerta. vt lega. no.	1752	re.	674
Si pater filio. de vulga. & pupil. subest.	529	Si quando quis vxori. de lega. 1.	848	Si quis omiffa causa. si quis omif. causa te-	
Si pater. de vulga. & pupil. substi.	540	Si quæramus. qui testa. fa. possunt.	364	sta.	710
Si pater filium. de vulga. & pu. substi. ibi.		Si quid dolo. si quid in frau. pa.	1959	Si quis operas. de ope. li.	1915
Si pater ignorans. sol. matri.	48	Si quid earum. de leg. 3.	1033	Si quis pecu. si quis omif. causa testa.	699
Si pater. de contra tab.	1812	Si quid est. de aucto. & consen. tu.	232	Si quis posthumos. de lib. & posthu.	386
Si pater. de col. do.	1850	Si quid relictum. de lega. 1.	859	Si quis post accu. qui testa. face. pos.	367
Si pater. de suis & le. here.	2007	Si qui heres institutus de iniust. rup. & ir-		Si quis priore. ad Trebel.	1635
Si pater. vnde lib.	1970	ri. fa. test.	438	Si quis quasi. de senatusconf. Sila.	736
Si pater. de bo. liber.	1948	Si qui ira. de condi. insti.	572	Si quis quos. de leg. 2.	880
Si patronus. de concub.	110	Si quilibet heres. de his quæ vt ind.	1384	Si quis rationes. de libe. lega.	1295
Si patronus. de confir. tu.	136	Si quis à filio. de leg. 1.	774	Si quis reum. de libe. leg.	1284
Si patronus à. de bo. lib.	1931	Si quis à liberis. de libe. agno.	93	Si quis Sempronium. de here. insti.	498
Si patronus heres. si quid in frau. pa.	1964	Si quis alicui. de acquir. vel omit. her.		Si quis seruo. de leg. 2.	954
Si patronus non. de bo. li.	1946	658		Si quis seruum. de leg. 2.	869
Si patronus ex. de bo. lib.	1942	Si quis bonorum. de leg. 1.	768	Si quis seruum. de condi. & demon.	1419
Si patronus ex. de bo. lib.	1951	Si quis creditor. de pecu. lega.	1202	Si quis seruos. de leg. 3.	1054
Si patronus. de bo. liber.	1937	Si quis cum testa. qui testa. face. pos.	378	Si quis sic stipuletur. solu. matri.	58
Si patronus testamento. de bo. liber.	1937	Si quis cum testa. de iure codi.	741	Si quis solidum. de here. insti.	500
Si patroni. ad Treb.	1658	Si quis cum. de suis & legi here.	2005	Si	

Digesti Infortiati.

Si quis sub conditione. de testa. tu.	124	Si tibi electio. de opti. lega.	1154	Sub conditione. de here. insti.	501
Si quis sub cōditione. si quis omif. cau. te- sta.	705	Si tibi & ei. de leg. iij.	981	Sub conditione. de condi. insti.	585
Si quis sub conditione. de condi. insti.	573	Si Titius ex parte. de lega. iij.	1071	Sub conditione. vel. de affig. lib.	1958
Si quis suus. de iure delibe.	591	Si tibi homo. de lega. j.	829	Sub conditione. de contra. tab.	1811
Si quis testamento. de lega. j.	817	Si tibi legatum. de lega. iij.	993	Sub diuersis. de condi. & demon.	1418
Si quis testamento. de leg. ij.	874	Si Titius. de vulga. & pupillari substitu- tione	541	Sub impossibili. de condi. insti.	570
Si quis Titio. de lega. ij.	949	Si Titius heres. de condi. insti.	580	Substitui. de vulg. & pup. substi.	536
Si quis tutor. de tutel.	118	Si Titius mihi. de lega. ij. 897. B. §. Si Ti- tius. l. Vt heredibus.	580	Successorium edictum. de successō. edict.	1977
Si quis tutor. de iure pa.	1902	Si Titius statuas. de condi. & demon. 1393.		Sumptus autem. de ven. in posses. mit. 1858	
Si quis tutorem. de testa. tu.	129	nunc incipit. Titius si statuas.		Sumptus autem. de lega. i.	805
Si quis vinum. de tri. vi. & oleo lega.	1165	Si Titio aut Seio. de leg. ij.	873	Sunt autem agnati. de legi. tu.	145
Si quis vsumfru. de vsu & vsumfru. lega.	1117	Si Titio cum. quando di. le.	1733	Suo victu. de ope. liber.	1920
Si quod ex Pamphila. de leg. ij.	922	Si Titio & Mæuius. de lega. ij.	902	Supellex. de supel. lega.	1221
Si reditus. de instru.	1173	Si Titio fundus. de vsu & vsumfru. lega.		Supellectilis. de supel. lega.	1222
Si repudiauert. vnde leg.	1972	1107		Supellectili legata. de supel. legata.	1221
Si reliquero. de legi. tu.	145	Si Titio pecunia. de lega. j. 835. A. §. Iulia- nus. l. si fundum.	868	Suspectus fieri. de suspes. tut.	243
Si res aliena. ad Trebel.	1655	Si Titio de leg. ij.	681	Suspectum tutorem. de suspes. tut.	244
Si res mihi. de lega. iij.	993	Si totam hereditatem. de acquir. vel omit. heredi.	681	Suus quoque. de here. insti.	449
Si res obligata. de leg. j.	803	Si tribunus. de excu.	266		
Si res pupillaris. de admini. & peri. tu.	210	Si tutela. de admi. & peri. tu.	171	T Abernæ cauponiæ. de instr. vel in- strumen.	1181
Si rem quam maritus. de act. re. amo.	80	Si tutela. de tute. & ra. distra.	310	Tabernam cum cœnaculo. de instr. vel in- strumen.	1172
Si retentus de contra. tab.	1803	Si tu ex parte. de acquir. vel omit. here.	676	Tabulas. de bo. pos. secundum tabu.	1887
Si scriptis heredib. de his quæ vt indig.	1382			Tabularum testamenti. quemadmo. testa. aper.	691
Si secundum probabilem. de testa. mili.	609	Si tutor aliquo. de suspes. tu.	244	Talis scriptura. de leg. j.	773
Si Seia pro dote. de dote præle.	1147	Si tutor constitutus. de admini. & peri. tu- to.	178	Talem institutionem. de here. instit.	488
Si separatim. de condi. & demon.	1402	Si tutor post pubertatem. de tute. & ratio. distra.	315	Tales conditiones. de condi. & demon- stra.	1457
Si sequens gradus. de senatuscōsul. Sila.	732	Si tutor pro pupillo. de contra. & vti. act.	324	Tenetur Fauiana. siquid in frau. patr.	1965
Si seruus à testatore. de senatuscō. Sila.	731	Si tutor pupillo. de aucto. & cōsen. tu.	230	Temporibus diuorum fratrum. de inspi. ven.	98
Si seruus communis. de aucto. & consen. tut.	229	Si tutor pupillam. de leg. j.	865	Testamentum aut non. de iniusto rup. & irri. testa.	421
Si seruus communis. de here. instit.	454	Si tutor reip. de tut. & ra. distrahen.	312	Testamentum est. qui test. fac. pos.	364
Si seruus communis. de acquir. vel omit. here.	668	Si tutor rem. de tute. & ratio distra.	311	Testamēti factio. qui test. fac. possunt.	364
Si seruus ei. de acquir. vel omit. here.	680	Si tutor vel curator. quando ex fa. tu.	233	Testamento datos. de testa. tute.	121
Si seruus. de vulga. & pu. substi.	537	Si tutoris. de admi. & peri. tu.	220	Testamento datos. de testa. tut.	126
Si seruus legatus. de leg. j.	843	Siue tutor. de admi. & peri. tut.	160	Testamento ita cautum. de ali. vel ciba. le- ga.	1248
Si seruus. de iure deli.	589	Siue autem de leg. præstan.	1826	Testamento potest. de affig. lib.	1959
Si seruus legatus. de adimen. lega.	1329	Siue contra. de libe. agno.	90	Testamento. de heste. insti.	511
Si seruus liber. de pecu. lega.	1213	Siue cū instrumento. de fundo instru.	1168	Testamento tutores. de test. tute.	129
Si seruus plurium de leg. j.	798	Siue ingenua. j. ad senatuscō. Terry. 2008		Testamenta eorum. de testa. mili.	1607
Si seruus tibi. ad leg. Fal.	1511	Siue ingenua. ij. ad senatuscō. Terry. 2011		Testator filium. de lega. ij.	968
Si seruus Titij. de leg. j.	810	Siue libertus. de iu. pa.	1909	Testatorem. de leg. iij.	1050
Si seruus veritus. de lega. j.	860	Siue proconsul. de tuto. & cura.	146	Textoribus. de leg. iij.	1046
Si seruus sub. de bono. pos. secundum tal. 1895.		Siue sciuerit. de leg. j.	788	Theopompus. de dote præle.	1149
Si seruus. de assi. liber.	1957	Si ventris. de ven. in poss. mit.	1860	Titius & Seius. de here. insti.	468
Si seruo cum libertate. de adimen. leg.	1328	Si vero composita. de testa. mili.	602	Titius filiis. de excu. tuto.	299
Si seruo meo. de lega. j.	839	Si vero negotium. fol. mat.	62	Titius fundi. de here. insti. 460. nunc inci- pit Attius.	
Si seruo. de pecu. leg.	1208	Si vero non. de bo. lib.	1935	Titius heredes. de leg. iij.	1031
Si seruo. de here. insti.	506	Si vir vxori. de condi. & demon.	1422	Titius prius quàm. de testa. mili.	606
Si seruum heredem. si quis omif. causa te- sta.	715	Si vir vxori. ad leg. Fal.	1472	Titius rogatus. ad Trebel.	1657
Si seruū quis. de acquir. vel omit. here.	671	Si vsumfructus. de vsu & vsumfru. lega.	1106	Titius Stichus. de lega. j.	824
Si seruum sub conditione. de vsu & vsum- fruc. lega.	1112	Si vsumfructus. de vsu & vsumfru. lega.	1107	Titius testamento. de libe. & posthu.	398
Si sic legatum. de leg. j.	814	Si vsumfructus. ad leg. Fal.	1540	Titius de suis & legi. here.	2006
Si sic locutus. de leg. ij.	991	Si vsumfructus. quando di. le.	1725	Titius. de obseq.	1911
Si sine herede. de admi. & peri. tuto.	184	Si vt habilitur. de auro & argen. lega.	1265	Titius filii. de medio. de pecu. leg.	1213
Si focer. solu. matri.	50	Si vxor rem viri. de act. re. amo.	84	Titio centum aureos. de lega. ij.	923
Si focer nurui. de do. præle. 1137. §. Celsus. l. j.		Si vxori mūdus. de auro & argen. leg.	1282	Titio centum. de condi. & demon.	1426
Si focius. de here. insti.	511	Solemus dicere. de condi. & demon.	1391	Titio fundus. de condit. & demon.	1433
Si solus heres. de acquir. vel omit. her.	678	Solent iudices. de ali. & cib. lega.	1229	Titio in annos. ad leg. Fal. 1522. A. l. cum Titio.	
Si spurius. vnde cog.	1976	Solet etiam. de tutel.	117	Titio vsumfructus. de cōdi. & demon. 1449	
Si statuam legauero. de auro & argent. le- ga.	1259	Solet prætor. vbi pupil. educ.	300	Titio vsumfructus. de vsu & vsumfru. lega. 1112	
Si Sticho manumisso. de pecu. lega.	1210	Solutio matrimonio. solu. matri.	3	Titium & Mæuium. de admini. & peri. tuto.	207
Si sub conditione. de bo. posses. secundum tabu.	1892	Spadonem quoque. de excu.	281	Titia cum testamento de le. ij.	884
Si substitutus. si mulier ven. no. (nunc est. §. Idem Iulianus.) 108. C. l. j.		Species auri. de auro & arg. leg.	1259	Titia diuortio. solu. matri.	45
Si tacitum. ad leg. Fal.	1483	Statuliber heredis. ad leg. Falc.	1514	Titia heredis. de condi. & demon.	1443
Si tamen quibusdam. de leg. ij.	878	Statuliberum. de lega. ij.	871	Titia herede. de annu. lega.	1094
Si tamen tutor. de testa. tu.	125	Στέμμα. de gra. affi.	1985	Titia. ad legem Fal.	1545
Si te solum. de here. insti.	469	Stichus habet. de pecu. leg.	120	Titia post. de Carbo. edic.	1885
Si testamento. de condi. insti.	571	Stichus liber esto. de leg. iij.	990	Titia Seio. de leg. ij.	956
Si testamentum. de his quæ vt indig.	1384	Stichus nutricis. de alimē. vel ciba. le. 1249		Titia testamēto. de auro & argē. lega. 1280	
Si testamentum. qui testa. face. pos.	377	Sticho testamento. de vsu & vsumfru. lega. 1126			
Si tibi certam. de adimen. lega.	1329	Stichum qui meus. de lega. & fideicom- mis. j.	755		
		Sub conditione. de libe. & posthu.	396		

Index legum Infortiati.

Titia amica mea de auro & argento leg.	1279	Tutores non ab herede. de testa. tut.	122	Viuo filio. de bo. lib.	945
Titia si non nupserit. de cond. & demon.	1450.	Tutores quibus. de aucto. & consen. tu.	226	Viua quoque. de act. re. amo.	75
Titia textores. de lega. j.	780	Tutores qui post finem. de admini. & peri.	192	Vnum ex familia. de lega. ij.	912
Τοῖς τῇ ἀπελευθέρωσις. de ali. & cib. leg.	1231	tuto.	133	Vnum testamentum. qui testa. fa. pos.	377
Totiens videtur heres. de acqui. vel omit.	680	Tutoribus ita. de testa. tu.	133	Voluptaria autem. de impen. in res dot.	70
Tractabatur. de testa. mili.	598	V		fa.	70
Translatio legati de adi. leg.	1320	Vasa aliena. de supel. lega.	1227	Vsufuctu bonorum. ad leg. Fal.	1533
Trebatius ait. de here. inst.	466	Vbi absunt. de tuto. & curato.	151	Vsufuctu in dotem. solu. matri.	58
Tres tutores. de admini. & peri. tuto.	213	Vbi est verborum. de rebus du.	1355	Vsumfructum cum moriar. de vsu & vsufr.	1106
Tribunus militum. de testa. mili.	604	Vbi pure. ad Trebel.	1615	Vt bonorum. de l. o. pos. secun. tabu.	1895
Tria onera. j. de excu.	251	Vel cum fisco. de confir. tu.	138	Vt bo. pos. vnde vir & vxor.	1994
Tria onera. ij. de excu.	253	Vel ex parte. de re. du.	1340	Vt in fratribus. de condi. insti.	584
Tunc autem. de iniusto rupto & irri. testa.	422	Vel in partes. de administ. & pericu. tuto.	163	Vt heredibus. de lega. ij.	897
Tunc inutile. de pecu. lega.	1250	Vel negare. quemadmo. testa. ape.	693	Vtile repus. quis ordo in bon. possess. fer.	1997
Turpia legata. de lega. j.	802	Vel omnia. ad Trebel.	1602	Vtilitatem. de confir. tu.	138
Tutela legitima. de legi. tu.	141	Vel si in valetudine. de impen. in res do.	67	Vtilium nomine. de impen. in res do. fa.	70
Tutela plerumque. de tute.	119	Vel si vires. de impen. in res do. fa.	67	Vt iurandi. de ope. liber.	1915
Tutela est. de tute.	111	Vel si viuo. de suis & legi. here.	2006	Vt ne. de confir. tu. 134. nunc incipit <i>ἵνα μὴ</i>	
Tutor autem. de bo. pos.	1786	Vel singulis. de vul. & pupil. substit.	550	Vtrum. j. de assig. liber.	1957
Tutor ad utilitatem. de admi. & peri. tuto.	180	Vel viuis. de assig. lib.	1957	Vtrum. ij. de assig. liber.	1958
Tutor datus. de testa. tu.	122	Veluti. de bo. pos.	1783	Vtrum autem. de contra tab.	1806
Tutor decedens. de libe. lega.	1304	Veluti si nouelletum. de impen. in res do.	69	Vtrum ita posthumus. de re. du.	1340
Tutor incertus. de testa. tu.	128	Ventre praterito. de acquiren. ve omit.	681	Vt Stichum. de adimen. lega.	1322
Tutor interposito. quando ex fac. tu.	234	here.	681	Vt scriptus heres agnoscere. de bo. pos.	1897
Tutor ita recte. de testa. tu.	129	Ventri tutor. de tut. & cura.	151	sec. tab.	1897
Tutor petitus. de excu.	289	Verum est. de bo. pos. secundum tabu.	1892	Vt scriptus. de bo. possess. secundum tabu.	1897
Tutor pro pupillo. de admin. & peri. tuto.	183.	Verba hac. de condi. insti.	578	Vulgo obseruatur. de administra. & peri.	181
Tutor qui tutelam de admi. & peri. tut.	183	Verba testamenti. de ali. & ciba. lega.	1232	tuto.	181
Tutor qui per valetudinem. de aucto. & consen. tuto.	223	Verbis ciuilibus. de vulga. & pupil. substit.	527.	Vxori ex. quando di. leg.	1741
Tutor quoque. de suspic. tu.	237	Verbis legati. ad leg. Falci.	1471	Vxori ita legauit. de do. praleg.	1151
Tutor qui repertorium. de adm. & peri. tu.	167	Vestimentum. de auro & argen. lega.	1267	Vxori legauit. de auro & argen. lega.	1259
Tutor qui & coheres quando ex fac. tu.	234	Vestis an vestimenta. de au. & arg. leg.	1267	Vxori maritus. de vsu & vsufr. leg.	1116
Tutor rerum. de admi. & peri. tu.	216	Vetus accipietur. de tri. vi. & oleo leg.	1166	Vxori mea fundum. de dote praleg.	1146
Tutor secundum dignitate. de admini. & peri. tut.	177	Videamus. si cui plus quam per leg. Falc.	1572	Vxori mea. de vsu & vsufr. lega.	1127
Tutor si petitus. de tuto. & cura.	148	Videamus si ei. de libe. lega.	1305	Vxori legauit. de auro & argen. lega.	1253
Tutor siue. de admi. & peri. tu.	188	Videndum tamen est. de lega. j.	836	Vxori maritus. de vsu & vsufr. leg.	1116
Tutor vel curator. de administrat. & peri. tut.	180	Villae instrumento. de instructo & instru.	1183	Vxori mea fundum. de dote praleg.	1146
Tutoris precipui. de admin. & peri. tut.	184	Vinum cum vasis. de tri. vi. & oleo lega.	1167	Vxori mea. de vsu & vsufr. lega.	1127
Tutori qui infantem. quando ex fac. tu.	134	Vino legato. de tri. vi. & oleo lega.	1166	Vxori quis legauit. de auro & argen. lega.	1259
Tutorem qui tutelam. de admi. & peri. tut.	189	Vino legato. de tri. vi. & oleo lega.	1161	Vxori sua. de penu lega.	1214
Tutorem qui sui. de his quæ vt indig.	1383	Virilis de lega. prastan.	1823	Vxori sua. de lega. iij.	1003
Tutores à patruo. de confir. tu.	136	Vir vxori. de dote prale.	1146	Vxori vsufructu. de vsu & vsufructu lega.	1113
		Viro atque vxore. solu. matri	47	Vxori vsufructum. de vsu & vsufructu. leg.	1126
		Virum qui non per vim. si quis aliquem te.	739	Vxorem & filium. de lega. iij.	1022
		sta prohi.	361		
		Virum vxori. de cura. furio.	1965		
		Viuus libertus. si quid in frau. pa.			

Finis elenchi legum Infortiati.

INDEX

Index materiaram Digelti Infortiati.

INDEX SENTENTIA- rum & Verborum memorabilium quæ en hoc Infortiato continentur.

A Bessē. 106. C. l. 2. in fi. si ventris no.
mulier.
Abessē non dicitur qui fugit. in
verbo, Fugiens.
Abessē quandoque significat esse. 1060. C.
l. cui quæ Romæ de leg. 3.
Abessē non dici, qui ad tempus peregrinās
absit. 1195. A. l. prædia. §. affini. de fund. in
struc.
Abiicit qui partum, vel præfocat, vel ali-
menta ei negat, necare videri. in verbo,
Præfocat.
Abrogare & derogare differunt. 148. & gl.
abroget l. nec mandante de tut. & cura.
Absens casualiter dicitur adesse, & ecōtra
1058. B. l. quæsitum est. §. fi. de leg. 3.
Absens casu res, censetur præsens. 1062. B. l.
fi ita legatum de legat. 3.
Absens non videtur, qui disciplinæ causa
alio missus est. 1190. B. l. Scia §. Pamphile
de fund. instr.
Absens ob negotia testatoris, debet vt præ-
sens alimenta percipere. 1248. B. l. testa-
mento de alimen. & cib. legat.
Absens reipub. causa. 644. A. B. gl. aberat. l.
cum quidam.
Absens reputatur præsens, qui non intelli-
git in verbo, Præsens.
Absentis amicos, cum de eius præiudicio
agitur, vocandos esse. 303. E. glo. amicis.
l. si absens vbi pup. edu. vel mor. de.
Absentis loco haberi furiosum, & nō con-
sentientis. 740. D. l. 2. §. furiosus de iure
codic.
Absentem studiorum causa videri præsen-
tem. 1055. B. l. quæsitum est de leg. 3.
Absentem reipub. causa, ire directas debe-
re vias in verbo, reipu. causa.
Absentium comites æquē excusari, atque
absentes. 297. A. B. l. administrantes, de
excu.
Absides quid. 1274. A. B. in mar. §. cymbia.
l. pediculis de auro & arg. leg.
Abstentus. 204. B. l. Lucius §. Sempronij de
admi. & 232. A. l. pe. de aucto. tut. & 1762.
B. l. 1. §. tunc ante vt in pos. leg. no.
Abstineo pupillum 232. A. l. pe. de aucto. tu-
to. & 194. A. l. tutores de administ. & pe-
ri. tu. §. aduersus.
Absurdum sequitur aliud absurdum. 11. C.
glo. alioquin l. fructus §. Papinianus.
Abundantem cautelam non nocere in ver-
bo, Cautelam.
Acceptilationem esse solutionem, quæ ab
vno facta proficiat vtrique. 1286. D. glo.
liberabor. §. nunc l. liberationem.
Accepto feretur. 197. D. l. tutores, de admi.
Acceptus. i. datus 219. E. l. cum hereditas.
de administ. tut.
Accessorium cedere principali. 1272. C. D.
l. si quando de auro & argen. legat.
Accessorium principale non rumpit. 536.
A. B. glo. manebit §. si suo l. si quis cum.
de vulg. & pupil. substitu.
Accessorio extincto non extingui princi-
pale. 1276. C. l. pediculis. §. fi. de auro &
arg. legat.
Accessorio principale non confirmari. in
verbo, Principale.
Accessoria extingui extincto principali.
1198. C. in margine. l. nam quæ de pecu-
lio lega.
Accessorie apposita verba generalia, suo
principali restringuntur. 1064. B. 1065. A.

l. prædiis in prin. de leg. 3.
Accidentali præualere naturale. in verbo,
Naturale.
Accipere iudicium in verbo, Iudicium ac-
cipere.
Accursij de suo nomine gloriatio. 1681. B.
C. glo. conditio. §. si in danda l. facta ad
Trebellianum.
Accusare neminem cogi inuitum. 1939. D.
in margi. §. certè l. qui cum de bonis li-
bertorum.
Ad accusandum mulier admittatur. 236. E.
gloss. egredientis. §. consequens l. 1. de su-
spectis tutoribus.
Accusasse intelligi qui nomē detulit. 1905
B. C. l. cum patronum. §. 1. de iure pat.
Acerbum est parentum scelera filiorū pœ-
nis lui. 1798. A. B. in margi. §. si emancipa-
tus.
Acetabula. 1264. C. §. argento.
Acetum incendij extinguendi causa para-
tum, nec esui nec potui cedere. 1217. B. l.
3. §. penori. de penu leg.
Acetum, incendij extinguēdi causa parasse
veteres. 1177. A. l. quæsitum §. acetum de
fund. instr.
Actio. id est accusatio. 236. E. gloss. hanc a-
ctionem. §. consequens l. 1. de suspect. tu-
to.
Actio an cedi possit correo in solidum. in
verbo, Cedi.
Actio inanis est, quam inopia debitoris ex-
cludit. 106. C. D. gl. non est l. hoc edicto.
Si ventris nomine.
Actio legis Aquiliæ pœnalis est aptitudi-
ne. 309. D. glo. accipiendum.
Actio turpis in vxorem negatur. in verbo,
Vxor.
Actio vna in alterius locum succedēs, eius
naturam assumit. l. 1. §. si quis vt leg. no.
caue.
Actionem ex delicto dari heredibus. 1508.
C.
Actionem ex testamento ad 30. annos du-
rare. 803. C. glo. quia l. nemo de leg. 1.
Actionem inferre 193. A. l. Tutores de ad-
mini. tuto.
Actionem nullam possidenti dari in ver-
bo, Possidenti.
Actionem quandoque transfert qui non
habet. 1641. D. glo. bonorum l. cum her.
ad sen. Trebel.
Actionem semel extinctam resuscitari pos-
se. 735. A. gloss. integrato. §. neptis l. pro-
pter de sen. Sil.
Actiones temporariæ & perpetuæ quæ di-
cantur. 1663. C. in mar. §. actiones l. si pa-
troni ad Trebellianum.
Actor, id est adiutor, administrator. 181
D. l. decreto de admini. tuto.
Actorem quod facit succumbere in peti-
tione, facit succumbere reum in excep-
tione. 1318. B. l. 3. §. si quis duobus de, & c.
Actorem succumbere, si non probet cau-
sam suæ intentionis. 1641. A. l. si eius ad
Trebel.
Actum vitare, personæ in certitudinem.
in verbo, Incertitudo.
Adauctæ facultates cum fuerint, cessare
paupertatis priuilegium. 285. B. l. nō tan-
tum. §. eos qui de excu.
Addici emptori, l. alimenta. in fin. de lib. a-
gno. 97. A.
Ademptio an legatum vitiet. 1346. A. glo.
ademptionem l. si fuerint de reb. dubiis.
Ademptionem fieri causa quæ habuerit
originē in vita defuncti. 1476. E. in mar-
gine.
Adesse credi, quod custodiæ causa alibi sit.

1190. D. l. Scia §. instructis de fun. idstru.
Adhibenda nouis morbis noua remedia
in verbo, Nouis.
Adiectio pœnæ. 169. B. l. tutor 1. §. idem so-
lent de admi. & pet. tut.
Adiecta.) Pro non adiecta haberi condi-
tionem turpem. 1397. B. l. nō dubitamus
de condi. & demonst.
Adigi iuramento, ne nubat, puellam non
posse. 1903. C. l. adigere de iure patro.
Adire hereditatem suspectam, nō cogi he-
redem. 1656. B. l. non est cogendus ad Tre-
bell.
Adire hereditatem, heredem cogi nō pos-
se, nisi ei damnum vel lucrum farciatur,
vel à prætore remittatur. 1594. A. B. l. a-
pud Iulianum ad Trebel.
Adire patrem filiusfam. cogere nō potest
in verbo, Patrem.
Aditio coacta conditionem implet in ver-
bo, Conditionem.
Aditio coacta Trebel. impedit. 582. D. glo.
l. 1. si ita de con. insti.
Aditionem non esse necessariam in suis he-
redibus. 2007. C. l. in suis de suis & legi.
here.
Adita semel hereditate, omnis defuncti vo-
luntas rata est. 1661. B. l. si patroni. §. qui
fideicommissam ad Trebel.
ex Aditu iudicari an ortus cedat domui.
1066. A. l. prædiis §. balneas de leg. 3.
Aditionem metu factam, rescindi. 682. B. l.
si metus de acq. hered.
Adiuuauerunt 1370. B. l. post legatum. §.
his vero de his quibus vt indig.
Adiutor tutelæ. 118. A. l. solet de tutel.
Administrare res suas ante vicesimū quin-
tum annum nemo dicitur. 1458. B. l. fi. de
condi. & demon.
Administrationem interdicere, & deponere,
differunt in verbo, Deponere.
Administrationem bonorum, prodigo in-
terdici. 357. A. l. 1. de cura. fu. & prodig.
da.
domina præcedentium Administratorum
agnoscere tutor tenetur. 201. A. B. l. qui
nominibus de admi. tuto.
Admittere.) In causis summariis quando
admittatur exceptio. 1762. C. & 1763. A.
l. 3. vt in pos. leg. no.
Adnasci 92. A. in fine. l. siue de lib. agno.
Adoptione quæ sitam frat. crinitatem cate-
nus impedire nuptias, quatenus manser-
it adoptio in verbo, Fratritatem.
Adoptionem dissolui per emancipationem
1797. C. glo. non admittetur §. si filium. l.
non tantum de bo. posses. con. ta.
Adoptiuum filium in potestate patris na-
turalis remanere, nisi adoptetur ab auo.
1806. D. in margine. l. vtrum de bon. pos.
cont. tab.
Adoptiuos etiam consanguinitatis iura ha-
bere. 2002. E. l. 1. in fi. de suis & legi. here.
Adscriptam ne an adscripto, legēdum 197
A. l. tutores qui. §. periculo nominum de
admi. tuto.
Ad tempus permittum, post tempus videri
prohibitum. 871. B. C. l. statuliberum. §.
Stichum de leg. 2.
Ad tempus relictum liberorum verificari,
si fideicommissarius vxore prægnate de-
cesserit. 1615. C. 1616. A. l. sed & si ad tem-
pus ad Trebel.
Adulatoria verba ad honoratum directa,
non inducunt dispositionem. 1119. A. l.
generali de vsufru. legat.
Adultera mulier dotem & paraphernalia
amittit. 3. D. in margine.
Adulterij damnatam concubinam quem-

Index materiaram

piam habere posse, vxorem non posse. in verbo, Luxuria.

Adulterij exceptio tollitur, &c. in verbo, Exceptio.

Adulterio pollutam, vxorem ducere non licere. 1375. B. C. & seq. l. Claudius. de his quæ vt indig.

Adulterium apud filiam deprehensum, patrem posse impune occidere cum filia etiam prægnante. 801. A. B. in margine.

Adulteram vxorem occidens maritus, dolorem iustū exequitur. in verbo, Iustū.

Adultus curatorem habens testari potest. 1300. C. gloss. intra legitimam. §. Gaius l. Aurelio. de liber. legata.

Adultus, & pupillus, differunt. 243. E.

Adultus curatorem habens stipulari potest. 243. E. gl. necessariorum. l. impub. de susp. tu.

Aduocatus, & officialis, milites dicuntur. 1901. E. gl. milites. §. item. de bo. pos. ex test. militis.

Ægritudinem & infirmitatem corporis à tutela excusare. in verbo, infirmitatem.

Ægritudinem, solutionem non differre. 468. D. gloss. ægritudine. §. Et ideo. l. si quis. de heredib. insti.

Ægyptus. In ægypto & Africa aquam vendi. in verbo, Aquam.

Æquæ dictio, facit vt coniuncti disunctis æqualiter admittantur. 461. A. l. interdū. in prin. de here. insti.

Æquipollentia. Ex æquipollētibus quid fiat, non referre. 985. B. l. fideicommissa. §. si cui. de leg. 3. & 1618. C. gl. trahendū. & 1726. D. gl. cessisse.

Æquitate mouēdos principes. in ver. Principes æquitate.

Æquitate, principes esse mouendos. 1699. C. D. l. qui filium. §. fin. ad Trebel.

Æquitate voluntatem testatoris interpretandam esse. 1633. D. E. in margine.

Aes alienum prius soluendum esse, quàm legatum. 473. A. in casu. l. ex facto.

Aes alienum nō respicere fundum. in ver. Fundum.

Aes Corinthium. 1076. A. in margine.

Acre alieno nisi ante soluto, nō deberi legata. 1743. C. D. in margine. gl. necessitate. l. i. vt leg. no. ca.

Æstimari debere rem communi æstimatione, non affectione singulari. 1529. A. l. pretia ad leg. Falc.

Æstimari nihil rem peremptam, quæ etsi extaret, non tamen æstimaretur. 1476. B. l. in ratione. §. si seruus ad leg. Fal.

Æstimatio, id est opinio. 215. B. C.

Æstimatio fideicommissi vniuersalis quomodo fiat. in verbo, Fideicomm.

Æstimatio litis, emptionis instar habet. in verbo, Litis æstimatio.

Æstimationem rerum, variam fieri debere, & de tota re, non per partes. in verbo, rerum.

Æstimationē rei alienę difficulter habendæ præstandam esse. 992. C. gl. inferat.

Æstimatione communi rem æstimari debere, nō affectione priuata. 1529. A. l. pretia. ad leg. Falc.

Ætates hominis quatuor. 1531. E. gl. prima. l. computationi. ad legem Falc.

Ætas qualiter probatur. 248. B. l. 2. ad prin. de excu.

Ætatis certæ tempus adiectum causa legatarij, diem, non conditionem inducere. in verbo, Tempus.

Ætatis suæ esse, quid. in verb. Suæ ætatis. 225. E.

Affectasse tutelā videri, qui modici patrimonij sit. 283. C. D. l. spadonē. i. si. de excu.

Affectās tres tutelās nō excusatur à quarta. 283. C. l. spadonem. in si. de excu.

Affectatum leuiter portari. 251. B. gloss. l. l. tria. de excu.

Affectionis ratio habenda. 503. A. l. Gaius. in si. lo. ma. & 812. E. gloss. præstare. §. cū. l. si dominus. de lega. 1.

Affectioni paternæ nō nihil dādū. 1940. B. l. qui cū maior. §. si patris. de bonis liber.

Affectione priuata non æstimari debere rem, sed æstimatione communi. in verbo, Communi.

Affectus naturalis facit omnia patri videri concessa. in verbis, Concessa. & naturalis affectus.

Affectui paterno parcitur. 333. B. C. l. pen. quod falso tur. autho.

Affectu non fungi, neque vtilitate singulorum, sed cōmuniter rerū pretia. 1529. A. l. pretia. in prin. ad le. Fal.

Affinis quis dicatur. 1194. C. in mar. §. affini. l. prædia. de instructo leg.

Affinitas per fornicationem contrahitur. 110. B. l. 1. de concub. in si.

Affinitatem & cognationem esse non posse, vbi nuptiæ, ex quibus affinitas coniungitur, interdictæ sunt. 1984. C. l. non facile. §. sciendum est. de grad. affi.

Affinitatem quandoque sine nuptiis contrahi. 1983. C. glo. per nuptias. §. affines. l. non facile. de gra. affi.

Afirmās tutores idoneos, fideiussoris instar habet. 336. B. l. 4. in si. de fideiuss. tur.

Afflictis non debet addi afflictio. 1910. B. in margine. l. nec audiendus. de oper. lib. & 222. A. gloss. vlt. l. apud. de admi. & periculo.

Africa. In Africa & ægypto aquam venalem esse. in verbo, Aquam.

Agere animo callido & maligno, quid. in verbo, Maligno.

Agere simul duo non possunt. in verbo, Duo simul.

Agendum ibi cautius esse, vbi periculum maius sit. 1871. B. in margine. l. i. de Carbo. edic.

Ager id est villa. 147. B. glo. 3. l. ius dandi. de tur. & cur.

Agnationem continere in se cognationē. 1981. C. in glo. rubricæ de gradib. affini.

Agnatus omnis, cognatus est. 1985. C. l. iuriconsultus. §. nā qui est. de gradib. affi.

Agnati qui sint. 145. A. l. sunt autem. de leg. tu. & 2003. A. B. l. 2. §. 1. de suis & legi. her.

Agnati consanguineos, cōsanguinei suos in succedendo sequuntur. in verbo, Cōsanguinei.

Agnati, & cognati, quomodo differant. 1985. C. l. iuriconsultus. §. inter agnatos. de gradi. affi.

Agnato proximo hereditatē deberi. 2003. B. l. 2. §. hæc hereditas. de suis & legi. he.

Agnationem & cognationem in tres gradus principales diuidi. 1981. B. in gloss. rubricæ de gradib. affi.

Agnosceretotum videri, partē qui agnoscit. 901. D. l. si cui res. de leg. 2.

Agnosceret vsuras 170. B. §. si vsuras. l. tu.

Alere inopem fratrem, fratrem teneri. 303. C. glo. hoc aliter. l. qui filium.

Alere patrem tenetur filius. 94. D. l. 5. §. & si impubes. de lib. agnos.

Alere tenetur pater filiū, & contra. in verbo, Pater filium.

Allegantem contraria non audiri. 1450. B. C. l. Titie. de condi. & demonst.

Alibi custodia causa quod est, adesse existimari. 1190. D. E. l. Scia. §. instructis. de fund. instru.

Alienare ius ecclesiæ, damnūque inferre qui contendat, impium cum videri, si res suas ipse ecclesiæ Christi non contulerit. 1953. B. in margine. l. liberto. de bonis. lib.

Alienationem factam in fraudem legis de iure non valere: in fraudem hominis valere, sed rescindi. 1906. B. C. l. si libertus. de iure patro.

Alienatione permessa permittitur vsucapio, & econtra. 349. B. C. glo. valet. l. magis. de reb. eorum.

Alienum libertum arrogari non debere sine voluntate patroni. 1953. A. gloss. l. l. liberto. de bo. libertorum.

Alieno arbitrio voluntatem vltimam non pendere debere. in verbo, Arbitrio.

Alieno de facto iurare iniquū esse. in verbo, Iurare.

Ali non alendum satius quàm alēdum necari. 108. B. l. 1. §. interesse. si mulier ven. no.

Alimenta cessant vbi is cui debentur, habet vnde se nutriat. 93. D. l. 5. §. sed si fili. & §. solent. de lib. agn.

Alimenta esse officio iudicis decernenda. 1556. A. l. Diui. ad legem Falcid.

Alimenta negans, necare videtur. in verbo, Necare.

Alimenta præteriti temporis peti posse, & illis renuntiari etiam. 1245. A. in marg. §. manumissis. l. libertis. de alimentis leg.

Alimenta pro modo facultatū præstanda. 95. C. l. 5. §. solent. de libe. agno.

Alimenta qui partui negat, vel cum abiicit, aut præfocat, necare videri. in verbo, Præfocat.

Alimenta pueris legata, quādiu debeantur. 1239. A. l. Mela ait. de alimentis leg.

Alimenta vt præsentem percipere debere, qui ob testatoris negotia absit. in verbo, Negotiorum.

Alimenta relinquere, & educare, idē. 1251. C. l. fin. de ali. leg.

in Alimentis præsumi citius senem mori quàm iuuenem. in verbo, Senem.

Alimentorum & vsusfructus diuersam esse rationem. in verbo, Vsusfructus.

Alimentorum nomine quid contineatur. 1232. C. D. l. legatis. de ali. leg.

Aliorum nomina suscipit nemo. in verbo, Sequens.

contra Alium me vti posse beneficio mihi competenti ex iure alterius. in verbo, Alterius.

per se quod quispiam non potest, per Aliū posse. in verbo, Posse.

Alium pro alio punire, iniquum esse. 1908. B. in mar. l. Diui fratres. de iur. pa.

Aliud pro alio, creditore inuito, solui posse. 1256. E. gl. non materia. l. cum certum. de auro & argen. leg.

Aliis quæ feceris, tibi facienda sunt. 220. B. C. l. cum hereditas. de admi. tuto.

Alogistę. 165. A. B. l. ita. de amni. & peri. tuto.

Alterius ex iure, beneficio mihi competenti, me vti posse contra alium. 1807. D. l. si post. de bo. poss. contra tabu.

Alternatiua. In alternatiuis sufficit alterū impleri. 1437. C. l. cum pupillus. §. 1. de condi. & demon.

Alternatiue vis. 756. B. l. 8. de lega. 1. in summar.

Alteri vestrum, vel vobis, verba hæc quid importent. 820. C. l. si fundum. §. his verbis. de lega. 1.

Ambages reprobadas esse, & circuitus viandos. 1572. D. E. in mar. glo. caueri. l. videamus. si cui plus quàm per.

Ambigua

Ambigua si est oratio, commodum est id accipi, quo res magis valeat, quam percat. 1346. C. D. l. quotiens. de re. du.
 in Ambiguis id quod minus est, legatum debere videri. 1219. D. glo. sola. §. si cui. l. nam quod. de penu leg.
 Ambiguitas verborum cum nulla apparet, voluntatis questionem admitti debere, in verbo, Verborum.
 Ambulatoriam esse voluntatem defuncti usque ad mortem. 1319. C. D. l. quod si. de adimendis legatis.
 Amicum fratris nomine censendum. 492. A. l. nemo dubitat. de here. insti.
 Amicum meliorem non habere filium, patre. 483. D. gloss. institueret. l. quidam. de here. insti.
 Amicis bene merentibus donandum esse. 1965. D. l. viuis. si quid in frau. patro.
 Amicos absentis, cum de ipsius preiudicio agitur, vocandos esse. 303. E. gl. amicis. l. si absens. vbi pupil. educari debeat.
 Amita est soror patris. 1987. C. l. iuriconsultus. §. amita. de gradi. affi.
 Amouere dicitur, qui dolo causam dat ut ali⁹ amoueat. 80. C. l. sed & si. reru. amo.
 Amphitapas vestes esse vtrinque pilosas. 1267. D. in margine. §. vestimenta. l. vestis de aur. & argen. leg.
 Ample preceptoribus mercedes soluendas, in verbo, Preceptoribus.
 Amplius, quando sumitur comparatiue, quid inducat. 845. C. l. si seruus legatus. §. si ita scriptum. de leg. 1.
 Amplius, dictionem, totum capere. 1566. D. gloss. ratio §. hac verba. l. 1. si cui plus. 765. C. & 766. A. l. legata. de leg. 1.
 dictio, eo Amplius, quid notet. 1455. B. l. libertis. de condi. & demon.
 Amplius hoc, precedentia repetere. 1040. B. l. si pure tibi. de lega. 3.
 Amplius verbum, deque totum continet. 1565. D. §. hac verba. l. 1. si cui plus quam per. l. Falci.
 Anademata capitis esse ornamenta. 1270. B. in mar. l. quamuis. de aur. & argen. leg.
 Αναγκασι, quid. 350. E. in additione. gl. synopsin. §. requirat. l. magis. de reb. eo.
 Ancillarum partus, & pecorum fetus, in fructu vel redditu non contineri. 44. A. B. l. si marito. §. si fundu. so. ma. & 1670. A. l. deducta parte. §. hereditatem. ad Trebel.
 cum Ancillis cotubernium esse posse, matrimonium non posse. 401. E. gloss. ancilla. l. filius. de li. & posth.
 Ancones. 1182. A
 Angustia temporis non nocere. 761. D. gl. angustias. §. Proculus. l. si mihi. de leg. 1.
 Animalia in suppellectili non esse. 1187. E
 Animus facit conditionem. 1396. D. E
 Animus quomodo declaratur. 685. D. in mar. gl. alienam. l. gerit. de acquir. here.
 Animo maligno & callido agere, quid. in verbo, Callido.
 Annonarum onera olim sustinebant praediorum conductores. in verbo, Conductores.
 Annus ceptus non habetur pro completo. 1417. A. B. l. non putabam. de condi. & demonst.
 Anni initium ceptum esse sufficit. 1102. C & seq. l. filia. de annu. lega.
 Anni in initio soluendum. 1082. B. gloss. si initio. l. in annos. de annuis legatis.
 Anni parte maiore quae fuerunt, in fundo esse videri. 1186. D. l. cum de lanionis. §. Sabinus. de fundi. inst.
 Anno septimo incipere fari puerum. in verbo, Puerum.

Annū ante. xxv. res suas administrare nemo dicitur. 1468. B. l. si. de cōdi. & demō.
 Annū ceptū pro completo haberi, fauore filij 1699. B. l. qui filium. §. 1. ad Treb.
 Annum post quinquagesimum operas nō debere. 1925. D. l. liberta. de ope. libe.
 Annos in singulis stipulationem vnā esse, nec finiri morte stipulatoris. 1083. D. glo. non transire. l. si in singulos. de annuis leg.
 Annorum triginta praescriptionem non currere pupillo. in verbo, Pupillo.
 Annua, bima, trima die. 795. C. l. si cui legetur. in prin. de leg. 1.
 Annua, bima, trima die soluere, quid sit, 1083. A. gl. in heredis. l. si legatum. de annu. lega.
 Annua, bima, trima die, id est singulis annis per aequales praestationes. 1082. A. B. l. 3. de an. lega.
 Annum ceteri legatū donec nubat. 1092. C. D. legatū ita. de an. lega in sumario.
 Antapocha. 205. E. in margine.
 Ante septennium neminem recte fari dici. in verbo, Fari.
 Antecedens repudiare non videri debet, cui consequens probatur. in verbo, Consequens.
 Aperire. 726. A. l. 3. §. quod ad causam. de senatuscon. Sila.
 Apertio sola tabularum nō facit heredem hereditate cadere, licet pœna ceterum aureorum sit statuta. in verbo, Heredem.
 Aperta.) Ex apertis ignota coniectamus. in verbo, Ignota.
 Apocha. 205. E
 Apolides, id est sine ciuitate. 974. E. glo. apolides. l. 1. de lega. 1.
 Apostolicam vim, legem obtinere, ut remittat iuramentum. 1904. B. gloss. remittitur. l. adigere. de iur. pa.
 Appellatio pronuntiatur extinguit. 369. A. gl. appellauerit. §. si quis. l. qui a latronibus. qui testamen. facere possunt.
 Appellatio rei etiam hereditatem continet. in verbo, Rei.
 Appellationis sententiam iudicem posse partim confirmare, partim in nihilū redigere. 1910. B. C. l. vlti. de iure patro.
 Appellationi non semper deferendum esse. 430. C. gloss. permittitur. §. hiautem. l. si quis filio. de iniusto rup. fac. test.
 Appellatione domini, qui contineatur. in verbo, Domini.
 Applicari fisco, indigno quā aufertur. 1376. A. glo. ad fisco. l. Claudius. de his quæ.
 Approbo, quod non reprobo, in verbo, Reprobare.
 Absides, quæ dicantur. 1263. D. 1264. A. in marg. §. plane. l. cum aurū. de auro & argen. leg.
 Aqua in quibus regionibus vendi soleat. 1228. A. in casu. l. 1. de alimen.
 Aquam qui relinquit, pretium relinquere videri. 1240. A. l. Mela. §. quidam. de adim. le.
 Aquam in Africa & Aegypto venalem esse. 1240. A. §. quidam libertis.
 Aquiminarium. 1221. B. C. in marg l. supellectili. de supellect. lega. & 1267. A.
 Arbitrator cogitur sententiā ferre ex quo arbitrium sponte suscepit. 257. D. glo. iudicare. §. decet. l. si duas. de excu.
 Arbitrio Titij legatum, aut si Titius arbitrat, quid differant. 866. C. in mar.
 Arbitrium, & estimationem alicuius electi, reduci ad arbitrium boni viri. 984. D. gl. virum. §. sic fideicommissum. l. fideicommissa. de leg. 3.
 Arbitrio alieno, perdere non oportere vltimam voluntatem. 472. A. B. l. illa institutio. in prin. de here. insti.

Arbitrio iniquo non standum. 1924. D. in margine.
 Arborem malam non facere fructum bonum. 628. D. glo. non poterit. l. is qui. de acquir. here.
 Arbores gremiales & caeduae. 16. A
 Arenarius quis dicatur. 1589. B. in mar. causus. l. quia. ad sen. Trebel.
 Argentū factum. 1272. A. B. l. Quintus Mucius. §. fin. de auro & argen. le.
 Argentum & aurum signatū, quid. in verbo, Aurum.
 Argento vel auro facto legato, non contineri fractum vel collisum. in verbo, Facto argento.
 Argento omni legato non contineri nummos. 1270. C. D. & sequ. §. an cui. l. Quintus. de auro & argen. leg.
 Arguere testamentum principale qui vult, cum a secundis tabulis repellendum esse. 1377. D. in casu. l. cum secundis. de his quæ.
 Argumentum a contrario in iure militat. 1348. D. gloss. 1. §. vtrum. l. si is qui. de reb. dubiis.
 Argumentis quandoque causam decidi. 1699. E. gloss. Aelia Sen. §. Sabinus. l. qui filium. ad sen. Treb.
 Arma foeminarum, esse lachrymas. 721. A. l. 1. §. potuisse. de senatuscon. Sila.
 in Armis prouidentiam, in legibus religionem esse. 916. E. glo. prouidentissimus. §. ita. l. vnum. de leg. 2.
 Armata militie priuilegiis an inermis gaudeat. in verbo, Inermis.
 Arrogari non debere libertum alienū sine voluntate patroni, in verbo, Libertum.
 Arte sua uti vel altero inuito cuique licere. 1913. C. l. si. de obseq. a liberis & liber.
 Artibus liberalibus olim solitas fuisse mulieres institui. 303. B. l. qui filium. in prin. vbi pupil. edu.
 Artificio mutari officium. 1048. B. l. legatis seruis. §. 1. de lega. 3.
 As, libra, pondo vel pondus idem significant. 487. E. gl. appellatione. §. hereditas. l. seruum. de heredib. institui.
 Asinus intumescit, cum per comparem videt se comprehendi. 655. E. glo. 1. l. heres. de acquir. here.
 Asinum nō esse nimium onerandum. 1764. A. l. si is a quo. in fi. vt in pos. lega. no.
 Asina molendinaria. 1185. B. l. cum de lanionis. §. 2. de fundo instru. leg.
 Assignare libertum. 1955. C. l. 1. de assi. lib.
 Assignmente fieri vel verbis, vel nutu, vel testamento, vel codicillis. Ibidem. §. is quoque. de assi. liber.
 Athletæ qui dicantur. 258. E. glo. Athletæ. de excu.
 Atrocitate facti non solum remouetur tutor, sed etiam punitur. 236. D. & sequ. l. 1. in fi. de susp. tuto.
 Auarissimum genus mulierum. 49. A
 Audeuter. 418. B. l. Galles. §. videndum. de libe. & posthu.
 Aufertur quod ab indigno, id fisco applicari, in verbo, Fisco.
 Augeri singularis significationem plurali. 571. C. D. gl. sub eadem. §. si duo l. si testamento.
 Aui vel patris delictum an & quando noceat nepoti vel filio. 1907. C. & seq. l. diui fratres. de iure patro.
 Aui contra testamentum posse venire nepotem, licet filius fuerit iuste exheredatus. 1797. C. l. 3. §. si emancipatus. de bo. pos. contra tabu.

Index materiaram

Auo suus heres non dicitur post mortem eius conceptus. 2006. A. l. Titius, de suis & legi. here.
 Auunculus matris frater. 1988. C. l. iuriscō-
 sultus §. auunculus. de gradi. affi.
 Aurum & argentum signatum, quid. 1271.
 E. 1272. A. l. Quintus Mutius. §. pen. de
 auro & argen. leg.
 Auri appellatione non cōtineri pecuniam
 signatam. 1271. B. l. Quintus Mutius. de
 auro & argen. leg.
 Auro vel argento legato, etiam gēmas de-
 beri ei inclusas. 1265. D. & sequ. §. perue-
 niamus. l. cum aurum. de auro & arg. leg.
 Author sibi esse quis potest, in verbo, Tu-
 tor se authore.
 Author in rem patris, filius esse nō potest.
 in verbo, Filius non potest.
 Authorem esse, est quod agitur probare.
 223. C. l. 2. de autho. tuto.
 Autoritas in re propria, quandoque præ-
 statur. 211. A. glo. vi. l. potest. de autho. &
 consen. tuto.
 Autoritati legum non noceri cautione
 priuatorum. in verbo, Cautione.
 Autoritatem in rem suam præstare nemo
 potest. 226. C. l. quod dicimus. in princ.
 de autho. tuto.
 Autoritatem non præstat sola corporis
 præsentia. in verbo, Præsentia.
 Autoritatem sequi, iussum præcedere de-
 bere. 639. A. l. si quis mihi. §. 2. de acqui.
 here.
 Autoritatem iudicis facere, vt sententia
 etiā iniustæ pareatur. in verbo, Iniustæ.
 Autoritatem iuris manere. in verbo, Fa-
 ctum.
 Autoritatem superioris in eo non esse,
 quod necessario destruendum est. in ver-
 bo, Destruendum.
 Autoritatem accommodare. 328. B. l. hu-
 ius. quod fal. tu.
 Automataria quæ dicantur. 787. D
 Αυτοματες quid. 1052. A. in margine. l. si cui.
 de lega. 3.
 Auxilium ordinarium non impedit extra-
 ordinarium. 182. A. l. si minoris. de admi.
 tu.
 Auxilium manu militari quandoque da-
 tur. 105. E. glo. vel manu. l. hoc edicto. si
 ventris nomine.

B

Balani, quid. 1042. B. gl. balani. l. ligni.
 de leg. 3.
 Beneficium indultum nō tollit, quod im-
 pedit indulgendum. 673. E. glo. oblige-
 tur. §. Cæterum. l. si seruus. de acquirē.
 here.
 Beneficium libertatis grande, & inestimā-
 bile. 1930. E. glo. 1. l. hoc edictum. de bo.
 liberto.
 Beneficiū plenius qui sunt consecuti, gra-
 uius eos puniendos. 725. C. l. 3. §. vtrum
 autem. de senatuscon. Sila.
 Beneficium principis, quandoque iniquū.
 in verbo, Principis.
 Beneficium non vitari ex superuenienti
 casu. 1472. C. in margine. gl. vi. l. verbis.
 ad. l. Falci.
 Beneficium non dedisse videtur, qui inui-
 tus dedit. 507. A. B. l. si seruo. de here.
 insti.
 Beneficium reatu excludi. 704. E. glo. 1. §.
 hoc edictum. l. quia autem. si quis omif-
 sa caus.
 Beneficium si datur ad firmam, an succef-
 sor stare debeat firmæ prius factæ. in ver-
 bo, Locationi.
 Beneficio mihi competēti ex iure alterius,
 possum vti contra alium. 1807. D. & seq.

l. si post. de bo. pos. contra tab.
 Beneficia debēt dari ciuibus potius quā
 exteris. in verbo, Ciuitas.
 Beneficia sua principes interpretari. 561. A.
 l. ex facto. in prin. de vulga.
 Benignam interpretationem amplecten-
 dam. 380. C. l. 2. de libe. & posthu.
 Benigniore interpretationem esse in re
 dubia sequendam. in verbo, Dubia.
 Benignitatem amplectendam. 1761. B. l. 1.
 in prin. vt in pos. lega. no.
 Bes.) Ex besse, id est vncis octo. 390. E. gl.
 ex besse. l. si ita. de li. & posth.
 Bestiæ.) Ad bestias damnatis, ad ferrum, in
 metallum, testamentum facere non li-
 cere. 367. B. l. eius qui. §. in insulam de-
 portati. de testa.
 Bibliotheca, id est armarium vbi libri re-
 ponuntur. 1038. C. gloss. bibliothecas. §.
 libris. l. librorum. de leg. 3.
 Bona fide contracta res, tuto vt loco sit,
 dubiis in rebus agendum esse, nisi aper-
 te contra leges scriptum sit. 1355. C. l. vbi
 est. de reb. dub.
 Bona dicuntur cuiusvis vniuersitatis suc-
 cessio, & c. 1780. B. l. 3. de bo. pos.
 Boni mores plusquam diuitiæ operantur.
 in verbo, Diuitiæ.
 Bonorū administratione, prodigo inter-
 dici. 356. C. l. 1. de cur. fur. & prodi. da.
 Bonorum appellatione contineri tam mo-
 bilia quā immobilia. 1127. C. l. vxori
 meæ. de vusu. lega.
 Bonorum dictione, quandoque vniuersi-
 tatem, vel hereditatem significare. 1766.
 C. glo. proprietat.
 Bonorum nomen, aliquando largius acci-
 pi. 1602. E. l. nam quod. ad Trebel.
 Bonorum omnium donationem non va-
 lere 1907. B. in margine. §. si quis. l. si li-
 bertus. de iur. pat.
 Bonorum possessio, quid. 1780. C. in casu.
 l. 1. de bo. poss.
 Bonorum possessio, alia edictalis, alia de-
 cretalis. 1782. B. gl. prætoris. §. à munici-
 pib. l. 1. de bo. poss.
 Bonorum possessio quando datur. 1782. A
 Bonorum possessione agenti datur rei vin-
 dicatio directa. 1812. A. in margine. gl. vi.
 l. si præteritus. de con. tab.
 Bonorum possessionem & rerum differre.
 1779. B. l. 2. §. j. de bo. pos.
 Bonorum possessionem cōtra tabulas pe-
 tendā in parente & patrono differre. in
 verbo, Parentem.
 Bonorum possessiones in figura iudicij nō
 peti. 1895. D. glo. vltima. l. si seruus. de se-
 cundum tab.
 Bonorum possessiones quæ tribuunt ius,
 septem esse. 1780. C. glo. 2. l. 1. de bonorū
 posses.
 Bonorū possessor quis dicatur. 1890. A. in
 mar. l. æquissimum. de secundum tab.
 Bonorū possessorem dici qui de iure præ-
 torio succedat. 1996. B. l. 1. vt ex legib. se.
 Bonorum quæstionem extingui, si pendē-
 te appellatione mors interueniat. 1476.
 D. glo. adempta. §. cum quidam. l. in ra-
 tione. ad. l. Fal.
 Bonis in propriis institutum grauari non
 posse. 556. D. gl. tenebuntur. §. quod si. l.
 coheredi. de vul. & pupil. substi.
 Bonos contra mores iuramentum factum
 non valere. 850. A. B. l. si quis inquilinos.
 §. fin. de leg. 1.
 de Bonis inuicem comunicādis aliquos
 grauari posse. 1703. A. B. l. Lucius Titius
 intestatus. in prin. ad Treb.
 Boues iumenta non dici. 1049. B. l. legatis
 seruis. §. iumentis. de leg. 3.

Breuiariæ rationes quæ. 1214. A. in marg. l.
 Titi. de pecul. leg.
 Buccinum. 1053. B. in mar. & gl. buccinum.
 §. de versicolorib. l. si cui. de lega. 3.
 Burdones. 1034. B. l. item legato. in prin. de
 leg. 3.

C

Cædi habena, vel ferula. in verbo, Ha-
 bena.
 Cætera dictio, quid. 786. B. in margine.
 Calculator. 1916. C. l. vt iurifurandi. §. da-
 bitur. de ope. liber.
 Calculatores id est ratiocinarij. 281. B. C. l.
 spadonem. §. neque. de excu.
 Calculi errorem non facere conditionem
 deficere. 1403. B. C. l. quamuis. de condi.
 & demon.
 Caligatas, id est viles & obscuras. 268. A.
 gl. calig. §. non solū. l. nō solum. de excu.
 Callido & maligno animo agere quid. 673
 B. l. si seruus. §. amouere. de acqui. he.
 Calumniæ facultatem ex principali maie-
 state non accipiendam. 512. A. l. impera-
 torem. de here. insti.
 Calumniā impunitā nō relinquendā. 107.
 C. l. 1. §. & hoc edictum. si mulier vē. no.
 Cancellare. 441. C. l. cancellauerat. de his
 quæ in testa.
 Capacitas i legatis quādo inspiciatur. 1453
 E. glo. conditio. l. eum. de condi. & de.
 Capere. i. decipere. 190. D. glo. ne decipia.
 Caputalem inimicitiam à tutela liberare.
 254. E. l. athletæ. de excu.
 Capitis deminutio. 1785. B. glo. propter. §.
 bonorū. l. sed cū. de bo. poss. & in mar.
 Capitis deminutio an sit de iure ciuili, vel
 prætorio. 1896. A. B. gl. exceptione. §. te-
 stamento. l. qui ex. de contra tab.
 Capitis deminutione etiam minima peri-
 re hereditates legitimas. 2007. CD. glo.
 2. l. nulla.
 Capitis per deminutionem rumpi testamē-
 tum. ibidem. A. B. in marg.
 Capitulum qualiter citandum est. 87. B. in
 margine.
 Captatoriæ institutiones. 499. C. l. capta-
 torias. & l. seq. de here. insti.
 Captionem esse vitādā. 1282. E. gl. captio-
 nem. l. si vxori. de auro & argen. leg.
 Captos à latronibus, & legatos apud exte-
 ros testari posse. 368. C. & seq. l. qui à la-
 tronibus. de testa.
 Carmine famoso damnatum, esse intesta-
 bilem. 370. C. l. is cui. §. fin. de testa.
 Caro vna est vxor cum marito. in verbo,
 Vxor.
 Carnes ponderandas esse. 1185. B. glo. pon-
 dera. l. cum de instru. vel instru.
 Careum. 1220. C
 Carænum. 1165. B. C. in mar. l. si quis vinū.
 de tritico vin. & ol. leg.
 Carrucha dormitoria. 1259. A. l. vxori quis.
 de auro & argen. leg.
 Casu conditio mixta si deficit, deficit reli-
 ctum. in verbo, Mixta.
 Casu ex superueniente, beneficium non vi-
 tiari. 1472. C. in margine glo. vi. l. verbis.
 ad. l. Falci.
 res vbi perpetuo, non Casu esse solet, in-
 spici debere. in verbo, Esse.
 Casu impeditum, pro facto haberi. 802. C.
 glo. per te. §. sed & si. l. turpia. de leg. 1.
 Casu quo extingui quid debet, eo incipi
 non debere. 1106. A. l. 5. de vusu. le.
 Casibus fortuitis virum vxoris, & vxorē
 viri participem esse debere. 31. C. l. si cum
 dotem. §. si maritus. solu. matri.
 Castigatio modica permittitur viro in ser-
 uos dotales. 37. A. l. si constante. §. si ma-
 ritus. in glo. 1. solu. mar.

Castitate

Castitate plus habet luxuria, in verbo, Luxuria.
 Cauere.) Standum esse præcepto defuncti de cauendo. 1573. E.
 Cauere an heres pro relictis teneatur. in verbo, Heres.
 Caueri non debere legatario, nisi testamenti scripturam ostendat. in verbo, Legatario.
 Cauillatio quid sit. 1361. A.
 Cauponia. 1182. B. glo. tabernæ.
 Causa, quid. 1385. A. in rubrica de condi. & demon.
 Causa, & omnis demonstratio, conditionem continet, non expressa specie. 1394. E. glo. sumpsit. §. quod autem. l. demonstratio. de condi. instit.
 Causa mutata mutat effectum causæ, in verbo, Mutata.
 Causa sua dictum determinari. in verbo, Dictum.
 persona quam Causa fauorabilior. in verbo, Persona.
 Causa variè sumitur. 1. E. gl. 2. l. dotis. solu. matri.
 Causæ natura. 1385. C. D. in glo. rubricæ de conditionib. & demon.
 Causæ finalis defectus vitiat dispositionem. 134. B. l. fin. de test. tut.
 Causam dicere in vinculis. 736. C. l. antepenul. §. 1. de senatuscon. Sila.
 Causam parem esse omnium negligentium. in verbo, Negligentium.
 Causam quandoque argumentis decidi, in verbo, Argumentis.
 Causam qui dolo dat ut alius amoveat, amouere dici, in verbo, Amouere.
 Causa cessante, non cessat effectus. 74. E. in glo. tenebitur.
 Causa finita, non semper finitur effectus. 205. B. glo. eadem vsuras. §. quæsitum. l. Lucius.
 Causæ olim tractabantur coram imperatore. 443. C. l. 3. circa med. de his quæ in re.
 Causarum & litium cognoscendarum formula. 443. A. l. 3. de his quæ in testa. de len.
 Cautela abundans non nocet. 375. E. gloss. alienum. §. vno. l. heredes palam. qui testat. fa. pos.
 Cautelam abundantem neque addere aliquid, neque minuere, neque vitare. 1276. B.
 Cauteria. 1183. E. in margine,
 Cautio, id est cautela. 165. C. glo. huiusmodi. §. Iulianus. l. ita. de adm. & per. tu. & 283. B. glo. cautio. §. si quis. l. spadonem. de excu.
 Cautio & satisfactio quid differant. in verbo, Satisfactio.
 Cautio Muciana. 572. B. l. 4. §. si. de cõ. inst.
 Cautio non præstat nisi petatur. 57. D. in margine.
 Cautione habere, non ita expedire pupillo, quam rem suam saluam esse. 243. A. l. 5. de susp. tuto.
 Cautione superuacua non præstari. 1571. A. gloss. 2. l. hæc autem. si cui plus quam per.
 Cautione præstare debere, ubicunque aliquis in dubio admittitur. 1750. C. in margine. l. postquam.
 Cautione idonea, personarum quantitate conditionemque inspicere. 1754. A. in margine. l. filio. ut leg. nom. caue.
 Cautione priuatorum, legum auctoritati non noceri. 2008. B. l. pater. ad sen. Tertyl.
 Cautione variis non esse utendum, nec interponi debere, nisi quæ releuât. 1757.

A. l. hæc stipulatio. §. fin. ut leg. nomine caue.
 Cautius agendum esse ubi maius periculum sit. in verbo, Periculum ubi.
 ab adita hereditate quæ Cedere dicantur. 786. D. gloss. plurum. §. tractari. l. cætera. de lega. 1.
 Cedere etiam gemmas auro, & argento. in verbo, Auro.
 Cedere diem quando. 632. E. glo. maxime. §. si quid. l. pro herede. de acquir. here.
 Cedi actio coreo insolidum an queat. 191. C.
 Cella penuraria. 1218. A. §. siue. l. qui penum. de penu. lega.
 Cellarius. 1175. D. l. quæsitum. §. cellarium. de fun. instru.
 Centum annos hominum vitam non excedere. 1107. B. in margine. l. si ususfructus. de usu & usufru.
 Certioratus. 697. A. l. 1. §. 1. si quis omis. cau. & c.
 Certus debet esse tutor, curator, procurator, legatarius. 128. E. glo. testamento. l. tutor. de testamentis. tut.
 Certus per seipsum non fit dubius per litterem. 647. B. l. cum quidam. §. fin. quidam. §. suum. de acquir. here.
 Certam semper esse legem. 646. B. l. cum quidam. §. suum. de acquir. here.
 Certis si poterit, in certis nemo se committere debet. 1608. D. gloss. cautionis. §. idem. l. cogi. ad Treb.
 Cessare quando dicatur Falcidia. in verbo, Falcidia.
 Cessatum non est, si non sit qui interpellatur. 1769. B. C. l. is cui. §. cessatum. ut in pos. lega. no.
 Cessationes. 212. A. l. Æmilius. de adm. & per. tut.
 Χαρακτήρ, id est forma insculptæque signi imago. 377. B.
 Caritatem modici temporis non inspicere. 1330. A. l. pretia. §. fin. ad leg. Fal.
 Chartæ appellatione quid contineatur. 1892. D. l. chartæ. de bo. possel. secun. tabu.
 Chartas rationum tantum reddere, non esse reddere rationes. in verbo, Reddere.
 Cibaria rusticorum. 1074. A. glo. cibariis. l. seruis de leg. 3.
 Circuitus vitandos esse, & ambages reprobandas. 1572. D. E. in margine. gloss. cauere. l. videamus.
 Citatio qualiter probatur quando citatur capitulum. in verbo, Capitulum.
 Ciuitas dicitur Roma per excellentiam. 2. E. glo. ciuitatem. l. dotis. solu. mat.
 Ciuitatem, & libertatem retinere eum, qui in relegatione sit. 1789. B. gl. vlt. l. edicto de bo. pos.
 Ciuitatem tantum aufert deportatio. in verbo, Deportationem.
 Ciuitatem liberis replere mulieres. 2. A. l. 1. solu. mat.
 beneficia Ciuitatis debere dari ciuibus. 154. A. arg. l. diui. de tuto. & cura.
 tutor sumendus est in Ciuitate cuius est pupillus. ibid. A. l. diui in prin. de tuto. & cura.
 Ciuitatum genera tria. 255. E. glo. minores de excu.
 Clara persona. 317. C. l. de cura. fu. & c.
 Clausus esse qui dicatur. 724. B. §. clausos: de senatuscon. Sila.
 Coacta aditio, implet conditionem. 1690. A. l. qui ita. in prin. ad Trebel.
 Coactilia quæ dicantur. 1268. C. in margine. l. argumento.
 Coadiutor episcopi. 117. C. D. in margine.
 Coccus. 1053. B. in margine & gloss. Buccinum.
 Codicilli non rumpuntur nec per subsequentes codicillos, nec per subsequens

testamentum. 502. C.
 Codicilli, quot modis confirmantur. 744. A. l. conficiuntur de iu. codi.
 Codicillos facilius confirmari, quam testamentum. 974. B. C. gl. si aliàs. §. 1. l. 1. de lega. 3.
 Codicillos facere non posse, nisi quibus testamenti factio permittitur. 744. E. in margine glo. non habuit. §. si post. l. conficiuntur.
 Codicillos, quatuor modis confici. 744. A. l. conficiuntur in prin. de iure condi.
 Cœnatoria, vestes quæ in cœnis adhibebantur. 1277. C. in margine. l. inter.
 Cœptum quandoque pro impleto haberi. 1265. B. gl. magis. §. infecti.
 Cœptum annum haberi pro completo fauore filij. 1699. B. l. qui filium. §. 1. ad Treb.
 Cœptum annum non haberi pro completo. 1417. A. B. l. non putabam. de cond. & de.
 Cœptum anni initium esse sufficere. in verbo, Initium.
 Cœptum annum esse sufficit, ut transmittatur legatum. 103. c. & 1084. A. l. 5. de an. le.
 Cœptum diem pro completo haberi. 365. C. D. gl. dico. §. vtrum. l. qua ætate de testa. & qui test.
 Cœptum librum non esse librum. 1038. C. l. librorum de lega. 3.
 Coerceri, est corpore puniri. 210. B. l. ob fœnus.
 Cogere fructus l. is cui. §. quæri. ut in pos. lega. no.
 Cogere patrem filius fa. non potest adire. 1600. B. l. ille à quo. in fi. ad Treb.
 Cogitur nemo rem suam vendere in verbo, Vendere.
 Cogi quæpiam non posse restituere, quod ex erronea sententia habet. 1675. A. l. debitor. §. fin. ad Trebel.
 Cognationis nomen, vnde. 1985. B. l. iuriconsultus. §. 1. de gra. affi.
 Cognationem esse genus consanguinitatis inter fratres tantum. 1974. B. in margine. l. j. vnde cog.
 Cognationem & affinitatem esse non posse, ubi nuptiæ interdictæ sunt. in verbo, Affinitatem.
 Cognationem & agnationem in tres gradus princip. diuidi. in verbo, Agnatio.
 Cognati, & agnati, quomodo differant. 1985. C. l. iuriconsul. §. inter agnatos. de gradi. affi.
 Cognatos dici vsque ad quintum gradum. 1994. E. glo. cognatos. l. militi de veterano success.
 Cognationem suscipere. 302. D. l. ius alimentorum. §. 1. ubi pupil. edu.
 Collationem hodie locum habere inter succedentes quocunque iure. 1847. D. in margine. l. si filius. de coll. bonorum.
 Collationem in duobus casibus fieri iure veteri ex testamento. 1850. B. gl. 1. l. filia. de col. dotis.
 Collectis & præstationibus teneri usufructuarium. 1117. A. l. quæro. de usufruct. lega.
 Collegium, corpus, & societatem differre. 1781. E. glo. 1. §. à municipibus. l. 1. de bonorum poss.
 Collegium grauari posse ad restituendam hereditatem vni de collegio. 1379. A. §. si autem collegium. ad Trebel.
 Collegium pistorum licitum est. 300. A. glo. 1. l. qui in collegio.
 Collegio licito legari posse, illicito non posse. 1355. A. l. cum senatus de reb. dub.
 Collisum vel fractum argentum vel aurum, non contineri appellatione argenti fa-

Index materiaram.

et in verbo, Facto argento.
 Collusionem ubique esse prohibita. 704.
 A. in margine glo. legatorum. §. si patro-
 nus. l. quia.
 Collocare in nomina, id est dare ad usura.
 219. C. §. pupillo. l. qui negotiationem.
 de admi. & peri. tut.
 Collocare pecuniam, id est fœnerato da-
 re. 178. B. l. si tutor. de admi. tuto.
 Colludenti sententiam non prodesse. 798.
 C. glo. nocebit.
 Color coracinus, hysginus, melinus. 1057.
 C. D. §. coccum. l. quæsitum. de leg. 3.
 Coloria vestis, & versicoloria. 1276. E. glo.
 coloriam. §. Titia. l. pediculis. de auro &
 argen. leg.
 Coloni, qui. 1174. E. in margine glo. quasi
 colonus.
 Colum niuarium. 1266. D. in margine.
 Comites absentium æque excusantur, at-
 que absentes. 297. A. l. administrâtes. de
 excu.
 Commendo verbum. 982. B. l. fideicom-
 missa. §. si ita. de leg. 3.
 Commissarios seu executores testamēto-
 rum, non habere actiones contra here-
 des, cum sint vt ministri. 1704. A. glo. nō
 posse. l. Lucius. ad Trebel.
 Committere neminem incertis se debere,
 certis si poterit. 1608. D. glo. cautionis. §.
 idem. l. cogi. ad Trebel.
 Commodum quod in alienum fit, eius vo-
 luntatem requirit. 60. A. B. l. seruus do-
 talis. solu. mar.
 Communio discordiam parit. 353. E. glo.
 perimatur. l. qui neque. de re. eorum.
 Commune aliquid esse pro indiuiso. 351. C.
 D. l. magis puto. §. vlti. de re. eo.
 Commune ius non ita tolli facile ac pri-
 uilegium. 611. B. glo. quocunque. l. eius.
 de mili. testa.
 Commune quod est, meum dici posse. 755.
 C. glo. communis. §. Labeo. l. serui. de le-
 ga. 1.
 Commune tolli difficilius, quàm speciale.
 611. A. l. eius militis. §. 1. de mili. testa.
 Communiter fungi rerum precia, non af-
 fectu, neque vtilitate singulorum. 1529.
 A. l. pretia. ad leg. Falci.
 Communia nō posse obligari sine decre-
 to. 353. C. D. l. qui neque. §. vlti. de re. cor.
 Comuni à iure recedi nonnunquam in-
 ruitu pietatis, nedum à proprietate ver-
 borum. 1023. D. & sequi glo. pietatis. §.
 codicillis. l. vxorem. de lega. 3.
 Comuni æstimatione rem æstimari de-
 bere, non affectione priuata, & singula-
 ri. 1529. A. l. pretia. ad leg. Fal.
 Communicandorum bonorum inuicem
 gratia, grauari aliquos posse. in verbo,
 Bonis inuicem.
 Compendium negotij. 209. B. §. altero.
 Cōpensare facilius esse quàm soluere. 988.
 E. glo. posse.
 Compensatio, quid proprie. 887. D. E. in
 margine.
 Compensatio generis ad genus admittitur.
 gloss. compensetur. 504. A. l. qui non. de
 heredib. insti.
 Compensatione mutua paria tolli delicta.
 in verbo, Paria.
 Competunt. id est nata sunt. 314. C. gl. pe.
 l. si tutor. de tutela & rat. distr.
 Completi loco haberi diem cœptum. 365.
 C. D. gl. dico. l. qua ætate. qui tes. fa. po.
 pro Completo annum cœptum non ha-
 beri. 1417. A. B. l. non putabam. de condi.
 & demon.
 Compos mentis, qui in sermonibus vide-
 tur, sed in factis impos, prodigum esse.

in verbo, Prodigus.
 Computare. Non computari impedimē-
 ti dies, in termino. 1408. B. C. l. quibus
 diebus. de condi.
 Concha. 1266. A. gloss. quia concha. §. per-
 ueniamus. l. cum aurum. de auro & ar-
 gen. le.
 Concessa omnia videntur patri ob affe-
 ctum naturalem. 1307. B. l. Aurelius. §. Ti-
 tius. de libe. lega.
 Concubinam quempiam habere posse:
 damnatam adulterij, vxorem non posse.
 in verbo, Luxuria.
 Concubina patris cum filio, nefaria con-
 iunctio est. in verbo, Patris concubi.
 Cōcubinatus an sit permissus hodie. 1378.
 E. in margine. gloss. non denegabitur. §.
 quoniam. l. cum secundis.
 Concubitus non facere nuptias, sed con-
 sensum. 1393. C. l. cum fuerit. de condi.
 & demon.
 Condemnat fuga fugien rem. 244. B. C.
 Condi res quando possit. 84. A. l. rerum.
 2. rerum amo.
 Condictio furtiua in heredem competit.
 314. E.
 Conditio quid sit. 1385. A. in rubrica de
 condi. & demon.
 Conditio falsa, an legatum vitiet. 1432. B.
 gloss. 2. §. falsam. l. cum tale. de condi. &
 demon.
 Conditio impedita per tertium, habetur
 pro impleta. 1393. B. l. si Titius. de condi.
 & demon.
 Conditio quæ impedit matrimonium, re-
 iicitur. 1687. A. B.
 Conditio impossibilis, quādo noceat. 570.
 E. gloss. non vitari. l. sub impossibili. de
 condi. insti.
 Conditio impossibilis institutionem non
 vitiat. in verbo, Impossibilis.
 Conditio impossibilis, pro non scripta est
 in verbo, Impossibilis.
 Conditio mixta, si deficit per casum, defi-
 cit relictum. 1402. C. l. in testamento ita.
 de condi. & demon.
 Conditio non expectatur, cuius euentus
 nihil operatur. 472. A. l. si quis ita. de he-
 re. insti.
 Conditio potestatiua, quando habeatur
 pro expleta. 571. C. l. 3. de cond. insti.
 Conditio in persona vnius apposta, an cē-
 featur repetita in personacōiuncta. 1843.
 C. in margine l. prætor. de col. bo.
 Conditio si sine herede decesserit, id est si-
 ne liberis. 1613. B. l. ex facto. §. fina. ad Tre-
 bel.
 Conditio promiscua quæ dicatur, & quā-
 do apponi debeat. 1392. E. gloss. promif-
 cuas. l. si iam de cond. & de.
 Conditio turpis habetur pro non adiecta.
 1397. B. l. non dubitamus de condi. & de-
 mon.
 Conditio turpis vitiat testamentum. 579.
 580. A. l. filius qui. de condi. insti.
 Conditio per tertium impedita, habetur
 pro completa. in verbo, Impeditam.
 Conditio tacita, rem conditionalem non
 facit. 577. A. glo. cesserit. §. vlti. l. quæ sub.
 de condi. insti.
 Conditionis loco, diem incertum haberi.
 872. B. l. si pecunia. §. 1. de lega. 2.
 Conditionis varij effectus. 1385. B. in rub-
 de condi. & demon.
 Condit. an heres parere teneatur. 1680. C.
 Conditioni possibili, honestæ, & facili, he-
 res cogitur parere: inhonestæ & diffici-
 lis ei remittitur. 1680. A. l. facta. §. si sub
 conditione. ad Trebel.
 Conditionem facit animus. 1396. D. E. glo.

animo. §. hæc scriptura l. in conditionib.
 de condi. & demon.
 Condit. facere principaliter dictionem si,
 secundario tempus in verbo, Si dictio.
 Conditionem non facere calculi errorem
 1403. B. C. l. quauis de condi. & demon.
 Conditionem facere dictionem quisquis,
 verbo futuri temporis iunctam. 1626. A.
 in margine. gl. quisquis. §. qui suspecta.
 l. ita ad Treb.
 Conditionem per cum, & per si, dictiones
 fieri. 1733. B. gloss. per tempus. l. si Titio.
 quando dies leg. cedit.
 Conditionem quandoque facere, meum,
 quandoque taxare, quandoque mōstra-
 re. 1061. A. l. nuper de lega. 3.
 Conditionem & quātitatem personarum
 inspicere in cautione idonea. in verbo, Per
 sonarum.
 Conditionem aditio coacta implet. 1690.
 A. l. qui ita ad Trebel.
 Conditionem alicubi extare videri, cum
 non extet. 476. A. gloss. scripsero. l. si quis
 de here. insti.
 Conditionem nuptiarum, non impleri ex
 nuptiis inualidis. in verbo, Nuptiarum.
 Conditionem esse potestatiuam, quæ vlti-
 mo vitæ spiritu impleri possit. 587. E. gl. 1.
 l. si filius de condi. insti.
 Conditionem quandam potestatiuam ef-
 se, quæ vltimo vitæ spiritu impleri non
 possit. ibidem
 Conditionem impossibilem. pro non scri-
 pta habendam. 583. B. l. mulier de condi.
 insti.
 Conditionem repetitam non videri, quæ
 repetita vitaret. 851. B. l. seruo alieno. §.
 pe. de lega. 1.
 Conditionem tunc impletam haberi, cum
 per eum stat, qui si impleta esset, debitu-
 rus esset. 1441. A. l. Iulius. de cōditionib.
 & demon.
 Cōditionem quæ matrimonium impedit,
 reiiciendam. 1687. D. in margine. gl. nu-
 pserit. l. seruo ad Trebel.
 Conditionem turpem haberi pro non ad-
 iecta. 1397. B. l. non dubitamus. de condi.
 & demon.
 Conditionem spernendam, quæ viduitatē
 indicit mulieribus. 1398. C. D. glo. posse. l.
 quotiens de condi. & demon.
 Conditionem, si heres non erit, morientē
 instituto purificari. in verbo, Heres si.
 Conditionem non recipit hereditatis adi-
 tio. in verbo, Hereditatis.
 Conditione defectum non videri, qui pa-
 rere conditioni non potuit. 576. C. l. quæ
 sub conditione. §. quotiēs. de cond. insti.
 Conditione institui non posse filium, nisi
 ea sit potestatiua. 587. E. gl. 1. l. si filius. de
 condi. insti.
 Cōditiones eas vere dici, quæ in futurum
 conferuntur. 1446. E. glo. in futurum l.
 conditionum de condi. & demon.
 Conditiones fato impleri non sufficit. in
 verbo, Fato.
 Conditionum plures sunt modi. 570. B. gl.
 rubri. de condi. insti.
 Conditionale relictum non trāsmitti. 566.
 D. glo. non pertinere. l. qui habebat. de
 vulg. & pupil. substi.
 Conditionalem rem, non facere conditio-
 nem tacitam. 577. A. glo. cesserit. l. quæ
 sub. de condi. insti.
 Conductores prædiorum, olim annonarū
 onera, & cōtributionum temporalium
 sustinebant. 186. B. C. l. si sine. §. Lucius.
 de admi. tuto.
 Confestim. 2016. E. l. 2. §. confestim. ad sena-
 tuscon. Terryl.

Constitenti

Confitenti dari terminum ad soluendum. 812. B. l. si domus. §. 2. de lega. 1.
 Confessio extra iudicium nō nocet. 89. A. in glo. grande. §. Iulianus. l. senatusc.
 Confessionem patris, grande afferre præiudicium filio. 89. A. l. 1. §. Iulian. de lib. agn.
 Confirmare partim posse, partim in nihilum deducere appellationis sententiam iudicem. 1910. B. C. l. vlti. de iu. patro.
 Confirmari quandoque inualidum. 681. A. glo. ad hereditatē. l. si seruus. de adquir. hered.
 Congruo loco & tempore interpellationem fieri debere. 1735. A. glo. interpellatus. l. si penum. quando dies leg. cedat.
 Coniectari ignota ex apertis. 239. B. l. 3. §. idem erit. ibi. quasi in hac. de susp. tut.
 Cōiecturis declarari obscurum. in verbo, Obscurum.
 Coniecturis, vsu & consuetudine testatoris voluntatem colligi. 1826. A. B. in mar.
 Coniuncta persona an resoluitur in disiunctam. 946. A. l. cum pater. §. penul. de lega. 2.
 Coniuncti, & disiuncti. 775. E. l. si plurib⁹. de lega. 1.
 Coniuncti re tantam, & verbis tantum. 436. C. l. heredes. & 497. C. l. si ita quis. de hered. insti.
 Coniuncti plures vocantur ad vnam portionem cum disiucto. 1116. B. l. Sempronius. de vsuf. lega.
 Coniunctio inter incompatibilia, resoluitur in disiunctionem. 1107. C. l. si Titio. de vsuf. lega.
 Conreus. 1288. D. l. si quis. §. 1. in fin. de lib. lega.
 Cōreo an cedi actio in solidum possit. 191. C. glo. pro parte. l. si plures. de admi. & peri. tut.
 Confanguinei qui dicantur. 1984. C. D. l. non facile. & 2002. C. l. 1. §. post suos. de suis & legiti. here.
 Confanguinei, id est, fratres. 2003. A. l. 2. in prin. & C. in glo. de suis & legiti. here.
 Confanguinei suos, agnati cōfanguineos, in succedendo sequuntur. 2002. D. l. 1. §. post suos. & 2003. A. l. 2. in prin. de suis & leg. here.
 Cōfanguinitatis ratione aliqua fiunt, quæ aliās non fierent. 245. A. glo. 1. l. si tutor. de susp. tut. tutoribus.
 Confanguinitatis iura etiā adoptionis habere. 2002. E. l. 1. in fi. de suis & legi. her.
 Consciētiā verum esse iudicem: hoc est, conscientia mille testes. 658. A. in marg.
 Cōsciscere sibi mortem an liceat, & quādo. 429. E. l. si quis filio. §. eius qui. de iniust. rup.
 Consciscētis sibi mortem tædio vitæ, testamentum valere. 720. A. B. l. 1. §. si quis non. de senatuscon. Sila.
 Consentire plures facile non posse. 1954. D. l. vnica. de liber. munici.
 Consentire vniuersitas non potest. 638. E. gl. adibit hereditatem. §. seruus l. si quis. de adquir. vel omit. hered.
 Consentit contradicens. 6. B. l. 2. §. fin. solu. matri.
 Cōsentire quādo dicitur furiosus. in verbo, Furiosus.
 Consentit qui præsenti non contradicit. 115. B. glo. 1. l. si filius. de tu.
 Consensum duorum in pacto exigere, & non minum expressionem. in verbo, Pacto.
 Consensum, non concubitus facere nuptias. 1393. C. l. cum fuerit. de condi. & demon.
 pro Consentiente haberi furiosum, quan-

do non requiritur verus consensus. in verbo, Furiosus habetur.
 Consensum patris post sententiā non valere. 639. D. glo. perfecto. §. iussum. l. si quis. de adquir. here.
 Consequens qui vult, idem & antecedens velle intelligitur. A. 677. B. l. illud dubitari. de adquir. here.
 media ex præcedentibus & Consequētib⁹ intelligi. in verbo, Præcedentibus.
 Consiliarij. 153. A. gl. consiliarij. l. & qui. de tuto. & cura da. ab his.
 Cōsiliū quandoque honeste requiritur, licet non teneatur. 165. C. de admi. & peri. tuto.
 Consiliū quandoque sonare verba præceptiua. 941. A.
 Consilium mutare in melius, sapientis esse. in verbo, Sapientis.
 Consilium nouum, nouum factū habere. 99. E. glo. apponat. l. temporibus de vtre inspicien.
 Consilij modo verba prolata non importare necessitatem. 940. C. & 941. A. l. cū pater. §. mando filia. de lega. 2.
 iussus facere cum Consilio alterius, an & quando teneatur sequi. 206. E. & 207. A. l. Titium & Mæ. in prin. de admi. tuto.
 Consilio senatorum principem vti debere. in verbo, Princeps.
 Consobrina quæ dicitur. 584. D. glo. 1. l. vter. de condi. insti.
 Consobrini, duarum sororum filij, quasi consororini. 1982. C. in margi. l. hoc est. de grad. affi.
 Constat. Errorē regionis non nocere, si de corpore constet. 1008. C. l. patronus. §. libertis. de lega. 3.
 Constituire dotale prædium, id est, possessionem tradere. 8. B. l. 5. in fin. so. matri.
 Constitutum ius. 74. B. l. 1. rerum amo.
 Constituire. B. 118. l. solet de tute.
 Consuetudini defuncti in dubijs non semper standum. 1163. B. gl. in l. cum certum. de tritico leg.
 Consuetudinem esse alteram naturam. 387. B. gl. cōsuetudo l. si quis de lib. & posth.
 Consuetudinem patris fa. non esse spectandam. 345. C. l. 1. §. si defunctus de reb. eo.
 Consuetudinem sapissime testatoris voluntatem vlti. exprimere. in verbo, Volunt.
 Consuetudine, vsu, & coniecturis voluntatem testatoris colligi. in verbo, Coniect.
 Consultatio stulta 378. D. l. Domitius de testa.
 Contemnere disciplinam non debere videri militem qui ignorauerit. 972. D. in mar. §. vlt. l. testator de lega. 2.
 Continue morari cum eo non teneri, qui esse cū aliquo debet. in verbo, Esse qui.
 Contestato dicere. i. coram testibus. 88. E. l. 1. §. Iul. de lib. agno.
 Contextu vno testamentum fieri, quid 376. A. l. heredes palam. §. fin. de testa.
 Continens. Ex continenti in verbo, Ex continenti.
 Cōtra dictio, quid importer. 1639. A. in m.
 Contra leges quæ fiunt, ea non solum inutilia esse, sed etiam pro infectis habenda. 1906. C. in mar.
 Contractus tempus, in contractibus inspicere. 1523. E. in mar.
 Contractum deminuere, quæ prætermissa sunt necessaria, non superflua vitare. 1226. B. in marg.
 Contradicere, id est causam contradicendi habere. 6. A. glo. contradicat. l. soluto. solu. ma.
 Contradicere. Præsenti qui non contradicit, cōsentire videri. in verbo, Cōsent.

Contradicere. non contradicens confertur. 6. B. l. 2. §. si solu. matri.
 Contrahere nomina. in verbo, Nomina contrahere.
 Contrarium legis sensum, pro ipsa lege accipi. 373. A. gl. argumento §. eum. l. qui. qui testa. facere possunt.
 Contraria allegans non auditur. 1450. B. l. Titia de condi. & demon.
 Contrariorū eandem rationem esse. 549. E.
 Cōtribui non posse inutilia cum vtilibus. in verbo, Inutilia.
 Contubernales qui dicantur. 1020. C. glo. contubernali. l. Pamphilo. de leg. 3.
 Contuberniū esse cum ancillis posse, matrimonium non posse. 401. E. glo. ancilla. l. filius de lib. & posthu.
 Contumacia suspectus quis fit. 243. C. l. im puberibus §. præterea de susp. tuto.
 Contumacia punienda est. 294. C. l. quid autem de excu.
 Sua cuiusque Contumacia punitur. 192. A. l. si plures in fi. de admi. tuto.
 Contumaciam excusat ignorantia. in verbo, Ignorantia.
 Conuertere in vsum nostrum aliquid. 323. B. l. quid ergo. §. plane. de cōt. & vtili act.
 Copulatiua requirit vtranque partem veram, disiunctiua alteram. 372. C. 573. A. l. si heredi. de condi. insti.
 Copulatiua virtus. 1189. D. l. Seia. §. Gaio. de fun. instru.
 Coquinatorium instrumentum. 1265. D. gl. coquinatorii. §. si cui. l. cum aurū. de auro & argen. leg.
 Coracinus color. 1057. C. §. coccum. l. quæ situm de leg. 3.
 Corinthium æs. 1076. A. in mar.
 Corpus ob pecuniam minui non debet. in verbo, Deminutionem.
 Corporis error vitiat institutionem & legatum. in verbo, Error.
 Corporis etiam obiectu defendere dominum seruus debet. in verbo, Dominum.
 Corporis præsentia non sufficit ad auctoritatem. in verbo, Præsentia.
 Corporis ad pecuniam non fit compensatio. 69. D. E. glo. nam l. 5. de impen. in res do. fac.
 Corporis sanitatem tempore testamenti non esse spectandam, sed mentis integritatem. 364. A. B. l. 2. de testa.
 Corporis vel mentis patris ob defectum filium quædam facere posse. 660. E. glo. manumit. l. cum heres de adquir. here.
 de Corpore si constet, regionis errorem non nocere. 1008. C. l. patronus. §. libertis de lega. 3.
 verbum summa, referri ad Corpora. 1070. B. l. quisquis mihi. de le. 3.
 ad Corpora referri dictionē, quanta. 1070. B. l. quisquis mihi. in prin. de lega. 3.
 in Corporibus esse. 285. B. l. non tantum. §. eos qui. de excu.
 Corradi summa, id est colligi. 163. B. l. ita autem de admi. & pe. tut.
 Correctiue poni dictionem imo. 484. A. l. si ita scriptum de here. insti.
 Corrigit patrem filius. 149. C. gl. dandum. l. his qui. de tuto. & cura.
 Corrumperē mores, pro corrigere. 53. C. l. cum mulier so. ma.
 Corrumpi pretio esse deterius, quàm precibus in verbo, Pretio.
 Κορυφαία. 275. A. l. acire oportet. §. aliud. de excu.
 Comata. 1034. B. l. item legato de leg. 3.
 redendum an sit instrumento raso. 1889. C. glo. muribus. l. si rosa. l. 1. de bo. poss. cundum tab.

Creditori creditoris solvens, an liberetur. 7.
D. gl. tollitur. l. non solum. solut. matri.
Creditorem non esse legatariū. in verbo,
Legatarium.
Creditore inuito, aliud pro alio solui pos-
se. 1256. E. glo. non materia. l. cum certum
de auro & arg. leg.
Creditores non esse fraudandos. 490. B. C.
l. si is qui soluendo. de here. insti.
Creditoribus nocere non debere priuile-
gium. 601. A. glo. soluere. l. si certarum.
de mili. testa.
Creditorib⁹ plus dari, quàm extraneo he-
heredi. 632. D. gl. maximè. §. si quid. l. pro
herede. de adqui. here.
Crimen, id est criminis accusatio. 2. 5. D. gl.
1. l. hæc clausula. de susp. tut.
Criminis, aliquo viuentis, particeps, non a-
gi ciuilitè de crimine contra tertium.
1872. D. l. 2. de Carbo. edi.
Criminis conscientia mortem sibi consci-
scens intestabilis. 429. C. D. l. si quis filio.
§. eius qui. de iniust. rupt.
Crocufantia. 1269. C. §. ornametorū. & D.
in mar. vbi multa & varia de hac dict.
Cullei. 1093. C. glo. culleos. §. vini. l. legatū.
de ann. lega.
Culpa lata, & dolus præsumptus, quomo-
do differant. in verbo, Dolus.
Culpa sine alicuius, non facile incendium
fieri. 805. D. glo. 1. l. si modo. de lega. 1.
Culpa tua dānū mihi ab inimicis tuis da-
tum, à te datū videri. in verbo, Inimicus.
Culpæ triplicem esse materiam. 1619. A. in
marg. glo. culpa. §. sed enim. l. mulier.
Culpæ annumerari negligentia. 342. B. gl.
negligentiæ. l. non similiter. de magistra-
tibus conueniendis.
Culpam latam, dolum esse. 1768. B. l. is cui.
§. dolum. vt in posses. lega. no.
Culpam latā, dolo comparari. 243. C. l. im-
puberibus. §. 1. de susp. tuto.
Culpam in societate cōsiderari. 1085. E. in
mar. gl. habebitis. l. Quintus. de annu. leg.
Culpam non semper esse, nō resistere. 723.
D. glo. non resisterunt. §. si maritus. l. si
quis. de senatusconsult. Sila.
lucrum habēs ex culpa mea, mihi non po-
test Culpam imputare. 65. C. glo. nō po-
tuisse. §. vlt. l. in his. sol. matri.
Culturæ non esse, quæ ornatus causa sunt.
1045. B. C. l. cū quæreretur. §. fin. de leg. 3.
Cū, & dictiōes, nō differre. 780. C. l. Titia
textores. §. j. & 805. C. l. si ancilla. de le. 1.
Cum, si, dictiōes, conditionem cōstitue-
re. in verbo, Conditionem.
Cum, si, dictiōes, quomodo differāt. 664.
E. in marg.
Cum, & dictiōes, parificantur. 1170. C.
1171. A. l. 5. de fun. instru.
Cū dictio, est implicatiua dictiōis &
860. D. E. in marg.
Cum dictio, ponitur augmentatiue. 799. C.
800. A. l. si cui serui. de leg. 1.
Cum dictio, coniungit. 860. D. l. si quis le-
gauerit. de lega. 1.
Cum dictio, principaliter tempus, secun-
dario conditionem facit. 1733. B. l. si Ti-
tio. quando dies leg. ce.
Cū particula, pro quia. pro si, & pro quā-
do. 1824. C. in marg. glo. antepenul. l. vi-
rilis. de leg. præst.
Cunctatio moratoria nocet. in verbo, Fe-
stinatio præcept.
Cuppæ. 1162. E. glo. in cuppis. §. si vinum. l.
si cui. de tritico leg.
Curatoria. i. curatela. 247. A. l. 1. & 248. C.
l. 2. in prin. de excu.
Curator patris esse potest fili⁹. 149. B. l. his
qui. de tut. & cura.

Curator quandoque datur ad auctorandū
in vno cōtractu. 147. D. E. l. non tantū. de
tuto. & cura. idem ad lites.
Curator quibus personis, & rebus, & ad
quid detur. 1703. E. in marg. glo. si licui-
set. §. Mæuia. l. Lucius. ad Tre.
Curatorem filium patri dari posse. 357. B. l.
2. de cura. fu. & prodi. da.
Curatorem mulieri luxuriosæ dari. in ver-
bo, Mulieri.
Curatores aduersus sententias excusatio-
nem auferentes, appellare possunt. 271.
D. E. l. scire oportet. de excu.
Curatores vel tutores non leuiter admit-
tēdos ad præstādū excusationes à tute-
la. 272. E. l. scire oportet. §. 1. de excu.
Curatrix non potest esse mulier. in verbo,
Mulier non potest.
Curis & tutelis remitti ciuitatū magistra-
tus. 258. E. l. athletæ. §. 3. de excu.
Custodiæ causa, quæ sunt extra urbem, in
urbe esse cēsentur. 1060. C. l. cui quæ Ro-
mæ. de lega. 3.
Custodiæ causa quod alibi est, adesse credi-
tur. 1190. D. l. Scia. §. instru. de fun. instr.
Custodiā, & possessionē differre. 1764. B. C.
l. is cui. in prin. vt in pos. lega. no.
Cymbium, poculi genus procerū dicitur,
ac nauibus simile. 1274. B. in mar. §. cym-
bia. l. pediculis. de auro & arg. leg.

D

Dactylitheca. i. vas vbi anuli repo-
nuntur. 1039. D. glo. daetylitheca.
§. chartis. l. librorum. de lega. 3.
Dānari quidā ægrius ferūt quā mori. 429.
D. l. si quis filio. §. ei⁹ qui. de iniust. rupt.
Damnata adulterij, quempiam cōcabi-
nam habere posse, vxorem non posse. in
verb. Luxuria plus habet.
Damnatis ad bestias, ad ferrū, in metallū,
testamentū facere non licet. 367. B. l. eius
qui. §. in insulam deportati. de testa.
Damnum vel lucrum nisi heredi sarcitur,
vel à prætore remittatur, eum cogi non
posse adire hereditatē. 1594. A. B. l. apud
Iulianum. ad Trebel.
Damnū mihi datū ab inimicis tuis, culpa
tua videtur à te datū. in verbo, Inimic.
Damnum patitur qui perdit lucrū. 771. A.
glo. legatarij. §. si certum. l. non amplius.
de lega. 1.
parē rationē nō esse lucri ad dānū. 1370. E.
gl. affuerit. §. sunt qui. l. post. de his quæ.
Damni à pœna liberum esse debere matri-
monium, non à pœna amissionis dupli.
1427. B. in mar. §. Titio. l. Titio. de cond.
& demon.
Dāni vicari⁹, &c. in verbo, Vicarius dāni.
Damnosum nemini debere esse suum offi-
cium. in verbo, Officium.
Dare & remittere non idem. 1416. A. l. Iu-
lianus. de condi. & demon.
Dare quid sit. 819. E. in marg.
Dare, id est relinquere. 150. A.
esse Debet, cui detur. 748. A. l. quidam. cir-
ca med. de iur. codi.
Dari, & fieri, species esse oppositas. 1422. B.
in mar. gl. 1. l. in facto. de cōd. & demon.
Dandi per se, significationem habere ver-
bum reddendū. 1075. C. l. heres meus. §.
vxori. de leg. 3.
Dationem tutoris, ad maiorem pertinere
iudicem. in verbo, Tutoris.
Debeo verbum, prolatum à testore, here-
dem obligat. 1304. B. in marg. glo. vlt. §.
contra. l. legauit.
Deberi nulli ante lit. contest. 776. A. gl. cē-
testatus. l. si plurib. de leg. 1.
Deberi nullas operas annū post quinquæ-
gesimum. in verbo, Annum.

Debitor.) Inanis est actio, &c. in verbo,
Inanis.
Debitorē generis, re oblata perempta, li-
berari. 825. C. l. huiusm. §. 2. de lega. 1.
Debitorē de nouo promittere cogi, amif-
so instru. in verbo, Instrumento amisso.
Debitorū nomina, instrum. legato conti-
neri. 1044. A. B. l. qui chirographū. de le. 3.
Debitū petere potest, qui soluit quod de-
bet. in verbo, Soluens.
Debitum promissum, intelligitur cum ef-
fectu. 44. B. l. si prior. solu. matri.
Debitum & vsuram contineri nomine le-
gato. 1005. A. l. nomen. de lega. 3.
Debiti appellatiōe continetur naturale, si
aliud nō reperia. 149. D. 1410. A. l. quib⁹
diebus. §. dominus seruo. de cōd. & de.
Debiti naturalis deductio, solutio est, non
donatio. in verbo, Naturalis.
Debita patris filius soluere nō tenetur. 95.
B. l. §. parens quamuis. de libe. agno.
Debita tantum reddere, non esse reddere
rationes. 1314. E. glo. ca. §. inter. l. credi-
tor. de libera. legata.
Debitā quasi, nobis obuenire parentū he-
reditatem. 2019. in mar. l. sacratissimi.
Deceptionē quādoq; permitti. 499. E. gl. 1.
l. captatorias. de her. insti. & 937. E. in
mar. glo. 1. §. mensa. l. cū pater. de leg. 2.
Decidere, id est trāsfigere. 219. E. l. cum he-
reditas.
Decidi quandoque causam argumentis.
1699. E. glo. Alia. §. Sabinus. l. qui filiū.
ad Trebel.
Declarari posse in qualibet testamētī par-
te, dubia testatoris verba, ad inquirēdā
ipsius mentem. 1196. D. in mar. §. fundū.
l. prædia. de instructo leg.
Decretalis bonorū possessio, quæ. 1978. E.
gl. decretalis. §. qui semel. l. 1. de suc. edi.
Decretalē aliā esse bonorū possessionem,
aliā edictalem. in verbo, Edictalem.
Decretum primum & secundum, operari
ad veram & integrā possessionem. 1877.
E. in marg. glo. constituere. §. missum. l.
Carbonianum.
Decretum iniustum, non tenet. 351. B.
Decretū in non subiectū, non tenet. 351. A.
gl. subierant. §. illud. l. magis. de reb. eo.
sine Decreto non posse obligari commu-
nia. 353. D. l. qui neque. §. vlt. de reb. eo.
Deducere in iudiciū. 181. A. l. vulgo. de ad-
mini. tuto.
Deductio debiti naturalis solutio est, non
donatio. in verbo, Naturalis.
Defectus.) Ob defectū corporis vel men-
tis patris, filium quædam facere posse.
660. E. gl. manumittere. l. cum heres. de
adquir. hered.
Defendēs se experitur. i. verbo, Experitur.
Defendēdi sui gratia, lapides qui proicit,
furiosum non esse. 31. B.
Defensores. i. tutores vel curatores. 156. B.
gl. defensores. l. si minores. qui pet. tut.
Deferendum non semper esse appellatio-
ni. 430. C.
Deficiens fructus in vno anno, suppletur
in fructibus sequentium. 1093. A. l. lega-
tum ita. §. 1. de an. lega.
Definitio in iure periculosa. 73. A. B. glo. in
vniuersum.
cfrutū, id est vinum de labrusca. 1167. E.
in casu. l. qui vinum. de tritico, vino leg.
vide Pl. lib. 21. ca. 21.
Defunctoriē dictio, quid. 735. B.
Defunctoriē, aliās perfunctoriē. 735. B. l.
propter. de senatusconsult. Sila.
Defuncti iudicio, non in parte, sed in toto
parendum esse. 1241. E. glo. compellen-
dam. l. à filio. de alimen. & ciba. leg.
Defuncti

Defuncti voluntas totum facit. 475. B. l. ex facto. §. rerum. de here. insti.
 Defuncti voluntas implenda est, si potest heres. in verbo, Voluntatem.
 Defuncti voluntas quot & quibus modis interpretetur. 1276. D. in marg. gl. debentur. §. Labeo. l. pediculis. de auro & argen. leg.
 Defuncti voluntate præsumpta, orationem imperfectam perfici. in verbo, Imperf.
 Defuncti voluntatem non circumuenientiam. 699. C. si quis omis. cau.
 Defuncti voluntatem omnem esse ratam, adita semel hereditate. in verbo, Hered.
 Defuncti voluntatem vltimam seruadam. in verbo, Vltimam.
 Defuncti voluntatem præsumptam, multum operari. in verbo, Præsumptam.
 Defuncti locum, hereditatē obtinere. 471. A. l. non minus de here. insti.
 Defuncti præcepto, de cauendo standum esse. 1573. E. gl. iussus. l. diuus. si cui plus quam per.
 Defunctum repræsentat hereditas. 471. A. in margine.
 Defunctorum ineptas voluntates non seruandas. 851. C. l. seruo alieno. §. si. de leg. 1.
 Degustare. 1162. C. glo. degustare. l. cum alij de tritico leg.
 Delatorem nominis accusasse videri. 1905. B. l. eum patronum. §. 1. de iure patro.
 Delegare, & iubere, differunt. 148. A. gl. 1. l. nec mandante de tut. & cura.
 Deliberandi tempus. 589. 590. A. l. necnon de iure delib.
 Delictum aui, vel patris, an & quando noceat nepoti, vel filio. 1908. B. l. diui fratres de iure patro.
 Delictum patris nocere filiis. 1936. A. gl. 2. l. qui in seruitutem de bon. libertorum.
 Delictum scribentis, non tollere priuilegium testantis, sed contra. 599. C. D. glo. tenatuscon. l. in fraudem.
 Delictum vnus non nocere aliis. 738. A. l. si. de senatusconsulto Sila.
 Delictum tutelam præcedens, suspectum tutorem non reddit. 238. C. l. 3. §. nunc videamus de susp. tuto.
 Delictum non debet pœna egredi. 1372. B. l. rescriptum de his quæ vt indig.
 Delicta paria mutua compensatione tolluntur in verbo, Paria.
 Delicta patris minus quam nepotis merita esse perpendenda. in verbo, Merita.
 Delinques in parte, in totum reus est. 726. B. glo. vtrum. §. si quis l. si quis de senatuscon. Sila.
 Delphica mensa. 1221. C. in marg. l. supellectile. de supel. lega.
 Dementiam fingere, non prodesse. 358. A. l. obseruare de cur. fu. & prodi.
 Dementem quandoque ex sermonibus iudicari. 666. D. gl. si probaretur. l. filium. de acqui. here.
 Deminutio capitis, an de iure prætorio sit vel ciuili. in verbo, Capitis.
 Deminutionem corporis fieri propter pecuniam absurdum est. 72. C. l. quod dicitur ad prin. de impen. in res do. fa.
 Deminutione capitis rumpi testamentum in verbo, Capitis.
 Demonstratio, quid. 1385. A. in rubrica de con. & demonst.
 Demonstratio falsa non vitiat institutionē. 486. A. B. l. his verbis. §. vlti. de here. insti.
 Demonstrationem falsam non vitare legatum. 1078. C. l. his verbis. §. pater de leg. 3.
 Demonstrationem falsam & causam non nocere legato. 815. B. glo. demonstratio-

nem. §. si mihi. l. si sic. de lega. 1.
 Demonstrari heredem sufficit aliter quam nomine proprio 457. E. l. quotiens. §. si quis nomen de here. insti.
 Demonstrationem omnem & causam continere condit. non expressa specie. 1394. E. glo. sumpsit. §. quod autem l. demonstratio. de condi. & demon.
 Denuntiare ad domum sufficit. 87. A. l. 1. ad prin. de lib. agno.
 Deponere, & administrationem interdiceret, differunt. 224. B. gl. concessa. l. & si. de aucto. & consen. tut.
 Deponere pecuniam, id est reseruare & custodire. 168. C. l. tutor. 1. §. si deponi. de admi. & peri. tuto.
 Deportationem matrimonium non soluere. 1421. D. gl. arbitror l. intercidit. de condi. & demonst.
 Deportationem tantum ciuitatem auferre. 1796. D. glo. pe. l. 1. de contra tab.
 Deportationem successisse in locum interdictionis aquæ & ignis. 1789. B. glo. pen. l. edicto de bo. posses.
 Deportatus & bannitus, an & quomodo dicantur mortui. 1612. C. in mar. gl. de fecisset. §. ex facto. l. ex facto ad sen. Tre.
 Deportatum, solam ciuitatem amittere, non libertatem. 1612. D. E.
 Depositio pecuniæ 168. A. l. tutor. §. si post de admi. & peri. tu.
 Derogare, & abrogare, differunt. 148. B. gl. abroget. l. nec mandante de tuto. & cu.
 Derogare posteriora primis. 397. A. glo. vl. l. si filium de lib. & posthu.
 Derogari iuri publico non posse. 1928. C. l. cerdonem de ope. liber.
 Derogari per speciem generi. 538. D. glo. post decimum l. si ita de vulg. & pup.
 Desinere esse heredem non posse, semel qui heres extiterit. 510. B. l. ei qui soluendo de here. insti.
 Desinere non dicitur, quod esse non cepit 1449. B. l. Titio de condi. & demon.
 Desit qui dolo possidere, possidere videri 700. D. glo. quo minus. §. si quis l. si quis pecuniam. si quis omis. cau. test.
 Destructa nauis, & refecta, eadem esse dicitur manente carina. 769. B. l. quod in rerum in si. de lega. 1.
 Destruendum necessario quod est, in eo non esse superioris auctoritatem. 986. C. in margine.
 Deteriora quæ fiunt mora, vendi debent in verbo, Mora.
 Determinatur dictum secundum suam causam. in verbo, Dictum.
 Detrectandum non est iudicis mandatum in verbo, Iudicis mandatum.
 Deum esse timendum. 574. B. l. quæ sub conditione de condi. insti.
 Diætæ, & hypocaufta, quid. 1042. B. in mar. §. lignis. l. ligni. de lega. 3.
 Dialectici. 1553. B. l. qui quadringenta. in princip. ad legem Falci.
 Diarium, quid. 1250. A. glo. 1. l. diariis de alimen. leg.
 Dicenti incumbere probandi onus in verbo, Probandi.
 Dictum vel ignorantiam patris aut matris non præiudicare filio in verb. Pa. vel m.
 Dictum determinatur secundum suam. 163. A. B. l. ita in prin. de admi. & peri. tut.
 Dictum generale, generaliter intelligi. 1818. C. gl. in infinitum. §. generaliter. l. 1. de leg. præst.
 Dictum patris vel matris filio non præiudicat. 1870. E. in glo. Carboniano. §. si quis. l. 1. de Carbo. edict.

Dicto vnus testis, quando stetur. 1149. B. l. Theopompus de dote præleg.
 Dies quando cedat. 632. D. E. glo. maxime. §. si quid. l. pro herede.
 Dies incertus an & quando pro conditione habeatur. 1386. C. glo. conditio.
 Diem cœptum pro completo haberi. 365. D. E. glo. dico. l. qua ætate de testa.
 Dicta incertum, conditionis loco haberi. 872. B. l. si pecunia. §. 1. de lega. 2.
 Diffamatoria verba vitare legatum. 802. B. l. turpia. in prin. de leg. 1.
 Differendam esse quæstionem status, tanquam præiudicalem. 1872. A. in mar. §. si quis l. 1. de Carbo. edicto.
 Differri quæstionem status in tempus pubertatis. 1859. B. glo. interdum l. vbicunque de ventre in poss. mittendo.
 Difficilem conditio. & inhonestam heredi remitti, facili autem & honestæ parerem cogi. in verbo, Possibili condit.
 Diffusa negotia, id est sparsa diuersis locis. 181. B. l. decreto. de admi. tu.
 Dignitatis nomine relictum, extendi ad successorem. 901. B. l. quod prin. de leg. 2.
 Dignitatis rationem habendam. 103. A. l. 1. §. sed & si. vers. publice. de ven. in spi.
 Dignitatem habens, non vinculatur. 241. B. C. l. 3. §. tutores qui. de suspe. tuto.
 Dignitatem nulli excusationem tribuere. 281. A. l. spadonem in prin. de excu. quid intellige de dignitate sine administrat.
 Dignitates emebant olim patres pro filiis. 1837. E. gl. dignitatis. §. sed an. l. 1. de col.
 Dignus sub minus digno non contineri. 893. E. glo. vocabulo l. si ita de leg. 2.
 Dilacerare bona prodigum. 356. C. D. l. 1. de cur. fur. & prod. da.
 Dilationis materia, quæ 807. C. in marg. in casu. l. seruus de lega. 1.
 Diligere non magis videri testatorem substitutum, quam institutum. 1405. D. l. Publius §. 1. de condi. & demon.
 Dimidia intelligi appellatione partis. 824. D. glo. consequeris l. Titius de lega. 1.
 Directas debere ire vias reip. causa absentem. 268. B. l. non solum §. 2. de excu. tut.
 Directo prohibitum sit per consequentiā. in verbo, Prohibitum.
 Disciplinæ causa alio missum absentē non videri. 1190. B. l. Scia. §. Pamphila. de fū.
 Disciplinam non contemnere videri debere militem, qui ignorauit. 972. D. in mar. §. Maritus l. vlt. de lega. 2.
 Discordiam parit communio. 353. E. gl. perimatur l. qui neque de rebus eorum.
 Disiuncta persona an resoluatur in coniunctam. 946. A. l. cum pater §. pe. de lega. 2.
 Disiunctio. In disiunctionem resolui coniunctionem inter incompatibilia. 1107. C. l. si Titio. de vsuf. lega.
 Disiuncti & coniuncti æqualiter vocantur ad successum. 529. A. l. si pater filio de pu. sub.
 Disiunctiua alteram partem veram, copulatiua utramque requirit. in verbo, Cop.
 Disiunctiuam omnem esse veram, cuius altera pars sit vera. 1351. A. glo. declarauit. §. item l. si is de rebus dubiis.
 Disiunctiue duo nomina posita, verbo singulari numeri pluraliter copulari. 687. D. gl. mutus. §. mutus l. pater. de acqui. he.
 Dispergere pecuniam pupillarem dicitur tutor, cum eam mutuo dat, nec apud se retinet. 208. B. C. §. præfectus. l. Titius.
 Dispositionem non inducere iactantiæ causa prolata verba. 380. A. l. vlt. de testa.
 Dissolui non posse furore potestatem patriam. 660. E. glo. potestate. l. cum heres. de acqui. here.

Index materiæ.

Distribuere. Minister electus ad distribuendum non tenetur satisfacere, nisi pauper fiat. 1100. BC. l. liberto. §. largius. de an. leg. satisfacere non teneri ministrum ad distribuendum electum. in verbo, satisfacere.

Diuersis temporibus quempiam posse diuersis obedire iudicibus. 1929. D. in margi. l. duorum. de operis liber.

Diuersa ubi ratio est, ius idem esse posse. in verbo, Ius idem.

Diuiduitas. 540. A. l. si is que. §. fi. ad l. Fal. diuitia. Boni mores plus quam diuitia operatur. 153. B. l. scire. §. pe. de tu. & cur.

Diuiti quam pauperi fauetur magis. 241. C. l. 3. §. tutores qui de susce. tuto.

Diuitem non tam facile, quam pauperem in vincula conici. 241. B. l. 3. §. tutores qui de susce. tuto.

Diuortium reuocat donationem. 64. E. gl. 1. §. seruis. l. penul. solu. mat.

Diurnitas temporis præsumit solennitatem. 621. B. l. 6. in prin. de acquir. here.

Diurnum. 207. B. §. quantum. l. Titium. de administ. & peri. tut.

Doctor degradatus vel priuatus doctoratu non potest iterum fieri doct. 614. DE. i. mar.

Docere indoctum debet doctus. 208. C. gl. ad quos. §. tutores. l. Titium. de adm. & p. tu.

Dolore iustum exequitur maritus uxorem adulteram occidens. in verbo, iustum.

Dolus est lata culpa. 1768. B. l. is cui. §. dolus. ut in posse. lega. no.

Dolus præsumptus & lata culpa, quomodo differant. 1515. CD. gl. cautionibus.

Dolus tutoris pupillo non nocet. 233. B. l. 3. quando ex facto tutoris.

non sine Dolo esse furtum. 310. B. gl. quod si. l. actione. de tut.

Dolus patris nocet filio. 55. B. gl. ipsi. l. meua.

Doli particeps infamatur. 109. C. in fi. l. simul. ven. no.

Dolo latam culpam comparari. 244. A. l. impuberibus. §. 1. de suspec. tuto.

Dolo qui causam dat, ut alius amoueat, amouere dici in verbo, Amouere.

Dolo qui possidere desit, possidere videtur in verbo, Possidere.

Dolum allegans probet. 882. A. gl. nec dolo. §. species. l. omnia. de leg. 2. & in mar.

Dolum non committere qui fraudem repellit. 654. E. gl. nec enim. l. si pupillus. de acquir. hered.

Dolum & latam culpam quandoque æquiparari. 1757. E. in margine.

Dolum vnius, alteri neque nocere, neque prodesse. 737. DE. in margine.

Dominam quodammodo facit uxorem societas vitæ in verbo, Vxorem.

Dominam esse hereditatem. in verbo, Hereditatem.

Domini salutem suam salutem non anteponeere debere seruum. in verbo, Salutem.

Domino seruum debere operari. in verbo, Seruum domino.

Dominum dici, qui partis sit dominus. 787. A. gl. vtriusque. §. si duobus. l. cætera. deleg. 1.

Dominij causam mutari. 1471. C. gl. inteligitur.

Dominium ex solo titulo sine possessione quomodo & quando queratur. 1677. C. in margine. gl. possessionem.

Dominium rei legatæ quando transeat in legatarium. 830. B. gl. aditæ hereditatis. §. cum seruus. de lega. 1.

Dominij vicem ususfructus obtinet. 823. E. gl. aberit. §. fundus. l. non quocunque de lega. 1.

Domini que. 717. B. l. 1. §. 1. ad senatusc. Sil.

Dominum seruus defendere debet etiam corporis obiectu. 733. C. l. cum dominus. ad senatusc. Sila.

Domus quid dicatur. 87. AB. l. 1. in prin. de libe. agno.

Domus appellatione contineri quandoque substantiam, & patrimonium. 182. C. in margine. §. Domo instructa. l. si ita. de instructo vel instrumen. leg.

ad Domum denuntiare sufficere. in verbo Denuntiare.

Domui an ortus cedat, ex aditu iudicari. 1066. B. l. prædiis §. balneas. de lega. 3.

Domo legata, etiam suppellectilem legatam intellegi. 1132. C. l. si ita testamento. §. 1. de fun. instru. lega.

Donare potest filius causa mortis, patre permittente. in verbo, Filius.

Donandum esse amicis bene merentibus. in verbo, Merentibus.

Donatio quæ fit ex necessitate, an sit donatio. 1324. D. glo. liberalis. l. rem legatam. de adimen. lega.

Donationem causa mortis, legato esse similem. 1486. C. glo. remissum. l. quod de. ad legem Fal.

Donationem non esse, sed solutionem, naturalis debiti deductionem. 1630. D. glo. prædia. §. si ex l. ita tamen.

Donationem omnium bonorum non valere. 1907. B. in mar. l. si libertus. de iure pa.

Donationem reuocat diuortium. in verbo Diuortium.

Donationes tres esse & differre inter se. 889. A. B. gl. 1. l. legatum. de lega. 2.

Donum & munus differre. 176. D. & 1916. D. gloss. iure. l. ut iurisiuran. de op. lib.

Dormitoria carrucha. 1259. B. l. v xori quis de auro. & arg. leg.

Dos aduentitia, & profectitia. 1. B. glo. dotis. l. dotis. solu. matr.

Dos est, id est actio de dote. 5. A. glo. dos.

Dos intra quod tempus reddenda. 3. D. gl. dos. l. soluto mar.

Dos quandoque redditur constante matrimonio. 3. D. gl. dos. l. soluto. fo. ma.

Dos à marito paupere repeti potest. 34. B. l. si constante. in prin. solu. matr.

Dos est sèp priuilegiata, nisi sequatur aliquid turpe. 2. B. C. in marg. gl. semper. l. dotis.

Dos quandoque non restituitur mulieri. 3. E. glo. dos. l. soluto. soluto matrimo.

Dos quandoque sequestratur. 32. A. l. si cum dotem. §. si vero dotem. solu. ma.

Dos varie constituitur, & reperitur. 2. A. gl. semper. l. dotis solut. matr.

Dotis causa præcipua est. 2. A. l. 1. l. soluto matrimo.

Dotis iudicium an viro pro expensis factis in re dotali competat. 71. E. glo. alioquin. l. omnino.

Dotis promissione vel legato patris, contentam esse debere filiam. 827. E. gloss. contenti.

Dotis sequestratio quandoque permittitur. 3. E. gl. sequestrari. §. si autem. l. si cum dotem.

Dotem amittit mulier adultera, & paraphernalia. D. in margine. 3.

Dotem augere fructum. in verbo, Fructus.

Dotem etiam dici id quod pater pro filia dedit, quæ monasterium sit ingressa. 1849. D. in mar. l. j. de col. do.

Dotem prædij instrumentum quandoque vocari. 1169.

Dotem viro, filiis extantibus, quandoque remanere. 1759. D. glo. remansisset.

Dote in recipienda mulieri fauetur. in verbo, Mulieri.

Dotare filiam, non esse officium matris. in verbo, Matris.

Dotare filias, paternum est officium. 51. B. glo. conueniri. l. si focer.

Dotantur forminæ ad sobolem præcreandam & replendendam liberis ciuitatē. 2. AB. l. 1. fo. ma.

Dotatas esse mulieres, reipu. interest. ibi dem solu. mat.

Dotalis fundi dominam non esse mulierem. 1271. B. glo. non possit. §. argent. o. l. Quintus. de auro & arg. le.

Dotalis rei dominum esse maritum. 1484. D. glo. non inueniretur. l. ad leg. Falc.

Dubius per litem, certus per seipsum non fit. 647. B. l. eum quidam. §. si de acqui. here.

in Dubio ubi aliquis admittitur cautionem præstare debere: in verbo, Cautionem.

in Dubio deberi quod minus est. 784. C. l. idem iulianus. §. scio. de lega. 1.

Dubia in re benigniore interpretatione esse sequenda. 443. C. §. 1. l. 3. de his qui test.

Dubia testatoris verba posse in qualibet testamenti parte declarari, ad inquirendam testatoris mentem. 1196. D. in margin. §. fundo. l. prædia. instru. legato.

in Dubiis non semper defuncti consuetudini standum. in verbo, Consuetudini.

Dubiis in rebus agendum esse, ut res tuto loco sit bona fide contract, nisi aperte contra leges scriptum sit. 135. C. l. ubi est. de re. du.

Dubitabilibus de rebus legem esse debere. 1884. D. gloss. de eo. l. quod Labeo. de Carb. edict.

Dubitans, ignorans & errans quomodo differant. in verbo, Errans.

Dubitatio, ignorantia, error & nescientia quid differant. 369. E. gl. 1. l. de statu. qui testa. fa. pos.

Ducere uxorem non licet adulterio pollutam. in verbo, Adulterio.

Duellum, quando & quomodo dici possit. 929. A. in mar. gl. vl. l. cum si ius de leg. 2.

Dulcia que sint 1168. A. l. si. §. si de rit. leg.

Dulcissimam esse vniuersam patriam. 1076. E. gl. scripsit. l. qui habebat. de lega. 3.

Duo simul agere non possunt. 182. A. l. de certo. in fi. de admi. tuto.

Duorum consensum & expressionem nominum exigi in pactis. 1295. A. gl. debitoris. §. si liberationis. l. non solum. de libera. leg.

Duos iudices vno super negotio quempiam habere posse. 1887. DE. in mar. §. si quis. l. 1. de secundum tabu.

Duplici amissionis à pœna non liberum esse debere matrimonium, sed à pœna damni. 1427. B. in margine.

Duplici testa 1537. B. l. in duplicib. ad leg. Fal.

in Duoplicibus, hoc est in quo est institutio & pupillaris substitutio, quæ videntur duo testamenta 1538. A. gl. 1. l. in duplicibus. ad leg. Falc.

Dupondium. i. 24. vnciæ. 464. D. gl. dupondium. §. unde. l. item. de hered. instit.

E

Ecclesia vicem pupilli obtinet. 233. C. gl. vl. l. si tutor. quando ex fact. tut.

Ecclesiæ Christe qui res suas non contulit, illum impie facere videri, si ipsi damnum inferre, eiusque ius alienare contendat. in verbo, Impium.

Ecclesiæ patronatum cum vniuersitate transferre in quemlibet. 1924. B. glo. dandam. l. si operarum. de oper. libert.

Ecclesiæ relictum videri, quod ministris eius vel sacerdoti relictum est. 1096. C. annua his. §. 1. de an. leg.

Edere, id est actionem pronere. 230. D. gl. edentis. l. accipientis. de auct. tut.

Edere nomina. in verbo, Nomina.

Edere

Edere patrimonium quid 117. A. l. in eos. de tutel.
 Edictalem aliam esse bonorum possessionem aliam decretalem. 645. B. C. gl. edictalem. l. cum quidam. de acqui. here.
 Edictum in genere esse legem. 1974. C. glo. lex. l. j. vnde cognati.
 Edictum & rescriptum differre. 1751. D. gl. cæperit.
 Edictum successorium, in agnatis locum non habere. 1971. A. gl. agnatus.
 Editum nondum partum, non esse hominem. 1474. B. l. in lege Falcidia. 2. ad le. Fal.
 Educare & alimēta relinquere, idem. 1251. C. l. si. de ali. lega.
 Educare debere matrem, infantem minorem triennio. 301. A. gl. ex tempore. l. sollet ubi pup. educa. deb.
 Effectus) Qui promittit quod debet, intelligitur cum effectu. in verbo, Debitum.
 Egere patrem iniquum esse, cum filius in facultatibus sit. in verbo, Patrem egere.
 Eiusdem nominis, si de legato duo contentant. in ver. Nominis.
 Εἰς τρεῖς dici, duorum fratrum vxores. in verbo, Vxores.
 Electio quando secum executionem trahit, variatio non permittitur. 1160. A. l. apud Aufidium. de opt. leg.
 Electio rei legatæ cuius sit. 781. C. gl. possimus. l. legato. de lega. 1.
 Electi alicuius arbitriū, & æstimationem ad boni viri arbitrium reduci. in verbo, Arbitrium.
 Elenchi. 1276. C. D. in margine.
 Eligenda tutior pars. 352. D. glo. tutius. l. si pupillorum. de reb. eorum.
 Eligendi vnum ex reis ius transit ad her. in ver. Heres.
 Elogium i. sermo vel verbum testamenti. 394. A. glo. elogium. §. quod vulgo. l. si posthumus. de lib. & post.
 Ελως 1043. A. B. §. lignorum. l. ligni de leg. 3.
 Emancipatio dissoluit adoptionē. in ver. Adoptionem.
 Emancipationem esse iurisdictionis voluntarię. 1814. E. in mar. gl. iure.
 Emācipatione, suus heres fieri non potuit. 420. A. l. Gallus. §. quæremus. de libe. & posthu.
 Emancipatus, an contra tabulas bonorum possessionem habere possit. 1819. C. in mar. l. cum propter. de leg. præst.
 Emancipatos, omnia conferre debere, quæ ipsis in vita patris acquiruntur. 1838. A.
 Emancipatum petere contra tabulas. 1837. D. in mar. gl. emancipatus §. is quoque l. j. de col. bo.
 Εμπαυτικὸν quid. 347. C.
 Emblemata. 1274. B. gloss. emblemata.
 Emisse videri, qui emi mandavit. 1706. D. glo. non teneatur.
 Emisse oī patres, dignitates pro filiis. 1837. E. glo. dignitatis. §. sed an. l. i. de col. bo.
 Emolumentum quid & quomodo & quibus præstandum sit. 1095. A. B. l. Titia. de ano legatis.
 Emolumentum concomitari onus, & contra in verbo, Onus.
 Εμφτευτικὸν quid. 347. C. D.
 Emptum & paratū differre. 1258. B. glo. neque emptā l. Quintus. de aur. leg.
 Enuntiatiua verba, quid inducant. 886. B. l. Titia cum testamento. §. Gaius. & l. cum proponebatur. de le. 2. & 1019. C. l. Paphilo. in princ. de le. 3. & 1707. C. l. Lucius Titius. §. filiam. ad Trebel.
 Enuntiatiua verba, sufficere ad fideicommissum. 904. C. in margi. l. cum propo-

nebatur. de lega. 2.
 Enuntiatiua verba quando inducant exceptionem. 1852. B. l. pe. de colla. do.
 Enuntiatiua verba quando dispositionem inducant. 495. C. l. qui volebat. de here. insti & 465. E.
 Enūtiatiōibus quibusdam nō dari 1491. E. glo. vltima. l. quod de. ad legem Falc.
 Eo amplius dictio quid notet. 1455. B. l. libertis. de condi. & de.
 Eodem ex facto, quempia pœnam & præmium consequi posse. 1365. C. gl. vlt. l. i. de his quæ.
 Επιμεληται 204. A.
 Epistola vel nuntio recusationem posse fieri. 1596. D. gl. & restituere. §. vtrum. l. apud ad Trebel.
 Epistolam in præsentia quinque testium fieri debere. 923. D. glo. epistolam. l. milles. de lega. 2.
 Epitimia. 153. A. l. scire. §. i. in fi. de tuto. & cura.
 Επιστολὴ 1052. C. l. si cui §. lana. de lega. 3.
 Erronea successio non inducit collationem. 1851. A. l. filius. de col. do.
 Error dubitatio, ignorantia differunt. 369. E. glo. l. i. de statu qui testa. fa. pos.
 Error calculi, non facit conditionem deficere. 1403. B. C. l. quāuis de cōd. & demō.
 Error ius facit. 1222. B. §. hodie. in fi. l. supellectili. de supelle. leg.
 Error in corpore, vitiat institutionē & legatum. 456. A. B. l. quotiens. de here. inst.
 Error nominis proprii non vitiat. 753. B. & C. D. in glo. & 1008. C. D. §. libertis. l. patronus. de lega. 3.
 Errorem in adiectiuis, non nocere. 754. C. glo. hominum.
 Errorem in appellatiuo & in corpore rei seu substantia nocere. 753. E. gl. vocabulo,
 Errorem in nomine proprio, cognomine & agnomine nō vitare. 753. B. in mar. l. si quis. & D. glo. sed si. de leg. 1.
 Errorem regionis non nocere, si de corpore constet. 1008. C. l. patronus. §. libertis. de lega. 3.
 Errore facti, solutionem factam repeti posse 1492. A. glo. legatis. l. si ex pluribus. ad leg. Fal.
 Escaria vasa, supellectili cedunt. 1221. C. §. vitrea. de supelle. lega.
 Esculēta. 1217. B. l. 3. §. esculēta. de penu leg.
 Esse i. manere 110. E. glo. esse. l. si patronus de concubinis.
 Esse in fundo videntur, quæ maiori parte anni fuerunt. 1186. D. l. cum de lanionis. §. Sabinus. de fun. instu.
 Esse i fundo videri quæ ibi sūt vt perpetuo sint 1056. C. l. quæsitū est. §. prædia. de le. 3.
 Esse in loco non videtur pecunia, quæ illic est vt mutuo detur. 1058. C. l. si chorus §. i. de lega. 3.
 Esse non videri in loco quæ ibi sunt ad tempus. 1032. A. l. si fundus. de lega. 3.
 Esse in loco vnde fugerit, fugientē videri. 828. B. l. huiusmodi. §. legatum. de lega. 1.
 Esse nō videri quæ perpetuitatis causa vel quasi, inde amoueantur. in Verbo, Perpetuitatis.
 Esse in vrbe censeri, quæ extra urbem custodia causa sunt. 1060. C. l. cui quæ Roma. de lega. 3.
 Esse qui cum aliquo debet, non teneri cū eo continue morari. 1390. C. 1391. A. l. si quis ita de condi. & demon.
 Esse quod non cæpit, desinere non dici. 1449. B. l. Titio. de condi. & demon.
 Esse vbi res perpetuo solet, non casu, in pici debere. 1062. A. l. si ita legatū de. le. 3.

qui non est sed Esse speratur partem facit 764. B. l. si duobus. §. 2. de lega. 1.
 Et, cū, dictiones, cadunt inter diuersa. 1347. A. l. si is qui ducenta. in prin. de re. du.
 Et, cum, dictiones non differunt. 780. C. l. Titie textores. §. i. de leg. 1.
 Et, pro etiam. 2. D. glo. & reip. l. i. soluto matrimo.
 Euenire quod possit, quandoque inspicere in verbo, Inspici.
 Euentus conditionis non expectatur, quæ nihil operatur. in verbo, Conditio.
 Euentus rei spectandus. 130. C. l. iure nostro. de testa. tute.
 Euentum futurum inspicere. 1345. E. in mar.
 Euidenter, i. cum aliquo dolo. 343. A. gl. vlt. l. quod ad. de magistra. conuenien.
 Exaudire. 374. A. B. l. heredes palā. de test.
 Exceptio adulterij, replicatione lenocinij tollitur. 47. A. l. viro. solu. ma.
 Exceptio in sumariis causis quā admittatur 1762. C. 1763. A. l. 3. in prin. vt i posse. no.
 Exceptio non admittitur in sumariis cōtrouersiis. 1598. B. l. ille à quō. §. i. ad Tre.
 Exceptio opposita à tertia persona cui in terest, obstat. 45. A. l. Titia. solu. matri.
 Exceptio quādoque post sententiam opponitur. 24. D. gl. infolidum. l. ex diuerso.
 Exceptionem reo cōpetentem, fideiussori proficere. 1750. A. gl. persona. l. post quem. vt leg. no. cau.
 in Exceptione reū succubere facit, quod actionem in petitione, in verbo, Reum.
 Excipere nihil, totum qui dicit. 1050. B. de lega. 3.
 Excipiens in vno, in cæteris regulam firmat. 1180. A. gl. non potest. §. idem respondit. l. quæsitum est. de instruct. vel instrumen. lega.
 Excludi beneficium per reatum. 704. E. gl. i. §. hoc edictum. l. quia. autem si quis omis. cau. test.
 Excommunicationis sententia trahit ad se executionē. 429. A. glo. passus est. de iniust. rup.
 Ex continenti. 41. B. l. quoties. solu. matri.
 Excusari absentiu comites æque atque absentes. 297. A. l. administrates. de excu. tu.
 Excusari à tutelis, non posse libertū. 279. A. B. l. libertum. de excu. tuto.
 Excusans se à tutela, perdit quod sibi suisque ea cōtemplatione relictum est. 131. C. l. qui tutelam. de testa. tute.
 Excusationis necessitatem qui tutores nō habeant. 278. B. l. scire. §. qui non iuste. de ex cu. tut.
 Excusationem, nulli tribuere dignitatem, 281. A. l. spadonem. in. princ. de excu. tu. §. 2. quod intellige. de dignitate sine administratione.
 Excusationem præstare, oneri imparem paupertatē. 296. C. D. l. post susceptam. de excu. tuto.
 Excusationes tutorum, vel curatorum an tutela, non facile recipiendas esse. 272. D. l. scire oportet. §. i. de excu. tut.
 Excusationum dies quōt sint à tutela. 271. C. & seq. in casu. l. 13. de excusationib.
 Excusationum quæ sint constituta tēpora. 272. D. l. scire. §. i. 2. & 3. de excu. tuto.
 Excusationum tēporibus neglectis, nō valet excusatio. 272. D. l. scire. §. i. 2. & 3. de excu. tut.
 Excusatus à tutela vnus, non ob id excusatur à tutela alterius. 129. C. & seq. l. duobus. de testa. tute.
 Executionē quādo electio secū trahit, variatio nō permittitur. in verbo, Electio.
 Executores testamentorum, seu commissarij

Index materiarum.

rios, nō habere actiones cōtra heredes, cū sint vt ministri, in ver. Cōmissarios, Executrix potest esse mulier, 1240. C. l. à filio, de alimen, leg.

Exemplum principis sequēdum esse, 1597. E. glo. vl. l. apud Iulianum, ad Trebel.

Exempla non probant, 216. E. glo. tutores, l. chirographis.

Exempla si deficit, & exemplādum, 1400. C. l. in testamēto quidā, de cōd. & demō.

Exequi, i. perficere quod alius cōpit, 220. C. D. l. si tutoris, de admi. tu.

Exercere, i. exercitorem facere, 217. D. l. qui negotiationem.

Exercere, i. contestari, 299. C. glof. exercere, l. Titius, de excu. tut.

Exercit' unde, 593. E. 594. A. l. i. de mili test.

Exheredari, aut heredem fieri facto alterius, neminem posse, in verbo, Facto alterius.

Exheredatio quare magis in fœmina qui in masculo dicatur, 1801. C. in margi. glo. non habent.

Exheredatio vt valeat, quinque requiri, 382. E.

Exheredationem conditionalem non valere, 381. B. C.

Exheredationem à re certa, nō valere, 1635. E. glo. ex certis, l. si quis, ad fen. Trebel.

Exheredationem nisi adita hereditate non valere, 391. C. glo. exheredatus.

Exheredationem pure fieri debere, 381. B. l. & si pepererit, de libe. & posthu.

Exheredationes sunt odiosæ, 126. E. glo. omnibus, l. si quis.

Exheredatus licet iuste fuerit filius, nepotem tamen posse venire contra testamētum aui, 1797. C. l. 3. §. si emancipatus, de bo. pos. contra tab.

Exhibere, i. nutrire, 29. D. l. in insulam, §. v. furas, fo. mat. & 93. B. glo. exhibeantur, l. si quis, de liberis agnoscendis.

Exigere, i. ab inuito extorquere, 986. D. glo. exegerat.

Exigere à se quandoque quis debet, 231. A. glo. liberetur.

Exigitur quandoque extra iudicium, 162. A. glo. exigere.

Existimatio, i. bona fama, 100. A. glo. existimationem, & 580. D. glo. existimationē l. filius, de condi. insti.

Existimationem non lædendam, 580. B. l. filius qui, de condi. insti.

Expedire negotia cōmissa segnius plures, in verbo, Plures.

Expensæ factæ circa personā tutoris, quando imputentur pupillo, 188. A. l. à tutoribus, §. si de admi. tut.

Expensæ nondum factæ, sed fiendæ non possunt taxari, 70. E. in marg. glo. vlt. l. vtilium.

Expensarum appellatione, rei pretium nō contineri, 1409. A. l. quibus diebus, §. i. de condi. & demon.

Expensarum finem non habere prodigū, 356. C. D. l. i. de cura, fu. & prodi. da.

ab Expensis excusatur, si sit iusta causa, litigandi, 948. A. B. in margi. §. etiam, l. qui solidum, de leg. 2.

Expēsum facere, 220. B. C. l. cum hereditas, Expensum suæ facilitati ferre debere qui min' idoneos fideiussores accepit, 1764. A. l. si is à quo, in fi. vt in pos. leg. no. & c.

Experitur se defendens, 188. E. glo. i. l. inter.

Experiri sine actione nemo potest, 193. A.

Expilare substantiā, 23. C. D. §. nūc videam'.

Exponēs partum publicis locis misericordix causa, eum necare videtur, in verbo, Partum necat.

Expresio eorū quæ tacite insunt, quid operetur, 806. C. l. si ita legatū §. i. de lega. 1.

Expresio eorū quæ tacite insunt, nihil operatur, 499. A. B. l. Cornelius, de he. inst.

Expresum quid, & an, & quomodo differat ab euidenti, 748. D. in margine.

Expresum facit cessare tacitum, 552. B. l. cū ex filio, §. filio, de vulga.

Expresum si differatur, tacitum non differtur, 133. C. l. quæro, §. si, de test. tute.

Expresio vitiarō, non vitiari tacitum, 797. A. B. l. si cui legetur, de lega. 1.

Expresio quādoque validius tacitum esse, 797. D. glo. non poterit, §. Iulianus, l. si cui, de lega. 1.

Expresio nocere, 498. C. l. si quis Sempromium, ibi, quædam enim, de here. institui.

Expresio quandoque prodesse, quādoque nocere, 1419. A. glo. dictum, l. nonnunquam, de conditionib. & demon.

Extare alicubi videri conditionem, quæ tamen non extet, 476. A. glo. scripsero, l. si quis, de here. institui.

Exteriora indicant interiora, 149. D. glo. ex sermonibus.

Extingui pronuntiatum, per appellatorem, 399. A. glo. appellauerit.

Extingui quo casu quid debet, eo incipi non debet, 1105. D. 1106. A. de vsuf. leg.

Extra ordinem, i. officio iudicis, 159. A. glo. extra ordinem, l. gerere, de admi. tuto.

Extra urbem, custodiæ causa quæ sunt, in vrbe esse cēseri, 1060. C. l. cui quæ Romæ, de lega. 3.

Extraordinarium auxilium nō impeditur per ordinarium, in verbo, Auxilium.

Extraordinaria non complecti generale dictum, in verbo, Generale.

Extraneos appellatione heredum etiam contineri, in verbo, Heredum.

F

Facere videri, qui patitur quod prohibere potest, 1903. E. gl. liberta, l. adigere, de iure pat.

Faciendum quod proxime sit, haberi factum, 618. B. l. pe. de mili testa.

Facies pristina, i. forma, 186. B. l. si sine herede, §. interposito, de admi. tut.

Facies patrimonij eadem, 215. l. tres de admi. tuto.

Faciles multos esse ad iurādū, 574. C. l. que sub conditione, de condi. insti.

Facilitati suæ expēsum ferre debet, qui min' idoneos fideiussores accepit, 1764. A. l. si is à quo, in fi. vt in pos. leg. & c.

Facili cōditioni, possibili & honeste, cogi heredem parere, in honestā & difficilē remitti ei, in verbo, Possibili condi.

Factum argentum, 1272. A. B. l. Quintus Mucius, 2. §. si, de auro & argen. lega.

Facto argento vel auro legato, non contineri quod fractum vel collisum sit, 1271. B. §. aurum, l. Quintus, de auro & argen. lega.

Factum dici quod fieri non possit, 1390. E. videtur, l. Mucianæ, de condi. & demō.

Factum haberi quod proxime faciendum sit, 618. B. l. pe. de mili. testa.

Factum incautum, pro non facto, in verbo, Incaute.

Factum nouum, nouum habere consilium, 99. E. gl. apponat, l. temporib. de vent. inspic.

Factum non videri, quod non legitime factum est, 1741. C. gl. vlt. l. quod pupillæ, vt leg. no. cau.

haberi quid pro facto quo ad præiudiciū prohibēris, 738. D. gl. fisco, l. qui dum.

si quis aliquem test. pro.

Factum legitime, reuocari non debere, 1964. D. in margi. l. si patronus, si quid in fraudem patro.

Factum non diei, quod formam non habet, 1539. C. & seq. l. si isqui, §. quædam, ad legem Falcid.

Factum tenet quod fieri non debet, 114. D. gl. dationē, §. sub cōditione, l. muto, de tut. & 352. E. gl. magis, §. si prætor, l. si pupillorum, de reb. eorum.

Factum ignorant, tempus non cedere, sed iguorantius, 1998. D. gl. vlt. l. vtile, §. quis or. in bo. pos.

Facti atrocitate non solum remoueri tutorem, sed etiam puniri, 236. D. l. i. in fi. de suspec. tu.

Facti varietatem, nō iuris dubitationē inducere aduerbiū forte, 544. D. E. gl. forte, l. in substitutione, de vul. & pu. sub.

Facti errore, factam solutionem repeti posse, 1492. A. glo. i. l. si ex pluribus, ad leg. Falcid.

pro facto haberi quod casu, impeditū sit, 802. C. gl. per te, §. & si l. turpia, de leg. 1.

Facto de alieno iurare, esse iniquum, in ver. Iurare.

Facto alterius, aliquem non exheredari, aut heredem fieri, 482. B. l. paterfamilias, de here. insti.

Facto ex eodem pœnam quæpiā & præmium consequi posse, 1365. C. glo. vl. l. i. de his quæ vt indig.

Facultates cuiusvis considerandas, 1881. C. D. l. de bonis matris, §. qui pupillo, de Carbo, edic.

plus in aliquem impensum esse, quàm in Facultatibus sit, 322. C. l. quid, ergo, de contra. & vtil.

Facultates postea quàm adauctæ fuerint, paupertatis cessare priuilegium, 285. B. l. non tantum, §. eos qui, de excu. tuto.

Facultates si habet filius, iniquum est patrem eius egere, in verbo, Patre egere.

Facultatium pro modo, studiorū impensas impendendas, in verbo, Impensas.

Facultatium pro modo faciendos sumptus, 302. C. gl. pro modo, l. officio, vbi pup. educa.

Facultatium pro modo, præstanda alimenta, 95. C. l. §. §. solent, de lib. agno.

Facultatibus labi, 173. A. §. quod si, l. quoties, de admi. tut.

Facultatibus cum labitur, nomen alicuius definit esse idoneum, in verbo, Idoneū.

in Facultatibus esse, 94. D. l. §. & si impubes, & §. seq. de libe. agno.

Falcidia lex quo tempore lata sit, & à quo, 1457. B. C. in mar. ad leg. Falcid.

Falcidia quando dicatur cessare, 1586. D. in marg. gl. alij, §. quod autem, l. Marcel.

Falcidia legatarium detrahare, in verbo, Legatarium.

Falcidiam locum habere licet testamentū non valeat, 1493. E. gl. heres, l. filiusfam. ad legem Falcid.

Falcidiam non habere locum nisi ex testamēto, 559. C. in casu, l. qui duos, de vulg. & pup. sub.

Falcidiam in multis casibus cessare, 1483. C. gl. voluntas, l. si debitor, ad leg. Falcid.

Falcidiam non extraneus deducit, 558. A. glo. non idem, §. coheres, l. coheredi, de vulg. sub.

Falsa demonstratio non vitiat institutionem in verbo, Demonstratio.

Falsam demonstrationem nō vitare legatū, 1078. C. l. his verbis, §. pater, de lc. 3.

Falsam causā vitare testamētum, 512. A. l. vlt. de

ult. de here. insti.
 Falsum rumorem non solere obesse. in verbo, Rumor.
 Falsum non videri quod veritatis primordio adiuvetur. 927. A. l. cum filius. §. heres. de le. 2.
 Falsi testamenti prae-textu sententia lata, an sit nulla. 275. D. E. glo. quod sit. §. consequens. l. eidē de cecū.
 Familiae appellatione qui contineantur. 1069. B. l. his qui. de leg. 3.
 Familiae nomen personas & hereditatem complecti. 943. B. in mar. §. cum inter. l. cum pater. de lega. 2.
 Familiam ubi quis habet, ibi morari dicitur. 1003. C. l. vxori. de lega. 3.
 Filium non de matris, sed de patris esse, familia. 718. D. glo. non habetur. §. de matris. l. cum aliter. de sen. Silaniano.
 Familiarum dignitatem saluam esse, publice interest. in verbo, Supponi.
 Fari non recte dicitur quis ante septenniū. 159. C. E. l. §. 2. de adm. & peri. tut.
 Fari incipit puer septimo anno. 102. A. glo. fari. §. is autem. l. i. de inspi. ven.
 Fatalia quando currant, & quando non. 1170. C. D. in margine.
 Fati infelicitas excusat. 222. D. A. l. si in fi. de adm. tuto.
 Fato conditiones impleri nō sufficit. 1387. A. in margine. l. conditionū. de condit. & demon.
 Fauere magis nos partui nascituro quam nato. in verbo, Partui.
 Fauor nuptiarum magnus. in verbo, Nuptiarum.
 Fauore libertatis, nuptiarū fauori preferri. 1449. C. l. Titio. §. i. de condi. & demon.
 Fauore religionis intelligi quod maius sit. 1281. C. l. Titia. §. Seia. de aur. & ar. le.
 Fauorabilior persona quam causa. in verbo, Persona.
 Festinatio & tarditas nimia puniuntur. 167. B. l. tutor. l. §. i. de adm. & peri. tuto.
 Festinatio praeceptis & moratoria cūctatio plerisque nocet. ibi. C. l. tutor. l. in fi. §. i. de adm. & peri. tuto.
 Festina lente. ibidem. C. l. tutor. l. de adm. & peri. tuto. Grece. *σπεῦδε βραδέως*.
 Feriato die tutor dari potest. 148. C. l. nec mandante. §. fi. de tuto. & cura.
 Ferula vel habena cædi. in ver. Habena.
 Fibula. 1268. D. glo. fibula. l. argumento.
 Fictione veritate praeualere. 367. E. & seq. gl. in mar. l. filio. & 412. C. gl. excludatur §. si eius. l. Gallus de lib. & posthu.
 Fides in legum fraudem an accommodanda. 563. B. l. ex facto. §. fi. de vulgo.
 Fides ubi non sit, ibi iustitiam sibi locum inuenire non posse. 276. E. in margi.
 Fidei nota. 244. D. l. si tutor. de susce. tut.
 Fideicommissarius loco heredis. 716. B. gl. hereditatem. §. institutus. l. si feruum. Si quis omiffa.
 Fideicommissario heredis negligentia nocere. in verbo, Heredis.
 Fideicommissariū nō posse deducere quartam. 1581. E. glo. permittitur. §. denique.
 Fideicommissum non perire morte fideicommissarij. 1606. E. in margine. §. idem Macianus.
 Fideicommissum & in codicillis sine mentione prioris testamenti fieri posse. 936. A. in mar. §. fidei. l. cum pater. de lega. 2.
 Fideicommissum per verbum, dono, heri. 923. E. glo. remunerat. l. miles de lega. 2.
 Fideicommissum vniuersale quomodo aestimetur. 1711. A.
 Fideicommissa & legata cōuenire & differ-

re. in verbo, Legata.
 Fideicommissa nuda voluntate infirmari. 993. D. glo. fideicommissa. l. si iure. de legat. 2.
 Fideicommissa & legata non contineri appellatione hereditatis. 1071. A. l. si Titius de lega. 3.
 in Fideicommissis praeipue spectandam testatoris voluntatem. 988. E. glo. fideicommissum. §. item si quis. l. fideicommissa de lega. 3.
 Fideicommitto vel lego, nullam hodie inter se differentiam admittere in verbo, Lego.
 Fideiussoris instar habere tutores idoneos affirmantem. 336. B. l. 4. in fi. de fideiuss. tu.
 Fideiussori proficere exceptionem reo cōpetentem in verbo, Exceptionem.
 Fideiussores qui minus idoneos accepit, ferre debet suae facilitati expensum. in verbo, Expensum.
 Fiduciarius heres quis dicatur. 1650. E. in margi. gl. fiduciarium. l. Scius ad senatuscon. Trebel.
 Fieri & dari oppositas esse species in verbo, Dari.
 Fieri non dicitur quod turpiter fit. 1268. C. glo. quibus §. muliebria. l. vestis. de auro & argen. lega.
 spectandum esse quare aliquid fiat. 1323. A. glo. interuenit.
 Fieri quod possit, dici factum. 1390. E. glo. videtur. l. Mutianæ. de condi. & demon.
 Fieri non videtur quod male fit. 340. D. gl. prodesse §. sciendum. l. in ordinem de magistratib. conueniendis.
 Fieri tibi debent quæ aliis feceris: ergo alteri ne feceris quæ tibi fieri nolis. in verbo, Aliis.
 Filia ut patri, sic vxor marito furtum committit in verbo, Vxor non.
 Filia si monasterium est ingressa, id dotem etiā dici quod pro ea pater dedit. in verbo, Dotem etiam.
 Filiae nocet patris dolus in verb. Patris.
 Filias dotare, paternum est officium. 51. B. glo. conueniri. l. si socr. solu. matr.
 Filiatio qualiter probatur. 89. E. in mar.
 Filiatio non potest plene probari. 1442. B. C. l. Lucius de condi. & demon.
 Filius an possit patri esse testis in testamento. 372. A. gl. diximus. §. quæcunque. l. qui testamento qui testa. fa. poss.
 Filius non potest esse auctor in rem patris. 126. D. l. quod dicimus. §. fi. de auc. tut.
 Filius donat causa mortis, patre permittente. 366. B. gl. nihilo. l. qui in potestate. qui testa. fa. poss.
 Filius potest esse curator patris. 149. B. l. his qui de tut. & cur.
 Filius patrem inopem alere debet. 94. C. D. l. §. si impubes de libe. agno.
 Filius iuste licet sit exheredatus, nepotem contra testam. aui venire posse. 1797. C. l. §. si emancipatus de bo. pos. cōtra tab.
 Filius quando extenditur ad nepotes. 1025. A. l. vxorem §. concubinæ de leg. 3.
 Filius quandoque corrigit patrem. 149. C. glo. dandum. l. his qui. de tuto. & cura.
 Filius si est in facultatibus, patrem egere iniquum est in verbo, Patrem egere.
 Filij appellatione etiam naturalis continetur. 592. D. glo. continetur. l. qui filium de iure delib.
 Filij appellatione, & filiae continentur. 126. A. l. si quis ita de testa. tute.
 Filij nomine continentur mares & feminae, nati & nascituri. 121. E. gl. posthumæ. l. si quis de test. tu.

Filij nomine an nepos veniat. 121. E. l. quid si. & in marg. de testa. tut.
 Filij fauore annum cōceptum pro completo haberi. in verbo, Annum.
 Filij scientiam patri nocere aliquādo. 1999. E. gl. certior.
 Filij vel nepotis emancipati prae-teritione testamentum non rumpitur. 432. A. l. certum est. §. filia de iniust. rup. testa.
 Filij testamentum patrem irritum facere. 434. E. gloss. viuo. l. posthumorum de iniusto testa.
 Filio & liberto patris & patroni personā sanctam esse debere. 1913. B. l. liberto. de obseq. à liberis & lib.
 Filio grande praeiudicium afferre patris confessionem. in verbo, Confessionem.
 Filio non praeiudicare dictum vel ignorantia patris aut matris. in verbo, Patris vel.
 Filio prae-terito nō petente, scriptos heredes in secundo remanere. 1808. D. gl. si lius. §. si prius. l. si duobus. de cōtra tab.
 Filium adoptium remanere in potestate patris naturali, nisi adoptetur ab a-uo in verbo, Adoptium.
 Filium de patris & non de matris esse familia. 718. D. glo. non habetur. §. de matris. l. cum aliter. de senatuscon. Sila.
 Filium de restituendo rogatum, duas quartas detrahare posse. 1531. B. C. gloss. vlti. l. quotiens.
 Filium excludere patronum. 1960. E. gl. legare. §. quod autem. l. si quid in frau.
 Filium matri curatorem esse posse. 357. C. l. 4. de cura furi. & prodi.
 Filium naturalem pro legitimo succedere. 936. D. gl. placuit. §. volo. l. cum pater. de lega. 2.
 Filium patri curatorem dari posse. 357. B. l. 2. de cura. fu. & prodi. da.
 Filium ob patris defectū corpore vel mente quædam facere posse. 660. E. gl. manumittere. l. cum heres de acqui. here.
 Filium plus pater diligit, quam patrem filius. 372. B. glo. diximus §. quæcunque. qui testa. fa. poss.
 Filium quam patrem diutius vixisse prae-sumendum. 1356. A. l. cum pub. de reb. dub.
 Filium patre non habere amicum meliorem. 483. C. glo. institueret. l. quidam de here. instit.
 Filij parentibus ut succedat, id in votis eorum esse. 714. C. l. Iulianus. si quis omiff.
 Filiorum appellatione, filiae continentur. 126. A. l. si quis ita de testa. tute.
 Filiorum appellatione nepotes non contineri. 262. D. gl. creduntur. l. sed & milites.
 Filiorum appellatione etiam contineri naturales filios in seruitute conceptos. 965. C. l. Lucius Titius. §. Damæ de leg. 2.
 Filiis olim dignitates emisse patres in verbo, Emisse.
 Filiis nocere delictum patris. in verbo, Delictum.
 Filios non debere thesaurizare parētib. sed parentes filiis. 2012. B. in marg. §. liber. l. siue ad Tertyl.
 Filiusfa. patrem adire cogere potest. 1600. B. l. ille à quo. in fine ad Treb.
 Filiusfami. patrem cogere non potest adire. 1599. C. l. ille à quo in fi. ad Treb.
 Fingere furorem non prodesse ad munera ciuilia detrectanda. in ver. Dementia.
 Finiri nō statim causam finito legato. 1249. C. in marg. §. Titia. l. Stichus de alimen. leg.
 Fines plebium vel curiarum non probari per emptionis instrumenta. 1065. D. glo. emptionis. §. Titio. l. praeiis. de leg. 3.

Index materiæ

Fiscus & respub. quomodo differant. 1747. B.C. in marg.
 Fisco applicari, q. indigno aufertur. 1376. A. glo. ad fiscum, l. Claudius de his quæ vt indig.
 Fisco obligantur omnia bona cum eo con- trahentis. 138. D. in glo. l. vel cum de con- fir. tuto.
 Fiscum capere, in obfidatu quæfita 368. A. glo. l. l. obfides. qui testa. fa. poss.
 Fiscum semper soluendo esse. 1747. B. §. si ad fiscum. l. legatorum vt leg. no. ca.
 Fiscum semper esse diuitem, ideo non fatif- dare. 1747. B. l. l. §. si ad fiscum vt leg. no. caue.
 Fœmina tutrix esse non potest. 119. C. l. fi. de tute.
 Fœminam viro citius sagaciorum esse. 365. D. glo. completum. l. qua ætate. qui te- sta. fa. poss.
 Fœminarum armæ, lachrymas esse. 721. A. l. l. §. potuisse de senatuf. conf. Sila.
 Fœminas pupillar. non substituunt. 546. D.
 Fœmininum non concipit masculinum. 126. C. glo. filiis. l. si quis de testa. tu.
 Fœtus pecorum, & partus ancillarum in fructu vel redditu nō esse. in verbo, Part.
 Forma, id est constitutio. 184. D. gl. forma l. diui de admi. tut.
 Formam quod non habet, non dici factū. 1539. C. & seq. l. si is qui. §. quædam ad leg. Falcii.
 Formula causarum, & litium cognoscēda rum 443. B. l. pe. de his quæ in testa. delē.
 Fornacator. 182. D. gl. & fornacator. l. for- nacator. de instructo & instru.
 Fornicatione contrahitur affinitas. 110. D. glo. pen. l. quæ in concubinato.
 Forte aduerbium, varietatem facti, non iu- ris dubitationē inducit. §. 14. D. E. gl. for- tē. l. in substitutione de vulg. substi.
 Fortuito casu vxor viri, & cōtra particeps esse debet. in verbo, Maritus.
 Fractum, collisum, vel infectum argentum & aurum, non contineri appellatione fa- cti in verbo, Facto argento.
 Frater à fratre alendus est. 93. E. gl. iustē l. si quis. & 303. C. glo. hoc aliter. l. qui filiū. vbi. pu. edu. debeat.
 Fratris appellatione etiam sororem conti- neri. 1068. E. gl. pertinere. §. quidam. l. Lu- cius. de lega. 3. & 1715. E. gl. fratribus.
 Fratris nomine amicū cēlendum, in ver- bo, Amicū.
 Fratris factum fratri non nocere 739. B. l. 2. si quis aliq. test. prohi.
 Fratrem inopem frater alere tenetur. 303. C. glo. vlt. l. qui filiū vbi pup. edu. debēt.
 Fratres, id est cōsanguinei 2003. A. B. l. 2. in prin. de suis & legi. here.
 Fratrum duorum vxores *ειρα τῶν* dicuntur 1984. B. l. 4. §. priuignus de gradi. affi.
 Fratritatem adoptione quæsitam, eous- que impedire nuptias, donec adoptio manserit. 2002. E. in marg. §. non solum. l. l. de suis & leg. hered.
 Fraudare.) Durius cum eo agi qui legem fraudat, quàm qui hominem. 1906. E. gl. in fraudem. l. si libertus.
 Fraudandæ legis causa, conditio adiecta, pro non adiecta habetur. 1502. A. l. Scius. ad leg. Falcii.
 Fraudandos non esse creditores. 490. B. l. si is qui soluendo de here. insti.
 Fraudis participem conueniri, licet lucri particeps non sit. 700. B. glo. cōueniri. §. quanquam l. si quis. si quis omiffa. & c.
 Fraudis suspicionem, omnem tollere testa- toris voluntatem 1201. B. in mar.

Fraudem & dolum nemini patrocinari de- bere. C. in marg. l. l. si quid in fraudē pa.
 Fraudem facit præsumi persona interposi- ta in verbo, Interposita.
 Fraudem in patroni quicquid gestum sit, reuocari. 1960. B. l. l. §. omne autē. si quid in frau. patro.
 Fraudem in legis factam alienationem, de iure non valere: in fraudem hominis va- lere, sed rescindi. 1906. C. l. si libertus. de iure patro.
 Fraudem legibus non faciendam. 573. C. l. si quis sub. de condi. insti.
 in Fraudem legum an fides sit accommo- danda. in verbo, Fides.
 Fraudem qui repellit, dolum non commit- tere. 654. E. glo. nec enim. l. si pupillus. de acquir. here.
 Frons.) Qua fronte & c. 192. A. l. si plures. in fi. de admi. tut.
 Fructus an in quartam imputari debeant. 1790. E. glo. accepto. §. fructus. l. quod de bonis. ad. l. Fal.
 Fructus augent dotem. 43. D. 44. A. l. si ma- rito. §. si fundum. solu. matri.
 Fructus deficiens in vno anno, suppletur in fructibus sequērium. 1093. A. l. lega- tum ita. §. l. de an. lega.
 Fructus est vnus totius anni. in verbo, Im- pensa sementis.
 Fructus pendentes dicuntur pars rei, & eā reddunt pretiosiores: secus in partu e- xistente in ventre. 1473. B. 1474. A. l. in lege Falcidia. 2. ad leg. Fal.
 Fructus non satos tēpore mortis, in Falcidia non cōputari. 1490. E. gl. fructus. §. fructus l. quod de bonis. ad. l. Fal.
 Fructus post dilationem in fideicommissa rij fauorem adiectam, perceptos, venire in restitutionē. 1710. B. l. Lucius Titius. §. heredum fidei. ad Trebel.
 Fructus stantes. in verbo, Stantes.
 Fructus sunt qui deducta impensa super- sunt. 9. C. l. fructus. solu. ma.
 Fructus quando computentur in quartā. 1490. E. glo. accepto. §. fructus. l. quod de. ad. l. Falcii.
 Fructum bonum, arborem malam facere non posse. 628. D. glo. non poterit. l. is qui. de acquir. here.
 Fructu vel redditu non contineri ancillarū partus, & fœtus pecorum. in verbo, Pe- corum fœtus.
 Frumentum quo tēpore quis vendere co- gatur pretio etiā paruo non iusto. 1529. E. in mar. glo. secundis. §. nonnullam. l. pretia. ad. l. Fal.
 Frumentarij. 288. C. l. mēlores. de excu. tut.
 Frustrationem nocere non debere inde- fensis. 1770. A. l. is cui. §. cessarum. vt in pos. lega. no.
 Fuga fugientem condemnat. 144. B. glo. sententia. §. præterea. l. impuberib. de su- spect. tut.
 Fugies dicitur esse in loco vnde fugit. 1059. D. l. seruus qui de leg. 3.
 Fugientē videri esse in loco vnde fugerit. 828. B. l. huiusmodi. §. legatum. de leg. 1.
 Fugitiuus seruus legatus cuius sumptibus quæri debet. 783. B. C. glo. exigatur. l. cū seruus. de leg. 1.
 Functionibus in speciebus locum non ef- se. 1252. A. in casu. §. cui certum. l. l. de au- ro & argen. leg.
 Fundi dotalis mulierē dominam non esse. 1271. B. glo. non possit. l. Quintus.
 Fundi pars dicitur fundus. 779. C. l. plane vbi §. sed si quis de leg. 1.
 Fundum non respicere æs alienum. 1603. E.

gl. minutionem §. inde l. cogi ad Treb.
 Fundum pupillo pignorum tutores ven- dere posse. 349. B. l. magis puto. §. si fun- dus de rebus eo.
 Fundum sicut est legare, perinde est ac si fundum instructum leges. 1196. B. l. præ- dia §. ita legatum de fun. instru.
 Fundo instructo legato, contineri supelle- ctilem, & multa alia in legato. 1180. D. E. in casu. §. si quis fundum l. quæsitum est. de instru. leg.
 Funeris impensam, & monumenti differ- re. 1469. A. glo. eo nomine §. de impensa. l. l. ad legem Falcii.
 Funeri impensa necessaria nō detrahi. 1535. D. in mar. l. in quantitate in fi. ad. l. Fal.
 Furiosus non est, qui proicit lapides ad sui defensionem. 31. B.
 Furiosus habetur pro consentiente, quan- do non requiritur verus consensus. 6. A. B. l. 2. §. si. & no. in mar. solu. matri.
 Furiosus habetur pro absente, & non con- sentiēte. 740. D. l. 2. §. furiosus de iur. cod.
 Furiosus si frangat testamentum ante furo- rem factum, non rumpitur ipsum testa- mentum. 439. B. l. vlt. de iniust. rup.
 Furor superueniens iurisdictionem, non tollit. 148. B. l. nec mandante §. l. de tut.
 Furorem fingere, non prodesse ad munera ciuilia detrectanda. 358. A. l. obseruare. de- cur. fu. & prodi.
 Furore superueniente, iussu reuocari. 658. A. l. qui seruum de adqui. here.
 Furore factum, impunitatem parit. in ver- bo, Impune.
 Furore nō dissolui patriam potestati. 660. D. gl. potestate l. cum heres de adq. her.
 Furore satis punitur quis. 222. B. l. si. in fi. de admi. tut.
 Furtum vnde est. 101. E. glo. aptiores.
 Furtum sine dolo non esse. 310. B. gloss. q. si furandi.
 Furtum marito non committit vxor. 79. A. l. nihil rerum amo.
 Futurum quod est, legari posse. 768. A. B. l. quod in rerum de lega. 1.
 Futurum inspicere euentum. 1345. E. in mar. glo. vel ei. l. si fuerit de reb. dubiis.
 Futurum in præfenti intelligi. 1260. D. glo. futurus l. filiam de auro & arg. leg.
 Ad futurum quemadmodum extendatur præteritum. 1004. B. l. vxori. §. l. de lega. 3.
 Futuri temporis verbum, etiam præterita comprehendere. 750. C. glo. vlt. l. Plotia- na de iure codi.
 Futuri temporis verbo iūctam dictionem quisquis, conditionem facere. 1626. A. in marg. glo. quisquis. §. qui suspectam. l. ita ad Trebel.
 in Futuro & præterito verbum repertum, in vltima voluntate referri ad futurum, in verbo, Præterito.
 Futuros casus non præstandos. 339. C. l. l. §. si præses de magi. con.

G

Alliæ lapides quidam renascuntur. 17. A. l. diuortio §. si vir. solu. mar.
 Gaudere multas vxores morte maritorum. 1452. D. glo. quia morte. §. socrus. l. pater de condi. & demon.
 Geminatio quid operetur, & quos habeat effectus. 493. A. B. glo. duobus. §. Titius l. liber homo de here. insti.
 Geminat duas singularitates vna plurali- tas. 1000. B. l. qui concubinam. §. si Sti- chus de lega. 3.
 Gemmæ, lapilli, margaritæ quid differant. 1266. B. §. gemmæ autem. l. cum aurum de auro & arg. leg.

Gemmæ

Gemmas etiam auro & argento legato cedere. in verbo, Auro.

Generum, & socerum, & socrum, & nurū ex solis sponsalibus appellatione acquirere. 1984. E. l. Seruius. de gradi. affi.

Generandi natura magis spectanda, quam temporale vitium. 387. A. l. si quis posthumos delibe. & posthu.

à Generandi facultate abdicatur homo propter valetudinem. 387. A. l. si quis posthumos. de libe. & posthu.

Generale dictum, extra ordinaria non conplecti. 1088. A. l. Seio. §. 1. de an lega

Generale dictum, generaliter intelligi. 1818. C. in mar. glo. in infinitum §. generaliter. l. 1. de le. præstan.

Generalia verba accessorie apposita suo principali restringuntur. 1064. A. B. 1065. A. l. prædiis. in prin. de lega. 3.

Genus.) Quod operatur genus quo ad speciem, id species quo ad individua. 1058 C. l. si chorus. de lega. 3.

Genus perire non posse. 1505. B. in marg. glo. proficient. §. diligenter. l. in ratione ad leg. Fal.

Genus præcedens non restringit specierū numeratio. 1275. C. 1276. A. l. pediculis. §. Labeo. de auro & argen. leg.

Generis nomen quandoque speciei imponitur. 1041. E. glo. a iud. l. ligni. de leg. 3.

Generis debitorem, re oblata perempta liberari. 825. C. l. huiusmodi. §. 2. de le. 1.

Generi per speciem derogari. 538. D. glo. post decimum. l. si ita. de vulg. substit. & 1024 A. l. vxorem. §. felicissimo. in summa de lega. 3.

Generi per speciem in aliam translatam derogatur. 1206. C. l. seruo. de pecu. lega.

Generi quandoque per speciem non derogari. 1095. C. l. Titia. §. qui Marco. de an. le & 1232. C. glo. viri boni. l. verba de alimen leg.

In genere promissionem, mediocritatem respicere. 1273. B. in mar. l. qui lancem. de auro & argen. leg.

Gerere pro herede quid. 685. B. l. gerit. de acquir. here.

Germinalis arbores. 16. AB. glo. germinal.

Gessisse dicitur, qui modicum attigit per se, vel alium. 163. C. l. ita. §. 1. de admi. & peri tuto.

Gestus commissus, id est gestio, administratio. 181. B. l. vulgo. de admi. tut.

Grauari in bonis propriis non posse institutum. 556 D. E. glo. tenebuntur §. quod si. l. coheredi. de vulg. substit.

Grauari quempiam tantum, quantum honoretur. 852. C. l. filiusa §. 1. de leg. 1. & 921. D. glo. offerat l. imperator.

Grauari posse collegium ad restituendam vni de collegio hereditatem. 1579. A. l. 1. §. si autem collegium ad Treb.

Grauari aliquos posse de bonis inuicem commutandis. 1702. C. 1703. A. l. lucius Titius intestatus. in prin. ad Trebel.

Grauidum onere duplici. nemine. 1151. A. glo. duplici l. q. dotē de dote prelegata.

Grauari vtero vxorem esse. 1746. C. qui graui. de iure codi.

Gradus dicti ad similitudinē scalarū. 1986. B. l. iuriscōsultus. §. gradus. de grad. affi.

Gradus eiusdem si plures sint, per capita succedunt. 2003. B. l. 2. §. hxc hereditas. de suis & legi. here.

inter Gradus. 423. B. l. 3. §. posthumos. de in iust. rup.

Gradum quo filius à patre est præteritus, ipso iure non valere. 392. D. in casu. §. quod vulgo.

Gradu eodem esse, duobus modis. dic. 1936

A. glo. item liberi. §. parentes. l. iuriscōsultus. de gradibus affinitatis.

Grauius puniendos eos qui plenius beneficium sunt consecuti. 725. C. l. 3. §. vtrum autem. ad senatusconsult. Sila.

Gremiales arbō. & cæduæ. 16. B. in marg. H

Habena, vel ferula cædi. 721. E. l. 1. §. impuberi. ad senatusconsult. Sila.

Habere quis dicitur qd remanet onere deducto. 770. AB. l. non amplius. de leg. 1.

Heres necessarius. in verbo, Necessarius.

Heres an conditioni parere teneatur. in verbo, Conditioni.

Heres an propriedicatur, qui nomine tantum heres est. 1626. E. in mar. glo. restitui §. si pater l. ita tamen. ad sen. Trebel.

Heres an cauere præ relicto teneatur. 1743. AB. glo. semper l. legatorum vt leg. no. ca.

Heres coërcitionem morum non habet in vxorem defuncti 23. C. l. rei iudicatæ. in fi. solu. matri.

Heres fiduciarius, quis dicatur. 150. E. gl. fiduciarium. l. Seius ad sen. Trebel. cōditio, si sine Herede decesserit, id est sine liberis. in verbo, Cōditio

Heres institutus seruus, à quo tempore libertatē consequatur. 448. D. gl. data est §. si seruum. l. seruus. de heredib. insti.

Heres si non erit, conditionem, moriente instituto purificari. 1741. B. l. vxori. quando dies lega. ce.

Heres semel desinere esse heres non potest 510. B. l. ei qui soluendo. de here. insti.

Heres tribus temporibus habilis esse debet. 364. C. in marg. l. in eo qui test. fa. possunt.

Heres suus quis dicatur 2001. C. l. 1. §. suos. de suis. & legi. here.

Heres suus, emancipatione fieri non potuit. 420. A. l. Gallus. §. quæremus. de libe. & posthu.

Heredis appellatio extraneos continet. 1231. E. glo. agant. §. Lucius. l. Tois Te. de alimentis & cibariis leg.

Heredis negligentia in eligendo legatarium. in verbo, Negligentia.

Heredis negligentia fideicommissario nocere. 1696. A. l. si heres. §. si ad Trebel.

Hereditate aliquando posse aliquem iure prætorio esse, non iure ciuili. in verbo, Iure.

Hereditatem esse posse natum ex ea quam postea vxorem duxeris. 402. C. l. filius à patre. §. si quis. de libe. & posthu.

Hereditatem institui posse posthumum ex qualibet vidua natum. in verbo, Posthumum ex qualibet.

Hereditatem institui posse etiam qui nondum natus sit. 388. C. l. comodissime. in prin. de libe. & posthu.

ad Hereditatem non transire privilegium personale. 879. A. l. cum patronatus. de lega. 2.

Hereditatem non posse esse testem in testamento quo institutus est. in verbo, Testis.

Hereditatem non posse cogi adire hereditatem, nisi ei damnum vel lucrum sarcatur, vel à pratore remittatur. 1594. BC. l. apud Iulianum. ad Trebel.

Hereditatem ob solam aperturā tabularū non perdere hereditatem, licet pœna centū aureorum sit statuta. 1588. B. glo. aperuerit. §. si is. l. Marcellus. ad Trebel.

Hereditatem tribus temporibus habilem esse debere. 364. C. glo. 1. l. in eo qui testa. fa. poss.

pro Herede gerere. 630. B. l. pro herede. in prin. de acquir. here.

contra Heredes non habere actiones commissarios, seu executores testamentorū cum sint vt ministri. 1704. A. glo. non

posse. §. Mauius. l. Lucius. ad Trebel.

ius eligēdum ex reis, transit ad heredes. 187. C. l. à Tutoribus. §. 2. de admi. tut.

Heredes scriptos in secundo remanere. filio præterito non petere. in verbo, Filio.

Heredes suos dici, qui sint in potestate tempore mortis, & à nullo præcedantur. in verbo, Suos.

Heredes suos, fœminas non habere. 2007. C. nulla. de suis & legi. here.

Hereditibus actionem ex delicto dari. in verbo, Actionem.

Hereditibus in suis additionem non esse necessariam in verbo, Additionem.

Hereditibus scriptis legitimos postponi. in verbo, Scripti.

Hereditarius & legatarius quid. 656. A. gl. vlti. l. heres. de adqui here.

Hereditas defunctum repræsentat. 471. A. glo. dominam. l. non minus.

Hereditas non adita, non transmittitur. 499 C. D. glo. superuacuum. l. Cornelius. de heredib. insti.

Hereditas proximo agnato debetur. 2003. B. §. hac. hereditas. de suis & legi. here.

Hereditas repræsentat personam defuncti non heredis. 900. C. l. si mihi & Titio. de lega. 2. & 471. A. in mar.

Hereditatis aditio non recipit conditionē 660. B. l. eum qui. §. 2. de adqui. here.

Hereditatis aditæ in tutoribus tempus cōsideratur. 122. E. glo. l. si nemo.

Hereditatis appellatione non contineri legatam, & fideicommissam. 1071. A. l. si Titius de lega. 3.

Hereditatis capax quando quis dicatur. 504. C. in marg.

Hereditatis partes. 487. D. l. seruum meum §. si. de here. insti.

Hereditatem adire, vel restituere, per quē quis cogi possit. 1599. C. l. ille à quo. §. fœpestium. ad Trebel.

Hereditatem aduentem, tria incommoda sequuntur. 1811. A. glo. & quod. l. ex duobus. de contra tab.

Hereditatem ad legitimam admitti eū qui in vtero est, si editus fuerit. 2005. A. B. gl. ad legitimam. §. principem. l. in testato. de suis & legi. heredi.

Hereditatem ad legitimos heredes, & notū ad scriptos in tertio gradu pertinere. 393 B. C. l. posthu. in fi. de libe. & posthu.

Hereditatem dominam esse, & defuncti locum obtinere. 471. A. l. non minus. de heredit. insti.

Hereditatem nolens non cogitur ad collationem dotis. l. si. de colla. do.

Hereditatem non aditā quandoque transmitti. 681. D. glo. relinquere. l. ventre de adquiren. here.

Hereditatem parentum quasi debitam nobis obuenire. 2019. l. sacratissimi. ad Tertyl.

Hereditatem per alium non esse adquirendam. 619. D. glo. agnoscere. l. 2. de adquiren. here.

Hereditatem viuētis nullam dici. 642. A. glo. l. Labeo. l. nemine. de acquir. here.

Hereditatem suspectam adire non cogitur heres. 1656. B. l. non est cogendus. ad Tre.

Hereditate non adita, nihil in testamento relicto valere. 1754. E. glo. hereditatē. l. si à te. vt leg. no. cau.

Hereditate semel adita, omnis defuncti voluntas rata est. 1661. B. l. si patroni. §. qui fideicommissam. ad Trebel.

Improbum esse etiam, qui de viui hereditate sollicitus est. in verbo, Improbis.

Hereditates legitimæ capitis d. minutione vel minima perire. in ver. Capitis dem.

Index materiaram.

Hereditariam rem non esse libertatē. 454.
E. gl. vlti. l. sed si. de heredib. institu.
Hereditariam per causam ius omne quod scriptus heres nanciscitur, ad eū transferri æquum esse quem heredis loco prætor habuit. 1809. B. l. cum emancipatus. in prin. de bo. pos. contra tabu.
Hermaphroditus posthumū instituere potest. 384. B. l. sed est. de libe. & posthu.
Hic, demonstrat rē præsentē. 491. B. 492. A. l. nemo dubitat. de heredib. institut.
Hierophylax, id est sacrorum custos. 1096 E. in margi. glo. hierophylaci. §. Attia. l. annua. de ann. leg.
Hippocratis auctoritas magna. 2005. C. l. 3. de suis & le. here.
Hoc amplius præcedentia repetit. 1040. B. l. si tibi pure. de lega. 3.
Hominis ætates quatuor esse. in verbo, Aetates.
Hominis in fraudem factā alienationem valere, sed rescindi in legis non valere. 1906. B. C. l. si libertus. de iur. pat.
Hominem qui fraudat, cum eo agi mitius quàm qui legem. ibidem E. gl. in fraudem. l. si libertus. de iur. pat.
Hominem non esse partum qui nondum edictus sit. in verbo, Editum,
Homini sanæ mentis testamenti factionem non auferendam. 561 C. l. ex facto. §. etenim. de vulga.
Hominum vitam centum annos non excedere. 1107. B. in mar. l. si usufructus. de vfu & vsufr. Quod cōmuniter. verū est. nam Catharina Schusa apud Memeram iam annum centesimum decimum septimum agit, ac sine baculi innixu ingreditur. Et vidi apud Treuoros virum qui meminisse se ait ex annis. 125. apud Embriam fœminam. 119. annorum. Annorū autē declinatio mox ab ipsi⁹ Adæ tēpore fieri cœpit, qui vixit annos 930. Seth. 912. Enos. 905. Cainā. 910. Malalehel. 895. Iaret. 962. Enoh. 365. Mathusalē. 969. Lamech. 777. Noe. 950. Sem 600. Arphaxar. 338. Sale. 433. Heber 464. Phalech. 239. Reu. 239. Saruch. 230. Nachor. 148. Thare. 205. Abraham. 175. Hismael. 137. & sic deinceps: vt indicat liber Gen.
Hominum vocabula mutabilia, rerū immutabilia. in verbo, Rerum.
Honeste quandoque consilium requiri, licet non teneatur. in verbo, Consiliū.
Honestæ conditioni, possibili & facili heredem cogi parere, inhonestam & difficile ei remitti. in verbo, Possibili cōd.
Honestè quod non possumus, posse nō dicimur. 580. A. l. filius qui de cōdi. insti. tantum quempiā grauari quantum Honoratur. 852. C. l. filius familias. §. 1. de le. 1.
Honorarius tutor quis. 130. D. glo. honoris. l. iure nostro.
Honoraria. i. salaria aduocatis præstita. 147. E. glo. honoraria.
Honorarij tutores. 161. D. l. 3. ad princi. de admī. & peri. tut.
Honorariæ actiones. i. prætoriar. 1508. C. l. pœnales. §. 1. ad leg. Fal.
Honor parentum & patronum multum tribui. 1911. B. l. 2. de obseq. à liberis & liber.
Honorem lucro præferendum esse. 714. E. gl. vl. l. Iulian⁹. si quis omiſſa cau. test.
Honorandi sunt qui pro conseruanda patriæ salute suam neglexerunt salutē. 286. B. in margine.
Horreum quid. 1178. D. in mar. §. sed si. l. quæsitum est. de instructo vel instrumento lega.

Hortus an domini cedat, iudicari aditu. 1066. A. l. prædiis. §. balneas. de leg. 3.
Hostium in custodia qui est, sic reuerti expectatur vt partus nasci. 1075. A. & sep. glo. ab eo. l. 1. vnde cognati.
Humanæ conditionis memorē quēque esse debere. 586. B. l. quidā. de cōd. insti.
Humaniorē sententiam esse tenendam. 633. B. gl. humanior. §. sed & qui. l. pro heredi. de acquir. here.
Hyginus color. 1057. D. §. coccū. l. quæsitum. de lega. 3.
Hyacinthinum. 1053. B. glo. buccinum.
Hydromeli. 1165. D. in margine.
Hypæthra. 1177. C. in margi. §. de velis.
I Actare suum nemo præsumitur. 2. A. B. glo. semper. l. dotis. fo. ma..
Iactans se esse quod non est, non ideo punitur. 334. A. l. si. quod fal. tuto.
Iactantiæ causa verba prolata, non inducūt dispositionem. 379. D. 380. A. l. vl. de test.
Ianthinum. 1053. C. in marg. §. de versicolorib. l. si cui. de leg. 3.
Idoneus. i. qui est soluendo. 204. B. l. Lucius. de admī. tuto. §. Sempronij. & 212 A. l. Aemilius. de admī. tuto.
Idoneus. heres. i. qui est soluendo. 197. C. §. tutor. l. si plures. de admī. tuto.
Idoneum definit esse nomen alicuius, cum facultatibus labitur. 199. B. l. cum post. de admini. tuto.
Idonea in cautione personarum quantitatem & conditionem inspicere. 1754. A. B. l. filio. vt le. no. ca.
Idoneos min⁹ fideiussores qui accepit suæ facilitati expensum ferre debet. in verbo, expensum.
Idoneos tutores affirmans, fideiussoris instar habet. 336. B. in fin. de fideiuss. tuto.
Idonea nomina in verbo, Nomina.
Idoneor præferendus. 127. D. l. quod si plures. de testa. tute.
Igitur inceptiue quandoque sumitur. 162. C. glo. igitur. §. quamuis l. si plures. de admī. tuto.
Ignorare iura quibus permittatur & quibus non. 651. D.
Ignorare suum factum quandoque iustè. quis dicitur. 657. E. glo. debet. l. cum falsum de acqui. here.
Ignorans, errans & dubitans quomodo differant. in verbo, Errans.
Ignorans miles non contemnere disciplinam videri debet. 972. D. in mar. l. vl. de lega. 2.
Ignoranti an & quando currat terminus. 683. C. D. in margine.
Ignoranter factum quando dicatur. 812. C. D. in margine.
Ignorantia, error, dubitatio, & nescientia quid differant. 369. E. glo. l. de statu qui testa. fa. pos.
Ignorantia iusta excusat à contumacia. 106 E. gl. sumptus l. dolo. si ventris nomine.
Ignorantiam iustam à litis sumptibus excusare. 948. D. glo. in litis. l. qui solidum.
Ignorantiam esse duplicem. 635. E. glo. pe. l. si quis. de acqui. here.
Ignoranti factum non cedit tempus, sed ignorant ius. in verbo, Tempus.
Ignoscendū ei esse qui se voluit vlcisci prouocatus. in verbo, Prouocatus.
Ignoscendum ei qui non facit sponte. 1939. E. glo. retorſit. §. si patris. l. qui cum. de bo. lib.
Ignota ex apertis coniectamus. 229. C. l. 3. §. idem erit. ibi, quasi in hac. de susp. tut.
Illegitime quod fit, fieri non videri. 741. C. glo. vl. l. quod pupillæ.

Illicita ab negotiatione quælibet esse prohibendum. in ver. Negotiatione.
Illicitum non omne puniri. 1108. D. gl. vlti. l. heres. de vfu & vsufr.
Illicitum debet conuerti in licitum. 110. B. l. legatum ciuitati. de vfu. fru. lega.
Illicito collegio legari nō posse, licito posse. in verbo, Licitum.
Illustri matri non spurios, sed naturales cō legitimis succedere. 2009. A. glo. ad matris. §. sed. & l. 1. ad Tertyl.
Imaginem differre ab status. in verbo, Statuam.
Imò dictio ponitur correctiue. 484. A. l. si ita scriptum. de here. insti.
Immobilia & mobilia bonorum appellatione contineri. 1127. C. l. vxori meæ. de vsufr. lega.
Immodico pretiū vendere & non vendere æquipollere. 992. C. glo. immodico. l. non dubium. de leg. 3.
Immunitas. 285. A. l. non tantum. §. 1. de excu. tut.
Immunitatem non tribuit pœna. 142. B. C. glo. emit. §. sed & si. l. tutela. & 500. E. gl. legi. l. si quis. de here. insti.
Impediri eōsque nuptias fraternitate per adoptionem quæſita, donec adoptio manserit. 2002. E. in margi. §. non solum. l. 1. de suis & leg. here.
Impedimenti diem non computari in termino. 1408. B. C. l. quibus diebus. de cōd. & demon.
Impeditam conditionem per tertium haberi pro impleta. 1393. B. l. Titius. de condi. & demon.
Impeditum casu pro facto haberi. in verbo, Casu.
Impedito nihil imputandum. 228. C. l. tutor. qui. de aucto. tut.
Impendis. 211. B. l. curator. de admī. tut.
Impendia. i. impensæ. 18. B. C. l. diuortio. §. impendi. solu. matri.
Impensa triplex, necessaria, vtilis, voluptaria. 66. D. l. 1. de impē. in res do. fa. in pri.
Impensa necessaria duob. modis dicitur. 72. B. glo. impensæ.
Impensa modica non curatur. 71. B. l. omnino. de impen. in res do. fact.
Impensæ sementis si mœsis non responderit, ex vindemia deducitur. 20. A. l. si fundus in fi. sol. matrimo.
Impensam funeris & monumenti differre, in verbo, Funeris.
Impensæ volup. 70. A. l. voluptarix. de impen. in res do.
Impensæ nondum factæ, non taxantur. ibidem. D. in margine.
Impensæ necessaria. 72. A. l. impensæ necesse. de impen. in res do. fa.
Impensæ vtilis. 69. C. l. 5. §. si. de impen. in res do.
Impensas studiorum pro modo facultatū impendendas. 1881. C. D. l. de bonis matris. §. qui pupillo. de Carb. edic.
Iudicium dotis an viro competat pro impensis in res dotales factis. 71. E.
Impensum esse in aliquem plus quàm sit in facultatibus. 322. C. l. quid ergo. de contra. & vti.
Imperatoriam maiestatem eas leges seruare decere quibus ipsa soluta esse videatur. 995. B. l. ex imperfecto. de leg. 3.
Imperator non dicitur nisi infula accepta. 618 A. glo. lecti. l. ex eo. de mili. test.
Imperator institui non debet causa litis vitandæ. 511. C. l. imperatorem. de her. inst.
Imperatores olim priuatorum causas audiebant. in verbo, Causæ.
Imperfectam orationem perfici ex præcedenti

denti & sequenti. 940. B.l. cum pater. §. cum imperfecta de leg. 2.
 Imperfectam orationē perfici ex præsump-
 ta voluntate defuncti. 842. D.l. si in
 testamento. de leg. 1.
 Imperitia mulierem excusat. 103. C. de
 ven. inspi.
 Imperitiam iudicantis vel seueritatem par-
 tibus obesse non debere. 1939. E.l. qui
 cum maior. §. si tamen. de bo. lib.
 Imperitiæ venia non danda: hoc verum,
 sine præuilegio. 198. B.l. impuberi. de
 admi. tuto.
 Imperium merum, quandoque delegatur.
 146. B.l. siue proconsul. de tuto & cura.
 Imperium nullum, par in parem habet.
 in vet. Par.
 Impietatem liberorum in parentes puni-
 re, ex publica vtilitate esse. in verbo, Li-
 berorum.
 Impium esse, vt qui res suas ecclesiæ Chri-
 sti non contulerit, dānum inferre, & ius
 ecclesiæ alienare contendat. 1953. B. in
 mar. l. liberto. de bo. lib.
 Impleri loco quandoque cœptum haberi.
 1265. B. glo. magis. §. infecti. l. cum aurū.
 de auro & argen. lega.
 pro Impleta haberi conditionem impedi-
 tam per tertium. in verbo, Impedita.
 Imponere legem sibi neminem posse, vt
 ab ea recedere non possit. 994. E. glo. ne
 mo. de le. 3. l. si quis.
 Imponere sibi inuicem, mercatoribus lice-
 re. 937. D. glo. mensæ. §. mensa. l. cum pa-
 ter. de lega. 2.
 Impos in factis qui est, licet in sermonibus
 compos sit, tamen prodigum videri. in
 verbo, Prodigus.
 Impossibile.) Ad impossibile nemo obli-
 gatur. 722. E. 723. A.l. 3. in princi. de sena-
 tuscon. Silan.
 Impossibilis conditio pro non scripta est.
 583. B.l. mulier. de condi. instir.
 Impossibilis conditio quādo noceat. 570.
 E. glo. non vitari de condi. institut.
 Impossibilis conditio institutionem non
 vitiat. 487. C.l. seruum meum. §. 1. de he-
 re. institut.
 Impossibilitas vitiat institutionē, ratione
 perplexitatis. in ver. Perplexitatis.
 Impossibilitas de institutione reiicitur.
 573. AB.l. si quis ita de condi. insti.
 Impossibilem conditionem, pro non scri-
 pta habendam. 583. C.l. mulier. de con-
 di. institu.
 Improbū esse, qui de viui hereditate soli-
 citus sit. 522. B.l. 2. §. interdum. de vulg.
 Impubes potest militare. 264. B. glo. impu-
 beri §. iam vero. l. sed &. de excu. tut.
 Impubem libertum dici, qui sit annis mi-
 nor viginti quinque. 269. C. glo. impu-
 bes. §. si libertus. l. ἐν μόνον. de excu.
 Impuberem militem esse posse. 264. B. glo.
 impuberi. §. iam vero. l. sed & de excu.
 Impune fit, quod furore accidit. 222. B.l. si
 in fi. de admi. tut.
 Impunitam calumniā non esse relinquen-
 dam. in verbo, Calumniam.
 Impunitatem parere, furore factum. 222. B.
 l. si in fine. de admi. tut.
 Imputari debere in fortem, superfluū. 1770
 B. §. quāri l. is cui. vt in poss. leg. seu. fid.
 Imputatur nemini subitus lapsus. in ver.
 Subitaneus.
 Imputandum nihil impedito. 228. C.l. tu-
 tor qui de auctori tuto.
 In, id est valde. 1. B. in gl. l. 1. fo. matrimonio.
 Inædificatum. i. superædificatum. 1130. E.
 Inæstimabile libertatis beneficium. 1930.

E. glo. grande. l. 1. de bo. lib.
 Inæstimabilem esse potestatem patriam.
 715. D. glo. per eum. §. in sententiam. l.
 mater. si quis omiſſa cau. testa.
 Inanis est actio, quam inopia debitoris ex-
 cludit. 106. C. glo. non est l. hoc edicto.
 Inargentati, inaurati, gemmati lecti. in ver-
 bo, Lecti.
 Inaures. 1269. D. glo. inaures. §. ornamenta.
 l. argumento. de au. & ar. le.
 Incaute factum, pro non facto habetur.
 440. B.l. 1. §. 1. de his quæ in testa.
 Incendium non facile fieri sine alicuius
 culpa. 805. D. glo. 1. l. si modo. de leg. 1.
 Incertam diē pro conditione haberi. 1434.
 B.l. dies incertus. de condi. & demon. &
 872. B.l. si pecunia. §. 1. de le. 2.
 Incertæ personæ legatum, an & quādo va-
 leat. 1339. B. in mar. glo. incertis. l. Paulus
 respon. de re. dubiis
 Incertis neminem se committere debere, si
 certis poterit. 1608. D. glo. cautionis. §. i-
 dem. l. cogi. ad Trebel.
 Incertitudo personæ vitiat actum. 132. C.l.
 duo sunt. de testa. tute.
 Incertitudo personæ an & quando vitiet.
 458. A. in margi.
 Incertitudinem, vtrumque inualidum effi-
 cere. 1176. C. glo. nullius. §. si quis l. quæ-
 situm. de instru. le.
 Incipi eo casu non debere quid, quo extin-
 gui debet. 1105. C. 1106. A.l. 5. de vsufru. le.
 Incommodum quæque accipere debere vi-
 tio suo. in verbo, Vitio suo.
 Incompatibilia.) Inter incompatibilia, cō-
 iunctionem resolui in disunctionem.
 1107. C.l. si Titio. de vsufru. lega.
 Inconstantiam esse repellendam. 1883. A.
 gloss. totam. §. quoties. l. si impubes. de
 Carbo. edicto.
 Inconstantia quandoque admittitur. 78. E.
 glo. 1. l. de rebus. rerum amo.
 Inconstantiam quandoque permitti. 1452.
 E. gloss. resumunt. §. fideicommissa. l. pa-
 ter. de condi. & demon.
 Incrementum negotiationis, id est cōpen-
 dium. 218. A.l. qui negotiationem. in
 princi. &. 209. C.l. Titium & Mæuium.
 de admi. tut.
 Indebitum scienter solutum, an repeti pos-
 sit. 933. A. glo. dandam. §. Mæuius. l. cum
 pater. de lega. 2.
 Indefensis frustratio nocere non debet.
 1770. A.l. is cui. §. cessatū. vt in poss. le. no.
 Indefinita oratio restringitur ad præsens
 tempus. 1283. B.l. vlti. de aur. & arg. lega.
 Indefinita æquipollet vniuersali. 891. C.l.
 si ita relictum. de leg. 2.
 Indefinitam æquipollere vniuersali. 380.
 C.l. 2. de libe. & posthu. &. 892. C.l. si plu-
 ribus. de leg. 2. &. 893. A. glo. sed omnes.
 l. si pluribus de leg. 2. &. 1073. AB.l. si plu-
 res. de lega. 3.
 Indefinitum quādoque trahi ad futurum.
 1283. C. in margine. l. medico. de auro &
 arg. lega.
 Indefinitum referri ad omnia. 1164. B.l. qui
 dam. de trit. leg.
 Indemnitas. 322. A.l. 1. §. an in hoc de con-
 tra. & vti. act. tut.
 Indifficilis, id est valde difficilis. 451. C. §. pu-
 to. l. suus. de heredi. insti. &. 419. B.l. Gal-
 lus. §. ille casus. de libe. & posthu.
 Indigno quod aufertur, fisco applicari, in
 verbo, Fisco.
 Indiuisum.) Pro indiuiso aliquid esse com-
 mune. 351. D.l. magis puro. §. vl. de re. co.
 Inducere quid sit. 1379. C. gloss. induxisset.
 §. cum heredis. l. cum secundis. de his

quæ vt indig.
 Inductio, litura, superinductio. 440. C.l. 1.
 §. & ideo. de his quæ in testa.
 Indulgentia. i. datio libertatis. 725. D. glo.
 indulgentiam. §. de his. l. si quis de sena-
 tuscon. Sila.
 Indultum beneficium non tollere quod
 impedit indulgendum. 673. E. gl. oblige-
 tur. §. cæterum. l. si seruum. de acq. herē.
 Ineptas defunctorum voluntates, non ser-
 uandas. 851. C.l. seruo alieno. §. si de le. 1.
 Inermis militia an gaudeat priuilegiis mi-
 litariæ armatæ. 1899. D. glo. militare. §. si
 parens. l. 1. si à paren. quis.
 Infamis in testamento testis esse non po-
 test. 378. E. glo. vlt. l. cum. qui testa. fa.
 possunt.
 Infamis quā fiat remotus à tutela. 242. A. gl.
 remotus. §. qui ob. l. tutor. de suspec. tut.
 Infans dicitur ante. 7. annos. in ver. Farl.
 Infans. i. minor. 7. annis. 114. A. glo. infan-
 ti. §. si pupillum. l. qui habent. §. sufficit.
 de admi. & peri. tuto.
 Infans minor triennio, apud matrem edu-
 candus est. 301. A. glo. ex tempore. l. so-
 let. vbi pupil. edu. de.
 Infectum. dicitur rudis materia. 1165. A.l.
 & si non de auro & arg. legat.
 Infectorum loco habenda etiam quæ con-
 tra leges fiunt, non modo inutilia esse
 1906. C. in margine. l. si libertus de iure
 patr.
 Infelicitas fati excusat. in verbo, Fati.
 Infinitatem esse vitandam. 988. D. glo. in
 infinitum. §. si. quis. l. fidei. omiſſa. de
 leg. 3. &. 1744. E. gloss. in infinitum l. 1. vt
 leg. no. ca.
 Infirmitatem & ægritudinem corporis à
 tutela excusare. 270. CD.l. non solum. §.
 si quis de excu. tuto.
 Infortiatum vnde dictum. 1. B.
 Infra scripta. 232. C.l. pe. de aucto. tut.
 Ingenium pro liberto promittere posse.
 1930. B. glo. vlt. l. operarum. de op. liber-
 torum.
 Ingerentem se, suspectum esse. in verbo,
 Suspectus.
 Inhabilis datus tutor intelligitur datus
 cum fuerit habilis. 123. D.l. si hereditas.
 §. si furiosus. de testa. tu.
 Inhonestam cōditionem & difficilem he-
 redi remitti, possibili verò facili & ho-
 nestę parere cogi. in ver. Possibili cond.
 Inhumanā testatoris volūtātē nō recipien-
 dam. 555. CD. 86. B.l. quidā de cōdi. insti.
 Inhumanitatem esse recipiendam. ibidem.
 l. quidam. de condi. insti.
 Inimicitiam tollit recōciliatio in. ver. Re-
 conciliatio.
 Inimicitiam capitalem à tutela liberare.
 in verbo, Capitalem.
 Inimicus.) Damnum datum mihi ab inimi-
 cis tuis culpa tua, videtur à te datum. 63.
 D.l. pen. in prin. solu. mari.
 Iniquitas cum ex verbis resultat, mentem
 legislatoris seruandam esse. 74. E.l. sci-
 re. §. a. iud. etiam. de excu. tuto.
 Iniquū quandoque beneficium principis.
 5561. BC.l. ex facto. §. etenī. de vulg. sub.
 Iniquum esse vniumpunire pro alio. 1908
 B. in mar. l. diui. de iur. pat.
 Iniquo arbitrio non esse standum. in ver.
 Arbitrio.
 Initium anni cœptum esse sufficere. 1102.
 C.l. filia. de an. leg.
 In initio anni soluendum. 1082. B. glo. si
 initio. l. in annos. de ann. legatis.
 Iniuria.) Pro iniuria illata vindicta. an &
 quando perimitur. 722. CD. in margi.

Index materiaram

privilegium ad alterius Iniuriam non porrigendum in verbo, Militum.

Iniuriarum non agitur contra quem nisi Iniuria faciendæ animo quid fecerit. 100 C.D. l. 1. § si omnes. de ventr. inspi.

Iniusta licet sententiæ, parendum esse, propter iudicis auctoritatem. 1687. C. l. seruo inuito. ad Trebel.

Iniustum testamētum, ruptum & irritum differūt. 422. A.B. l. 1. & 2. de iniusto rup.

Inofficiosus, id est inobsequiosus. 1902. D. glo. 2. l. 1. de iur. pat.

Inopia alterius, in alium quandoque dari actionem. 1146. A. glo. ult. l. pater. de dote præ.

Inopem fratrem frater alere tenetur. 303. C. glo. hoc aliter. l. qui filium. vbi pupil. educ. de.

Insolidum actio an cedi possit conreo. in ver. Cedi.

Insolubilis & difficilis quæstio. 1553. A. B. l. qui quadraginta. ad legem Falci.

Inspici quandoque quod euenire possit. 794. D. glo. vendere. & 1345. E. in matg.

Interficere. 1222. C. l. de taperis. de supel. le.

Instituendi nepotem heredem modus 405 A. gl. non exprimat. §. quidam. l. Gallus. de lib. & posth.

Institui non debet imperator causa litis vi tandæ. in verbo, Imperator.

Institutioni quandiu locus sit, non esse sub stitutioni. 587. D. E. gloss. l. 1. si filius. de conditionib. institui.

Institutionem non vitiant maledictionis verba. in verbo, Maledictionis.

Institutionem vitari per impossibilitatē, ratione perplexitatis. 580. B. l. si Titius. de condi. insti.

Institutum non minus diligi à testatore vi deri, quàm substitutū. 1405. D. l. Publius §. 1. de condi.

Institutum in propriis bonis grauari non posse. 556. D. E. glo. renebuntur. §. cum fi lia. l. coheredi. de vulg. substitu.

Institutores. 1182. C. glo. etiam.

Institui non posse filium sub conditione, nisi ea potestatiua sit. 587. E. glo. l. 1. si fi lius. de condi. insti.

Institutio.) De institutione reici impossibi litatē 573. A. B. l. si quis ita de cōd. inst.

Institutus insolidum etiam clausis tabulis adire potest hereditatem. 640. C. gloss. scriptus sit. § sed an l. si quis de acqui. heredi.

Instructo fundo legato, contineri supelle ctilem & multa alia in legato. 1180. E. in casu. §. si quis fundum.

legare fundum sicut est, perinde esse, ac si fundum instructum leges. 1196. B. l. præ dia. § ita legatum. de fun. instru.

Instrumenti falsi prætextu lata sententia, an sit nulla. 275. D. E. glo. quod si. §. cōse quens. l. ei dēuay. de excusa.

Instrumentum testamenti, publicum esse. 691. C. l. 2. quemadmo. test. ape.

Instrumentum quandoque vocari dotem prædij. 1169. D. glo. non præstantur. §. dotes. l. cum pater. de instru. leg.

Instrumentū dotale. 54. A. l. si dotali. fo. ma.

Instrumēto amisso cogitur debitor de no uo promittere. 217. B. glo. aut nouatio nem. l. chirographis. de admi. & peri.

Instrumento an potius credendū sit quam septem testibus. 374. C. glo. l. 1. heredes palam.

Instrumento legato contineri nomina de bitorum. 1044. A. B. l. qui chirographū. delega. 3.

Instrumento raso an sit credendum. 1889.

C. gl. muribus. §. si rose. de secundū tabu.

Instrumenta emptionis non probare fines plebium vel curiarū. 1065. E. gl. emptio nis. §. Titio. l. prædiis. de leg. 3.

Instrumenta an in chartis rasis fieri possint. 1892. D. E. gloss. l. 1. chartæ. de secundum tabu.

Instrumento fundi quæ. 1172. C. l. instru menta. de fund. instru.

Instrumenta non cōtineri legato genera li. 1066. C. l. si mihi Mæuia. de lega. 3.

Instrumentis contenta veniunt in legato generali. 1078. A. B. l. his verbis. §. idē. de lega. 3.

Instrumentis non ita perpendi testatoris voluntatem quam ex eius vlt. 1065. C. l. prædiis. §. 1. de leg. 3.

Insula domui iuncta, domus appellatione continetur. 1066. C. l. prædiis. §. fin. de le ga. 3.

Integra nomina. in ver. Nomina integra.

Intelligens.) Non intelligens præfens, cen setur absens. 229. C. D. & seq. l. non mul tum. de aucto. tuto.

Intendere. 32. B. l. si cum dotem. §. item pa ter. fo. matri.

Intercessio quandoque. i. interuentus, cō silium 165. E. glo. intercessio. §. Papinia nus. l. ita de admi. tut.

Interdicere administrationem, & depone re, differre 224. B. glo. concessa. l. & si. de aucto. & consen. tu.

Interesse multiplex. 2. D. gl. & reip. l. dotis. soluto matri.

Interesse reipub. mulieres esse dotatas. in verbo, Dotatas.

Interiora indicantur per exteriora. in ver bo, Exteriora.

Interpellare.) Cessatum non est, si non sit interpellatum. in verbo, Cessatum.

Interpellationem cōgruo loco & tempo re fieri debere. 1735. A. gl. interpellatus. l. si penum. quando dies leg. cedat.

Interpellationem non esse necessariā. 1245. C. gl. si conditio. §. manumissis. l. libertis de alimen. & cib. leg.

Interposita persona fraudem facit præsu mi. 225. D. l. pupillus. §. item. de auct. tut.

Interpositus curator. 185. C. l. si sine. §. in terposito. de admi. tuto.

Interpretatio voluntatis testatoris, quo ruplex sit. 848. C. in margi glo. frustra. l. si quando. de lega. 1. & 1276. D. gl. debe buntur. §. Labeo. l. pediculis. de aur. & argen. leg.

Interpretationem benignam amplecten dam. 380. C. l. 2. de libe. & posthu.

Interpretationem benigniorem in re du bia sequendam esse. in verbo, Dubia.

Interpretamur etiam manifesta. 102. D. l. 1. §. quamuis sit. de ven. inspi.

Interueniente morte inter pendente appellationem, bonorū quæstionem ex tinguere. 1476. D. gl. adempta. §. cum qui dam. l. in ratione. ad l. Falci.

Intestabilem dici qui nec facit testamen tum, nec testis esse potest. 378. B. C. l. cum lege. de testa.

Intestat⁹ quis. 144. C. D. l. intestato. de le tu.

Intestatus non dicitur qui testari non po tuit, habetur tamen pro intestato. 2000. C. l. 1. de suis & legi. here.

Intestati qui dicantur esse. ibidem in prin. de suis & legi. here.

Intestatorum trāsitus, multis fieri modis. 1967. E. gl. intestatos. l. 1. si tabu. test. nul la ext.

Intuitu pietatis nonnunquā à iure cōmu ni recedi, nedum à proprietate verborū.

in verbo, Pietatis.

Inualidum quandoque validari, & validū per inualidum vitari 481. E. in marg. & glo. heredem l. qui soluendo de heredi. insti.

Inualidum quandoque confirmari. 681. A. glo. ad hereditatem.

Inualidis ex nuptiis non impleri nuptiarū conditionem in verbo, Nuptiarum con ditionem.

Inuenire.) Si quid inuenisti & non reddi disti, rapuisti. 16. B. C. l. diuortio. §. puto autem solu. ma. in margine.

Inuentarium in verbo, Repertorium.

Inuentaria 307. A. l. 1. §. de seruis de tute. & ra. dist.

Inuitus consentit nemo 223. B. l. 1. §. si. de aucto. tuto.

Inuitus beneficium qui dedit, non dedisse videtur in verbo, Beneficium.

Inuito etiam altero, cuique sua arte vti li cere. 1913. C. l. fin. de obseq. à liber.

Inuito creditore aliud pro alio solui posse in verbo, Creditore.

Inuitum neminem cogi accusare in verbo Accusare.

Inutile.) Per inutile, vtile non vitari. 534. D. glo. comprehensum l. in pupillari de vulg. sub.

Inutilia non contribui cum vtilibus. 1498 E. gl. per alia §. si debitori. l. Nescennius. ad l. Falci.

Irritum testamētum, iniustum & ruptum. 422. A. B. l. 1. & 2. de iniusto & rupto. & c.

Italicæ res & prouinciales, quæ in verbo, res Italicæ.

Item dictio quid importet. 1046. C. l. in re petendis de leg. 3.

Iteratio pœnam auget. 1902. D. glo. oportet. l. 1. de iure patronatus.

Iubere & delegare differunt. 148. A. gl. nec mandante l. nec mandante. de tut. & cu.

Iudæi an tutores esse possint. 281. C. l. spa donem. §. iam autem de excu. tut.

Iudex cum aduocatis litis consilium habe re non debet. 443. E. & seq. gl. remotis l. proximè de his quæ in testa.

Iudex ex officio suspectū remouere potest 238. A. l. 3. §. præterea de susp. tut.

Iudex edictum suum imitari debet. 467. B. l. si quis instituatur. §. 1. de here. inst.

Iudex si errauerit quid. 398. C. in margi. l. Titius de lib. & posthu.

Iudex obstetrices adhibet, non partes in verbo, Obstetrices.

Iudex furiosus non definit esse iudex. 148. B. l. nec mandante de tut. & curat.

Iudex se tutorem dare non potest. 147. B. l. prætor. de tuto. & cura.

Iudex talem potestatem habet in reconuē tione qualem habet in conuentione. 951. A. in margin. §. si primo. l. debitor. de leg. 2.

Iudicis ministerio non eget quod natura facit. in verbo, Natura.

Iudicis negligentia non excusat. 137. A. l. tutores à. de confir. tuto.

Iudicis mandatum non detrectādum. 194. C. l. tutores qui. §. tutor datur de admin. tutor.

Iudicis officium late patet. 238. A. B. §. præterea de susp. tuto.

Iudicis officio alimenta decernenda esse. 1556. A. l. diui Seuerus ad l. Fal.

Iudicis in recusatione, causam dicere non oportere. 1589. C. D. gl. nec illud l. & c.

Iudicem ad maiorem, pertinere tutoris da tionem. 2016. D. in marg. §. confestim. l. siue ad Tertyl.

Iudicem appellationis sententiam partim confirmare posse, partim destruere. 1910 B.C. l. vlti. de iur. patro.

Iudicē & testatorē æquiparari. 1229. E. glo. diuissit. l. solent. de alimē. & ciba. lega.

Iudicem nō necesse habere remittere, quid à iure remissum est. in verbo, Remissū

Iudicem non posse ventri dare tutorem, testatorem posse. 240. B. glo. bonisve. §. si quis. l. tutor. de susp. tuto.

Iudicem verum conscientiam esse. i. verbo. Conscientiam.

Iudices duos super vno negotio quēpiā habere poss. 1887. E. in mar. §. si quis. l. i. de bo. pos. secundum tab.

Iudicibus diuersis obedire quēpiam pos. se, diuersis tēporibus. in ver. Tēporibus.

Iudicari, quandoque ex sermonibus demētiā. 666. D. glo. si probaretur. l. filium. de acqu. hered.

Iudicatus, id est, condemnatus. 199. A.B. l. ex pluribus. de adm. tuto.

Iudicatum facere. 232. C. glo. facias. l. defendente. de auctoritate & constu.

Iudicatæ rei auctoritas magna. 1688. A. l. seruo inuito §. 2. ad Trebellianum.

Indicatis rebus stādum esse 1938. B. l. si patronus §. si quis cū esset. de bonis liber.

Iudicantis imperitiā vel seueritatē obesse partibus non debere. 1939. E. l. qui cū natu §. si tamen. de bonis liber.

Iudicium accipere. 183. C. l. tutor pro pupillo de adm. tuto.

Iudicium. i. vltima voluntas. 158. A. glo. iudicium. l. decreto. qui pet. tut.

Indicia præcedere quæstionem debent. in verbo, Quæstionem.

Iudicis in summaris exceptionem nō admitti 1598. B. l. ille à quo. §. 1. ad trebel.

Iurāt municipes per eos, qui municipium regunt. 1449. C. 1450. A. l. municipibus de condi. & demōst.

Iurare multi facile solent, alij timidē. 574. C. l. quæ sub conditione. in prin. de condi. institu.

Iurare de alieno facto iniquum est. 78. A.B. l. Marcellus. rerum amo.

Iuramentum contra bonos mores factū, non valere. 850. A.B. l. si quis inquilinos. §. si. de lega. 1.

Iuramentum monachorum quod sit 575. A. glo. ad superstitionem. l. quæ sub. de condit. institu.

Iuramento quandoque pactum vestiri. in verb. pactum.

Iuramentum non firmare quod de se non valet. 850. C. glo. vlti. l. si quis. de leg. 1.

Iuramentum per legem remitti, ex quo vim apostolicam obtineri videri potest in verbo, Apostolicam.

Iuramenti vinculum obligare. 1936. B. in mar. l. vt iurisiurand.

Iuramento puellā nullā adigi posse vt non nubat. 1903. D. & 1904. A. l. adigere. de iure patro.

Ius ciuile per prætorium tolli non posse. 1459. A. glo. l. l. ad leg. Fal.

Ius codicillorum per se singulare esse, nec cum testamento coniunctum. 611. B. glo. quocumque. §. milita. l. eius de militari testamento.

Ius commune non sic facile tolli, quā priuilegium. ibidem glo. quocumque. §. milita. l. eius. de test. mil.

Ius ἐμπερικτῆς, id est ius detentionis. 347. B. in margine.

Ius ἐμφοτερικόν, id est perpetuariū. ibidē C. in margine.

Ius idem esse posse, vbi diuersa sit ratio.

1845. E.

Ius idem esse ibi, vbi sit eadem ratio. 1845. E. glo. & tamen. l. si quis. de col. bon.

Ius ignorantī cedere tempus, non autem ignorantī factum. 1998. D. glo. vlti. l. vtile tempus.

Ius litis colligatori vendi posse. 1458. E. in mar. glo. nullum. ad leg. Fal. l. Nelenius.

Ius offerendi, ad heredē non transire. 1456. B. glo. conditio. l. à testatore. de condi. & demon.

Ius omne quod per causam hereditariam scriptus heres nanciscitur, ad eum transferri equum est, quem heredis loco prætor habuit. 1809. B. l. cum emancipatus. de bo. pos. contra tabu.

Ius patronatus perdere, qui pretium operarum stipulatur, vel aliquid pro operis. 1904. A. glo. operas. l. adigere. de iure pat.

Ius facit error, in verbo Error.

Ius prætorium non per ciuile distingui, sed ciuile per prætorium. 772. B. glo. id quod. l. si creditori. de leg. 1.

Ius substitutionis non transmitti ad heredes. 680. A. B. l. totiens videtur. de acqu. her.

Ius publicum neminē posse remittere. in verbo, Remittere.

Iuris auctoritas magna. 104. C. l. tutores qui. §. tutor datus. de adm. tut.

facta contra auctoritatem Iuris, non tenere. in verbo, Factum.

Iuris beneficium nemini esse auferendum. in verbo, Beneficium.

Iuris publici esse testamenti factionē. 364. B. l. 3. de testa.

Iuris solennitas, an semper seruāda. 421. E. glo. solennia. l. testamentum. de iniusto, rupto, & irritio fac. test.

Iuris scrupulositas, & nimia subtilitas reprobat. in verbo, Subtilitas.

Iuri publico derogari non posse. 1928. C. l. cerdonem. de ope. li.

Iure ab cōmuni nonnunquam, pietatis intuitu recedi, nedum à proprietate verborum. 1023. E. & seq. glo. pietatis. §. codicillis. l. vxorem. de leg. 3.

Iure ex alterius, beneficio mihi competere, me posse vti contra alium. l. si post. de bo. pos. contra tab.

Iure ipso, id est per sententiam. 205. D. E.

Iure prætorio aliquādo posse quēpiam esse heredem, non ciuili. 1681. A. B. gloss. inbendus §. si in danda. l. facta. ad Treb.

Iure remissum, nō esse necesse remitti à iudice. 576. C. l. quæ sub conditione. §. de hoc. de condi. insti.

Iure siue iniuria opus fiat, per nuntiationē inhiberi. 1152. C. in mar. glo. consumere. l. quoties. de optione leg.

Iura omnia habere principem in pectore suo. in verbo, Principem.

Iura plurium si ad vnum perueniant, posse illum, quod plures possunt. 760. B. l. si mihi & tibi. de leg. 1.

Iura quibus ignorare, & quibus non, permittatur. 651. E. l. si duo.

Iussus quandoque necessitatem importat. 640. E. glo. ad iussu. §. p. a. l. si quis. de acqu. her.

Iussus reuocatur furorē superueniente. 658. A. l. qui seruū de acqu. hered.

Iussus reuocatur nuda pœnitentia. 841. C. l. si quis mihi. §. si. de acqu. her.

Iussus potest fieri nutu. 687. B. l. pater quotiens. §. si. de acqu. her.

Iussus præcedere debet, auctoritas sequi. 639. A. l. si quis mihi. §. 2. de acqu. her.

Iustitia naturalis. 276. E. l. scire. §. conse-

quens. de excu. tu.

Iustitiam locum sibi non inuenire, vbi fides non sit. 276. E. in margine. l. eis. de iur. §. consequens.

Iustum dolorem exequitur maritus, vxorē adulteram occidens. 723. C. l. 3. §. 1. de senatus cons. Sila.

Iusto pretio videri damnatus intelligitur 797. C. l. si fideiussor §. si. de leg. 1.

Iuuenis, id est credulus 30. E. l. si cum dotē. §. quod si is sol. ma.

Iuuenem dici, qui non sit senex. 1051. C. l. non aliter in fi. de lega. 3.

K

Kalendarium 195. B. l. tutores. §. Patruus & 197. A. §. ab eo.

Kalendarium continere nomina debitorū 1047. B. l. qui filium de lega. 3. glo. cedere.

L

Labatio, riscus. 1269. B.

Lachrymas esse fœminarum arma. in verbo, Fœminarum.

Lanæ appellatione, omnem lanam contineri, quæ tincta non sit, siue ea facta sit, siue non facta. 1051. C. 1052. A. l. si cui lana de lega. 3. & in glo. non est ca. l.

Lanam & linum, mulieres appetere. 1045. C. glo. in lana. §. lana. l. cum quæreretur de lega. 3.

Lanio vnde dicitur. 1185. A. glo. 1. l. cum de lanionis de instruct. leg.

Lapides quidam renascuntur. 17. A. B. l. diuortio §. si vir sol. mat.

Lapides qui proiciunt ad sui defensionem, non esse furiosum in verbo, Defendē di.

Lapilli, gemmæ, margaritæ, quid differant. 1266. A. B. §. perueniamus l. cum aurum. de auro leg.

Lapsus subitus nemini imputandus in verbo, Subitaneus.

Lar, quid. 87. B. glo. larem.

Laser. 1220. C. l. non omne. de penu lega.

Lata culpa dolo comparatur. 243. C. l. im-
puberibus §. 1. de susp. cc. tuto & in glo.

Latenter 212. C. l. non existimo de admini-
tu.

Lateralia. i. vascula de terra facta. 1078. D. glo. lateralialia l. his verbis de leg. 2.

Leæti inargentati, inaurati, gemmari. 1221. C. §. vitrea l. supellectili de supel. leg.

Legare fundum sicut est, perinde esse, ac si fundum instructum leges. 1196. B. l. prædia §. ita legatum de fun. instru.

Legare & fideicommittere, nullam admittere hodie inter se differentiam. 1620. C. glo. retinebitur §. vlti. l. mulier ad Tre.

Legari an possit res, in qua quis ius habeat 830. A. in marg. glo. luatur & 874. B. in margine.

Legari an possit alicui res sua. 911. C. glo. istas causas. §. fundo. l. vt hercaib. de legat. 2.

Legari collegio licito posse, illicito non posse in verbo, Licito.

Legari vel fideicommitteri nutu posse, nisi mutus à natura sit. in ver. Nutu.

Legatæ rei cuius est electio. 781. D. glo. possumus l. legato de lega. 1.

Legatum quid 858. C. l. legatum de leg. 1. & 889. B. l. legatum est. de leg. 2.

Legatum an vitiet ademptio. 1346. A. glo. ademptionem l. si fuerit de reb. dubiis.

Legatum cōditionale, vel in diem, vel sub modo, vel an debeat naturaliter vel ciuilitate, & quid dicatur. 786. E. in mar.

Legatum an vitiet ademptio in ver. Adēp.

Legatum a re alieno absorberi. 110. B. in margine.

Index materiaram.

Legatum, arbitrio legatarij relinqui. 366.
C. glo. conditio. l. i. de leg. 2.
Legatum arbitrio Titij, aut si Titius arbitratitur, quomodo differant. ibidem.
glo. conditio. l. i. de leg. 2.
Legatum, donec nubat, ceteri annuū. 1092.
C. D. l. legatum ita. de ann. legat.
Legatum demonstratione falsa vitari non posse. 1078. B. l. his verb. §. pater. de le. 3.
Legatum in certā personā, an & quādo valeat. 1339. B. in mar. glo. vlt. l. Paulus respon. de rebus dubiis.
Legatum obscurum, ex septem coniecturis declarari. 799. A. glof. consuetudo. §. si numerus. de lega. l. i. si seruus.
Legatum operari, & vsufructus differūt. 1105. A. l. 2. de vsu & vsufru. leg.
Legatum quomodo in diē aestimetur. 1568.
C. glo. estimatio. §. si in plures. l. nisi. si cui plus quam.
Legatum per verborū transpositionem nō vitari. 1206. A. B. l. quidā. de pecu. lega.
Legatū seruus, vt valeat, duo requiri. 1133.
B. glo. dominorū. l. cti. de seruitute. le.
Legatū tacite, quot, & quib' modis auferatur. 560. A. in mar. l. seruū. devul. subst.
Legati nomine neminē plus praeſtare oportere, quā ad eum ex hereditate peruenit. 1581. B. l. i. §. si is qui. ad Trebel.
Legato omni argento, etiam quod factum sit, & non contineri nummos, siue pecuniam in verbo, Argento.
Legato argēto, vel auro facto, non contineri collisum, vel fractū. in verbo, Facto.
Legato auro, vel argēto, etiam deberi gemas ipsi inclusas. in verbo, Auro.
Legato finito, non statim finiri & causam. 1249. C. in mar. §. Titia. l. Stich'. de ali. le.
Legato fundo instructo, supellectilē. contineri, ac multa alia in legato, 1180. D. in casu §. quis. l. quāsitū. de instructo leg.
Legato fundo vti est, non cedunt reliqua colonorum. 1077. A. l. qui habebat. §. si. de lega. 3.
Legato non nocere falsam demonstrationē & causam. in verbo, Demonstrationē.
Legata non prius esse soluēda quā as alienum. 473. A. in casu. l. ex facto. de hereditib. instit.
Legato patris, vel promissione dotis, contentam esse debere filiam. in ver. Dotis.
Legato vsu, necessaria censerī legata ad vsu. in verbo, Vsu.
Legata pueris vel puellis alimēta, quādiu debeantur. in verbo, Alimenta pueris.
Legata penu, quid legato contineatur. in verbo, Penu.
Legata à pupillo herede instituto relicta, an augeantur. 1337. B. glof. exhausta. l. quod si. ad. l. Fal.
Legata à solo fideicommissario peti, & praestari. 1585. D. glo. ad heredis onus. l. Marcellus. ad Trebel.
Legata aere alieno absorberi. 1743. D. in mar. glo. necessitate. l. i. vt leg. no. ca.
Legata & fideicommissa conuenire, & differre. 72. D. glo. l. i. per omnia. de leg. i.
Legata, & fideicommissa non contineri hereditatis appellatione. 1071. A. l. si Titi'. de lega. 3.
Legata non praestari, petita bonorum poss. contra tab. in ver. Possessione.
Legata, per secundum testamentum videri reuocata. 1570. D. glo. scriptus. §. si legatarius. l. nisi. si cui plus.
Legata, ubi, & quando debeantur. 881. A. l. omnia. de leg. 2. & in margine.
in Legatis minimum esse praestandum. 763. C. glo. exiguius. & glof. praestandum.

l. si ira. de leg. i.
De legatis particularibus an & quando detrahatur. 1496. B. in mar. §. si ego. l. pupillus ad. l. Falci.
in Legatis quando capacitas inspiciatur. in verbo, Capacitas.
Legatarius. 289. A. l. legatarius de excu. tut.
Legatarius & hereditarius quid. in verbo, Hereditarius.
Legatario non debere cauēri. nisi scripturā testamenti ostendat. 1752. A. l. postquam. §. si dies. vt leg. no. caue.
Legatarium non esse creditorem. 1778. D. glo. vlt. l. i. vt in pos. leg. seu. fid.
Legatarium non detrahēre Falcidiam. 1098. A. glo. minutum. §. à liberto. l. liberto. de ann. leg.
Legarium posse petere rem pro ipsa pecunia solutam. 1352. C. in margi.
Legata rei dominum, quando in legatariū transcat. in verbo, Dominium.
Legatos apud externos, & captos à latronibus, testamentum facere posse. 368. C. l. qui à latronibus. de testa.
Legere est aspicere, & intellige. 440. A. l. i. de his quā in test. del.
Legi non posse, & scriptum nō esse, idem. 1363. B. l. 2. de his quā pro non scrip. hab.
Lex. Ex lege dicitur quod ex mente eius colligitur, licet verba desint. 141. B. l. 3. in prin. de legiti. tuto.
Legis in fraudem factam alienationem de iure non valere, in hominis fraudem valere, sed rescindi. 1906. B. C. & seq. l. si libertus. de iure patro.
Legis sensum cōtrarium, pro ipsa lege accipi. 373. A. glof. argumento. §. mulier. l. qui testamento. qui testa. fa. poss.
Legis mētē verbis praeualere. in ver. Verba.
Legis praeceptum esse mitius quā testatoris. 1754. C. glo. vlt. filio. vt leg. no. cau.
Legem debere esse de dubitabili. 1884. D. gl. de eo. l. quid labeo. de Carbo. edicto.
Legem sibi neminē imponere posse, vt ab ea recedere non possit. 994. E. glo. nemo enim. l. si quis. de lega. 3.
Legem qui fraudat, cum eo durius agi, quā qui hominem. 1906. E. glo. in fraudem. l. si libertus. de iur. pa.
Legem semper certam esse. 646. B. l. cum quidam. §. suum. de acqui. here.
Legem vim apostolicā obtinere, vt remittat iuramentum 1904. B. glo. remittitur §. lege Iulia. l. adigere de iure par.
Legem viuā esse praetoris vocē. 3813. C. gl. i. l. quod vulgo. de bo. poss. contra tabu.
Leges iubent quandoque. 284. B. §. si quis. de excu. tut.
contra Leges nisi aperte scriptum sit, agendū dubiis in rebus esse, vt res bona fide contracta, tuto loco sit. in verbo, Tuto.
Leges eas imperatorem seruare decere, qui bus ipse solutus esse videatur. in verbo, Maiestatem.
Legum auctoritati non nocere cautionem priuatorum. 2008. B. l. pater. de suis & legit. here.
Legum in fraudem, fidem non accommodandam. in verbo, Fides.
Legibus fraudem non faciendam 573 C. l. si quis sub. de condi. insti.
in Legibus religionem, in armis prouidentiam esse. 96. E. glo. prouidentissimus. §. item Marcus. l. vnum. de lega. 2.
Legio quandoque succedit militi. 430. A. l. si quis filio. §. eius qui. de iniusto rup.
Legitimus non excludit substitutū. 1611. E. glo. ex voluntate. l. ex facto. ad Treb.
Legitimus tutor. i. legitime dat'. 156. E. gl.

legitimo. l. si minores. qui petant tutō.
Legitimus quo tēpore dicatur natus. 2005. C. l. 3. in fin. de suis & legi. here.
Legitimus suum non excludit. 591. E. glof. venierint. l. si quis. de iure delib.
Legitimū modum non posse excedere vsuram. 1083. B. l. 3. §. fin. de annuis leg.
Legitimū nō ceteri natū post decimū mensem, & secūdo die post sextū mensem. 2005. C. D. l. 3. in fi. de suis & legi. here.
pro Legitimo, filium naturalem succedere. 936. D. gl. placuit. §. volo. l. cum pater. de lega. 2.
Legitima, quid. 141. C. in magine.
Legitimam ad hereditatem admitti, qui in vtero est, editus si fuerit. in verbo, Hereditatem.
Legitimē vsurā. 168. B. C. glo. legitimas. §. pecuniae. & 169. A. glo. legitimā. §. si deponi l. tutor. de administ. tu.
Legitimē, id est cum decreto. 176. A. B. glo. legitimē.
Legitimē factum non debere reuocari. in verbo, Factum.
Legitimis heredibus, scriptos praepōni. in verbo, Scripti.
Legitimas hereditates perire deminutione capitis. in verbo, Capitis.
Legitimos tutores nemo dat. 143. C. l. legitimos in prin. de legiti. tuto.
Legislatoris mentem esse seruandam, cū ex verbis resultat iniquitas. 274. E. & seq. l. scire. §. aliud etiam. de excusa. tut.
Lenocij replicatione, tollitur exceptio adulterij. in verbo, Exceptio.
Leuir. est viri frater. 1984. B. l. 4. §. priuignus. de gradi. affi.
Liberatur ne soluens creditori creditoris. in verbo, Soluens.
Liberatio trib' modis legatur. 1300. D. gl. eos. §. Gaius. l. Aurelio. de libera legat.
Liber à seruo non facile nascitur. 33. D. §. si. l. si eum dotem. in gloss. i. solu. matri.
Liberam testandi facultatem auferri. 361. D. in margine.
Libera volūate societatem procedere debere. 1925. E. glo. l. i. labeo. de op. liber.
Liberum redemptori teneri ad pretium. vel operas. 672. C. glo. offerat. l. si seruum. de acq. hered.
Liberi de natis quandoque intelliguntur. 1399. B. l. cum vir vxori. de cōd. & demo.
Liberorum in parentes impietate punire, ad publicam pietatem pertinere. 1911. A. glo. publicam. etiā de obseq. à lib. praest.
Liberorū ad tempus relictum, verificari, si fideicommissarius vxore pregnāte decesserit. 1615. C. 1616. Al. sed & si ad Tre.
Liberos, non liberos, posterorum appellatione contineri. 1060. B. l. quod his verbis. §. i. de lega. 3.
Liberos pietatem parentibus, non operas debere. 1913. C. l. pe. de obseq. à liberis & libert.
Liberi. Conditio, si sine herede decesserit, id est sine liberis. 1613. B. l. ex facto. §. si. ad Trebel.
Liberis replendē ciuitatis gratia, & ad procreandum sobolem dotari foeminas. 2. A. B. l. i. solu. mat.
Liberalitatem non dici, sed debitū, in personas necessarias. 306. D. glo. praestiterit §. sed nonnullos. de tut. & ra. distra.
Liberalibus artibus mulieres olim instruebantur. in verbo, Mulieres.
Libertatis beneficium grande & inestimabile, & vt dixit ille: non bene pro toto libertas venditur auro. 1930. E. glo. l. i. hoc edictum. de bo. libert.
Liber-

Liber-

Libertatis fauor, nuptiarum fauori præfer-
tur. 1427. B. l. Titio §. i. de cond. & demõ.
Libertatem rem hereditariam nõ esse. 454
D. E. gl. vl. §. sed si sit. l. sed & si. de he. inst.
Libertates valere in totum. 1851. E. gl. nam
& libertates l. pater de col. do.
Libertus quis. 2004. B. C. l. 3. in prin. de suis
& legi. hered.
Libertum alienum non debere arrogari
sine patroni voluntate. 1941. E. gl. i. in ca
su l. liberto de bo. lib.
Libertum liberti, non contineri appella-
tione libertorum. 1015. C. l. pater filium.
§. i. de leg. 3.
Libertum non teneri præstare operas, nisi
sint ei iniunctæ. 1925. D. in mar. l. liberta
de op. liberto.
Libertum paternum, filiũ dici posse. 1905.
C. glo. libertum l. eum de iur. pat.
Libri cœptus, liber non est. 1038. C. l. libro
rum §. sed nec de leg. 3.
Libri malleati qui. 1039. A. gl. malleati. §.
sed nec l. librorum de lega. 3.
Libri singulares. i. A. in glo.
Librorum appellatione quid contineatur
1037. A. l. librorum in prin. de le. 3.
Libertum à tutelis non excusari. 279. B. l.
libertum de excu. tut.
Libertum impuberem dici, qui annis mi-
nor 25. est. 169. C. gl. impubes §. si libert^o
l. οὐ μόνον. de excusa.
Liberti heredis appellatione continetur li-
bertus liberti. 1242. C. 1243. A. l. alimenta
de alimen. legat.
Liberto & filio patris & patroni personã
sanctam esse debere. 1913. B. l. liberto. de
obseq. à liberis & libert.
Liberti sui, qui. 1343. E. l. alimenta. §. fin. de
alimen. leg.
Libertos non contineri, sed liberos appel-
latione posterorum. in verbo, Liberos.
Libra, as, pondo, pondus, idem. 487. D. E.
Librarij, qui. 281. C. glo. neque librarios. l.
σπαδοντα. de excusa.
Licito collegio legari posse, illicito nõ pos-
se. 1355. A. l. cum senatus de re. du.
in **Licito** debere conuerti illicitum. 1110
B. l. legatum ciuitati de vsufru. lega.
Lignum, quid. 1041. A. l. ligni. de lega. 3.
Ligna cocta. 1043. B. gl. cocta. §. sed & l. li-
gni. de lega. 3.
Ligusticum. 1220. C. in margine. l. non om-
ne de penu. legata.
Limitatum tempus qui non habet, intelli-
gitur perpetuum. 290. A. l. iurisperitos.
in prin. de excu. tuto.
Linum & lanam mulieres appetere. 1045.
C. gl. in lana. §. lana. l. cum quæreretur de
legat. 3.
Lini appellatione quid contineatur. 1052.
C. l. si cui lana. §. lino. de lega. 3.
Litis æstimatio, emptionis instar habet 82
B. C. l. si propter rerum amo.
Litis æstimationem ferens, emptoris loco
habendus est 82. C. l. si propter rerum.
Litis æstimationem sufferre, est rei litigio-
sæ æstimationem soluere. Ibidẽ l. si pro-
pter rerum amo.
Litis vitandæ causa institui non debet im-
perator. 511. C. l. imper. de her. inst.
Litis ius colligator vendi posse in ver-
bo, Ius.
Liti se offerre. 160. D. l. 2. de admi. & peri.
tut.
Lites priuatorum, olim dirimebant impe-
ratores in verbo, Causæ.
**Litura & causarum cognoscendarum for-
mula**. 443. B. l. pe. de his quæ in testa. del.
Litura, inductio, superinductio. 440. C. l.

1. §. & ideo de his quæ in testa.
Locationi factæ per aliquem, eius succef-
sor stare tenet 39. D. l. si fihofa. §. si vir.
solu. mat. facit contra eum qui dedit be-
neficiũ ad firmam, & postea illud, & c.
Locuples, id est loculos habens plenos.
1212. E. glo. loculorum §. testamento. l.
dominus de pecu. leg.
Locupletior factus pupillus tenetur. 225. B.
l. pupillus. §. pupillus de autho. tuto.
Logarium quid. 1217. E. gl. ad logarium. §.
Seruius l. qui penum. de penu. leg.
Lucem odit, qui male agit, in verbo, Qui
male.
Lucrari quis non debet, vnde puniendus est
21. B. l. si ab hostibus in fi. solu. mat.
Lucri ad damnum parem rationem non
esse. 1370. E. gl. affuerit. §. sunt qui. l. post
legatum de his quæ vt indig.
Lucri licet particeps quispiã non sit, frau-
dis tamen sit, conueniri eum. 700. B.
glo. conueniri §. quanquam. l. si quis. si
quis omiff. cau. test.
Lucro cedere. 29. A. l. si cum dotem §. si pa-
ter solu. mat.
Lucro honorem esse præferendum in ver-
bo, Honorem.
Lucrum ex tutela tutor facere non debet.
218. B. l. qui negotiationem de admi. tut.
Lucrum qui perdit, damnum pati in ver-
bo, Damnum.
Lucrum vel damnum nisi heredi sarcatur
aut à prætore remittatur, cogi eum non
posse adire hereditatem. 1594. A. l. apud
Iulianum ad Trebel.
Lucrum sentiens ex culpa mea, mihi non
potest culpam imputare. 65. C. gl. fi. l. pe.
solu. matri.
Luitio. 1284. D. l. i. de liberat. lega.
Lumen. 102. A. B. §. tria. l. i. de ventre. inspi-
ciendo.
Luxuriam pl^o habere castitate, quia potest
quis damnata adulteram concubinam
habere, non vxorem. 110. A. B. l. i. §. i. & c.
Luxuriosæ mulieri curatorem dari in ver-
bo, Mulieri.

M

Machina quid. 1175. E. glo. & machi-
nas. §. cellarius.
Magistratus, est princeps ciuitatis. 282. C.
l. spadonem §. si ciuitatis de excu. tu.
Magistratus ciuitatum à tutela & cura re-
mittuntur. 260. B. l. athletæ. §. 3. de exc. tu.
Magistrat^o iussu præsidum dat tutores. 155.
A. glo. magistratibus.
Magistratum potestas multiplex. 211. E.
glo. cessauerat.
Magnitudo, id est quantitas. 73. B. glo. vl. l.
quod si. de impensis in res dot. fac.
Maiores pars præualer. 220. A. l. antep. in gl.
fi. de admi. & peri. tuto.
Maiores parti standum. 162. D. glo. is geret
l. 3. de admi. & peri. tut.
Maiores parte anni quæ fuerunt, esse in fun-
do videri. 1186. D. l. cum de lanionis. §. Sa-
binus de fun. instru.
Maiores ad iudicem pertinere dationem
tutoris. 2016. D. in mar. §. confestim. l. si-
ue ad Terryll.
Maiores qui. 1985. E. l. iuriconsultus. §. pa-
rentes de gra. affi.
Maius quod est, religionis fauore intelligi
1281. C. l. Titia. §. Scia. de auro & atq. le.
Maledictionis verba, institutionem non
vitiant. 485. C. l. his verbis. §. i. de here. in-
sti.
**Maleficos qui appellauerit patrem & ma-
trem à quibus educatus sit**, militia indi-
gnum esse. 1911. B. l. i. in fi. de obseq. à li-

beris & libert.
**Maleuolum propositum satisfactio nõ mi-
tat**. 243. B. l. quia de susp. tu.
Maligno & callido animo agere quid. 673
B. l. si seruum §. amouere de acq. he.
Μάλα, id est maxime. 1020. B.
Malitiis viam non aperiendam. 349. D. &
692. E. gl. nam inspectio. §. diem l. tabula
rum. quemad. test. ap. & 1871. A. gl. inuē-
ta. §. sed & si quis. l. i. de Carb. edicto.
Malleati libri qui. 1039. A. glo. malleati.
Maluesia cuiusmodi vinum. 1165. B. in mat-
gine.
Malus semel, & c. 239. E. gloss. versatus. §. i-
dem erit. l. tutor de susp. tut.
Malos mores iuspectum facere, non pau-
pertatem in verbo, Mores.
Male. Qui male agit, odit lucem. 212. C. in
margine.
Mandatus i. legatus. 235. E. §. damus. l. i. de
susp. tut.
Mandatum speciale in verbo, Speciale.
Mandatum à tutore factum, ipsius morte
reuocari in verbo, Tutoris.
Mane & vesperi rationem habendam, in
verbo, Temporum. Sic Virgilius prudẽ
tis viri officium describens, facit eum
mane ante lucem vigilatẽ, futura quẽ
diei rationes omnes percurrentem dis-
ponentẽque nocte cogitantem pluri-
ma: lapsique diei cursum omnem reuo-
luentem, & tanquam ad calculos reuo-
cantem: partimque etiam quemadmo-
dum in futurum diem sua instituat, per-
pendentem.
Manere quis dicitur. 87. A. B. in gl. maneat.
l. i. de lib. agno.
Manifesta etiam interpretamur in verbo,
Interpretamur.
Manifesta non indigere probatione. 1136.
D. glo. demonstrata. §. si quis. l. i. de do-
te præleg.
Manibus amissis testari quempiam posse.
367. C. l. qui manus de testa.
Manu militari datur auxilium in verbo,
Auxilium.
Margaritæ, lapilli, gemmæ, quid differant,
in verbo, Gemmæ.
Maritus an possit pro vxore testificari, &
econtra. 719. A. gl. vna domus §. si pater
necatus l. i. de senatus con. Sila.
Maritus damnatur ad dotem restituendam
in quantum facere potest. 22. A. l. maritũ
solu. mat.
Maritus & vxor vna caro in verb. Vxor.
Maritus iustum dolorem exequitur, vxorẽ
adulteram occidens in verbo, Iustum.
Maritus nõ debet improbare mores quos
corrupt vel probauit in verbo, Mores
improbare.
**quid tam humanum est, quàm fortuitis ca-
sibus vxoris Maritum**, & vxorem viri
participem esse. 31. B. C. l. si cum dotem.
§. si maritus solu. matri.
**Maritus post longam absentiam, prægan-
tem vxorem inueniens, an partum rei-
cere possit**. 89. C. l. i. §. idem Iulianus de
libe. agno.
Maritus vxoris procurator esse potest. 247
E. gl. vlt. l. Herennius de excu. tut.
Mariti in officio, vxorem esse debere. 1929.
C. l. sicut patronus de ope. liber.
Marito non committere furtum vxorem,
nisi vt filia patri in verbo, Vxor non.
Marito reuerentiam debet vxor. 23. A. l. a-
lia causa in fi. solu. matri.
**Maritum esse dominum rei dotalis in ver-
bo**, Dotalis.
Maritum peregrinantem an vxor sequi ne-

Index materiarum.

- cessē habeat. 1091. C. glo. ex longinquis. §. item. l. Mauiā. de an. leg.
- Marito à paupere reperitur dos. in ver. Dos à.
- Maritorum morte gaudere multas vxores. in verbo, Gaudere.
- Masculinum concipit femininum. 1059. B. l. seruis legatis. &. 1046. AB. l. qui duos de lega. 3.
- Masculinum concipere femininum. 893. B. l. si ita scriptum. de leg. 2.
- Materia appellatione non contineri materiaturum. 1057. B. l. quæsitum est. §. illud. de lega. 3.
- Materiam non contineri legato materiato. 1059. A. l. librorum §. chartis. de leg. 3.
- Materiam rudē infectam dici. 1265. AB. l. & si non. §. infecti. de auro & argen. leg.
- Mater infantem minorem triennio educare debet. 301. A. glo. ex tempore. l. i. vbi pup. educari debeat.
- Mater non habet liberos in potestate. 120. D. glo. l. i. de testa. tute.
- Mater non dat tutores sine inquisitione. in verbo, Pater dat.
- Mater tutrix testamentaria esse non potest. 130. A. l. iure nostro. de testa. tute.
- Matri succedere spurii filii, & testamentum matris posse dici inofficiosum. 1942. C. in marg. l. patronæ. de bo. libert.
- non de Matris, sed de patris familia filium esse. 718. D. glo. non habetur. §. In eo. l. i. de sen. silan.
- Matris non esse officium dotare filia. 1676 D. glo. datum. l. à. filia. ad Trebel.
- Matris portio est partus in utero. 99 D. l. i. §. ex hoc. de ven. inspi.
- Matris vel patris dictum aut etiam ignorantiam filio non præiudicare. in verbo, Patris vel matris.
- Matri illustri non spurios, sed naturales cum legitimis succedere in ver. Spurios.
- Matrem sequitur partus. 828. C. l. huiusmodi §. legatum. de leg. 1.
- Matrem vel patrem, à quibus educatus sit qui maleficios appellauerit. militia esse indignum. 811. B. l. i. in fi. de obseq. à liberis & libert.
- Materfa an possit esse concubina. 110. B. l. i. glo. quā matrēfam. l. de concubinis.
- Matertera est soror matris 1987. A. l. iuriconsultus. §. matertera. de grad. affi.
- Matricularius. Nota bona cautela pro matriculariis qui ecclesiarum bona vendunt & retinent pro pretio. 216. A. B. ar. in tutor rerum. de admi. tuto.
- Matricularij. i. administratores ecclesiarum, ob res ecclesiæ male venditas possunt remoueri. 240. C. l. tutor. de susp. tut. §. Seuerus. in arg.
- Matricularij debent litem cœptam perficere, nisi instrumenta litis & rationes reddiderint. 164. C. in arg. l. ita. autem. §. fin. de admi. & peri. tuto.
- Matricularij præcedentium nomina agnoscere tenentur. 201. B. ar. legis, qui nominibus de admi. tuto.
- Matricularij sequentes an nomina ab aliis facta suo periculo recipere teneantur. 188 C. l. tutor 7. in arg. de admi. tu.
- Matrimonium cum ancillis esse non posse, contubernium posse. 401. E. glo. ancilla. l. filius. de lib. & posth.
- Matrimonium debere esse liberum à pœna damni, non à pœna amissionis dupli. 1427. B. in margine. §. Titio. l. Titio. de condi. & demon.
- Matrimonium non soluit deportatio. 1421. D. gl. arbitror. l. intercedit. de conditio-
- nib. & demon.
- Matrimonium quæ impedit conditio, reicienda. in verbo. Conditionem.
- Matrimonium soluitur variè. i. B. in glo. rubrica. l. i. sol. mat.
- Matrimonij solutio 135. A. B. glo. interuenit. l. i. de dote præleg.
- Matrimonij honore turpis actio in vxorem negatur. 74. B. l. rerum amo.
- Medicorum obstericum & huiusmodi familiaria. in ver. Salaria.
- Mediocratem in genere respicere promissionem. 1273. B. in margine. l. qui lancem. de auro & arg. leg.
- Medium tempus an noceat. 487. B. l. seruū meum in prin. de here. insti.
- Medium tempus non nocere. 493. C. l. liber homo. §. si heres. de here. insti. &. 1453. B. l. cum qui. de condi. & demon. &. 791. C. l. si à substituto. in prin. de lega. 1.
- Melinus color. 1057 D. §. coccum. l. quæsitum de leg. 3.
- Meliorem amicum non habere filium quā patrem. 483 D. glo. institueret. l. quidā. de heredib. insti.
- Memoria quorundam post mortem damnatur. 430. E. l. si quis filio. §. quod si quis de iniusto rup. test.
- Memorem quæque esse debere humanæ conditionis. 586. B. l. quidam de cōd. inst.
- Mendacium punitur. 241. A. glo. remouebitur. §. tutor. l. tutor de susp. tut.
- Mens legis præualeat verbis. 141. BC. l. 3. in prin. de legi. tut.
- Mens non verba spectanda. no. 138. E. l. pe. de confir. tut.
- Mens sana ex verbis probatur. 586. D. glo. amoueri l. quidam de condit. insti.
- Mentis integritatem, non corporis sanitatem testamenti tempore spectandam. 364. A. l. i. de testa.
- Mentis sanæ homini testamenti factionem non auferendam. 561. C. l. ex facto. §. etenim. de vulga.
- Mentis compos in sermonibus qui videtur, sed in factis impos, prodigum esse, in verbo, Prodigus.
- Mentis testatoris inquirenda gratia, dubia testatoris verba in qualibet testamenti parte declarari posse. 1196. D. in margine in fi. l. prædia. de instru. le.
- Mentem legislatoris esse seruandam, cum ex verbis iniquitas resultat. 274. E. & seq. l. scire. §. aliud etiam. de excu. tut.
- Mente. 1643. E. glo. hac mente. l. restituta. ad Trebel.
- Mensores. 288. C. l. mensores de excu. tut.
- Mercatoribus licere sibi inuicē imponere. 937. E. in mat. glo. l. i. mensæ. de le. 2.
- Mercedes. 96. A. glo. mercedes. §. vtrum. l. si quis delib. agno.
- Mercedes præceptoribus large dandas. 303. B. l. qui filium. vbi pupillus educari.
- Merentibus bene amicis esse donandum. 1965. D. l. viuus. si quid in frau. patro.
- Merita nepotis magis quā patris delicta perpendenda. 1798. A. l. 3. §. si emancipatus de bo. pos. contra tabu.
- Metropolis quid. 256. A. glo. metropoles. §. decet. l. si duas. de excu. tut.
- Metu facta aditione rescidi. i. ver. Aditione.
- Meum dici posse quod commune est. in verbo Commune.
- Meum dicitur aiquid spe. in verbo, Spe.
- Meum melius quā nostrum. 172. D. glo. hoc ordine. l. quotiens. de admi. & peri. tut.
- Meum tuū possessiua, presens tempus denotare. 1255. B. l. si ita de au. & arg. leg.
- Meum, quandoque demonstrat, quandoque
- taxat, quandoque conditionem facit. 1060. D. l. nuper. de lega. 3.
- Milem qui ignorauit, non contemnere disciplinam videtur. 972. D. in marg. §. maritus. l. vlt. de lega. 2.
- Miliarum. 1265. C. in marg. §. infecti.
- Miliaria viginti in vnamquamque diē numerari. 273. C. l. scire. §. 2. de excu. tut.
- Militari manu auxilium quādoque datur. in verbo, Auxilium.
- Militari testamento probationem cōmunem esse necessariam. 615. E. glo. probationib. l. Lucius. de mil. test.
- Miles unde. 593. D. l. i. de milit. testa.
- ad Militis testamentum testes rogati quādoque requiruntur. 606. D. gl. conuocatis l. diuus. de militari test.
- Militis testamentum gladio posse scribi, vngula, puluere, suo sanguine. in verbo, Testamentum.
- Militi licere plura facere testamenta. 603. C. l. quærebatur. de mili. testa.
- Militi quandoque succedit legio. 430. A. l. si quis filio. §. eius qui de iniust. rup.
- Militē posse in terrā testamētum scribere. 1887. B. gl. l. i. de bon. poss. secūdu tab.
- Milem in hostium potestate positum, facere testamētum non posse. 595. CD. l. facere. de mili. testa.
- Milem esse posse impuberem. 264. B. gl. impuberi §. veteran. l. οἱ παλαιότατοι. de excusa.
- Milites dicuntur aduocatus & officialis. in verbo, Aduocatus.
- Militum priuilegium ad alienam iniuriam non porrigendum. 198. A. l. impuberi, de admi. tuto.
- Milites in numeros referri. 618. B. l. ex eo. de milit. testa.
- Milites veteranos à tutela remitti. 261. E. l. sed & milites. de excu. tut.
- Militia multiplex. 618. D. gl. filiusfam. l. filiusfa. de mili. test.
- Militia indignum esse qui patrem vel matrem à quibus educatus est, maleficos appellauerit. 1911. B. l. i. in fi. de obseq. à liberis & libert.
- Militia inermis an gaudeat priuilegiis militiæ armatæ. 1899. D. glo. militare. §. si parēs l. i. si à parēte quis manumiss. fue.
- Miniculator qui ex minio maiusculas & capitales literas libris atramento scriptis aut impressis adhibet. 1916. E. glo. miniculator. l. vt iurissu.
- Ministerium i. minister. 241. B. glo. ministriis. §. tutor. l. tutor. de susp. tut.
- Ministru electum ad distribuendum non teneri satisfacere, nisi pauper fiat. 1100. B. l. liberto. §. largius. de ann. legat.
- Ministris ecclesiæ. vel sacerdoti quod relictum est, ecclesiæ relictum videri. in verbo, Sacerdoti.
- Minor dicitur media. 1273. B. l. qui lancē. de auro & arg. lega.
- Minus dictionem, nihil capere. 1566. D. glo. ratio §. hæc verba. l. i. si cui plus quā per l. Falci.
- Minus in dubio debetur. 784. C. l. idem Iulianus. §. scio. de leg. 1.
- Minus esse nihil quod sit in verb. Nihil.
- Minus licere ei, cui plus licet. 1865. E. in margine. gl. nepotibus. §. nunc. l. i. de coniung. cum emanc. lib.
- Minus quod est, in dubio assumitur. 999. B. l. qui concubina. §. cū ita. l. de leg. 3.
- Misericordiæ causa partum publicis locis exponens, eum necare videtur. in verbo, Partum necat.
- Miseri-

Misericordiam exercens, quandoque necare videtur, in ver. Exponere.
 Mirius esse legis, quàm testatoris præceptum. 1754. C. gloss. vltim. l. filio. vt leg. no. ca.
 Mixta cōditio si per casum deficit, deficit relictum. 1402. C. l. in testamento ita. de condi. & demonst.
 Mobilia & immobilia, appellatione bonorum contineri. 1127. C. l. vxori meæ. de vñle.
 Modica impēsa non curatur, in verbo, Impensa modica.
 Modicæ solennitatis omīssio non vitiat, in verb. Omīssio.
 Modicum tempus. 37. C. §. si vxor. l. si constante. soluto matrimo.
 Modici temporis charitatem non inspici. 1529. C. l. pretia. §. fin. ad legem Fal.
 Modici qui est patrimonij, affectasse tutelam videri. 283. D. §. est autem. l. spadonē. de excu. tut.
 Modus, quid. 1385. A. in rubrica de cond. & demon.
 Modi natura. 1385. C. in glossa rubricæ de condi. & demonst.
 Modij & modia. 1164. E. gl. modios l. quidam. de triti. leg.
 Molæ manuariæ. 1153. B. l. dolia. §. i. de fundo instr. leg.
 Molæ iumentariæ. Ibidem. l. dolia. §. i. de fun. instr. leg.
 Momento omni cum aliquo morari non tenetur, qui cum illo esse debet. 1390. C. 1391. A. l. si quis ita. de condit. & demon.
 Momenta per singula onerari non oportere eum à quo satis petitur. 1764. A. l. si is à quo. in fi. vt in poss. lega. no.
 Monachi per, crede mihi, iurare debēt. 575. A. gloss. ad superstitionem. l. quæ sub. de condit. instit.
 Monasterium si est ingressa filia, id etiam dotem dici, quod pro ea pater dedit, in verbo, Dotem etiam.
 Monitio non obligat. 115. E. gloss. fin. l. si filiusfam. de tute.
 Monitio pro consensu non habetur. Ibidem. A. l. si filiusfam. in summario de tute.
Movompeōs, quid. 1716. A. l. vlti. ad senatusconf. Trebel.
 Monstrosus quando quis dicatur, & quando rumpat testamentum. 424. C. gloss. si nascantur. §. ex his. l. posthumi. de iniust. rupt. fac. test.
 Monumenti impensam, & funeris differre, in verbo, Funeris.
 Moræ tempus in vsuris inspici. 1648. D. in marg. glo. debitas. §. sed &.
 Mora quæ deteriora fiunt, vendi debent. 244. A. l. impuberibus. §. præterea. de susp. tuto.
 inter Moras. 183. C. l. tutor pro pupillo. de admi. tut.
 Morari qui tenetur cum alio, sequi nō tenetur. 1091. B. l. Mæuia. §. vxore. de annu. lega.
 qui debet cum aliquo esse, non tenetur cū eo continue Morari. 1390. C. 1391. A. l. si quis ita. de condit. & demonst.
 Morari quis dicitur, vbi familiam habet. 1003. C. l. vxori. de leg. 3.
 Morbis nouis noua remedia adhibenda, in verbo, Nouis.
 Mori citius senem præsumi in alimentis, quàm iuuenem, in verbo, Senem.
 Mori quidam, quàm damnari malūt. 429. D. l. si quis filio. §. eius qui. de iniusto rupto.
 Morientis assertio non pro at. 723. A. B. l. 3. §. i. ad senatusconf. Silanija.

Morientis in potestate antequam quis nascatur, non potest dici fuisse. 1848. B. l. fi. de collat. bono.
 Mors licet non sequatur, vulnus tamen mortale dici posse. 722. B. in marg. glo. superuixerit. l. i. de sena. Sila.
 Mors si interueniat pendente conditione bonorum quæstionem extingui. 1476. D. glo. ademptra §. cum quidam l. in ratione ad legem Fal.
 Mortis & testamenti tempus. 1078. A. B. in marg. l. his verbis de leg. 3.
 Mortis tempus quando inspiciendum, & quando non. 617. D. glo. cadere. §. si miles l. miles de mil. test.
 Mortis tempus inspici in qualitate filij, cui est facta substitutio in verbo, Tempus.
 Mortis tempore qui sunt in potestate, & à nullo præceduntur, suos heredes dici. 2000. A. in glo. rubricæ de suis & legitimis here.
 Mortem omnia soluere. 1597. D. glo. antiſtiæ. l. apud ad Trebell. Mors vltima linea rerum.
 Mortem sibi consciscens criminis consciētia, intestabilis, rædio vitæ testabilis est. 429. D. E. l. si quis filio. §. eius qui. de iniust. rupt.
 Mortem sibi consciuerunt multi philosophi. Ibidem. l. si quis filio. §. eius qui. de iniust. rupt.
 Morte fideicommissarij non perire fideicommissum in verbo, Fideicommissum.
 Morte maritorum multas vxores gaudere in verbo, Gaudere.
 Mortestipulatoris non finiri stipulationē, quæ in singulos annos vna est. 1083. D. gl. non transire l. si in singulos de an. leg.
 Morte tutoris, mandatum reuocari ab eo factum in verbo, Tutoris.
 Mortuum natum haberi pro non nato. 1729. B. glo. natus. l. is cui. quando dies legat. cedat.
 Mortui memoriam quandoque damnari in verbo, Memoria.
 Mors regionis inspiciendus 103. C. l. i. in fi. de ventr. inspi.
 Mores corrumpere in ver. Corruptere.
 Mores suspectum facere, nō paupertatem. 244. B. l. suspectum. de susp. tut.
 factū contra bonos Mores, non tenet. 850. A. B. l. si quis inquilinos §. fin. de leg. 1.
 Mouendos æquitare esse principes in verbo, Principes.
 Muliebria ornamenta in verbo, Ornamenta.
 Mulier an possit accusare. 236. E. gloss. egredientis l. i. de susp. tut. §. consequens.
 Mulier non potest esse curatrix. 152. D. l. scire oportet de tut. & curā fallit in matre & auia.
 Mulier potest esse executrix. 1240. C. l. à filio de alimen. leg.
 Mulieri fauetur in recipienda dote. 29. B. l. si cum dotem §. si patri. sol. ma. in marg.
 Mulieri prægnanti necessaria præstanda à curatore. 360. A. in marg. l. bonorum de cura. fur.
 Mulieri luxuriosæ dari curatorem. 361. D. l. & mulieri de curat. fur. & prod.
 Mulierem excusat imperitia. 103. C. l. 2. de ven. inspi.
 Mulierem fundi dotalis dominam non esse. 1271. B. glo. non possit §. argento. l. Quintus de auro & arg. leg.
 Mulierem in testamento testem esse non posse. 372. C. l. qui testamento §. eum qui de testa.
 Mulieres doratas esse, recipub. interesse. in verbo, Dotatas.

Mulieres dotantur ad ciuitatem liberis replendam. 2. A. B. l. i. sol. ma.
 Mulieres lanam & linum appetere. 1045. C. glo. in lana. §. lana. l. cum quæreretur. de legatis. 3.
 Mulieres omnes esse malas. 1452. D. in additione. glo. quia morte. §. focus. l. pater. de condit. & demon.
 Mulieres olim liberalibus artibus instituebantur. 303. B. l. qui filium. in prin. vbi pupill. edu. & in glo.
 Mulierum genus auariss. 45. A. l. quæ dotis. in glo. so. ma.
 Mulieribus viduitatem quæ indicit conditio, spernendam eam esse. 1398. D. glo. posse. l. quoties. de condi. & demon.
 Mulsum, potio ex vino & melle. 118. A. B. Mundus muliebris. 1269. B. §. mundus. & 1272. A. glo. in mundo. §. si autem. l. quintus. de aur. & arg. leg.
 Munus, & donum, differūt. 176. D. & 1916. D. glo. iure. §. iurare. l. vt. de ope. lib.
 Munus nuptiale. 307. B. l. i. §. de seruis. de tute. & ra. dist.
 Munera ciuilia furore ficto detrectari non posse. in verbo, Dementiam.
 Munera solennia. 176. D. l. cum plures. §. cum tutor. de admi. tu.
 Municeps quis. 117. C. glo. i. l. Etiam nō. de tut.
 Murrhæa vasa. 1227. B. in marg. l. vasa. de supellect. leg.
 Murrhina vasa. 1266. A. B. glo. murrhina.
 Mutare consilium esse sapientis. 1846. E. glo. i. l. nonnumquam. & in margine. de col. bo.
 Mutata causa effectum mutat: vt si tutor. datus ex amico fiat inimicus, è diuite pauper. 121. C. l. pater. §. i. de testa. tut.
 Mutus an & quando contrahere possit. 1793. B. in marg. l. mut. de bo. pos. furio.
 Mutiana cautio. 572. B. l. 4. §. fi. de cō. inst.
 Mutuo dandā pecuniam, in loco esse non videri. 1038. C. l. si chorus. §. i. de leg. 3.

N

Nascendi ordo. 1345. D. & seq. l. si fuerit. de rebus dub.
 Nasci.) Antequam quis nascatur, non potest dici in potestate morientis fuisse. 1848. B. l. fin. de collat. bono.
 Nasci de nouo difficilius, quàm renasci. in verbo, Renasci.
 Nascituro partui magis fauere nos quam nato. in verbo, Partui.
 Natura quod facit, iudicis ministerio non eget. 695. A. l. si in duobus. quemad. test.
 Naturam alteram esse consuetudinem. 387. B. glo. consuetudo. l. si quis de lib. & posthu.
 Naturalis debiti deductionem solutionē esse, non donationē. 1630. C. D. glo. prædia. §. si ex. l. ita tamen. ad Trebel.
 Naturale præuilet accidental. 1. 2. C. l. 3 in tex. & sum. de tute.
 Naturale contineri appellatione debiti, si aliud nō reperiat. 1409. D. l. quibus. §. dominus seruo. de condi. & demon.
 Naturalem etiam contineri appellatione filij. 592. D. glo. continetur. l. vlt. de iure delibe.
 Naturalem filium pro legitimo succedere. in verbo, filium.
 Naturales cum legitimis matri illustri succedere, nō autē spurios in ver. Spurios.
 Natus habetur, qui in vtero est. 250. B. C. l. 2. §. remittit de excu. tut.
 Natus post decimum mensem, & secundo die post sextū mensem, nō censetur legitimus. 2005. C. l. 3 in fi. de suis & legi. he.

Index materiarum

- Natus prius quis dicatur. 1345. C. D. l. si fuerit. de reb. dub.
- Natus pro non nato habetur, & contra. 399. A. glo. videri. de lib. & posthu.
- Natus qui nondum sit, cum possit heredem institui. in verbo, Heredem insti.
- Natus, quo tempore dicitur legitimus. 2005. C. D. l. 3. in fi. de suis & legi. hered.
- Natum esset, & natum erit, idem. 1163. B. C. l. 3. de trit. legat.
- Natum mortuum haberi pro non nato. 1729. B. gloss. natus. l. is cui. quando dies leg. cedat.
- de Natis quādoque intelligi liberos. 1399. B. l. cum vir uxori. de condit. & demon.
- Natis ex filiabus, vel nepotibus, an bonorum poss. danda sit. 1969. D. in gl. eiusdem. l. si quis. vnde liberi.
- Naualia. 1265. A.
- Nauarchus. 1901. E. gl. item. l. 1. de bo. poss. ex test. mil.
- Nauem eandem esse, quæ destruitur, & reficitur, carina manente. 769. B. l. quod in rerum. in fi. de lega. 1.
- Necat partum qui prafocat, abiicit, vel alimēta ei negat. 92. B. l. necare. de lib. ag. fatius ali non alendum, quā alēdum Necari. in verbo, Ali non alendum.
- Necessario, id est vtiliter. 19. A. gloss. necessario. §. fin. l. diuortio. sol. ma.
- Necessarius heres nō est seruus quem necessario testator manumittit. 506. C. & seq. l. si seruo. de hered. insti.
- Necessarium, id est vtile. 3. A. gloss. necessarium. l. 1. solu. mat.
- Necessario destruendum quod est, in eo nō esse superioris auctoritatem. in verbo, Destruendum.
- Necessaria prætermissa deminuere, superflua non vitare contractum. in verbo, Superflua.
- Necessarias in personas non liberalitatem dici, sed debitum. 306. D. glo. præstiterit. §. sed nonnullos. l. 1. de tut. & ra. distr.
- Necessaria ad vsum legata cēseri lega. vfu. 1008. D. l. patronus. §. codic. de leg. 3.
- Necessaria non detrahi, maxime pro funere impensa. in verbo, Funeri.
- Necessaria impēsa duobus modis dicitur. 72. B. gloss. l. 1. impensa. de impen. in res dot. fac.
- Necessarios, id est cognatos. 326. D. gl. necessarios §. in pro tutela. l. 1. de eo qui p. tut.
- Necessitas rei familiaris non facit rescindi venditionem. 807. C. gl. venderet.
- Necessitatem non importare verba consilij modo prolata. 940. C. 941. A. l. cū pater. §. mando filia. de lega. 2.
- Necare partum, qui prafocat, abiicit, vel alimenta ei negat. in verbo, Præfocat.
- Negare dictionē nisi, si non præcedat negatio. in verbo, Nisi.
- Negationes duæ affirmant. 63. B. gloss. in §. penul. l. si vero. solu. mat.
- Negligentia heredis in eligendo legatariū 1696. A. in mar. §. si temporalis. l. si heres ad Trebel.
- Negligentia iudicis non excusat. 137. A. l. tutores à. de confir. tuto.
- Negligētia lata, id est culpa lata. 168. A. gl. latam. §. competit. l. tutor. de admi. tutor.
- Negligentia lata dolo comparatur. 243. C. l. impuberibus. §. 1. de sus. tu. & 244. A. in glo.
- Negligentia tutoris heredi non imputatur. 335. C. l. 3. de fideiuss. tut.
- sua cuique Negligentia ob est, præsertim tutoris. 178. A. B. l. si tutor. de admi. tuto.
- Negligentiam culpæ annumerari. 342. B. gl. negligentia. l. non similiter. de magistratibus conuenien.
- Negligentiam heredis fideicommissario nocere. 1695. D. 1696. A. l. si heres. §. final. ad Treb.
- Negligentiam nocere. 874. B. l. si quis Titio. §. 1. de lega. 2.
- Negotio super vno duos quempiam habere posse iudices. 1887. D. E. in margin. §. si quis. l. 1. de bo. poss. secundum tab.
- Negotia commissa segnius plures expedire. in verbo, Plures.
- Negotia diffusa. in verbo, Diffusa.
- Negotia plura quā vocabula. 1. B. in glo. rubrica. soluto matrimo.
- Negotiorum testatoris causa absente debere vt præsentem alimenta percipere. 1248. B. l. testamento. de alim. leg.
- Negotiationis incrementum. in verbo, Incrementum.
- Negotiatione ab illicita quilibet prohiberi debet. 1902. E. gloss. non debent. l. liberti. de iur. patr.
- Negotiatores qui dicantur. 1047. C. 1048. A. l. legatis seruis. in prin. de lega. 3.
- Nepotis vel filij emancipati præteritione testamentum non rumpitur. in verbo, Filij.
- Nepotis merita magis, quā patris delicta perpendenda. 1798. A. l. 3. §. si emancipatus. de bono. poss. contra. tabu.
- Nepoti vel filio an & quando noceat delictum aui, vel patris. in verbo, Aui.
- Nepotem posse venire contra testamentū aui, licet filius fuerit iuste exheredatus. 1797. C. l. 3. §. si emancipatus. de bono. poss. contra. tabu.
- Nepotem heredem instituendi modus. 405. B. glo. non exprimat. §. quidam. l. Gallus. de lib. & posthu.
- Nepotes, filij appellatione non contineri. 262. D. gloss. creduntur. l. οἱ παλαίτεροι de excusa.
- ad Nepotes quando filius extēdatur. 1025. A. l. uxorem. §. concubina. de lega. 3.
- Nescientia, error, dubitatio, & ignorantia, quid differant. 369. E. gl. l. de statu. qui testa. fa. poss.
- Nihil quod sit, minus esse. 1865. E. in marg.
- Nisi dictionem, si præcedat negatio, ponere, aliās priuare siue negare. 1858. E. gloss. nisi. l. extraneo. de ventre in poss. mit.
- Nihil esse iustius quā generationis & disciplina auctores mutuis beneficiis demereri. 94. D. in mar.
- Nolle non dicitur, qui velle non potest. 1450. C. 1451. A. l. pater. in princip. de codi. & demonst.
- Nomen. 50. B. l. si maritus in id. so. ma. & 233. A. glo. in nomen. l. si tutor. quādo ex facto tut.
- Nomen, id est emptor. 226. A. l. pupillus. §. si. de aucto. tuto.
- Nomen manere. 200. C. l. cum post. de ad minist. tut.
- Nomen idoneū desinere esse, quid. in verbo, Idoneum.
- Nomē qui detulit, accusasse videtur. 1905. B. l. cum patronum. §. 1. de iure patro.
- Nominis eiusdem si duo de legato contendant. 1758. A. l. si duo. vt leg. seu fideicom. no. caue.
- Nomine legato contineri debitum, & v. furam. 1005. A. l. nomen. de legat. 3.
- Nomine proprio nominatos nō teneri in viriles. in verbo, Nominati.
- Nomine proprio rem demonstrare nō est opus. in verbo, Demonstrare.
- Nomine qui tantum heres est, an dicatur proprie heres. 1616. E. in mar. gl. restitui. §. si pater. l. ita tamen. ad sena. Treb.
- Nomina. 339. D. l. 1. §. si præfens. de magistratibus con.
- Nomina agnoscere. 201. A. B. l. qui nominibus. de admi. tuto.
- Nomina edere. l. 3. in principi. qui pe. tuto. vel cura.
- collocare in nomina. in verbo, Collocare.
- Nomina contracta & integra. 178. B. C. l. cum quæritur. de admi. tuto.
- Nomina debitorum instrumento legato contineri. in verbo, Debitorum.
- Nomina idonea. 177. B. l. tutor. §. 1. de admi. tut.
- Nomina nō ex singulorum opinionibus, sed ex cōmuni vfu exaudiri debere. 1224. C. 1225. A. §. nō enim. l. Labeo. de supel. le.
- Nomina præcedentium sequens tutor suo periculo non recipit. in verbo, Sequens.
- Nomina propria & appellatiua differre in legatis. 802. D. l. turpia. §. si. de leg. 1.
- Nominum expressionem, & consensum duorum in pacto exigi. 1295. A. gl. debitoris. §. si liberationis. de libera. l. nō solum.
- Nominibus propriis nominati, vocātur in viriles. 808. A. l. seruus vni. §. 1. de leg. 1.
- Nominatim fieri quid dicatur. 380. B. l. 1. de liber. & posthu. & 424. A. l. 3. §. nominatim. de iniusto ruptoque, & c.
- Nominationem tituli nō tribuere ius nominato. 1210. E. in mar. gloss. dominus. l. dominus. de pecul. le.
- Nominati proprio nomine tenentur in viriles. 863. B. l. si heredes. de leg. 1.
- Nominatorem magistratū. 338. B. C. 339. A. l. 1. in prin. de magistratibus conue.
- Nomenclator. 1916. C. l. & iureiurando. §. dabitur. de operis liber.
- Non dare eū qui ita dat, vt haberi aut retineri non possit. 1000. A. B. l. qui concubinam. §. si heres tibi. de leg. 3.
- Non Iudæi, id est Christiani. 281. D. glo. nō Iudæorum. §. iam autem. l. σπαδοῖτα. de excusat.
- Nolo peti, verba, quid importent. 1301. B. C. l. quod mihi. de liberat.
- Nostro praualet meum. in verbo, Meum praualet.
- Nota, id est infamia. 395. D. glo. non nota. l. multi. de lib. & posthu.
- Nouatio fieri debet expresse. 319. E. in mar.
- Nouū factū, nouum habet cōsiliū. 99. E. gl. apponat. l. temporibus. de ven. in spi. de Nouo nasci difficilius, quā renasci. 77. D. gl. imperfectum. qui testa. fa. pos.
- Nouelletum. 69. C. l. veluti. de impen. in re. do.
- Nouis morbis noua remedia adhibentur. 99. A. l. 1. de ventre in spi. in prin.
- Nouissima scriptura spectatur. in verbo Scriptura.
- Nouissima scriptura quando spectanda. 535. B. l. si quis cum. in principi. de vulg.
- Nubere.) Donec nubat, legatum censeri annuū. 1092. C. D. l. legatū ita. de ann. le.
- Nubere.) Iuramento puellā ne nubat, non adigendam. in verbo, Iuramento.
- puellam nullam iuramento adigi posse, ne Nubat. in verbo, Adigi.
- Nuda voluntate testamentū nō constitui. 1896. C. l. pe. de bono. poss. secun. tab.
- Nudum præceptum testatoris non valet. 1067. C. l. Lucius. in prin. de leg. 3.
- Numerus.) In numeros referri milites. 618 B. l. ex eo. de mili. test.
- Nuntium mittere, id est diuortium significare. 31. B. l. si cum dotem. §. si maritus. solu. ma.

Nútio vel epistola recusationem fieri posse. 1596. D. gl. restituere. §. vtrum. l. apud. ad Trebel.
 Nuptam non videri, quæ virum pati nequeat. 1392. A. glo. nubilis. l. hæc. de condi. & demon.
 Nuptiæ ubi interdictæ sunt, ibi neque cognationem, neque affinitatem esse posse. in verbo, Affinitatem.
 Nuptiarum fauori, libertatis fauor præferri. 1449. C. l. Titio vsusfructus. §. i. de condi. & demon.
 Nuptiarum conditionem non impleri ex nuptiis inualidis. 1741. A. B. l. quod pupillæ. quando dies lega. ced.
 Nuptiarum fauor magnus. 53. A. l. Gaius. in fin. solu. matri.
 Nuptias consensus, non concubitus facit. 1393. C. l. cum fuerit. de condi. & demõ. & 111. B. in margine.
 Nuptias eatenus impediri, fraternitate adoptione quæ sita, quatenus adoptio manserit. in verbo, Fraternitatem.
 Nurum & socrum, & generum & focerum ex solis sponsalibus appellatione acquirere. 1984. C. l. Seruius. de gradi. affi.
 Nutum interuenire, ubi voce nõ opus sit. 687. E. glo. literarum. §. mutus. l. pater. de acquir. here.
 Nutu fieri potest iussus. in verbo, Iussus.
 Nutu legari, vel fideicommiti posse, nisi à natura mutus sit. 994. B. glo. nutu. l. nutu. de lega. 3.

O

O Bedire quempiam diuersis iudicibus posse, temporibus diuersis. in verbo, Temporibus.
 Obfutura magis inspicienda, quàm profutura. 727. C. glo. non potuerit. §. eleganter. l. si quis. de sena. Sila.
 Obligari communia nõ posse sine decreto. 333. C. D. l. qui neque. §. vlti. de reb. eo.
 Obligationis origo, non titulus actionis considerandus est. 927. A. glo. veritatis. §. heres. l. cum filiis. de le. 2.
 Obligationem operarum dissoluendi modi. in verbo, Operarum.
 Obrepere. 215. C. D. & 345. D. gl. obreptum. l. imperatores. de reb. eorum. & 1873. D. l. 3. de Carb. edicto.
 Obscurum declaratur ex cõiecturis. 799. A. l. si seruus. §. fin. de legat. 1. & glo. consuetudo.
 Obscura verba declarari per præcedentia clara. 887. C. l. Titia cum testamento. §. Lucius Titius. de legat. 2.
 Obseruatores, & custodes actus, id est contrarotulatores. 161. C. D. l. 3. in margin. de admi. & pericu. tuto.
 Obsides non testa. 368. A. l. obsides. de test.
 Obsonatores, qui. 1048. A. in mar. glo. obsonatores. l. legatis. de le. 3.
 Obstetrix probatæ fidei & artis esse debet. 99. B. l. 1. ad prin. de ven. inspi.
 Obstetrices partes non adhibent, sed iudex. 100. C. l. 1. §. & notandum. de ven. inspi.
 Obuentionum materia. 1667. C. §. qui post. l. deducta. ad Trebel.
 Odones, vel vndones. 1268. E. gl. odonum. §. fasciæ. l. argumento. de auro & argen. leg.
 Offerre se liti. 160. A. B. l. 2. in princ. de admi. & peri. tuto.
 Offerendi ius non transire ad heredem. in verbo, Ius offerendi.
 Officialis & aduocatus milites dicuntur. in verbo, Aduocatus.
 Officialis, & viator. 1772. B. l. is cui. §. missus. vt in poss. lega. no.

Officium diurnum esse operas. 1914. B. l. 1. de operis. libert.
 Officium mutari artificio. 1048. B. l. legatis seruis. §. 1. de legat. 3.
 Officium suum nemini debere esse damnosum. 694. A. B. l. sed si quis. quemadmodum testa. ape.
 Officij paterni esse dotare filias. in verbo, Filias.
 Officium. Ex officio, id est ex pietate. 322. E. glo. ex officio. l. quid ergo. de contratu. & vti. act.
 ex Officio, suspectum iudex remouere potest. 238. A. l. 2. §. præterea. de susp. tu.
 Officio in mariti, vxorẽ esse debere. 1929. C. l. sicut patronus. de ope. liber.
 Oliuæ colligendæ tempus. 1129. E. in mar. gl. plus. l. in fructu. de vsu & vsufruct.
 Omissio modicæ solennitatis non vitiat. 103. B. §. fin. de ven. inspi.
 Omissum verbum, vel positum non nocere. in verbo, Verbum positum.
 Omnis non, id est nullus. 227. C. l. obligari. in prin. de aucto. tuto.
 Omnes & quilibet, differunt. 893. A. glo. sed omnes. l. si pluribus. de lega. 2.
 Omnium bonorum donationem non valere. 1907. B. in mar. l. si libertus. de iur. pa. ad Omnia referri indefinitum. 1164. B. l. quidam. de tritico legat.
 Onerari per singula momenta non oportere eum à quo satis petitur. 1764. A. l. si is à quo. in fi. vt in poss. leg.
 Onus concomitari emolumentum, & contra. 1332. E. glo. ademptum. §. Scia. l. aluna. de adimen. leg.
 Oneri imparem paupertatem, præstare excusationem. 296. D. l. post susceptam. de extu. tut.
 Onere duplici neminem grauandum. 1151. A. gl. duplici. l. qui dotem. de dote prælegata.
 Onere deducto habere quod remanet, quis dicitur. 770. A. B. l. non amplius. de legat. 1.
 Onera annonarum olim sustinebant prædiorum conductores, non domini. in verbo, Conductores.
 Operari seruum domino debere. in verbo, Seruum.
 Operari viro debere vxorem. in verbo, Vxorem.
 Operetur vt aliquid, verba intelligi debere. 848. A. l. si quando. de lega. 1.
 Operentur vt aliquid, intelligi testatoris verba debere. 1119. C. l. generali. §. 1. de vsufruct. leg.
 Operam non diuidi. 1914. E. gl. vlt. l. operas. de ope. lib.
 Operæ, an, & quando trãseant ad heredes. 1915. E. glo. l. 1. fabriles. de oper. lib.
 Operarum pretium qui stipulatur, perdere ius patronatus. in verbo, Ius.
 Operarum obligationem, dissoluendi modi. 1926. D. glo. quinquennem. l. qui libertinus. de ope. lib.
 Operarum & vsufructus legatum differre. 1105. A. l. 2. de vsufruct. leg.
 Operas esse diurnum officium. 1914. A. B. l. 1. de operis. liber.
 Operas parentibus nõ debere liberos, sed pietatem. in verbo, Liberos.
 Operas post quinquagesimum annum nõ debere. 1925. D. l. liberta. de oper. liber.
 Operas prestare libertum nõ teneri, nisi ipsi sint iniunctæ. in verbo, Libertum.
 Operas turpes non imponendas. 1927. A. B. l. hæc demum. de oper. liber.
 Opinio quandoque plus habet, quàm veritas. 628. B. l. is qui. de acquir. here.

Opinionẽ plerumque pro vero poni. 1799. A. gl. admittatur. §. si pater. l. non tatum. de bo. poss. contra tabu.
 Opinio. Nõ ex singulorum opinionibus, sed ex cõmuni vsu, nomina exaudiri debere in verbo, Nomina.
 Opisthographus, quid & vnde. 1892. D. E. in gl. & in text. l. chartæ. de bo. poss. secu. tabu & apud Nebrissen. in suo Lexico.
 Oppositum in opposito quod operatur, & propositum in proposito. in verbo, Propositum.
 Oratio imperfecta perficitur ex præsumpta voluntate defuncti. 842. D. l. si in testamento. de leg. 1. in marg.
 Orationem imperfectam perfici ex precedenti & sequenti. 940. B. l. cum pater. §. cum imperfecta de lega. 2.
 Orcinus heres. 456. A. l. duo socij. de here. institui.
 Orcinus quis. 142. D. in margi. & 1137. D. in margine.
 Ordinarium auxiliũ nõ impedit extraord. 182. D. glo. posse restitui. l. si minoris.
 Ordo scripturæ sequendus est. 1666. E. gl. vlt. l. heredes. ad sen. Treb.
 Ordinis peruerfionem non nocere. 469. E. glo. l. si quis ita. de here. insti.
 Ordinem inter legatarios non seruandum. 1765. B. C. l. is cui. §. qui prior. vt in poss. legato. no.
 Ordinem non semper esse seruandum. 1765. E. glo. ordinem. §. qui prior. l. is cui. vt in poss. leg. vel fideicomm.
 Ordinem scripturæ non seruandum. in verbo, Scripturæ.
 Ordinum dignitas seruanda. in verbo, Supponi.
 Ornamenta muliebria, quæ. 1269. A. §. ornamenta. l. argumẽto. de auro & argen. leg.
 Ornatus causa quæ fiunt, non pertinere ad culturam. 1045. B. C. l. cum quæreretur. §. fin. de lega. 3.
 Ouiliones, id est ouium custodes. 1193. B. gl. ouiliones. §. item cũ. l. fundi. de inst. leg.

P

P Actum in casum mortis valet. 27. D. glo. 4. l. si cum dote. solu. matri.
 Pactum quadoque iuramento vestiri. 1916. D. glo. siue post. l. vt iuristurandi. de ope. lib.
 Pactum vni factum, alteri non prodesse. 1286. C. glo. mihi soli. §. nunc. l. liberationem. de libera. le.
 in Pacto exigi cõsensum duorum, & expressionem nominum. 1295. A. glo. debitoris.
 Palam quod sit, tolerabilius est. 225. E. 226. A. l. pæpillus. §. vlti. de aucto. tuto.
 Palam fieri, quid. 374. B. l. heredes palam. de testa.
 Pali materia sunt. 1043. C. l. pali. de lega. 3.
 Parata alicuius causa, quæ dicantur. 1032. B. l. hoc legatum. de leg. 3.
 Paratum, & emptum, differre. in verbo, Emptum.
 Par in parem, nullum imperium habet. 1600. A. in mar. §. tempestiuum. l. ille à quo. ad Trebel. & glo. imperium.
 Parem esse negligetium omnium causam, in verbo, Negligentium.
 Paria delicta, mutua compensatione tolluntur. 47. B. l. viro. so. mar.
 Parc affectui paterno. 333. C. l. pen. quod falso tut. aucto.
 Parere conditioni qui nõ potuit, cõditione defectum non videri. 575. C. l. quæ sub conditione. de condit. institui.
 Parendum esse defuncti iudicio non in parte sed in toto. 1241. E. glo. compellendã. l. à filio. de alimen. leg.

Parendum

- Parendū esse sententiæ etiam iniustæ, propter auctorit. iudicis in verbo, Iniustæ.
- Parens videtur large accipi pro non patre 176. D. l. cum plures. §. cum tutor. de adm. tuto.
- Parentis loco socer est. 24. A. l. quia so. ma.
- Parentem, & patronum in bonorum possessione cōtra tab. petenda differre. 1898 D. gl. exemplo l. i. si à par. quis.
- Parentes qui dicantur. 1985. D. E. l. iuriscōful. §. parentes de grad. affin.
- Parentes à liberis alendos 93. A. l. si quis à liberis in prin. de libe. agno.
- Parentes filius thesaurizare debere, non filios parentibus in verbo, Filios.
- Parentes venerari oportere. 1911. A. l. i. de obseq. à liberis & liber.
- Parentum & patrono. honori multum tribui. Ibi. B. l. 2. de obseq. à liberis & lib.
- Parentum hereditatem quasi debitam nobis obuenire. 2019. l. sacratissimi ad Ter. tyllianum.
- Parentum votum esse, vt filij eis succedāt. in verbo, Votum.
- Parentibus pietatem equalem esse, licet in æqualis potestas sit. 357. C. l. 4. de curat. fu. & prod. da.
- Parentibus pietatem liberos, non operas debere in verbo, Liberos.
- Pars aliqua. 43. A. glo. aliqua. l. si marito solut. matri.
- Pars fundi dicitur fundus. 779. C. l. plane vbi. §. sed & si quis de lega. i.
- Pars hereditatis, in vna re non dicitur. 709 C. D. l. quamuis, si quis omis. caus.
- Pars tutior eligenda. 352. D. glo. tutius l. si pupillorum de reb. eorum.
- Partis qui est dominus, dominū dici. 787. A. glo. vtriusque §. si duobus l. cetera de lega. i.
- Partis appellatione dimidiā intelligi. 824. D. glo. vlt. l. Titius de le. i. & 1615. D. glo. partiaris. §. te rogo l. vbi purē ad senat. Trebel.
- Partem facit qui non est, sed esse speratur. in verbo, Qui non &.
- Partem facere etiam eum, qui non admittitur ad partem. 764. B. glo. debet. l. si duobus de lega. i.
- Partem non facere, qui non admittitur ad partem. 764. D. glo. expresse l. si Titio l. si duobus de leg. i.
- Partem facere, qui speratur admitti ad partem. 1795. A. l. i. §. si ex tribus de bo. poss. contra tabu.
- Partem qui agnoscit, totum agnoscere videri. 901. D. l. si cui res de legat. 2.
- Partem qui non capit qui indignus, partē nihilominus facit. 868. B. l. 7. de leg. 2
- Partem rei dici fructus pendentes, eaque reddere pretiosiores: secus tamē in partu in vtrē existēte. 1473. B. C. l. 474. A. l. in lege Falcidia. 2. ad legem Falci.
- Partem vtrāque requirit copulatiua veram, disiunctiua alteram tantum. 572. C. 573. A. l. si heredi. de condi. insti.
- in Parte delinquens, in totum reus est. 726 B. glo. vtrum §. si quis l. si quis de senatuf. con. Sila.
- Parte anni maiori quæ fuerunt, esse in fundo videri. 1186. D. l. cum de lanionis §. Sabinus de fun. instru.
- Participem fraudis conueniri, licet lucri particeps non sit. 700. B. gl. conueniri. §. quanquā l. si quis, si quis omis. cau. test.
- Participe criminis aliquo viuente, non agi ciuilitur de crimine contra tertium. 1872 D. l. 2. de Carb. edict.
- Particularibus de legatis an & quando de trahatur. in verbo, Legatis.
- Partus an veniat cum legato ancillæ, & an sit fructus. 1028. D. E. in mar. glo. non contineri. §. sorori. l. vxorem de lega. 3.
- Partus ancillarum, & fœtus pecorū, in fructu vel reditu non contineri. 1670. A. l. deducta parte. §. heredi. ad Treb.
- Partus antequam edatur, pars vercerum est matris. 99. D. l. i. §. ex hoc de ven. inspi.
- Partus non editus, homo non est. 1474. B. l. in lege Falcidia 2. ad legem Fal.
- Partus matrem sequitur. 828. C. l. huiusmodi. §. legatum de lega. i.
- Partus non subiici, id est supponi, publice interest. 102. E. l. i. §. sed & si. versi. publice de ven. inspi.
- Partus vt nasci expectatur, sic reuerti expectatur qui apud hostes est in verbo, Hostium.
- Partui consuli æquum esse. 1855. C. l. i. §. rectissime. de ventre in poss. mit.
- Partui nascituro magis faueri, quam nato. 1871. E. gl. vlt. l. i. de Carb. edicto.
- Partum an reiicere possit maritus post longam absentiam vxorem prægnantem in ueniens in verbo, Prægnantem.
- Partum decem mensium, & duorum dierum legitimum dici. 404. C. D. in mar. gl. in decem l. Gallus de lib. & posthu.
- Partum in ventre existētem secus se habere, atque fructus pendentes, qui pars rei dicuntur, eamque pretiosiores reddūt 1473. B. C. l. 474. A in verbo, Partem rei.
- Partum nōdum editum, homine non esse. Ibidem. l. in lege Falcid. 2. ad legem Falc.
- Partum necat, qui eū præfocat, abiicit, publicis locis misericordie causa exponit, vel alimenta negat in verbo, Necat.
- Partum quandoque fructum dici. 1000. C. glo. & quartæ l. Falcidia ad le. Fal.
- Pastina instituere. 19. A. l. fructus in fine.
- Pater naturali ratione à filio ali debet. 95. B. l. si quis à lib. §. si mater versi. parens de libe. agno.
- Pater plus filium diligit, quā filius patre 371. B. glo. diximus §. quæcunque l. qui testamento qui testa. fa. poss.
- Pater filio melior amic⁹ dicitur. 483. D. gl. institueret l. quidam de hered. insti.
- Pater dat tutores sine inquisitione, mater non. 121. B. l. 4. in prin. de test. tu.
- Pater filium, & contra alere tenetur. 53. A. l. si quis à liberis in prin. de li. agno.
- Pater testamentum filij irritat. 434. E. glo. viuo. l. posthumorum de iniusto rupt. & irrit. fa. test.
- Patris concubinæ cum filio nefaria coniunctio est. 110. B. C. l. i. §. pe de concub.
- Patris confessio grāde præiudicium affert filio. 89. A. §. Iulianus in fin. l. i. de lib. agnoscen.
- Patris debita filius soluere non tenetur. 95. B. l. §. parens quanuis de libe. agno.
- Patris delictū filiis nocere in ver. Delictū.
- Patris delicta minus quā nepotis merita perpendenda in verbo, Merita.
- Patris dolus nocet filiæ. 55. B. glo. fin. l. Mæuia. sol. matri.
- Patris & filij impuberis testamentum haberi pro vno. 538. A. l. patris de vulg.
- Patris & patroni filio & liberto personam sanctam esse debere in verbo, Filio.
- Patris in potestate, prælatum electum esse non debere. 1600. D. in mar. l. nam ad Trebel.
- Patris vel aui delictum an & quando noceat nepoti vel filio. 1908. B. C. l. diui fratres de iure patro.
- Patris vel matris dictum filio non præiudicare. 1870. C. glo. Carboniano. §. sed si quis l. i. de Carbo. edi.
- de Patris familia filium esse, & non de matris. 718. D. E. glo. non habetur. §. in eo. l. i. de senat. Sila.
- Patrisfam. consuetudinem non esse spectandam. 345. E. l. i. §. si defunctus de rebus eorum.
- Patri filium curatorem dari posse. 357. B. l. 2. de cura. fu. & prod. da.
- Patri filium superuixisse præsumendum. 1345. 1346. A. l. si fueris de reb. dub.
- Patri nocere scientiam filij aliquando. in verbo Filij.
- Patri omnia videntur concessa, ob affectū naturalem. 1307. B. l. Aurelius §. Titius de libera. legat.
- Patrem à filio regi, indecorum. 149. B. l. his qui ad prin. de tuto & cura.
- Patrem adire filius fa. cogere potest 1600. B. l. ille à quo in fi. ad Treb.
- Patrem corrigit filius in verbo, Filius quādoque.
- Patrem egere iniquum est, cum filius sit in facultatibus. 94. C. D. l. §. si impubes de libe. agno.
- Patrem filio non assignat, qui se dat in adoptionem. 1812. B. l. si pater de bono poss. contra tabu.
- Patrem non admitti in testimonium filij. 371. C. glo. diximus. §. quæcunque l. qui testamento qui testa. fa. poss.
- Patrem liberis non posse substituere, nisi eos in potestate habeat. 554. C. in casu §. cum filia l. coheredi de vulg. substi.
- Patrem posse adulterū apud filiam deprehensum impune occidere, cum filia etiā prægnante in verbo, Adulterum.
- Patrem vel matrem à quibus educatus sit, qui maleficos appellauerit, militia indignum esse. 1911. B. l. i. in fin. de obseq. à liberis & liber.
- Patre non habere filium amicum meliorē. 483. D. glo. institueret l. quidam de hered. insti.
- Patre permittēte donare posse filium causa mortis in verbo, Filius.
- Patres olī dignitates emisse pro filiis. 1837. E. gl. dignitatis §. sed an. l. i. de col. bo.
- Paternæ affectioni nō nihil dandum. 1940. B. l. qui cum maior §. si patris de bo. lib.
- Paternæ pietati fauendum esse. 1307. D. gl. præsumptio §. Titius l. Aurelius de lib. le. g1.
- Paterno affectui parci. 333. C. l. pe. quod falso tut. aucto.
- Paternum esse officium dotare filias. 51. B. glo. conueniri l. si socer.
- Paternum affectum propensiores æquo esse. 333. C. l. pen. quod falso tuto aucto.
- Pati virum quæ nequeat, nuptam non videri. 1392. A. glo. nubilil. l. hæc conditio de condi. & demon.
- Patiens id quod prohibere potest, facere censi in verbo, Facere.
- Patientia & præsentia præiudicant. 335. E. glo. iure legitimo l. cum ostendimus. §. fideiussores de fideiussoribus.
- Patientiam pro traditione haberi. 1643. C. glo. passus l. restituta ad senatuf. con. Trebell.
- Patriæ appellatione suburbia contineri. 1025. B. l. vxorem §. legauerat de leg. 3.
- Patriam potestatem furore non dissolui. 660. E. glo. potestate. l. cum heres de adquir. hered.
- Patriam potestatem inestimabilem esse. 715. D. glo. per eum l. mater si quis omis. fa. cau. & 854. B. C. in tex. §. sed si liberos, atriam communem Romam censi in p. verbo, Romam.

Patrem unicuique esse dulcissimā: quod & Ouid. his versiculis expressit.
 Nescio qua natale solum dulced. cunctos.
 Ducit & immemores nō finit esse sui. 1076
 E. glo. scripsit. l. qui habebat de leg. 3.
 Patrimonium, & substantiam quandoque domus appell. contineri. 1182. C. in mar.
 Patrimonium ex patrisfamilias voluntate constitui. 475. A. glo. facit. §. rerum. l. ex facto de here. insti.
 Patrimonij qui est modici, affectasse tutelam videri. 283. D. l. (padonem §. est autē de excu. tut.
 Patrocinari nemini debere dolum & fraudem in verbo, Fraudem.
 Patroni in fraudem quicquid gestum sit, reuocari in verbo, Reuocari.
 Patroni sine voluntate non debere libertum alienum arrogari in verbo, Libertū
 Patronum à filio excludi in verbo, Filium.
 Patronum semper tertiam habere. 1900.
 C. glo. totorum. l. Pantoniū. si à parente quis manumissus.
 Patronorum & parētum honori multum tribui in verbo, Parentum.
 Patronatum ecclesiæ cum vniuersitate trāfire in quemlibet. 1924. B. gl. dandam l. si operarum de oper. libertorum.
 Pauper deterioris est conditionis, quā diues. 241. C. l. 3. §. tutores qui de susp. tuto.
 Pauper facilius, quā diues in vincula cōiicitur. Ibi. C. §. tutores qui de susp.
 Pauper nisi fiat, satisfāre non teneri ministrum ad distribuendum electum in verbo, Satisfāre.
 Paupere à viro dos repetitur in verbo, Dos à marito.
 Paupertas oneri impar pręstat excusationem. 296. C. D. l. post susceptam de, & c.
 Paupertas qualiter probetur. Ibid. in mar.
 Paupertas suspectum non facit, sed mali mores in verbo, Suspectum.
 Paupertatis priuilegium cessare, cum fuerint aduētæ facultates 285. B. l. non tantum. §. eos qui de excu. tut.
 Paupertatem à tutela excusare. 260. D. E. l. paupertas in prin. de excu. tut.
 Paupertatem prodesse. 1573. C. glo. ideo l. cum non. si cui plus quā.
 Pectore suo omnia iura continere principem. 1222. A. B. gl. vsum imper. l. supellectili de supel. leg.
 Pecorum fœtus, & partus ancillarum in fructu vel redditu non contineri. 1670. A. l. deducta parte. §. hereditatem ad Treb.
 Peculio in suo neminem esse. 1208. B. l. Stichus in fi. de pecul. legat.
 Pecuniæ ad corpus non fit cōpensatio. 69. D. E. gl. nam in pecunia l. quod dicitur.
 Pecuniam iactare neminem pręsumi. 1694. E. glo. vlt. l. si heres ad Trebell.
 Pecuniam esse in loco nō videri, quæ illic est vt mutuo detur. 1058. C. l. si chorus. §. 1. de legat. 3.
 Pecunia. Ob pecuniam corpus minui nō debet in verbo, Deminutionem.
 Pecuniam signatam non contineri appellatione auri. 1270. C. D. l. Quintus Muci⁹ de auro & argen. leg.
 Pecuniam sterilem dici quæ sine vfura sit. 323. C. D. l. quid ergo. §. vfuras de, & c.
 de Pecunia seruire durius esse quā de persona. 1922. B. gl. vlt. l. hæ operæ de op. libertorum.
 Pedaneus iudex, id est delegatus. 147. C. gl. pedaneus l. prętor. de tutor & cura.
 Pegmata quæ dicantur. 1177. D. in mar.
 Pelles lanatæ. 1052. C. l. si cui lana. §. 3. de le- ga. 3.

Pendente vltimā voluntatem alieno arbitrio non debere in verbo, Arbitrio.
 Penulæ. 1268. C. glo. penulæ. §. muliebria. l. vestis de auro & arg. le.
 Penu legata, quid legato contineatur. 1216. B. l. qui penum de penu. leg.
 Penu, omnis generis. 1219. A. glo. omnib⁹. §. nomen de penu leg.
 Penuaria cella, in verbo, Cella pen.
 Per alium posse quempiam id quid per se non potest. 1311. E. gl. & ille l. si is de, & c. qui Perdit lucrum, damnum patitur. 771. A. glo. legatarij. §. si certum l. non ampli⁹ de legat. 1.
 Perdit quis per alium quod per se habere posset. 1311. E. glo. non affectione. l. qui tutelam de test. tu.
 Perdere hereditatem ob solam tabularum aperturam heredem non posse, licet cētum aureorum pœna sit statuta. 1588. B. gl. aperuerit. §. si is. l. Marcellus ad Tre.
 Peregrinans ad tempus, abesse nō dicitur. 1194. B. l. prædia. §. affini de fun. instr.
 Peregrinantem maritum vxor an sequi necesse habeat in verbo, Vxor.
 Peregre agere. 155. A. l. si. de tuto. & cur.
 Perempta res non æstimatur, quæ si extaret, non æstimeretur. 1475. A. l. in ratione §. si seruus ad legem Fal.
 Perfici ex præcedenti & sequenti oratione imperfectam. 940. B. l. cum pater §. cum imperfecta de lega. 2.
 Periculum vbi maius est, ibi cautius agendum esse. 1871. B. in mar. §. sed & si. l. 1. de Carb. edicto.
 Periculo suo nomina ab alijs facta recipere nemo tenetur in verbo, Sequens.
 Permissum ad tempus, post tempus videri prohibitum. 871. B. C. l. statuliberum. §. Stichum de lega. 2.
 Permissum vna via non est, quod alia prohibetur. in verbo Prohibitum.
 Pernicies. Puniri non debet quis in perniciem alterius in verbo Puniri.
 Perpetuum intelligitur, quod non habet tempus limitatum 290. A. B. l. iuris peritos in prin. de excu. tut.
 Perpetuo non casu res vbi esse solet, inspicere debere in verbo Esse.
 Perpetuitatis causa vel quasi quæ inde amouentur, non videri esse. 1283. A. glo. thesaurus. §. cum ita l. si vxori de auro & argen. leg.
 Perplexitatis ratione impossibilitas vitiat institutionem. 580. B. l. si Titius de condi. insti.
 Persona interposita fraudis instar habet in verbo, Interposita.
 Persona quā causa fauorabilior. 199. A. l. ex pluribus de admi. tuto.
 Personæ incertitudo an & quando vitiet. 458. A. in mar.
 Personæ status considerandus. 215. D. glo. non debet l. tres.
 Personæ incertæ legatum, an & quādo valeat. 1339. B. in mar. l. Paulus de reb. du.
 Personæ seruire minus esse durum, quā pecuniæ. 1922. B. glo. vlt. l. hæ operæ de oper. liber.
 Personarum quantitatem & conditionem inspicere in cautione idonea. 1754. A. in mar. l. filio vt leg. no. ca.
 Personas in necessarias non liberalitatem, sed debitum dici. 306. D. gl. pręstiterit. §. sed nonnullos l. 1. de tutelæ & ra. distr.
 Personale priuilegium non transire ad heredem 879. A. l. cum patronus de lega. 2.
 Pertinacitatis pœna luenda 241. B. l. 3. §. tutores qui de susp. tuto.
 Peruenire 62. D. l. si vero §. peruenisse, so-

matri.
 Peruenire cum effectu accipi. 999. C. l. qui concubinam §. cum ita 2. de leg. 3.
 Peruenire verbum inducit fideicommissum 984. B. l. fideicommissa §. hæc verba de lega. 3.
 Petere potest sibi debitum, soluens quod debet in verbo, Soluens.
 Petatur nisi cautio, non præstari in verbo, Cautio.
 Peti nolo, verba hæc quid importent. 1301. B. C. l. quod mihi de liberat. legat.
 Peti quæ non possunt, non posse etiam repudiari. 688. A. glo. vlti. l. qui superstitis de adquir. here.
 in Petitione quod actorem succumbere facit, facit succumbere reum in exceptio- ne. in verbo, Reum.
 Phasianarij. 1049. D. l. auibus de lega. 3.
 Phialæ. 1265. E. glo. phialis §. perueniamus. l. cum aurum de auro & arg. leg.
 Philosophos non curare pecunias. 256. E. & seq. gl. manifesti l. si duas de excu. tut.
 Philosophos multos mortem sibi consciuisse. 429. D. E. l. si quis filio de iniusto ruptoque.
 Philyra, quid 1038. B. C. in marg. gl. in philyra l. librorum de leg. 3.
 Phormiones qui dicantur. 1177. B. in mar.
 Pietatis intuitu nonnunquam à iure com- muni recedi, nedum à proprietate verborum. 1023. E. & seq. glo. pietatis. §. co- dicillis l. vxorem de lega. 3.
 Pietati paternæ fauendum esse. 107. D. gl. præsumptio. §. Titius l. Aurelius de liberatione legata.
 Pietatem liberos parentibus, non operas debere. 1913. C. l. pe. de obsc. à liberis & lib.
 Pietatem parentibus æqualem esse, licet in æqualis potestas sit. 357. C. l. 4. de cu. fu. & prod.
 Pietatem publicam esse, liberorum impietatem in parentes punire. in verbo, Lib- rorum.
 Pietatem quæ lædunt, non facienda. 580. B. l. filius qui de condi. insti.
 Pignorum pupillo fundum vendi posse. 349. A. l. magis puto. §. si fund⁹ de re. eo.
 Pistorum collegium licitum esse, & à tutelis excusari. 300. B. C. l. qui in collegio. de excu. tu.
 Pluralitas geminat duas singularit. 1000. B. l. qui concubinā §. si Stichus. de leg. 3.
 Pluralitas vna geminat plures singularitates. 1404. C. l. falsa §. si quis ita. de condi. & demon.
 Plurale, significationem singularis augere. 571. D. glo. sub eadem. §. si duo l. si testa- mento de condi. institu.
 Pluralem numerum geminate significatio- nem singularis. 1404. D. glo. dixisset.
 Pluralem numerum quandoque in tribus consistere. 1151. E. gl. diuus l. 1. de optione legata.
 in Pluralia quandoque resolui singularia. 759. E. gl. relictis l. cum filio fa. de le. 1.
 Pluraliter copulari verbo singulari, duo nomina disiunctiue posita. 687. D. glo. mutus l. pater de adquir. hered.
 Plus cui licet, ei minus licere in verb. Mi- nus.
 Plures non posse facile consentire. 1954. D. l. vnica de libertis municipi.
 segnius expediunt commissa negotia Plu- res. quod est contrarium ei: Multæ ma- nus onus lenius reddunt. 162. C. gl. faci- lius. §. quamvis l. si plures de admi. tu.
 Plurium assertioni standum. 99. E. glo. vel dua l. 1. de ventre inspi.

- Plurium iura si ad vnum perueniāt, potest ille, quod plures poterant. 760. A. B. l. si mihi & tibi. in princ. de legat. 1.
- Plurium vicem, vnum quādoque sustinere. 463. C. gl. sustinere. l. nam tertium. de here. insti.
- Poculenta. 1217. B. l. 3. §. poculenta. de pen. lega.
- Pœna centum aureorū licet sit statuta, nō tamen ob sola aperturā tabularum heres perdit hereditatē. 1588. A. B. gl. aperuerit. §. si is. l. Marcellus. ad Treb.
- Pœna immunitatem nō tribuit. 142. C. gl. emit. §. sed & si. l. tutela. de leg. tu. & 500. E. glo. legi. l. si quis. de here. insti.
- Pœna vnius, premiū alterius est. 732. B. C. l. si sequens de senatufcon. Sila.
- Pœnam auget iteratio 1902. D. gl. oportet. l. 1. de iure patro.
- Pœnam nō debere egredi delictum. 1372. B. l. rescriptum. de his quæ vt indignis.
- Pœnam & præmium ex eodem facto quis cōsequi potest. 245. C. D. & 1365. A. B. gl. meruerit. l. 1. de his quæ vt indig.
- Pœnā vnde quis meruerit, inde præmium reportare non debere. 607. B. gl. eorum. l. testamenta de milit. testa.
- à Pœna damni liberum esse debere matrimonium, non à pœna amissionis dupli. 1427. B. in margine. §. Titio. l. Titio. de condi. & demon.
- Pœnalis stipulatio quomodo & quando committatur. in verbo, Stipulatio.
- Pœnitentiā testatoris, tot debere testibus probari, quot in testamento requiruntur. 762. A. B. glo. non valebit. §. interdū. l. si mihi. de leg. 1.
- Pœnitētia nuda reuocari iussum. 641. C. l. si quis mihi. §. fin. de acquir. here.
- Pœnitere ante litem contestatam licet. 30. B. gloss. mutauerit. l. si cum dotem. §. eo. autem tempore.
- Ponderandas esse carnes. 1185. B.
- Pondo vel pondus, as, libra. idē. 487. E. gl. appellatione. §. hereditas. l. seruum.
- Ponere dictionē nisi, si precedat negatio, aliās priuare siue negare. in verbo, Nisi.
- Positio cuius est, eius esse priuationē. 620. A. l. nolle. de acquirenda hereditate.
- Positum verbum, vel omisum, non nocere. in verbo, Verbum positum.
- Portari leuiter affectatum. 251. B. gl. onera. l. tria. de excusa.
- Portionē portioni accrescere, non personæ. 681. B. l. si totam. de acquir. her.
- Possibilis ex parte, & ex parte impossibilis quid sit. 450. D. in margine.
- Possidenti nullam dari actionem. 1781. D. glo. ius. §. bonorum.
- Possessio bonorū, quid. 1781. A. §. 2. de bono. poss.
- Possessio, & custodia, differunt. 1764. B. C. l. is cui. in prin. vt in poss. leg. no.
- Possessionem bonorum, & rerum, differre. 1780. B. l. 2. §. 1. de bo. possel.
- Possessionem bonorum, aliam edictalē esse, aliā decretalē. 645. B. C. gl. edictalem.
- Possessione bonorum cōtra tabulas petita, non præstari legata. 1817. C. in gl. rubricæ de leg. præstan.
- Possessione bonorum agentis, datur vindictio directa. in verbo, bonorum.
- Possessiones bonorum duas esse. 1993. A. in gl. rubricæ vnde vir.
- Possessiones bonorum, quæ ius tribuunt, esse septem. in verbo, Bonorum poss.
- Posse per alium id quempiam. quod per se non potest. 1311. E. in mar. glo. & ille. de libe. leg. & 1950. A. glo. patrono. §. sic edictum. l. si filius. de bon. liber.
- Posse non dicimur, quod honeste nō possumus. 580. A. l. filius qui. de cōdi. instit.
- Posse legi, non & scriptum non esse, idem. in verbo, Legi non posse.
- Per aliū nos posse, quod per nos non possumus. 662. E. gl. non poterat. l. cum hereditate. de acquir. here.
- Posse vnum, ad quem plurium iura perueniāt, quod plures possunt. 760. B. l. si mihi & tibi. de legat. 1.
- Possessio. Sine possessione, ex solo titulo dominium quomodo & quando quaratur. 1677. C. in margine. gloss. possessionem. l. facta. ad Treb.
- Possibili conditioni, honestæ & facili heredem parere cogi, inhonestam & difficilem ei remitti. 1680. A. l. facta. §. si sub conditione. ad Treb.
- Possidere videtur, qui dolo possidere desit. 700. D. gloss. quo minus. l. si quis pecuniam. si quis omisita cau. testa.
- Possidens non sibi, sed omnibus possidet. 1765. B. l. is cui. §. si plures. vt in poss. le. no.
- Postea dictio, non impedit diem hereditatis cedere. 458. D. l. quoties. §. si quis ita. 2. de here. insti.
- Posteriorem scripturam, prior corrigit. in verbo, Prior.
- Posteriorem voluntatem seruandā, si præcedēs non sit derogatoria. 761. C. l. si mihi & tibi. §. fin. de legat. 1.
- Posteriora derogāt primis. 397. A. glo. erit. l. si filium. de lib. & posth.
- Posterioribus priora declaratur. 1070. D. gloss. adiecturum. l. quisquis. de leg. 3.
- Posteriorum appellatione liberos, non liberos contineri. 1060. B. l. quod his verbis. §. 1. de legat. 3.
- Posthumus quid contineat. 383. B. l. 4. de liber. & posthu.
- Posthumus quādoq; dicitur qui viuo patre natus est, sed post testamentum. 126. C. l. si quis ita. §. fin. & gl. si de testa. tute.
- Posthumum ex qualibet vidua natum, heredē institui posse. 400. B. l. posthumū. de libe. & posthu.
- Posthumi, qui. 423. A. l. 3. §. posthumos. de iniusto rupto.
- Posthumi præteritione rumpi testamentū. 394. C. in casu. l. si filius. de lib. & posthu.
- Postulare, id est accusare. 236. D. gl. postulare. §. consequens. l. hæc clausula. de susp. spec. tut.
- Postulare tutorem. 334. C. D. l. 2. de fideiussoribus tutorum.
- Potest verbum, quid. 662. E. in margine.
- Potest verbum, extendi ad futura. 898. A. l. si ita quis. de leg. 2.
- Potestas licet inæqualis sit, pietatem parētibz tamen æqualem esse. 357. C. l. 4. de curat. fu. & prod. da.
- Potestatis ius, non sequitur filiusfa. quantum ad ius publicum attinet. 1600. C. l. nam quod. in prin. ad Treb.
- Potestatis verbum late patere. 371. C. l. qui testamento. §. 1. de test.
- Potestatem patriam inestimabile esse. 715. D. gl. per eum. §. in sententiam. l. mater. si quis omisita cau. test.
- Potestatem patriā furore nō dissolui. 660. D. gl. per eum. §. in sententiam. l. mater. si quis omis. cau. test.
- Potestate in morientis non posse quempiam dici fuisse, antequam nascatur. in verbo, Morientis.
- Potestate in patris, prælatum electum esse nō debere. 1600. D. in margine. l. nam quod. ad Treb.
- Potestate in patris naturalis, remanere filium adoptiuum, nisi adoptetur ab auo.
1806. D. in mar. l. vtrum. de contra tab. qui sunt in Potestate tempore mortis, & à nullo præceduntur, suos dici heredes. 2000. A. & seq. in glo. rubri. de suis & legi. here.
- Potestatiua conditio quādo habeatur pro expleta. in verbo, Conditio.
- Potestatiuam esse conditionem, quæ vltimo vitæ spiritu impleri possit. 587. E. gl. 1. l. si filius. de condi. insti.
- Præcedens genus, non restringi specierum numeratiōe. 1275. C. 1276. A. l. pediculis. de aur. & arg. leg.
- Præcedens voluntas si non sit derogatoria, posteriorem seruandā. 761. C. l. si mihi & tibi. §. fin. de legat. 1.
- Præcedens tutelam delictum, suspectū tutorem non reddit in verbo, Delictum.
- Præcedentem scripturam determinari à sequenti. 504. B. gloss. declarari. l. qui non. de here. insti.
- ex Præcedenti & sequenti perfici orationem imperfectam. 940. B. l. cum pater. §. cum imperfecta. de leg. 2.
- ad Præcedentia quando referatur vniuersale singulare. in verbo, Singulare.
- Præcedentia restringi per sequentia. 1219. D. gl. sola penus. §. si cui. l. nam quod. de pen. leg.
- Præcedentia non semper restringi per sequentia. 1242. A. gloss. vlt. l. à filio. de aliment. legatis.
- Præcedentium administratorum nomina agnoscere tenetur tutor. 201. B. l. qui non minibus. de admi. tut.
- ex Præcedentibus & consequentibus intelligi media. 1599. C. D. gl. verba. §. si de Lille. ad Treb.
- Præceptiones. 474. B. l. ex facto. §. vnde scio. de here. insti.
- Præceptū legis mirius esse, quàm testatoris. 1754. C. gl. vlt. l. filio. vt leg. no. cau.
- Præceptum testatoris nudum, non valere. 1067. C. l. Lucius in prin. de legat. 3.
- Præcepto defuncti de cauendo standū esse. 1573. E. glo. vlti. l. diuus. si cui plus quā per. l. Fal.
- Præceptiua verba quādoque consilium sonare. in verbo, Verba.
- Præceptoribus merces amplē soluenda. 176. C. l. cum plures. §. cum tutor. de admi. & peri. tuto.
- Præcipuum. 2. A. gloss. semper. l. 1. fo. ma.
- Prædij dotem quādoque vocari instrumentum. 1169. D. gloss. vlti. l. cum pater. de instructo leg.
- Prædiorum pupillorum distractio, quemadmodum à prætore permittatur. 350. E. l. magis puto. §. nō passim. & reliquis vsque ad finem. de reb. eo.
- Prædiorum conductores olim sustinebāt onera annonarum, & contributionum temporalium. in verbo, Conductores.
- Præfocare. Qui partum præfocat, vel abiicit, vel alimenta ei negat, necare videtur. 92. B. l. necare. de lib. agn.
- Prægnanti mulieri necessaria à curatore præstanda. 360. A. l. bonorum. de cura. fu. in margine.
- Prægnatē vxorē, post lōgā absentia maritus inueniēs, an partum reicere possit. 89. B. l. 1. §. idem Iulianus. de lib. agno.
- Prægnante vxore, fideicommissarius si decesserit, verificari ad liberorum tempus relictum. 1615. C. l. sed & si. ad Treb.
- Præiudicare non posse filio, dictum patris vel matris. 1870. E. glo. Carboniano. §. si quis. l. 1. de Carb. edi.
- Præiudicialis. Status questionē, tanquam præiudi-

præiudicialē differendam esse. in verbo, Differendam.
 Præiudiciū. i. probatio. 89. A. gl. grande. §. Iulianus. l. i. de lib. agno.
 Præiudiciū, id est, præiudicialis actio. 91. D. glo. præiudiciū. §. illud. l. siue. de lib. agnoscen.
 Præiudiciū non fit veritati. 94. B. l. §. meminisse. de lib. agno.
 Præiudiciū grande affert pro filio confessio patris. 89. A. l. i. §. Iul. de lib. agn. cum de Præiudicio absentis agitur, eius amicos vocandos esse. 303. E. gl. amicis. l. si absens. vbi pup. edu. deb.
 Præiudiciū nō posse dari vsque ad tēpus. 472. C. in mar. l. hereditas. de her. inst.
 Præiudiciū electus, in patris potestate esse nō debet. 1600. D. in mar. l. nam. ad Treb.
 Præmiū, id est, priuilegium. 198. B. l. impuberi. in fi.
 Præmiū alterius esse quod pœna vnus sit. in verbo, Pœna.
 Præmiū & pœnam ex eodem facto quis consequi potest. 245. C. D. gl. i. l. decreto. de susp. tut.
 Præmiū reportare non debere aliquem, vnde pœnam mereatur. 607. B. glof. eorum. l. testamenta. de mil. te.
 Præparatoriū contineri appellatione præparari. 1266. D. l. in argento. de aur. & argen. lega.
 Prærupta seditio. 430. C. D. l. si quis filio. §. hi autem de iniust. rup.
 Præscribere. 246. B. gl. præscribere. l. nihil. de susp. tut.
 Præscriptionem. 30. annorum pupillo non currere. 1578. E. gl. necessaria. §. fuit. l. i. ad fena. Treb.
 Præsens ad tempus restringi orationē indefinitam. 1283. B. l. si. de au. & argen. leg.
 Præsens nō intelligēs, cēsetur absens. 129. C. D. l. nō multū. de auctoritate tutorū.
 Præsens non contradicens, videtur cōsentire. 336. B. l. 4. in fi. de fideiuss. tut.
 Præsens, seu testamenti tēpus, inspicit. 1283. E. glo. testamentum. l. medico. de aur. & argen. legat.
 Præsentis temporis verbum restringi ad tempus testamenti. 1024. C. l. vxorem. §. testamento. de lega. 3.
 Præsentem cēseri rem casu absentē. 1062. A. l. si ita legatum. de lega. 3.
 in Præsentī futurū intelligi. in ver. Futurū.
 Præsentia corporis non sufficit ad auctoritatem. 213. B. l. i. §. si. de aucto. tuto.
 Præsentia hominis inuiti nihil operatur. Ibidem. l. i. §. si. de aucto. tut.
 Præsentia & patientia præiudicant. 335. E. gl. iure legitimo. l. cum. §. fideiussores. de fideiussorib.
 Præstare neminem plus oportere nomine legati, quā ad eum ex hereditate peruenit. 1581. B. l. i. §. si is qui. ad Treb.
 Præstari non debere cautionem nisi petatur. in verbo, Cautio.
 Præstationib⁹ & collectis vsufructuariū teneri. 1117. A. l. quærit. de vsufruc. leg.
 Præsumi fraudem facit persona interposita. in verbo, Interposita.
 Præsumi neminem iactare sua. 2. B. gl. semper. l. dotis. solut. mar.
 Præsumptam defuncti voluntatem, multum operari. 543. A. l. quidam testament. & l. seq. de vulga.
 Præsumptionem voluntatis sumi ex sciētia testatoris. 1357. B. gloss. nota. l. qui habebat. de reb. dub.
 Præter dictio, quādoque excludit. 806. B. l. si ita legatum de leg. i.
 Præter dictio, quāque ponit illud de quo

pri⁹ fuerat dispositū. 1316. A. l. 2. de adi. le.
 Præter dictio quando ponatur exclusiue. 1088. B. l. Scio. §. pen. de ann. leg.
 Præteritum quemadmodum extēdatur ad futurum. 1004. B. l. vxori. §. i. de leg. 3. & 774. A. gl. i. l. sed & de lega. i.
 Præteritum in presenti vel in futuro intelligi. 1260. D. glo. futura. l. filiam.
 Præteriti temporis alimenta peti posse, & illis etiam renuntiari. 1245. B. C. in marg. in Præterito & futuro repertum verbum, in vltima voluntate ad futurum referri. 1391. B. l. solemus. & 1393. A. l. si ita legatum. de condi. & demon.
 Prætorē proximiori deferre. 1974. D. gl. proximus. §. proxim⁹. l. i. vnde cognati.
 Præterita etiam comprehendī verbo futurī temporis, in verbo, Futuri.
 Prætoris vox, viua lex est. 1813. C. gloss. i. l. quod vulgo. de con. tab.
 Prætorē quid deceat in pupillorū prædiorū distractiōe. 350. A. l. magis puto. §. nō passim. & reliquis vsque ad fi. de re. co.
 Præualere fictioni veritatē. 397. E. & sequ. gl. imagine. l. filio de lib. & posthu.
 Pretium loco rei succedere. 835. A. gl. restitui. l. si fundum. de le. i.
 Pretium relinquere videtur, qui aquā relinquit. 1239. C. D. 1240. A. l. Mela. §. quidam. de alimen. legat.
 Pretium & rem comparatā ex pretio succedere loco rei. 922. B. l. imperator. §. fin. de leg. 2.
 Pretiū rei secūdum redditum æstimari. 834. E. glo. secundum. l. si fundum. de leg. i.
 Pretium rei, expēsarum appellatione non contineri. 1409. A. l. quibus diebus. §. i. de condi. & demon.
 Pretij varietatem loca & tempora afferre. 1529. C. l. pretia §. si. ad legem Falci.
 Pretio corrumpi deterius esse, quā precibus. 706. E. glo. insolidum. l. si non solus. si quis omis. cau. test.
 Pretio immodico vendere, & non vendere, æquipollere. 992. C. gloss. immodico. l. non dubium. de lega. 3.
 Pretio iusto vendere damnatus intelligitur. 797. C. l. si fideiussor. §. si. de le. i.
 Pretia rerum non affectu, neque vtilitate singulorum, sed cōmuniter fungi. 1529. A. l. pretia. in prin. ad legem Falc.
 Pretij nomine captū, nō videri legatū. 1545. B. C. 1546. A. l. qui fund. in prin. ad le Fal.
 Primipilus dicebatur decimæ legionis decurio. 1326. D. in margi. gloss. primipili. l. pater inter. de adimen. leg.
 Primipilum exercere, id est vexillum. 266. C. gloss. exercet. §. quæsitum. l. οἱ παλαί-
 & παῖτα. de excusa.
 Primis derogari per posteriora. 397. A. glo. erit. l. si filium. de li. & posth.
 Princeps ciuitatis, dicitur magistratus. 281. C. l. spadonem. §. si ciuitatis. de exc. tu.
 Princeps senatorum cōsilio vti debet. 153. A. B. gl. consiliarij. l. & qui.
 Principis beneficium quādoque iniquū. 561. B. C. l. ex facto. §. etenim. de vulga.
 Principis ex maiestate, calūniæ occasionē non captandam. in verbo, Calūniæ.
 Principis sequēdum esse exemplum. 1597. E. glo. restituatur. §. vtrum. l. apud. ad senatuscon. Trebel.
 Principem habere omniā iura in pectore suo. 1222. A. B. glo. vsu imperatorum. §. vitrea. l. supellectili. de supel. leg.
 Principes beneficia sua interpretari. 561. D. l. ex facto. in prin. de vulga.
 Principes æquitate esse mouendos. 1699. D. l. qui filium. §. si. ad Trebel.
 Principale accessorio nō cōstitui. 563. C.

564. A. l. ex pupillati. de vulga.
 Principale trahere accessorium. 1076. A. l. heres meus. §. si. de lega. 3.
 Principali cedere accessorium. 1272. C. D. l. si quando. de au. & argen. leg.
 Principali remoto, remoueri & accessorium. 1193. B. C. l. fundi. §. si. de fundo in-
 stru. & 1198. B. l. 2. de peculio. leg.
 Principali suo restringi verba generalia accessorie apposita. 1064. A. B. l. prædiis. in prin. de leg. 3.
 Principaliter ad quod res paratur, attendi debet, non ad quod secundario. 1276. B. l. quauis. de aur. & arg. leg.
 Prior scriptura posteriorem corrigit. 1324. A. l. nihil prohibet. de adimen. leg.
 Priora posterioribus declarantur. 1070. D. glo. adiecturum. l. quisquis. de leg. 3.
 Priuatio ei⁹ est, cuius positio. 620. A. l. nol-
 le. de adquir. here.
 Priuatorum cautione, legum auctoritati non noceri. in verbo, Cautione.
 Priuignus quid. 1984. A. l. 4. §. priuignus. de grad. affini.
 Priuilegium contra legem quādoque valere. 995. C. gl. accipiat. l. si quis. de le. 3.
 Priuilegiis iisdem an gaudeat militia inermis, & armata. in verbo, Militia.
 Priuilegium ad alterius iniuriam nō porrigendum. in verbo, Militum.
 Priuilegium creditotibus nocere non debere. 601. A. gl. soluere. §. Iulianus. l. si cet-
 tarum. de mili. test.
 Priuilegium facilius tolli, quā ius cōmit-
 ne. 611. B. gl. quocunque. §. militia. l. eius. de mili. test.
 Priuilegium paupertatis cessare, cum fuerint adauctæ facultates. 285. B. l. nō tantum. §. eos qui. de excu. tut.
 Priuilegiū personale non transit ad heredes. 879. A. l. cum patronus. de leg. 2.
 Priuilegiū personale quando alteri proficiat. 879. B. in mar. l. cum patronus. de leg. 2.
 Priuilegium non tollere priuilegium. 599. E. glo. i. l. dotalem. de mili. testa.
 Priuilegium testātis, non tollere delictum scribentis, sed econtra in ver. Testantis.
 Priuilegiarij. 286. A. l. non tantum. §. sane. de excu. tuto.
 Prius dictionem, in verbis testatoris positam ambiguitatem inducere. 1622. E. gloss. cedat. l. quidam. ad Treb.
 Probat qui non improbat. 87. E. in gloss. contra.
 Probare oportere actorem suæ intētionis causam: alioquin succumbere. 1641. A. l. si eius ad Trebel.
 Probandi onus incumbit dicenti. 45. E. gl. pe. l. Titia. solu. mari.
 Probatus semel reprobari postea potest. 256. C. l. sed & reprobari. de excu. tut.
 Probatum, id est approbatum. 318. C. gloss. i. l. si probatum. de tutel.
 Procreādam ad sobolem dotari fœminas, & replendam liberis ciuitatem. 2. A. B. l. i. solu. mari.
 Procuratoris ad negotia, qualis sit persona nō curatur. 1645. B. l. quauis. §. si. ad Tre.
 Procuratorem vxoris posse esse maritum. 247. E. gloss. vlt. l. Herēnius. de excu. tut.
 Prodigus est, qui in sermonibus videtur mētis compos: sed factis est impos. 149. C. l. his qui. §. diuus. de tuto. & cura.
 Prodigus furiosum exitum habet. 149. D. l. his qui. in fi. de tuto. & cura.
 Prodigus interdici bonorum administratiōe. 355. C. l. i. de cur. fur. & prod. da.
 Prodigū bona dilacerare. 356. D. l. i. de cur. fur. & prod. da.
 Prodigum, siue tempus, siue q. siue ex-

penfarum habere. Ibidem l. i. de cur. fur. & prod. da.

Proferri & professio quid. 1209 B. in marg. gl. professionem. l. cum dominus de pecul. leg.

Profutura minus inspicenda quam obfutura in ver. Obfutura.

Prohibere gerere, & remouere, idem 242. C. l. 4. §. i. de susp. tuto.

Prohibere qui potest quod patitur, facere videri 1903. E. glo. liberta. l. adigere de iur. pat.

Prohiberi quemlibet debere ab negotiatione illicita. 1902 E. glo. l. i. liberti. de iur. patro.

Prohibitum ad tempus, ad tempus concessum esse. 1016 B. l. pater filium. §. fundum de lega. 3.

Prohibitum vna via, alia permitti non debet. 1948. C. in marg. & 152. D. l. scire. §. i. de tuto & cura.

Prohibitum directo, fit per consequentia. 222. E. glo. accommodare l. i. de auctori & consensu. tut. & cur.

Prohibitum post tempus videri quod ad tempus permittum est. in ver. Permissum.

Proiciens lapides sui defendendi causa, furiosum non esse. in ver. Defendendi.

Promercales res. 71. A. l. quod si hz. de impen. in re. do.

Promerium 1219. A. B. §. item l. nam quod de pen. leg.

Promiscua conditio quæ dicatur, & quando apponi debeat. 1392. E. glo. promiscuas. l. si iam de condi. & demon.

Promittere de nouo debitorem cogi, instrumento amisso in verbo, Instrumeto.

Promittere pro liberto ingenuum posse. in ver. Ingenuum.

Promissio in genere mediocritatem significat. 781. B. in margine.

Promissionem in genere mediocritatem respicere. 1273. B. in margine l. qui lacem de auro & arg. lega.

Promulsdaria. 1265. A. glo. promulsdaria. de aur. & arg. l. g.

Pronuntiatum appellatione extingui. 369. A. gl. appellauit. §. si quis l. qui à latronib qui testa. fa. poss.

Propensus 236. C. §. consequens l. i. de susp. pec. tut.

Proprio nomine nominatos teneri in viriles in verbo, Nominati.

in Proprio fauus, in alieno est coercendus. in verbo, Sæuitia.

Propriis in bonis non posse grauari institutum. 556. D. glo. tenebuntur. §. quod si heredem l. coheredi de vulg. subst.

Proprietates. A proprietate verborum non solum recedi aliquando, verumetiam à iure communi, pietatis intuitu. 1023. E. & seq. glo. pietatis. §. codicillis l. vxore de lega. 3.

Propositum maleuolum non mutat satisfactio. 243. B. l. quia de susp. tu.

Propositum in proposito quod operatur, hoc oppositum in opposito. 1080. B. l. si. §. si de leg. 3.

Prospectus. 160. A. l. i. §. sufficit de adm. tu.

Prothyra, vestibula dicuntur in domorum ianuis. 1177. D. in margi §. Papinianus l. quæsitum est de instruc. vel instru. leg.

Protutela actio. 325. A. l. i. in princip. de eo qui pro tuto.

Protutor. 325. B. l. i. §. i. de eo qui pro tutor.

Providere suæ rei. 304. C. l. si absens vbi pupil. educ.

Providentiam in armis, religionem in legibus esse. 916. E. gl. providentissimus. §. item Marcus l. vnum de leg. 2.

Prouinciales res & Italica, quæ in verbo, Res Italica.

Prouocatus qui se vlscisci voluit, ei ignoscendum esse. 1940. A. l. qui cum maior. §. si libertus de bonis liber.

Proximus quis dicatur. 2003. E. & seq. l. 2. §. proximum de suis & legi. here.

Proximus est quem nemo præcedit in verbo, Supremus.

Proxime faciendum, pro facto habetur in verbo, Factum.

Pubes an restituatur cõtra aditionem. 626. B. glo. l. i. impuberibus de adquiren. vel omit. hered.

Puberem factum, testimonium ferre non posse de eo quod ante viderit. 376. E. gl. contigerit. §. conditionem l. ad testium qui testa. fa. poss.

Pubertatis ante tempus rem pupillarem non vfucapi. 326. E. glo. vfucapta est. l. si is qui. de eo qui pro tutore.

Pubertatis annos egressis substitui directe neminem debere. 527. B. C. in casu l. verbis.

Pubertatis vsque in tempus differri quæstionem status in ver. Quæstionem.

Pubertatem esse finem pupillaris substitutionis. 534. B. l. in pupillari de pup. subst.

Publica utilitas quando præferatur priuata. 2. C. gl. & reip. l. dotis solu. matri.

Publicum ius remittere potest nemo. 165. B. de adm. & peri. tuto.

Publici iuris esse testamenti factionem. 364. B. l. 3 de testamen.

Publico iuri derogari non posse. 1928. C. l. cerdonem d. operis libert.

Publica instituta priuata pietate potiora sunt. 1600. C. l. nam quod in marg.

Puerum septimo anno fari incipere. 102. A. glo. fari. §. Is autem l. i. de ventre inspi.

Pueris alimenta legata quando debeatur. in verbo, Alimenta.

Punire vnum pro alio, iniquum esse. 1908. B. in marg. l. diui fratres de iure patronat.

Punitur non semper illicitum. 1108. D. glo. impune l. heres de vsu & vfuctu.

Puniri quempiam satis furore. 222. B. l. si. in fi de adm. tu.

Puniri non debet quis in perniciem alterius. 46. A. l. si maritus fo. mar.

Puniri etiam atrocitate facti tutorem, non remoueri solum. 236. D. l. i. in fi. de, & c.

Puniendus vnde quis est, id lucrari non debere in verbo, Lucrari quis.

Puniendum non ideo quempiam, quod iactiter esse se quid nõ est. 334. A. l. si. & c.

Puniendos grauius esse eos, qui plenius beneficium consecuti sunt. in verb. Graui.

Punitur sua quisque conscientia in verbo, Sua cuiusque.

Pupillaris res ante pubertatem non vfucapitur. 326. E. gl. vfucapta. l. si is qui. de eo qui pro tutore.

Pupillaristatuta matrem excludit. 565. A. B. gl. non ad matrem l. Lucius de vul. & c.

Pupillariter feminas nõ substituere. 546. D. gl. in pupil. l. si mater de vul. tub.

Pupillus quis dicatur. 304. A. B. glo. constituetur l. si absens vbi pup. edu. de.

Pupillus factus locupletior tenetur in verbo, Locupletior.

Pupilli personam repræsentat tutor. 188. E. gl. l. i. inter de adm. tut.

Pupilli vicem ecclesia obtinet in verbo, Ecclesia.

Pupilli utilitatem an suæ debeat præferre tutor in verbo, Tutor an propria.

Pupillo expedit rem suam saluam fore, magis quam cautionem habere. 243. A. l. §. & c.

Pupillo pignoratium fundum, tutores ven-

dere posse. 349. A. l. magis puto. §. si fundus de reb. co.

Pupillo non currere præscriptionem. 30. annorum. 1578. E. gl. necessaria. §. fuit. l. i. ad sen. con. Treb.

Pupillo tutoris dolum non nocere in verbo, Tutoris dolum.

Pupillo quando imputatur expensæ factæ circa tutorem in verb. Expensæ factæ.

Pupillum præ ceteris creditoribus priuilegium habere non solū in tutoris sui bona, sed etiam eius qui pro tutore negotium gesserit. 321. A. B. l. i. in prin. de contra & util. act. tute.

Pupillorum prædiorum distractio quomodo à prætore permittatur. 350. A. l. magis puto. §. non passim. & sequentibus vsque ad finem de reb. co.

Purpura. 1053. B. in marg. §. de versicoloribus l. si cui de le. 3.

Purpuræ appellatione quid contineatur. 1053. A. l. si cui lana. §. proinde de le. 3.

Quadriennium. Per quadriennium, id est singulis quadrienniis. 1103. B. l. pe. de annu. leg.

Quandiu dictio, facit conditionem. 1452. B. l. pater. §. si. de condi. & demon.

Quanta relatiuum, & quanti aduerbium, quomodo accipiantur. 897. C. D. in marg. l. vt heredib. de le. 2.

Quanta verbum, refertur ad corpora. 1070. B. l. quisquis mihi in prin. de leg. 3.

Quæ sita in obsidatu fiscum rapere. 368. A. glo. l. i. l. obsides qui testa. fa. poss.

Quæstio difficilis & insolubilis. 1553. A. B. l. qui quadraginta ad legem Falci.

Quæstionis appellatione quæ veniant intelligenda. 719. E. in casu. §. occisorum l. i. de sen. Sila.

Quæstionem indicia præcedere debent. 720. C. gl. locus sit. §. si quis l. i. de sen. Sil.

Quæstionem non haberi de familia, nisi constet dominum esse occisum. 719. E. in casu. §. occisorum l. i. de sen. Sila.

Quæstionem status differri in tempus pubertatis. 1859. B. C. gl. interdum l. vbicun que de ventre in pos. mitteren.

Quæstionem status tanquam præiudiciale differendam esse. 1872. A. in marg. glo. valere. §. si quis l. i. de Carb. edict.

Quantitatis appellatione quandoque speciem intelligi. 793. C. in marg.

Quantitatem & conditionem personarum in cautione idonea inspicere in ver. Personarum.

Quauis particula aduersatiue posita. 1745. A. gl. quauis. §. si cui l. i. vt le. no. ca.

Quartas esse multiplices. 1558. C. D. glo. centum l. in quartam.

Quasi & tanquam. 674. C. glo. vlt. l. si quis de acquir. here.

Quin. i. quod non. 179. E. gloss. l. i. qui tutor. de adm. tut.

Quilibet, & omnes quid differant. 893. A. glo. sed omnes l. si plurib. de leg. 2.

Quisque dictio, collectiua est. 470. A. l. hoc articulo de here. institut.

Quisquis dictio, iuncta verbo futuri temporis facit condit. 1626. A. in marg. glo. quisquis. §. qui suspectam l. ita ad sen. Trebel.

Quis relatiuum quandoque inducit conditionem, quandoque demonstrationem. 755. B. l. 6. de lega. 1.

Quis vel qui relatiuum, in dubio veram facit relationem. non simplicem. 462. C. l. Iulianus de hered. institut.

Quis vel qui relatiuum, limitat antecedens. 1241. B. l. à filio §. testator. & 1242. B. §. si. de alimen. legat.

Digesti Infortiati.

Quis vel qui, quandoque restringere, quādoque augere. 1033. B. l. ea tamen adiectio de lega. 3.
 Quis vel qui relatiuum restringere, antecedens. 1258. B. l. si quis. de auro & arg. leg.
 Qui emi mandauit, emisse videtur in verbo, Emisse.
 Quinquagesimum post annum nō deberi operas, in verbo, Annum.
 Quod per me nō possum, per aliū possum. 1311. E. in marg. gl. & ille. l. si is. de lib. leg.

R

R Apit qui inuenit, si non reddit. in verbo, Inuenire.
 Raso instrumento an sit credendum. 1889. C. glo. muribus. §. si rosa. l. i. de bo. pos. secundum tab.
 Rasis in cartis an fieri possint instrumenta. in verbo, Instrumenta.
 Ratio pupilaris. 200. A. l. cum post. de admi. tuto.
 Ratio vbi eadem est, ibi & ius esse idem. 1901. D. glo. cum eadem. l. i. de bo. pos. ex test. militis.
 Ratio vbi vniuersa est, ius potest esse idem. in verbo, Ius idem.
 Rationem aliquid habere. vel non habere. 317. B. l. imperatores. de tut. & rat. dist.
 Rationem secretorum secretam esse debere. in verbo, Secretorum.
 Rationem duorum temporum habendam Pythagoras ait, mane scilicet & vespere, id est eorum & quæ acturi sumus, & quæ gessimus, in verbo, Temporum.
 Rationum chartas tantū reddere non esse rationes reddere. an verbo, Reddere.
 Rationis redditio an iudicis officio, vel quo iure petatur. 1458. B. in mar. §. priscus. l. tales. de condi. & demon.
 Rationes, id est liber rationum. 306. E. glo. rationes. §. officio. l. i. de tu. & rat. dist.
 Rationes breuiariæ quæ. 1214. AB. in mar. l. Titi de pecu. leg.
 Rationum reddendarum remissionem, nō extēdi ad reliqua. in verbo, Remissionē.
 Ratiocinatio ciuitatis. 281. C. l. spadonem. §. ratiocinatio. de excu. tut.
 Rationalia. 307. A. l. i. §. de seruis. de tute. & rat. dist.
 Reatum beneficium excludere. 704. E. glo. i. §. hoc edictum. l. quia autem. si quis. omis. cau. test.
 Recedi à communi iure nonnunquam inuitu pietatis, nedum à proprietate verborum. 1023. E. & seq. gloss. pietatis. §. codicillis. l. vxorem.
 Recōciliatio inimicitiam tollit. 240. E. gl. si tutor. §. si tutor. l. tutor. de susp. tu.
 Recusationem per nuntium vel epistolam posse fieri. 1596. D. glo. & restitueret. §. verum. l. apud Iulianum. ad sen. Treb.
 Reddere debet qui inuenit, aliās rapit. in verbo, Inuenire.
 Reddere chartas rationū tantum, non esse reddere rationes. 1314. E. glo. ea. §. inter. l. creditor. de liber. legata.
 Reddendi verbum significationem habere per se dādi. 075. B. l. heres meus de leg. 3.
 Redintegrare matrimonium. 83. B. l. redintegrato. & 85. A. l. si rerum amo.
 Reditus esse generalius verbum, quā fructus. 1670. E. in mar. glo. non retinebit. §. hereditatem. l. deducto ad Trebel.
 Reditu vel fructu ancillarum partus & fœtus pecorum non contineri. in verbo, Pecorum fœtus.
 Refecta naus, quæ atē erat destructa, eadē esse dicitur manēte carina. i. ver. Destru.
 Referre nihil, non fieri aliquid vel fieri nō

iure. 1152. C. glo. consumere. l. quotiens. de optione leg.
 Regionis errorem non nocere, si de corpore constet. 1008. C. l. patronus. §. libertis de lega. 3.
 Regionis mos seruandus. in verbo, Mos.
 Regionibus tutela diuiditur. 210. D. l. si duo. de admi. tut.
 Regulā Catonianam in tribus locum habere. 1359. C. in rubri. de reg. Cato.
 Regulam Catonianā in multis fallere. 1360. BC. glo. fa. fa. l. i. de reg. Catoni.
 Relatiuū quis vel qui, in dubio facit verā relationem, non simplicem. 462. C. l. Iulianus. de here. institu.
 Relegatum & ciuitatem & libertatem retinere in verbo, Ciuitatem.
 Relictum ad tempus liberorū, verificatur si fidei cōmissarius vxore pręgnante decesserit. 1615. C. l. sed & si ad tēpus. ad Treb.
 Relictum conditionale nō transmittitur. 566. D. glo. non pertinere. l. qui habebat. de vul. & pupil. subst.
 Relictum dignitatis nomine. extēdi ad successorem 901. B. l. quod prin. de legat. 2.
 Religio quid sit, & superstitio. 575. A. in mar. glo. ad superstitionem. l. quæ sub. de condi. instit.
 Religionis cōtēptu facile plerique iurant, alij metu nūminis timide. 574. C. l. quæ sub conditione. de condi. instit.
 Religionis fauore intelligitur quod maius est. 1281. C. l. Titia §. Seia. de au. & arg. legat.
 Religionem in legibus, prouidentia in armis esse. in verbo, Prouidentiam.
 Reliquator, & reliquari. 201. D. in marg. & 203. C. in textu.
 Reliquatio. 201. C. §. sed si. l. q. nominibus.
 Reliquatum. 1072. A. l. Ofidius. de lega. 3.
 Reliquatus. 1296. A. l. si quis rationes. de liber. leg.
 Reliqua trahere. 203. B. l. Lucius. de admi. tut. & 204. B. §. Sempronij.
 Reliquum dictio, quid inportet, quidque eius appellatione cōtineatur. 464. D. gl. ex nulla. §. vnde. l. item. de heredib. insti.
 Reliqua colonorum non cedere legato nudo vti est. 1077. A. l. qui habeat. §. si. de lega. 3.
 ad Reliqua nō extēdit remissionē rationū reddendarum. in verbo, Remissionem.
 Reliquorum appellatione, nō cōtineri pecuniam iam exactā vel vñibus patris fa. iam dispositā. 1071. B. l. Ofidius. de lega. 3.
 Remanet quod onere deducto. id habere quis dicitur. 770. AB. l. nō āplius. de le. 1.
 Remedia noua nouis morbis adhibenda. in verbo, Nouis.
 Remittit iuramentum lex perinde vt vis apostolica in verbo, Apostolicam.
 Remittere publicum ius nemo potest. 165. B. l. quidam. ad prin. de admi. & peri. tu.
 Remitti heredi cōditionem difficilē & inhonestē: facili vero & honestā possibili que parere cogi. in verbo, Possibili. cōd.
 Remissionem rationum reddendarum nō extēdi ad reliqua. 859. D. 860. A. l. si seruus vetitus. de lega. 1.
 Remissum à iure. non est necesse remitti à iudice. 576. C. l. quæ sub conditione. §. de hoc. de condi. instit.
 Remouere, gerere, & prohibere, idem. in verbo, Prohibere.
 Remouere suspectum potest iudex ex officio. 238. A. l. 3. §. præterea. de susp. tu.
 Remoueri non modo tutorem atrocitate facti, sed etiam puniri. 235. D. l. i. in ti. de susp. tut.

Remotus à tutela quando sit infamis. 242. A. gloss. remotus sit. §. qui ob segnitie. l. tutor. de susp. tutor.
 Remunerare. Ad remunerandum teneri nos. 1898. C. glo. itum est. l. i. si à parente quis man. fue.
 Renāsci aliquid facilius, quā de nouo nasci. 377. D. glo. imperfectum. l. si testamentum. qui testamen. fa. pos.
 Renūtiare. 339. C. l. i. §. si præses. de mag. cō.
 Renuntiare iuri suo videtur, qui reddit literas. 1044. B. C. in marg. l. qui chirographum. de lega. 3.
 Repeti posse solutionem errore facti factā. 1492. A. glo. l. i. si ex plurib. ad leg. falc.
 Repetita quæ vitaret conditio, eam repetitam non videri. 851. B. l. seruo alieno. §. pe. de leg. 1.
 Repertorium, id est inuētarium. 241. C. gl. tutores. §. tutores. l. tutor. de susp. tu.
 Replēda ciuitatis liberis gratia, & pcreanda sobolis dot. fœminas. 2. AB. l. i. fo. ma.
 Replumbari. 1262. C. l. cum aurum. de auro. & arg. leg.
 Reposcere tutelam. in verbo, Tutelam repossere.
 Reprobare non possum, quod probaui. 53. D. glo. 2. l. cum mulier. fo. ma.
 Reprobati postea posse semel probatum. 256. C. l. sed & reprobari. de excu. tut.
 Repudiari non posse, quæ peti non possunt. 668. A. glo. vlti. l. qui superstitis. de adquiren. here.
 Reputare. 186. C. §. Lucius. & 26. C. l. sed. & si. in prin. fo. ma. & 209. D. §. tutor. l. Titium. de admi. tut.
 Reputatio. 301. E. l. 2. vbi pupillus educari.
 Requiri quādoque conciliū honeste, licet non teneatur, in verbo, Conciliū.
 Res, id est lis. 114. A. glo. rem. §. si pupillus. l. qui habent. de tutelis.
 Res dicitur mea spe. in verbo, Spe.
 Res potius quam verba, intueādas esse. 446. C. glo. heres. l. i. de heredib. instituen.
 Res tantum valet quantū cōmuniter vendi potest. 1529. A. glo. funguntur. l. pretia. ad legem Falcidiam.
 Rei appellatione etiam hereditatem contineri. 1781. D. glo. rei. §. bonorum. l. bona. de bo. poss.
 Rei pretium, expensarum appellatione nō contineri. 1409. A. l. quibus diebus. §. i. de condi. & demon.
 Reipub. interesse, mulieres esse dotatas, in verbo, Dotatas.
 Reipub. causa absentem, directas debere ire vias. 268. B. l. nō solū. §. 2. de excu. tu.
 Rem tantum valere quantum cōmuniter vendi possit. 1529. A. gl. funguntur. l. pretia. ad legem Falcidiam.
 Re in propria auctoritatē quādoque præstari. 225. E. glo. palam. §. sane. l. pupillus. de aucto. & consen. tut.
 Res Italica & prouinciales, quæ. 47. AB. l. ex facto. §. reum. de hered. insti.
 Rerū estimationem variam debere fieri, & de tota re, nō per partes. 1464. C. in mar.
 Rerum amotarū actio vt competat, plura requiruntur. 83. E. in glo. diuortium.
 Rerum & bonorum possessionem differre. in verbo, Possessionem.
 Rerum vocabula inmutabilia, hominum mutabilia. 754. A. l. 4. §. i. de legat. 1.
 Rebus in dubiis agēdū esse, vt res bonafide cōtracta tuto loco sit, nisi aperte cōtra leges scriptū sit. 1355. C. l. vbi est. de reb. du.
 Rescindere venditionem, non facit rei familiaris necessitas. 807. C. l. i. lof. venderet. l. etū. de lega. 1.

Index materiaram

Rescriptum, & edictum, differunt. in verbo, Edictum.
 Resignare testamentum. 377. C. l. si testamentum. de testa.
 Respondere messis quando dicatur, &c. in verbo, Impensa sementis.
 Respubli. & fiscus quomodo differant. in verbo, Fiscus.
 Restaurari. 348. A. l. sed si. §. si i^o de reb. eorū.
 Restituere non cogitur, quod quis ex erronea sententia habet. 1674. B. l. debitor. §. si ad Trebel.
 Restituere. De restituendo rogatus filius duas quartas detrahere potest. in verbo, Filium.
 Ad restituendam hereditatem vni de collegio ipsum collegium posse grauari. in verbo, Collegium.
 Restituere tutelam. in verbo, Tutelam restituere.
 Restitui debere fructus post dilationem in fideicommissarij fauorem adiectam perceptos. in verbo, Fructus.
 an Restituatur pubes contra aditionē. 626. B. l. impuberibus. glo. 1.
 Restrictiua verba quid importēt. 1307. D. l. Aurelius. §. testamento. de libera. legat.
 Restringeri suo principali, vdrba generalia accessorie apposita. 1064. A. 1065. B. l. prædiis. in prin. de lega. 3.
 Reuerentiam marito debet vxor. in verbo, Marito.
 Reueri sic expectatur, qui in hostium custodia est, vt partus nasci expectatur. 1975. A. glo. vlt. l. i. vnde cogn.
 Reuocat donationem diuortium. 64. E. gl. in vestiariū. §. feruis. l. in his.
 Reuocari non debere factum legitime. in verbo, Factum.
 Reuocari quicquid in fraudem patroni gestum est. 1960. B. l. i. §. omne autem. si si quid in fraud. patro.
 Reus. lus eligendi vnum ex reis transire ad heredem. in verbo, Heres.
 Reum in totum esse, qui in parte deliquerit. 726. B. glo. vtrum. §. operire. l. si quis. dn sēna. Sila.
 Reum succubere in exceptione facit, quod actorem in petitione. 1318. B. l. 3. §. si quis duobus. de adimendis legatis.
 Romam cōmunem patriam censerī. 257. E. glo. rationem. §. amplius. l. 2. v. d. v. de excusa.
 Rudem materiam dici infectum. 1265. A. l. & sinon. de auro & arg. leg.
 Rumor falsus obesse non solet. 512. C. l. vlti. de hered. inst.
 Ruptum testamentum irritum, & iniustū. in verbo, Testamentum.
 Rursus dictio, verificatur in duabus tantū vicibus. 987. C. l. fideicommissa §. si quis decem. de lega. 3.
 Rustici quidam sunt sagaces. 260. D. glo. in terdum. §. remittuntur. l. si duas. de excu.
 Rusticorum cibaria. 1074. A. gloss. cibariis l. feruis. de lega. 3.

S

Sacerdoti vel ministris ecclesiæ quid relictu est, ecclesiæ relictum videri. 1096. C. l. annua his. §. i. de annu. legat
 Senitia quæ in proprio seruo culpanda est, im alieno est coercenda. 37. A. l. si constante §. si maritus. sol. matr.
 Sag. 1268. B. gloss. saga l. vestis.
 Sagaciorem viro citius esse feminam. 365. D. glo. completū. l. qua ætate. qui testa. fa. doff.
 Salarium. 18. B. glo. vlti. l. à tutoribus de

admit. tut.
 Salaria aduocatorum, medicorum, obstericum & huiusmodi. 173. E. in mar.
 Salsamēta & quibus fiant. 1164. D. gl. falsamēta. l. quidā. de tritico, vino & oleo le.
 Salutaris, id est saltus custos. 1183. D. glo. salutarium. l. pictoris. & 1174. E. & seq. l. quæsitum. §. saluarium de fundo instr.
 Salutem suam, domini salutē antepone non debere seruū. 721. AB. l. i. autem. de senatuscon. Silla.
 Sanctam esse debere personam filio & liberto patris ac patroni. 1913. B. l. l. liberti. de obseq. à lib.
 Sapa. 1175. E. in mar. §. cellarium. l. quæsitum. de instrue. vel instru. leg.
 Sapientis esse mutare consilium in melius. 1846. E. gl. muatis. l. nōnunquā. de col. bo.
 Sarcophagū conuenienter sepulchrum dici. 1248. B. in §. cibaria. l. libertis. de aliment. & cib. lega.
 Sarculi. 1173. AB. gloss. sarculi. l. instruuenta. de instru. leg. in quo loco vide & reliqua fundi instrumenta.
 Satisfare intra quod tempus heres debeat. 1430. D. in mar. glo. non interponendæ. §. Titius. l. cum tale. de condi. & demon.
 Satisfare non cogi fiscū. eo quod semper diues sit. 1747. B. l. i. §. si ad fiscum. vt leg. no. caue.
 Satisfare nō teneri ministrum ad distribuendum electum, nisi pauper fiat. 1100. BC. l. liberti. §. de annu. lega. largius.
 Satisfari pro legatis. 1513. B. in mar. gl. hoc fiat. l. i. si cui plus quā per. l. Falci.
 Satisfatio, & cautio, quid differat. 1430. D. in mar. glo. non interponendæ. §. Titius. l. cum tale. de condi. & demon.
 Satisfatio propositum maleuolum non mutat. 243. B. l. pula. de susp. tuto.
 Satis datio, tutoris quare per tutorem remitti possit. 2017. D. in marg. §. et si l. sine. ad Tertilianum.
 Satisfationem remissam non peti posse etiā si heres dilapidet. 1758. CD. 1756. A. l. quæ filium vt leg. no. caue.
 Scaphium, vas mulierū ad alui excrementa excipienda. 1272. A. & seq. in mar. §. si autem. l. Quintus. de auro & arg. leg.
 Scientia ex sola, voluntatem non præsumi. 995. D. in fi. gloss. accipiat. si quis. de leg. 3.
 Scientiam præsumi. 1694. E. gloss. per errorem. §. si totam. l. si heres. ad Trebel.
 ex Scientia voluntatis testatoris sumi præsumptionem. 1357. B. gloss. nota. l. qui habebat. de reb. dubiis.
 Scribentis delictum non tolli per testantis priuilegium, sed contra. 599. CD. glo. senatusconsulti. §. si quis. l. in frau. de. de mil. test.
 Scripti heredes, semper legitimos prece- dūt. 670. B. l. in plurium. de acquir. her.
 Scriptorem testamenti testem esse posse in testamento. 378. C. l. Domitius. de testa.
 Scriptura nouissima spectatur. 121. D. l. tutor daras. in fi. & 123. AB. l. si hereditas. §. i. de testa. tute.
 Scriptura prior posteriorem corrigit. 1324. A. l. nihil prohibet de adi. lega. & 504. B. gloss. declarari l. qui non. de hered. insti.
 Scripturæ in dubio standum. 111. D. l. si alij. de vsufru. lega.
 Scripturæ sequendus ordo. 1666. E. glo. vlt. l. heredes. ad senatuscon. Trebel.
 Scripturæ ordinem non seruandum. 523. C. l. 2. §. sed & si ita. de vulg.

Scripturæ parte testari posse, parte non. 1310. BC. l. Aurelius. §. pe. de libera. lega.
 Scriptura testamenti, nisi legatarius ostendat, non debere cauē ei. 1752. A. l. postquam. §. si dies. vt legat. no. caue.
 Scriptum non esse, & legi non posse, idem 1353. B. l. 2. de his quæ pro nō scrip. hab. pro non scripta habendā conditionem impossibilem. 583. B. l. mulier. de cōdi. insti.
 Scrupulosa non esse admittenda. 294. A. l. sed hæc. de excu. tuto.
 Scrupulosa esse non debere iura. 433. B. l. posthumus præteritus. de iniust. rupt.
 Scutellæ. 1265. A. l. & si non. §. sed si cui de aur. & arg. lega.
 Se quisque sæpe corrigit. 178. E. gloss. se putare. l. si tutor de admi. tut.
 Secretorum secreta debet esse ratio. 1881. C. glo. differēdas. l. de bonis. de Carb. edic.
 Secundarium. Non ad quid secundario res paratur, sed ad quid principaliter, attendi debet. 1270. B. l. quamuis. de auro & arg. le.
 Sed. quando post dictione sed, ponitur copula, &, denotatur diuersitas facti & identitas iuris. 538. A. B. in marg.
 Seditio prærupta. 430. C. D. l. si quis filio. §. hi autē. de iniusto ruptōque. &c.
 Sedularia. 1222. B. l. rhede. de supel. leg.
 Semel heres desinere esse heres non pot. 510. B. l. ei qui soluendo. de here. insti.
 Sementis impensa ex vindemia deducitur, & contra. in verbo, Impensa sementis.
 Seminaria. 67. C. l. 3. de impē. in resdo. fa.
 Semestria. 626. B. l. ei qui. de adqui. here.
 Senatorū consiliū vti debet princeps. 153. A. glo. 1. l. & qui. de tuto. & cura.
 Senecæ consulis tempore celebratum est Trebellianum senatusconsultum. 1575. C. l. i. in prin. ad Trebel.
 Senex quis dicatur. 1532. CD. in mar. l. Vlpianus. l. computationi. ad legē Falci.
 Senex qui non sit, dici iuuenem. 1051. AB. l. non aliter. in fi. de lega. 3.
 Senem citius mori præsumi in alimentis, quā iuuenem. 1332. C. glo. Vlpianus. l. computationi. ad. l. Fal.
 Sensum quā verba amplecti præstat 1319. A. l. 3. §. conditio de adim. leg.
 Sensum legis conerariū pro ipsa lege accipi. 373. A. glo. argumēto. §. mulier l. qui testamento. qui testa fa. poss.
 Sensum quā verba plus cōplecti. in verbo, Verba minus.
 Sententia excusari, qui in ve. ba legis quandoque incidit. in verbo, Verba.
 Sententia falsi testamenti prætextu lata, an sit nulla. 175. D. glo. quod si. §. cōsequēs. l. scire oportet. de excu.
 Sententiæ licet iniustæ parēdū esse propter auctoritatem iudicis. 1677. C. & seq. l. seruo initi. §. cum prætor. ad Trebel.
 Sententiam appellationis, partim cōfirmare partim destruere posse iudicem. 1910. B. l. vlt. de iure patro.
 Sententiam colludenti non prodesse. 798. C. glo. nocebit. §. si hereditatis. l. si seruus. de lega. 1.
 Sententiam ex causa falsa latam nō valere. 636. E. glo. non acquireret. §. & idē. l. si is. de acquir. vel omit. her.
 Sententiā humaniorem esse tenendā. 633. B. glo. humanior. §. sed & qui. l. pro herede. de acquir. here.
 Separata. In separatis, de vno nō iufertur ad aliud. 129. CD. & seq. l. duobus. de te. l. tu.
 Septimo anno fari puerum inspicere. in bo, Puerum.

Sequens

Sequens administrator nomina facta ab alio non tenetur recipere suo periculo. 188. B. l. tutor siue. de admini. tuto.

Sequens scriptura præcedere determinat. 504. B. gl. declarari. l. qui non. de he. inst.

Sequentia non semper restringunt præcedentia. in verbo, Præcedentia.

Sequendum principis esse exemplum. 1597. E. glo. vl. l. apud. ad Treb.

Sequestrationem regulariter prohibitam esse. 1751. E. glo. deponatur. l. postquam. vt leg. no. cau.

Sermonem in quo testatoris mēs inspicienda est, ad omnium factum referri. 470. C. glo. quoniam. l. hoc articulo. de here. instit.

Sermone quæque dementiam iudicari. 666. D. gl. si probaretur. l. filiū. de acqui. her.

Sermonibus quidam videntur mentis cōpotes, cum factis sint impotes. in verbo, Prodigus.

Seruire de pecunia durius esse, quàm de persona. 1922. B. gl. durum. l. hæ operæ.

Seruitutem omnem esse indiuiduam præter vsumfructum. 925. E. gl. partis. l. cum filius. de leg. 2.

Seruitutes an sint in bonis, an extra bona. 1104. D. gl. ex bonis. l. nec. de vsu & vsuf.

Seruus fugitiuus legatus cuius sumptibus queri debeat. 783. B. C. gl. exigatur. l. cum seruus. de lega. 1.

Seruus heres institutus à quo tempore libertatē cōsequatur. 448. CD. gl. data est. §. si seruū. l. seruus alienus. de hered. inst.

Seruo hereditatē adimi non posse, qui liber & heres esse iussus sit. 391. A. l. si ita. §. 1. de liber. & posthu.

Seruū aliquādo in tutorem posse dari. 325. E. gl. actio. §. si quis. l. 1. de eo qui pro tu.

Seruū à libero nō facile dignosci. in verbo, Liber à seruo.

Seruū communem vicem duorum sustinere. 1415. A. glo. contra. §. si duorū. l. qui heredi. de condit. & demon.

Seruū debere etiā corporis obiectu defendere dominum. 733. C. l. cum dominus. de senatusconsult. Sila.

Seruū domino operari debere. 1929. D. gl. esse debet. l. sicut. de op. liber.

Seruū, seruitutem ad fundū domini stipulari posse. 1133. A. in casu. l. et si. de seruitu. leg.

Seruū suam salutem nō antepone debere domini salutem. in verbo, Salutem.

Seruū vniuersitatis, nō esse singulorum. 638. E. glo. adibit. §. seruus. l. si quis. de acqui. vel omit. here.

Sescunx, id est vncia cum dimidia. 487. E. glo. sescunx. §. hereditas. l. seruū. de hered. inst.

Seu, dictio est ampliatiua. 1272. D. l. si quis ita. de aur. & arg. legat.

Seueritatem vel imperitiam iudicātis obesse partibus non debere. 1939. E. l. qui cū maior. §. si tamen. de bo. liber.

Si dictio, facit principaliter conditionem, secundario tempus. 1733. B. l. si Titio. quādo dies leg. ced.

Si, non semper ponitur conditionaliter. 114. E. gl. non conditionem. §. sub cōditione. l. muto. de tut.

Si & cum dictiones, quid differant. 664. E. in margine.

Si & cum dictiones, conditionem facere. in verbo, Conditionem.

Sicut est, fundum legare, quid. in verbo, Legare.

Sigillum quid, & quādo sigillo credatur. 787. E. in marg.

Sigilla. 1177. C. l. quæsitū. §. Papinianus. de

fund. instru.

Sigillis septem oportere signatas esse tabulas. in verbo, Tabulas.

Signatū aurū & argētū, quid. 1271. D. & se. l. Quintus Mutius. §. pe. de aur. & arg. le.

Signatam pecuniam non cōtineri auri appellatione. 1270. C. & seq. l. Quintus Mutius. de aur. & arg. lega.

Signatum testamentum quando dicatur. 377. B. l. ad testium. §. si de testa.

Significationi verborum minus aliquando statur, quàm vsui. 1051. B. §. Titius. l. non aliter. de leg. 3.

Significatio.) Non aliter à verborū significatione recedendum est, quàm si ita voluerit testator. 1051. A. & seq. l. non aliter. de lega. 3.

Simplex pro composito sæpe sumitur. 1. D. glo. vlt. rubricæ Sol. mar.

Simul fieri quæ dicantur. 604. A. gl. simul. l. quærebatur. de test. mil.

Simulo & dissimulo. 100. A. gl. dissimularet.

Singularis significationē plurali augeri. 571. D. gl. tub eadē. l. si testamēto. de cō. inst.

Singulare vniuersale quandoque ad præcedentia refertur. 1075. C. l. heres meus. §. vxori. de lega. 3.

Singulari verbo pluraliter copulari duo nomina disunctiue posita. 687. D. gloss. mur. pat. §. mur. l. pater. de acqui. her.

Singularia quæque; resolui in pluralia. 759. E. gl. relictis. §. denique. l. cū filio. de le. 1.

Singularitates duas geminat vna pluralitas. 1000. B. l. qui concubinam. §. si Stichus. de lega. 3.

Singulorum non esse, seruū vniuersitatis. in verbo, Seruū.

Singulorū vtilitate non debere, neque affectu, sed cōmuniter rerū pretia fungi. 1529. A. l. pretia. in prin. ad l. Falc.

Singulos in annos stipulationem vnā esse, nec finiri morte stipulatoris. 1083. B. in casu. l. si in singulos. de ann. leg.

Siue dictio, non restringit. 1014. C. l. cum quis. §. & his verbis. de legat. 3.

Smaragdi. 1277. A. gl. smaragdi. §. item cū. l. pediculis. de aur. & arg. leg.

Sobolis procreandæ gratia, & ciuitatis replendæ liberis dotari fœminas. 2. A. B. l. 1. sol. ma.

Sobolis procreandæ cupidine tenta. 31. C. l. si cum dotem. §. si maritus. in fi. so. ma.

Sobrini cōsobrinorum filij. 1982. C. l. hoc est de grad. affi.

Socer est loco parentis. in verbo, Parētis.

Socerū cum genero lauari veteres nephas esse crediderunt. 24. A. in mar.

Socerū & generū ex solis spōsalib⁹ nomē acquirere. 1984. E. l. Seruius. de gra. affi.

Societatem, collegium & corpus differre. 1781. E. gl. municipib. §. à municipib. l. 1. de bonorum poss.

Societatē libera voluntate procedere debere. 1925. E. gl. 1. l. Labeo. de op. lib.

Societatem vitæ vxorē quodammodo dominam facere. in verbo, Vxorē.

in Societate culpam considerari. 1085. E. in mar. gl. habebitis. l. Quintus. de annu. le.

Socium vxoris virum esse. 1243. D. gloss. cū vxore. §. qui societatem l. alimenta. de alimenten. leg.

Solennia munera. in verbo, Munera.

Solennitas iuris an semper seruanda. 421. E. gl. solennia. l. testamētum. de iniust. rup. fact. test.

Solennitatis modicæ omissio non vitiatur. in verbo, Omissio.

Solennitatem præsumit diuturnitas temporis. in verbo, Diuturnitas.

Solet, verbum, perpetuitatem notat. 1050. A. l. qui salrum. de leg. 3.

Solicitem de viuentis hereditate, improbum esse. in verbo, Improbum.

Soluere difficilius esse, quàm compensare. 988. E. gl. posse. §. item. l. fideicommissa. de lega. 3.

Solui posse aliquando aliud pro alio. 1128. D. glo. posse. l. fundi. de vsu & vsumfruct.

Solui posse aliud pro alio, creditore inuito. 1256. E. in mar. gl. non materia. l. cum certum.

Soluendi terminum consenti dari. 812. B. l. si domus. §. 2. de leg. 1.

Soluendum in anni initio. 1082. B. gl. si initio. l. in annos. de annu. leg.

Soluens quod debet, potest petere quidd ei debetur. 77. A. l. si cū dos. rerum amo.

Soluens creditori creditoris, an liberetur. 7. D. in margi.

Solutionē errore facti factam repeti posse. 1492. A. glo. legatis. l. si ex pluribus ad legem Falc.

Solutionem esse non donationem, naturalis debiti deductionem. 1630. C. D. gl. prædia. §. si ex l. ita tamen. ad Treb.

Solutionem non differri propter agitudinem. 468. E. glo. agitudine. §. Et ideo. l. si quis. de hered. insti.

Sordide aliquid agere. 238. C. §. nunc videamus. l. tutor. de susp. tuto.

Soror à fratre vel sorore ali debet. 93. D. gl. iuste. §. idem rescriptit. l. si quis. de lib. agnoscendis.

Soror à fratre dotāda interdum. 176. E. gl. alio. §. cum tutor. l. cum plures.

Sororem etiam contineri sub appellatione fratris. in verbo, Fratris.

Sorores fratrum appellatione contineri. 1068. C. l. Lucius. §. quæsitum. de leg. 3.

Sors pro patrimonio inuenitur. 292. E. gl. vlti. l. si is. de excu.

Sors.) In sortem debere superfluum impurari. 1770. B. §. queri. l. is cui. vt in poss. le. seu fid.

Spe res dicitur mea. 39. E. glo. fin. §. 1. l. si filiofam. so. ma.

Speciale facilius tolli, quàm cōmune. 611. A. l. eius militis. §. 1. de milit. testa.

Speciale mandatum. 640. A. gl. specialiter. §. sed vtrum. l. si quis. de acqui. here.

Speciem generi derogare. 538. D. gloss. post decimū. l. si ita quis. de vul. & pupil. sub.

Speciem quādoque sub quātītatis appellatione venire. in verbo, Quātītatis.

Specie non expressa, conditionem omnis demonstratio continet, & causa. 1394. E. gl. sumpsit. §. quod autem. l. demonstratio. de condi. & demon.

Specie posita, poni & genus. 1033. D. l. si quid. §. inter. de legat. 3.

Specierum numeratio non restringit genus præcedens. 1275. C. 1276. A. l. pediculis. §. antepe. de aur. & arg. le.

in Speciebus functioni nō esse locū. 1252. E. in casu. §. cui certum. l. 1. de au. & ar. le.

Speciandam mentem, non verba. 138. E. l. pe. de confir. tu.

Specularia. 1176. E. in marg. & 1177. D. E. l. quæsitū. §. specularia. de instr. vel instru.

Sponsalia.) Ex solis spōsalibus focerum & focrum, & generū & nurū appellationē acquirere. 1984. E. l. Seruius. de grad. af.

Sponte qui non facit, ignoscendum esse ei. 1939. E. glo. retorfit. §. si libertus. l. qui cū de bo. liber.

Spurium esse vulgo conceptum. 1975. D. in glo. l. si spurius. vnde cognati.

Spurium filium etiam matri succedere. in verbo, Matri.

Index materiaram

- Spurios quandoque habere expedit. 2. E. glo. liberis. l. i. solut. matr.
- Spurios non succedere matri illustri cum legitimis, sed naturales cum legitimis. 2009. A. gloss. ad matris. §. sed & l. i. ad Tertyllianum.
- Standū vnius testis dicto quando sit. 1149. B. l. Theopompus. de dote præleg.
- Stantes. i. existentes. 257. A. B. §. si duas l. edy dno. de excu. tut.
- Stantes fructus, id est pendētes. 17. C. l. diuortio. §. pe. lo. matr.
- Statuam ab imagine differre. 1258. E. glo. i. l. si imaginem. de auro & arg. legat.
- Status quæstionem semper differri in tempus pubertatis. in verbo, Quæstionem.
- Status quæstionem, tanquā præiudicialē, differendam esse in verbo, Quæstionem.
- Status cuiusque cōsiderandus. 215. D. glo. non debet. §. quod aut. l. tres. de adm. tu.
- Sterilē pecuniā dici, quæ sine vfura sit. 323. C. D. l. quid ergo. §. vfuras. de cōtr. & vt.
- Stipendium & tributum, an differant. 72. A. glo. neque stipendium.
- Stipulari.) Pretium operarum qui stipulatur, vel aliquid pro operis, perdere cum ius patronatus. in verbo, lus.
- Stipulari posse seruum seruitutem ad fundum domini. in verbo, Seruum.
- Stipulatio pænalis quomodo & quando committatur. 1570. E. glo. committi. in margine.
- Stipulationem in singulos annos vnam esse, nec finiri morte stipulatoris. 1083. D. glo. non trāsire. l. si in singulos. de annu. leg.
- Stipulationum verba, non sic exacte examinari, quā testatorum. in verbo, Testamentorum.
- Stragulum pelliceum. 1268. C. l. cum & tunicas. de auro & argento lega.
- Strobili. 1043. C. D. in mar. in fi. legis, ligni. de lega. 3.
- Studiorum impensas, pro modo facultatum impendendas. 1881. C. D. l. de bonis matris. §. qui pupillo. de Carbo. edic.
- Stulta consultatio 378. D. l. Domitius. de testa.
- Stypteria quid. 347. E.
- Subiectum.) Decretum in subiectum non tenere. 351. A. gl. subierant. §. illud quæri. l. magis puto. de reb. eorum.
- Subiecta esse talia, qualia prædicata demonstrant. 1169. B. l. 3. de fund. instruc.
- Subitaneus lapsus nemini imputandus. 178. A. l. etiam contutoris. de adm. tuto.
- Submemoratio. 277. C. l. scire. §. oportet. de excu. tut.
- Substantiam, & patrimonium quandoque contineri appellatione domus. 1182. C. in margine. l. si ita. de instruc. leg.
- Substituere non posse liberis suis patrem, nisi eos in potestate habeat. 554. C. i. casu. §. cū filiæ. l. coheredi. de vulg. substi.
- Substitutio quæque institutioni præualer. 490. E. gl. ait. l. si is qui. de here. insti.
- Substitutio quo pacto fieri soleat. 58. E. in casu. §. non videri. l. coheredi. de vulg. substitui.
- Substitutionis ius, ad heredes nō trāsmitteri. 680. A. B. toties videtur. de acqui. here.
- Substitutionis quot sint species, & vnde dicantur. 513. & seq.
- Substitutioni locum esse nō posse, quandiu sit institutioni. 587. D. E. glo. i. l. si filius. de condition. institu.
- Substitutionem omnem esse conditionalem institutionē. 523. D. glo. purē. l. qui liberis. de vulg. substi.
- Substitutionē obliquā, ad directam non trahi. 527. D. glo. voluntatem. l. verbis. de vulg. susti.
- Substitutionem post pupillarem ætatem, non valere. 527. B. in casu. l. verbis. de vulg. substi.
- Substitutionem pupillarem, sex modis exspirare. 534. D. glo. comprehensum. l. in pupillari. de vulg. substi.
- Substitutionem pupillarem, scēminas nō constituere. 546. D. gl. in pupillarib. l. si mater. de vulg. & pupil. substi.
- Substitutionem pupillarem, aditione cōfirmari. 531. A. in marg. gl. habere. §. filio. l. sed si plures. de vulg. substi.
- Substitutionem sine institutione nō fieri. 520. A. l. i. de vulga.
- Substitutio vulgaris quæ sit. 513
- Substitutionem vulgarē, quinque habere effectus. Ibidem.
- Substitutionem quinque genera. 519. A. in glo. rubricæ de vulg. substi.
- Substituto non esse locum, quandiu institutus admittitur. 619. B. C. l. quandiu de acqui. hered.
- Substitutum omnem esse institutum. 937. B. gl. instituti §. ab initio. l. cum pater. de lega. 2.
- Substitutū non magis à testatore diligi videri, quā institutum. 1405. D. l. Publius. §. i. de condi.
- Subtilitas probatur. 446. A. l. i. §. Marcellus. de here. insti.
- Subtilitatem iuris nimiam reprobare. 433. B. l. posthumus præteritus. & 438. A. l. filio præterito. de iniusto ruptoque & c.
- Subuertere, quid. 141. A. gl. subuertere. l. legitimæ.
- Suburbia patriæ appellatione contineri. 1025. B. l. vxorem. §. legauerat. de lega. 3.
- Succedant vt sibi filij, in parētum voto esse. 714. C. l. Iulianus si quis omis. cau.
- Succedere etiam matri filium spiritum. in verbo, Matri.
- Succedere loco rei pretium, & rem comparatam ex pretio. 922. B. l. imperator. §. fi. de leg.
- Succedere matri illustri naturales cum legitimis, non autem spurios. in verbo, Spurios.
- Succedere pro legitimo filium naturalem. 46. B. glo. placuit. §. volo. l. cum pater. de lega. 2.
- Succedi filiofa. 1898. E. glo. successionem. §. nepos. l. i. si à parente quis manumissus fuer.
- Succedendo consanguineos agnati, suos consanguinei consequuntur. in verbo, Consanguinei.
- Successioni quandiu locus est, non posse esse locum ab intestato. 587. D. glo. i. l. si filius. de cond. insti.
- Successor locationi per aliquem factę stare tenetur. 39. D. & seq. l. filiofa. §. si vir. lo. ma. facit contra eū qui dedit beneficiū ad firmā, & postea illud permutauit. ad Successorem extēdi, dignitatis nomine relictum. 901. B. l. quod princ. de lega. 2.
- Successoriū edictum, in agnatis nō habere locum. 1971. A. glo. agnatus. vnde liberi.
- Succida lana, quæ. 1052. C. gl. succidam. l. si cui. de lega. 3.
- Summa verbum, referri ad corpora. 1070. B. l. quisquis mihi. de lega. 3.
- Sumariis in causis exceptio, quādo admittatur. 1762. C. 1763. A. in pri. vt in poss. le.
- Sumariis in iudicis exceptionē nō admittendam. 1598. B. C. l. ille à quo §. i. ad Tr.
- Sumptus pro modo facultatum faciendos esse. 301. E. glo. pro modo. l. officio. vbi pup. edu. deb.
- Sumptus ita faciendos esse, vt supersit aliquid. 302. C. D. gl. reditum. l. ius.
- Sumptibus à litis, ignorantiam iustam excusare. 948. D. glo. in litis. §. etiam. l. qui solidum. de leg. 2.
- Supellex vnde dicatur. 1223. B. l. Labeo ait. in prin. de supell. lega.
- Supellex est domesticū patris. instrumentum. Ibidem. B. l. i. de supellect. lega.
- Supellecticarij. i. qui faciūt supellectilia. 1178. E. glo. supellecticarios. §. idem Celsus. l. quæsitum. de instruc. leg.
- Supellectilem multāque alia in legato cōtineri, fundo instructo legato. 1180. E. in casu. §. si quis. l. quæsitum. de instruc. legat.
- Supellectilem etiam legatam intelligi domo legata. 1182. C. l. si ita testamento. §. i. de fund. instru. lega.
- in Supellectili nō cōtineri animalia. 1187. E. gl. cedere. §. Paulus respon. l. si mancipia. de instru. lega.
- Superfluum in sortem debere imputari. 1770. B. §. quæri. l. is cui. vt in poss. leg.
- Superflua non vitare, sed necessaria prætermittenda deminuerē contractum. 1226. A. B. in mar. l. legata de supel. lega.
- Superflua rescanda. 1757. A. B. in margi. §. diuus. l. hæc stipulatio. vt leg. no. ca.
- Superfætatio. 646. C. in margin.
- Superinductio, litura, inductio. in verbo, Litura.
- Superstitio, quid, & religio. 575. A. glo. ad superstitionē. l. quæ sub. de cond. insti.
- Superioris auctoritatē in eo nō esse quod necessario destruendum est. 986. C. D. in margine. §. si quis. l. fideicommissa. de lega. 3.
- Supersit vt aliquid, ita faciendos esse sumptus. 302. C. D. glo. reditum. l. ius alimentorum. vbi pup. educ. deb.
- Superueniente ex casu beneficium vitari non posse. 1472. C. glo. irritum. l. verbis. ad l. Falci.
- Suppleri insequentium annorum fructibus, fructum deficientem in vno anno. in verbo, Deficiens.
- Suppletionem æqualiter fieri debere à legatariis. 1555. A. in margine. gl. habenda. §. qui ducenta. l. qui quadringenta. ad l. Falci.
- Supponi partus non debent, vt ordinum & familiarum dignitas sit salua. in verbo, Partus non.
- Supremus est quem nemo sequitur, proximus quem nemo præcedit. 547. A. l. ex duobus. de vulga.
- Supremæ tabulæ. 1887. B. l. i. §. de bono. posses. secund. tabu.
- Suspectus quandoque per procuratorem defenditur. 245. C. gl. i. l. decreto. de susp. tuto.
- qui se ingerit, Suspectus est. 153. B. l. scire. in fi. de tuto. & curato.
- Suspectum facere. 212. A. B. l. Aemilius. de adm. tuto.
- adire hereditatem Suspectam heredē nō cōgi. 1656. B. l. non est cogendus. ad Treb.
- Suspectum mores faciunt, non paupertas. 244. B. l. suspectum. de susp. tut.
- Supectū quempiam contumacia fieri. 243. C. l. impuberibus. §. præterea. de susp. tu.
- Suspectum remouere iudex ex officio potest. 238. A. l. 3. §. præterea. de susp. tut.
- Suspectū tutorem non reddit tutelā præcedens delictum. Ibidem. B. l. 3. §. nunc videamus. de susp. tut.
- Suspicionem fraudis omnē tolli voluntate testatoris. 1201. B. C. in margin. §. sicut autem

autem, l. si peculium, de peculio leg.
Suspicionem inducere posse vocem vnius.
691. C. glo. vlt. l. i. quemad. test. ap.
Suus dicitur in quo quis habet ius patro-
natus. 488. B. l. talem institutionem. de
hered. instit.
Suus heres qui datur. 2001. C. l. i. §. suos.
de suis & legit. hered.
Suus heres a quo non dicitur post eius mor-
tem conceptus. 2006. A. l. Titius. de
suis & legit. hered.
Suum est quod vindicari potest. 1271. A.
B. Quintus Mutius. §. argento omni.
de auro & arg. leg.
Suum iactare neminem presumi. 2. B. glo.
semper. l. doris. solut. mar.
Sua ætatis esse, quid 225. E. gl. sanè. §. item.
l. pupillus. de aucto. & consen. tut.
Suis heredibus aditionem non esse neces-
sarium. in verbo, Aditionem.
Suos consanguinei, consanguineos agna-
ti in succedendo sequuntur. 7002. D.
l. i. §. post suos. 2003. A. l. 2. in prin. de
suis & legit. hered.
Suos heredes dici qui sint in potestate tem-
pore mortis, & à nullo pcedatur. 2000.
A. in glo. rubrica de suis & legit. here.
Suos heredes feminas non habere. 2007.
C. l. nulla. de suis & legit. heredi.
Suos heredes patribus suis esse heredes.
Ibidem. C. in casu. l. in suis. de suis & le-
git. hered.
Synopsis quid. 350. D. glo. si nopsin. in ad-
dit §. requirat l. magis. de reb. eorum.

T

T Aberna quid sit. 1181. C. l. tabernæ. de
instru. leg.
Taberna & caupona differunt. ibidem.
Tabularium quid. 1067. A. gl. tabularium.
l. si mihi. de lega. 3.
Tabulæ.) Contra tabulas bonorum pos-
sessione petita, non præstari legata. in
verbo, Possessionem.
Tabulæ supremæ. 1887. B. l. i. §. i. de bono.
possessionem secundum tabu.
Tabulæ testamenti ex qua materia fiant.
Ibidem. B. l. i. de bono. possessionem. secun. ta-
bul. in princ.
Tabularum ob solam aperturam. heredem
non perdere hereditatem, licet pœna cen-
tum aureorum sit statuta. 1888. B. gl. ape-
ruerit. §. si is. l. Marcell. ad Trebel.
Tabulas testamenti propriæ esse testamen-
tum in scriptis conditum signatum &
perfectum. 1968. B. in mar. l. i. si tabulæ test.
Tabulas vnius testamenti, plures esse pos-
se. 444. C. in marg. l. vlti. de his quæ in
testa. delentur.
Tabulas debere septem sigillis esse signa-
tas. 1888. A. glo. aperire. §. sufficit. l. i. de
bo. poss. secundum tab.
Tabulis secundis repellendum esse qui
principale testamentum arguere velit.
in verbo, Testamentum.
Tacens consentit, pro & contra. 9. A. B. l.
2. §. si. sol. ma.
Tacite quæ in sunt, eorum expressionem
nihil opera. 499. A. l. Cornelius. de he-
red. insti. & 804. C. l. si ita legatum. §. i.
de legat. i.
Tacite legatum quod & quibus modis au-
feratur. 5690. A. in mar. §. Titius. l. ser-
uum. de vulga. susti.
Tacitum cessare per expressum. in verbo,
Expressum.
Tacitum non vitari expresso vitiato. 797.
A. B. l. si fideiusor. de lega. i.
Tacitum quadoque validius esse expresso.
Ibidem. D. glo. non poterit §. Iulianus. l.

si cui. de leg. i.
Tacitum non differtur, licet expressum ta-
ceatur. 133. C. l. quarto. §. si. de testa. tu.
Tacitam conditionem rem conditionalem
non facere. 577. A. glo. vlti. l. quæ sub.
Talia esse subiecta, qualia prædicata de-
monstrant. 1169. B. l. 3. de fundo instruct.
Tanquam & quasi. 1675. A. gl. hereditatis.
§. quærebatur. l. debitor. ad Trebel.
Tarditas & festinatio nimia puniuntur. 167.
B. l. tutor. i. in fi de admini. & peri. tu.
Tarditas nimia datur. i. verb. Festinatio.
Tarditatis pœna luenda. 168. A. l. tutor. i. §.
si post. de admi. & peri. tuto.
Taxari non debet impensa nondum facta.
in verbo, Impensa.
Taxare quandoque meum, quandoque
monstrare, quandoque conditionem fa-
cere. 1060. D. l. nuper. de leg. 3.
Tegumenta subteliorum. 1268. D. gloss. 2. l.
argumento. de auro & arg. leg.
Temporale vitium minus spectandum, quam
generandi naturam. 387. A. l. si quis post-
humos. de liber. & posthu.
Tempus certæ ætatis adiectum causa legata-
rij, diem non conditionem inducit. 1737.
B. l. Firmio. §. i. quando dies leg. ced.
Tempus contractus in contractibus inspi-
ci. 1521. E. in marg. glo. extitit. l. cum quo.
ad l. Falci.
Tempus deliberandi. 590. A. glo. i. l. nec non.
de iure delibe.
Tempus esse quo vendere quis frumentum
cogatur, pretio paruo etiam non iusto.
in verbo, Frumentum.
Tempus aditæ hereditatis in tutoribus cõsi-
deratur. 122. E. gl. i. l. si nemo. de test. tut.
verba vsque ad Tempus, quid importent.
1451. C. l. pater. §. conditionum. de condi-
di. & demonst.
prælatum non datur vsque ad Tempus. 472.
B. C. in mar. l. hereditas. de here. insti.
in loco ea esse non videri, quæ ibi ad Tem-
pus sunt. 1032. A. l. si fundus. de leg. 3.
Tempus iacendo currere. 1769. C. gloss. he-
reditas. §. cessatum. l. is cui. vt in pos. leg.
seu fideicom.
Tempus ignorantem factum non cedere, sed
ignoranti ius. 1998. D. gl. vlt. l. vtile. quis
ordo in bo. pos.
Tempus medium non nocere. 1453. B. l. eum
qui. de conditio. & demonst. & 791. C.
l. si à substituto. de leg. i.
Tempus modicum in verbo, Modicum.
Tempus mortis & testamenti. 1078. A. B.
in mar. l. his verbis. de leg. 3.
in pubertatis Tempus differri quæstionem
status. in verbo, Differri.
Tempus mortis debere inspicere in qualita-
te filij cui est facta substitutio. 1831. C. D.
in marg. l. interuenit. de leg. præst.
Tempus mortis quando inspicendum, &
quando non. 617. D. gloss. cadere. §. si mi-
les l. miles. de mil. test.
ad Tempus quæ adsunt, & venalia sunt, non
venire in legato. in verbo, Venalia.
Tempus secundo facere dictionem si, prin-
cipaliter conditionem. in verbo, si dictio.
Tempus testamenti seu præsens inspicere. in
verbo, Præsens.
Tempus vt currat, quatuor esse necessaria.
1997. D. glo. non cedat. l. vtile. quis ordo
in bo. poss. ser.
Temporis diuturnitas præsumit solenni-
tatem. in ver. Diuturnitas.
Temporis præsentis verba cum adverbio
nunc, referri ad tempus mortis. 379. C. &
seq. l. pe. de testa.
Tempore & loco congruis interpellatio-

ne fieri debere. 1735. A. gl. interpellatus.
l. si penum. quando dies leg. cedat.
Tempore multa mutari. in verbo, Mutatur.
Tempore permissum post tempus videri
prohibitum. in verbo, Permissum.
Tempora duo in testamenti factione re-
quiri. 1888. E. glo. vtroque. §. sed & si. l. i.
de secundum tabu.
Tempora excusationum quæ sint consti-
tuta. 272. E. §. i. 2. & 3. de excu.
Tempora media non nocere. in verbo,
Media.
Temporum duorum rationem habendam
dixit Pythagoras, mane scilicet & vespere,
id est eorum & quæ acturi sumus, &
quæ gessimus. 2002. D. in mar. §. sciendum.
l. i. de suis & legit. hered.
Temporibus diuersis quempiam obedire
posse diuersis iudicibus. 1929. D. in mar. l.
duorum. de oper. liber.
Temporariæ actiones, & perpetuæ, quæ
dicantur in verbo, Actiones.
Tenta cupidine sobolis procreanda. 31. C. l.
si cum dote. §. si maritus. in fi. so. ma.
Terminus dari ad soluendum consentienti.
812. B. l. si domus. §. 2. de lega. i.
in Termino non computari dies impedi-
menti. 1408. B. C. l. quibus diebus. de cõ-
di. & demon.
Tessera frumentaria quid. 956. B. in margi.
glo. i. l. Titia. de leg. 2.
Testari. i. protestari & coram iudice pro-
ponere. 277. A. gl. testari. §. consequens.
Testari non posse carmine famoso damna-
tum. in verbo, Carmine.
Testari posse captos à latronibus, & lega-
tos apud externos. 368. C. l. qui à latroni-
bus. de testa.
Testari tredecim personarum prohibentur.
364. E. gl. l. si quæramus. qui test. fa. possi.
Testari quempiam posse manibus amissis.
in verbo, Manibus.
Testari quem posse quandoque de alienis.
745. B. glo. testatur. §. si post. l. conficiun-
tur.
Testandi liberam facultatem auferri. 361.
C. D. gl. i. & mulieri. de cur. fu.
Testantis priuilegium, delictum scriben-
tis non tollere, sed contra. 599. C. D. gl.
senatusconsulti. l. in fraudem. §. si quis,
de mili. testa.
Testatione manifestum facere. 111. A. l. 3.
de concubi.
Testator an assignando bona pluribus, di-
catur testari, vel codicillari. 1538. A. B. in
mar. glo. i. l. in duplicibus. ad leg. Fal.
Testator non videtur magis diligere sub-
stitutum, quam institutum. 1405. D. l. Pu-
blius. §. i. de condi. & demon.
Testator præsumitur decipi in eo quod
ignorat. 1357. B. in margi. glo. nota. l. qui
habebat. de re dubiis.
Testatoris præceptum minus esse mite,
quam legis. in verbo, Præceptum.
Testatoris præceptum nudum non vale-
re. in verbo, Præceptum.
Testatoris penitentiam tot testibus pro-
bari debere, quot in testamento requi-
runtur. 762. B. glo. non valebit. §. inter-
dum. l. si mihi. de le. i.
Testatoris sermonem, in quo ipsius mēs in-
spicienda est, ad oīm factum referri. 470.
C. l. qm. l. hoc articulo. de here. insti.
Testatoris verba dubia posse in qualibet
testamenti parte, ad indaganda testato-
ris mentem, declarari in verbo, Dubia.
Testatoris verba intelligi debere vt ope-
rentur aliquid. 1119. C. l. generali. §. i. de
de usufruct. legat.

Index materiaram.

- Testatoris voluntas, quot modis interpretetur 848. C. in mar. gl. frustra. l. si quando quis. de leg. 1.
- Testatoris voluntatem interpretari secundum æquitatem. 1633. D. E. gl. agi. poterit.
- Testatoris voluntatem in fideicommissis præcipue spectandam. 988. E. glo. fideicommissum. §. item. l. fideicommissa. de lega. 3.
- Testatoris voluntatem magis ex usu eius, quam instrumentis perpendi. 1065. C. l. prædii. §. 1. de legat. 3.
- Testatoris voluntatem ex coniecturis usu & consuetudine colligi. 1826. AB. in mar. glo. vlti. l. sed & si. de leg. præst.
- Testatoris voluntatem vltimam sepiissime ex consuetudine exprimi. 1212. E. gl. consuetudine. §. testamento. l. dominus.
- Testatoris voluntatem in iuris potestatem quandoque resolui. 461. C. glo. reuoluitur. §. denique. de heredib. insti.
- Testatoris voluntatem probatam præuale re futuræ. 763. B. l. qui tollam. de leg. 1.
- Testatoris voluntatem tollere omnem fraudis suspicionem. 1201. B. in mar. §. sicut l. si peculium. de pecul. le.
- Testatoris voluntatem non semper seruari. 482. D. glo. vlt. l. paterfamilias. de heredib. insti.
- Testatoris inhumanam voluntatem, non recipiendam. 586. AB. l. quidam. de condi. insti.
- Testatoris voluntati non semper esse parendum. 586. B. glo. laudandus l. quidam de condi. insti.
- Testatorem & iudicem æquiparari in verbo, iudicem.
- Testatorem posse ventri dare tutorem, iudicem non posse. in verbo, iudicem.
- Testatorem non posse omnia. 1928. C. glo. vlti. l. cerdonem. de oper. li.
- Testatorem conuenire, id est coram testib. 166. B. l. quidam. in fi. de admi. & peri. tur.
- Testamentarius, id est scribens testamentum. 457. A. glo. testamentarius. §. sed si l. quotiens. de here. insti.
- Testamentum quid. 364. A. l. 1. de testa.
- Testamentum quid. 691. C. l. 2. §. 1. quæ adm. testa. ape.
- Testamentum mētis testationem esse. 745. A. glo. testatur. §. si post. l. conficiuntur.
- Testamentum omne dici voluntatem vltimam, nisi contrarium probetur. 1709. D. in mar. glo. ostendere. §. quæ habet. l. Lucius. ad Trebel.
- Testamentum qua ætate fieri possit. 365. A. l. 5. de testa.
- Testamentum vitari per conditionem turpem. 579. C. 580. A. l. filius qui. de cō inst.
- Testamentum principale qui arguere vult, cum à secundis tabulis repellendū esse. 1377. D. in casu l. cum tabulis.
- Testamentum patris & filij impuberis, habentur pro vno. 538. A. l. patris. de vul.
- Testamentum obsides facere non possunt. 368. A. l. obsides. de testa.
- Testamentū nuda voluntate non cōstitui. 1896. C. l. pe. de bono. poss. secund. tab.
- Testamentum eius qui capite damnatus est, vel ciuitatem perdidit, ac libertatem, irritum esse. 429. A. l. si quis filio. §. sed & si de iniusto rup.
- Testamentum apud hostes factum, non valere. 366. C. l. eius qui. de testa.
- Testamentum in hostium potestate positum militem facere non posse. 595. C. D. l. facere de milita. testa.
- Testamentum militis posse scribi gladio, vngula, puluere, suo sanguine. 1901. B. C. in mar. l. non dubiū. de bo. poss. ex test. mil.
- Testamentum posse in terram conscribere militem. in verbo, Militem.
- Testamentum signatum quando dicatur. 377. B. l. ad testium. §. fin. de testa.
- Testamentum sine institutione, quandoque valere. 598. B. glo. vlti. l. tractabatur. de militari testa.
- Testamentum nuncupatiuum an poterit per instrumentum publicum probari. 374. A. glo. heredes palam. l. heredes. qui testa fa. pos.
- contra Testamentum aui posse venire nepotem, licet filius fuerit iuste exheredatus. in verbo, Aui.
- Testamentū filij pater irritat. 434. E. gl. viuo l. posthumorum. de iniust. rup. fa. test.
- Testamentum principale id est paternum, non rumpi per accessorium id est pupillare. 536. B. glo. manebit. §. si suo. l. si quis. de vul. substit.
- Testamentū quinque modis irritari. 421. D. glo. testamentum. l. testamentum. de iniusto rupto & irritato fac. test.
- Testamentum iniustum ruptum & irritum differunt. 421. B. C. l. 1. & 422. de iniusto & rupto.
- Testamentū præteritione filij, vel nepotis emancipati, non rumpi. in verbo, Filij.
- Testamentum incisum à testatore furioso, non rumpitur. 439. B. l. vlt. de iniusto. rupt.
- Testamentum quando quis rumpat, & mortuos dicatur. 424. C. D. gl. si nascatur. §. ex his. l. posthumi. de iniusto rup.
- Testamentum rumpi per capitis deminutionem. in verbo, Capitis.
- Testamentum secundum rumpit primum. 490. A. glo. existere. l. pater. de here.
- Testamentum valere mortem sibi tadio vitæ consciscantis. 720. AB. l. 1. §. si quis non. de senatuscon. Sila.
- Testamentum vnū multis exemplaribus transcribi posse. 1887. D. in marg. §. si quis l. 1. de do. poss. secundū tab. & 377. C. l. vnum testamentum de testa.
- Testamenti factio actiua & p̄siua quæ sit. 364. C. in marg. glo. l. 1. testamenti. qui testa fa. pos.
- Testamentum falsa causa vitiat. 512. A. l. vlti de hered. insti.
- Testamenti solennia. 421. E. glo. solennia. l. 1. de iniusto testa.
- Testamenti initium ab heredis institutione faciendum. 445. A. l. 1. in prin. de here. insti.
- Testamenti instrumentum publicum esse. 691. C. l. 2. quemadmo. testa. ape.
- Testamenti faciendi tempus non respiciendum, sed id quo nepos nascitur. 415. B. l. Gallus. §. nunc. de liber. & posthu.
- Testamenti factionem iuris publici esse. 364. B. l. 3. de testa.
- Testamenti factionem homini sanæ mētis non auferendam. 561. C. l. ex facto. §. etenim de vulgo.
- Testamenti factionem duo tempora requirere. 1888. E. glo. vtroque. §. sed & si l. 1. de secundum tab.
- Testamenti factionem amittere damnatos ad ferrum, ad bestias, in metallum. 367. B. l. eius qui. §. in insulam deportati. de testa.
- Testamenti vsque ad tēpus restringi verbū presentis temporis. in verbo, Verbum.
- Testamenti & mortis tempus. in verbo, Mortis.
- Testamen. tempus seu præsens inspicere. in verbo, Præsens.
- Testamenti tempore nō corporis sanitatem, sed mentis integritatem spectandam. 364. A. B. l. 2. de testa.
- Testamenti qualibet in parte, dubia testatoris verba declarari posse, ad inquirendam testatoris mentem. 1196. D. in mar. §. fundum. l. prædia. de instru. leg.
- Testamenti scriptorē testem esse in testamento posse. 378. C. l. Domitius. de te.
- Testamenti scripturā legatarius nisi ostendat, non ei cauere debere. in verbo, Scripturam testa.
- Testamenti vnus plures tabulas aliquem habere posse. 444. C. in mar. l. pluribus. de his quæ in test. del.
- Testamento militari probationem cōmunem esse necessariam. 615. E. glo. probationibus. l. Lucius de mili. testa.
- Testamento esse posse, qui & in iudicio. 372. C. l. qui testamento. §. eum qui. de testa.
- Testamento testis esse non potest mulier, in aliis potest. 372. C. l. qui testamento. §. eum qui. de testa.
- Testamento testē esse non posse infamem. 378. E. gl. vlt. l. cum lege. qui test fac. pos.
- Testamenta duplicia. 1537. B. l. in duplicibus. ad legem Falcidiam.
- Testamenta plura facere licere militi. 603. C. l. quærebatur. de testa. mili.
- Testamentorū executores, seu commissarios non habere actiones cōtra heredes, cū sint vt ministri. in verbo, Commissar.
- Testamentorum verba plenius exponi, quam stipulationum. 813. E. glo. centum l. 1. si heres. de lega. 1.
- Testamentorum quotuplex interpretatio. 1093. B. in margine glo singulos. l. legatum. de an. leg.
- Testificari an possit maritus pro vxore, & econtra. in verbo, Maritus.
- Testis vnus dicto quando statur. 1149. B. l. Theopompus. de dote præle.
- Testis esse patri in testamento an filius possit. 372. A. glo. diximus §. quæcunque l. qui testamento.
- Testis esse intestamento, infamis nō potest. 378. E. glo. vlt. l. cum lege. qui test. fa. pos.
- Testis conditionem inspiciendam tēpore testificationis. 376. D. glo. contigerit. §. conditionē. l. ad testiū. qui. testa. fa. pos.
- de Testis conditione iudex inquirere debet. 340. B. glo. de nominibus. §. præses. l. in ordinem. de magistrati. conueniendis.
- Testem in testamento esse posse, qui in iudicio esse potest. 372. C. l. qui testamento. §. eum qui de testa.
- Testem officium publicum habere. 694. B. glo. obsignetur. l. sed si. quæ ad test. aper.
- Testem esse non posse quempiam in eo testamento, quo institutus est heres. 371. B. l. qui testamento de test.
- Testem esse posse in testamento, testamenti scriptorem. 378. C. l. Domitius. de test.
- Testes rogatos in militis testamento, quandoque requiri. 606. DE. glo. conuocatis. l. Diuus. de test. mili.
- Testimonium ferre non posse puberem factum, de eo quod ante viderit. 376. E. glo. contigerit. §. conditionem. l. ad testium.
- Testificari pro filio patrem non posse. 372. DC. glo. diximus §. quæcunque. l. qui testamento. qui testa fa. pos.
- Testudo quid. 1076. B. glo. lectos. §. cui. l. heres. de leg. 3.
- Thesaurizare parentibus non debere filios. in verbo, Parentes filijs.
- Timendum esse deum. 574. B. & seq. l. quæ sub conditione. de condi. insti.

Tituli nominationem nō tribuere ius nominato. 1210. E. in mar. glo. 1. §. dominus l. dominus de peculio leg.

Titulo ex solo sine possessione dominium quomodo & quando queratur. 1677. C. D. in margine glo. possessionem l. facta ad Trebell.

Tolerabilius esse, quod palam fit. in verbo Palam.

Tolli facilius speciale, quā cōmune. 611. A. l. eius militis. §. 1. de test. mili.

Tomentum, quid. 1052. D. in mar. §. lanæ. l. si cui de lega. 3.

Toparius, id est ordinator saltus, vel hortus. 1183. E. gl. saltuarium. §. instrumento. l. pictoris de instru. le.

Totum qui dicit, nihil excipit. 1050. B. l. te statorem de lega. 3.

Totum agnoscere videri, partem qui agnoscit. 901. D. l. si cui res de legat. 2.

in Totum reum esse, qui in parte deliquerit. 726. B. glo. vtrum §. si quis l. si quis de senatufc. Sila.

Traditio quid operetur. 1203. C. D. in margine. §. his consequenter. l. denique de peculio lega.

Trahere reliqua in verbo, Reliqua trah.

Transfuga. 119. A. B. gl. 3. l. si quis tut. de tu.

Transpositione verborum non vitare legatum. 1206. A. B. l. quidam de pecu. leg.

pro Traditione patientiam haberi. 1643. C. D. glo. passus. l. restituta ad sen. Trebel.

Trapezophorum. 1221. B. C. in mar. l. supellectili de supel. leg.

Tribum emi quid. 1007. D. in margi.

Tributum, & stipendium, an differant. 72. A. glo. l. neque stipendium.

Triclinaria vestimenta, quæ dicantur. 1160. C. in margine glof. triclinaria. l. apud de ope. lega.

Triennio matrem infantem educare oportere. 301. A. gl. ex tempore l. i. vbi pup. edu. debeat.

Trierarchus. 1901. E. glof. trierarchos. §. item.

Trulla. 1221. C. l. supellectili legata de supellect. leg. & 1264. D. gl. trullas. §. argento. l. cum aurum de auro & arg.

Tunc adverbium, quo modo vsurpetur. 545. A. glo. esto. l. in substitutione de vulga. subfti.

Tunc dictionem, extremitatem temporis significare. 1255. E. in mar. glo. non futurū l. si ita legatum de auro & arg. leg.

Tunc. Verba præsentis temporis cum adverbio tunc, referuntur ad tempus mortis. 133. E. l. penul. de test. tut.

Turpiter quod fit, fieri non dici. 1268. C. glo. quibus §. muliebria l. vestis de auro & argen leg.

Turpem conditionem haberi pro non adiecta. 1397. B. l. non dubitamus de condi. & demon.

Turpem conditionem vitare testamentū. 579. B. C. §. 80. A. l. filius qui. de condi. inst.

Turpes operas non imponendas. 1927. A. l. hæc demum de oper. libert.

Turpitudinem suam allegans, nō auditur. 798. D. E. in margine.

Tutela, quid. 112. A. l. 1. de tute.

Tutela est officium virile. 119. A. l. tutelas de tute.

Tutela an sit publicum munus 282. C. glo. excusabitur. §. qui accepit. l. σπείδοντα. de excu.

Tutelam non esse reip. munus. 259. B. glo. sed ciuile. §. gentium. l. εαυδον de excu.

Tutela legitima cessat, quando pendet testamentaria. 125. A. l. si quis sub. de testamentaria, tute.

Tutela legitima præcedit datiuam. 295. D. gl. datum. l. qui testamento de excu.

Tutela finitur etiam mortuo contutore quantum ad eius personam, nec accrescit superstiti. 311. A. in margine.

Tutelæ excusationem, paupertatem dare. in verbo, Paupertatem.

Tutelæ remissionem, & milites veteranos capere in verbo, Milites vete.

Tutelæ remissionem, capitalem inimiciā præbere in verbo, Capitalem.

Tutelæ suæ factus, id est sui iuris. 172. C. l. quotiens. §. 1. de admi. & peri. tuto.

Tutelam restituere. 183. D. l. tutor pro. in fi. de admi. tuto.

Tutelam regionibus diuidere in verbo, Regionibus.

Tutelam reposcere, id est tutelæ rationem 184. A. l. maximeque de admi. tuto.

Tutelam susceptam, deferunt pauci. 151. A. l. B. nec ille de tuto. & cura.

hæc verba, cum in suam Tutelam venerit, quid importent. 1035. B. l. cum filiofa in prin. de leg. 3.

à Tutela excusare infirmitatem & ægritudinem corporis. 270. C. l. non solum §. si quis de excu. tut.

excusatus à Tutela vnus, non ob id excusatur à tutela alterius. 129. C. & seq. l. duobus de testa. tute.

Tutela liberari per capitalem inimiciam 260. B. l. athletæ. §. 4. de excu. tut.

à Tutela remotus quando fit infamis. 242. A. glo. remotus sit. §. qui ob. l. tutor. de susp. tut.

Tutels tres affectans, nō excusatur à quarta. 282. C. D. l. spadonem in fi. de excu. tu.

Tutelis & curis remitti ciuitatū magistratus. 260. B. l. athletæ. §. 3. de excu. tu.

Tutor quis. & unde. 112. A. B. l. 1. de tut.

Tutor dicitur defensor. in verbo, Defensores.

Tutor, id est curator. 147. A. glo. vlti. l. cum quidam, de tut. & cura. dat. & 114. A. gl. vlti. l. cum semel. de tutel. & 240. A. gl. tutorem. §. si quis. l. tutor. de susp. etis tutorib.

Tutor & curator differunt. 152. C. l. ventri. de tut. & cu.

Tutor datus in augmentum. 174. C. l. quotiens. §. fin. de admi. tuto.

Tutor domini loco est, dū bene gerit. 183. C. D. l. tutor qui tutel. de admi. tuto.

Tutor legitimus tria facere debet priusquam administret. 143. D. gl. fecit l. legitimos. de legi. tut.

Tutor an propriam vtilitatē debeat præferre vtilitati pupilli. 187. B. C. in mar. l. à tutorib. de admi. tu.

Tutor solēnia munera mittere potest. 176. C. l. cum plures. §. cum tut. de admi. tu.

Tutor debet facere quæ bonus pater faceret. 175. B. l. generaliter. de admi. tut.

Tutor non debet facere lucrum ex tutela. in verbo, Lucrum.

Tutor hodie nō tenetur dare pecu. pupilli ad vsuras. 178. C. in margine. l. si tutor. de admi. tut.

Tutor an pupillo teneatur pro malè gestis à contutore. 198. D. E. glo. 2. l. qui plures. de admi. & peri. tu.

Tutor pupilli personam repræsentat. 188. E. glo. 1. l. inter.

Tutor dari potest seruus aliquando. 325. E. glo. actio. §. si quis. l. protutele. de eo qui pro tutore.

Tutor potest emere à pupillo, non se, sed contutore authore. 125. C. D. l. pupillus. §. item. de autoritate tutorum.

Tutor propter res malè venditas remoue-

tur. 240. C. §. Seuerus. l. tutor de susp. tu.

Tutor personæ principaliter datur. 121. C. D. glo. quasi. l. pater. de testa. tut.

Tutor se authore obligari pupillo potest. 174. E. glof. sibi creditam. §. non tatum. l. quoties.

Tutor temporarius. 147. A. l. cum quidam. de tut. & cur.

Tutor rebus & moribus datur. 176. C. l. cū plures. §. cum tutor. de admi. tuto.

Tutoris autoritas conditionem non recipit. 227. A. glof. l. & si conditionalis. de autho. tuto.

Tutoris datio à matre facta, an semper confirmanda. 135. E. glof. confirmabitur. l. mulier. de confir. tu.

Tutoris dationem pertinere ad maiorem iudicem. 2016. D. in mar. §. confestim.

Tutoris dolum pupillo nō nocere. 233. B. l. 3. quando ex facto tutoris.

expensæ factæ circa personā Tutoris, quando imputantur pupillo, in verbo, Expensæ factæ.

Tutoris quod sit officium. 306. D. E. §. officio. l. de omnibus. de tut. & ra. distr.

Tutoris morte reuocari in datum ab eo factum. 659. A. B. l. si per epistola. de acquir. here.

Tutoris satisfactio quare per tutorem remitti possit. in ver. Satisfactio.

Tutoris testamentarij dandi solēnitas. 135. B. C. l. vt ne. de confir. tuto.

Tutorem quandoque solum adire hereditatem. 629. E. glof. l. is potest. de acquir. here.

Tutorem res vel pecunias pupilli intercepte, tribus teneri actionibus. 305. E. in casu. §. de rationib. l. 1. de tu. & ra. distr.

Tutorē se testamento scribens, tutor non erit nisi testator subscripserit. 132. B. l. ex sententia. de testa. tu.

Tutorem suspectum nō reddi per delictū præcedens tutelam. 238. B. C. l. 3. §. nunc videamus. de susp. tut.

Tutorem tutor docere debet. 208. C. glof. ad quos. §. tutores. l. Titium. de admi. & peri. tut.

Tutorem sæpe remoueri, & puniri. 236. E. glo. atrociora. §. si quis. l. 1. de suspe. tut.

Tutorē ventri non posse dari à iudice, sed à testatore. 240. B. glo. bonisve. §. si quis. l. tutor. de susp. et. tutoribus.

Tutores honorarij, in verbo, Honorarij.

Tutores sine inquisitione dat pater, non mater. in verbo, Pater dat.

Tutores esse, qui non habeant excusationis necessitatem. 278. B. l. scire. §. qui non iuste. de excu.

Tutores esse quosdam, qui constituta tempora obseruare non teneantur. 272. B. in casu. l. εἰ δὲ νεώτερος. de excu.

Tutores vel curatores non leuiter admitti debere ad excusationes à tutela. 272. D. l. scire oportet. §. 1. de excu.

Tutores idoneos affirmas, fideiussoris instar habet. 336. B. l. 4. in fi. de fideiuss. tut.

Tutores sumendi sunt in ciuitate cuius est pupillus. 153. E. 154. A. l. diu. de tu. & cur.

Tutorū factum irritum esse si aliter atque à prætore iussi sunt, fecerint. 352. E. l. si pupillorum §. si prætor. de reb. eo.

Tutorū periculum commune. 213. A. l. tres tutores. ad prin. de admi. tut.

Tutoribus & curatoribus à tutela vel cura appellare non licere. 272. A. l. scire oportet. in prin. de excu.

Tempus hereditatis adita respicitur in tutoribus. 122. E. gl. l. si nemo. de test. tu.

Tuto loco vt res sit bona fide contracta, dubiis in rebus agendum esse, nisi aperte

Index materiaram

contra leges scriptum sit. 1355. C. l. vbi est de reb. dub.

Tympana. 1276. D. in mar. §. item cum. l. pediculis. de auro & argen. le.

V

Vacare. 177. A. §. si tutor. l. cum plures. de adini. tur.

Vacua pars. 465. B. l. ex facto. de he. insti.

Valer tantum res quantum communiter vendi potest. 1529. A. gloss. funguntur. l. pretia. ad. l. Fal.

Validius quandoque tacitum expresse esse. 797. D. gloss. non poterit. §. Iulianus. l. si cui de lega. 1.

Validum per inualidum quandoque vitari, & inualidum validari. 481. E. gloss. heredem. in marg. l. qui soluendo. de here. insti.

Variatio non permittitur quando electio trahit secum executionem. 1160. A. l. apud Aufidium. de opt. legat.

Variatio quando admittatur. 1846. D. in mar. l. nonnunquam. de col. bo.

Variationem reprobare. 757. D. gloss. debere. §. si ita. l. si ex. de lega. 1.

Varietas quandoque non reprobatur. in verbo, Inconstantia.

Varietatem facti non dubitationem iuris, inducere aduerbium forte. 544. C. D. in mar. glo. forte. l. in substitutione.

Vasa an sint legata legato vino. 1218. E. l. nam quod. de pen. le.

Vascularius. 1282. E. glossa. vascularius. l. si vxori. de auro & arg. le.

Veftigal quid. 185. E. gloss. veftigalis. §. Modestinus. l. si sine.

Vela hypæthrorum. 1177. B. l. quæ situm. §. de velis. de fund. instru.

Velle. Institui potest heres si velit. 508. C. D. l. iam dubitari. de here. insti.

Venalia & quæ ad tempus ibi sunt, non venire in legato. 1120. E. gloss. mercis. §. vxori. l. generali. de vsu & vsufr. leg.

Venalia. 590. B. l. §. de iu. delibe.

Venaliaria vita. 1054. B. l. suos. §. si. de le. 3.

Vendere damnatus, intelligitur iusto pretio. 797. C. §. meminisse. in. l. si cui legatur. de leg. 1.

Vendere quo tempore quis frumentum cogatur, pretio etiam paruo non iusto. in verbo, Frumentum.

Vendere pretio immodico, & non vendere, æquipollere. 992. C. gloss. immodico. l. non dubium. de le. 3.

Vedere res suas inuitus cogitur nemo. 77. C. l. non enim. re. amo.

Vendi debent quæ mora deteriora fiunt. in verbo, Mora.

Vendi debere ea quæ mora deteriora fiunt. 590. B. l. §. de iure deli.

Vendi posse colligatori ius litis. in verbo, Ius.

Venditionem non rescindere facit rei familiaris necessitas. in verbo, Necessitas.

Venditor rerum pupilli quandoque eas retinet pretio non soluto. 215. C. 216. A. l. tutor rerum. de admi. tuto.

Ventri non dari tutorem à iudice, sed à testatore. 238. A. §. si quis. l. tutor. de susp. tut.

in Ventre existentem partum aliter dici, quàm fructus pendentes, qui rei pars dicuntur, eamque reddunt pretiosiores. in verbo, Partem.

Veram utramque partem copulatiua requirit, disiunctiua tantum altera. 572. C. 573. A. l. si heredi. de condi. insti.

Verbum positum vel omissum non nocere. 1894. E. gloss. hereditatem. §. qui filio. l. si ita. de bo. pos. secundum tabu.

Verbum presentis temporis restringi ad tempus testamenti 1024. C. l. vxorem. §. testamento de leg. 3.

Verbum quod reperitur in præterito, & futuro, in vltima voluntate refertur ad futurum. 1391. B. l. solemus & 1393. A. l. si ita legatum de condi. & de.

Verba minus intuentia esse, quàm res. 446. C. gloss. heres esto. §. si ex fundo l. 1. de here. insti.

Verba enunciatiua sufficere ad fideicommissum 904. B. C. in margi. l. cum proponatur de leg. 2.

Verba enunciatiua quando dispositionem inducant. 465. C. in mar. & 495. C. l. qui volebat de heredi. insti.

Verba minus quàm sensum amplecti præstat. 1319. A. l. 3. conditio de adimen leg.

Verba iactantiæ causa prolata non inducere dispositionem. 379. D. 380. A. l. vlt. de testa.

Verba debere intelligi ut aliquid operentur. 848. A. l. si quando de lega. 1. & 1119. C. l. generali. §. 1. de vsufr. leg.

Verba non sed mentem spectandam in verbo, Spectandam.

Verba præceptiua quandoque consilium sonare. 941. B. gloss. consilij. §. mando. l. cū pater de le. 2.

Verba legis licet deficient: ex lege tamen dicitur, quod ex mente eius colligi potest. 141. B. in prin. de legi. tuto.

Verba, peti nolo, quid importent. 1301. B. C. l. quod mihi. de liberat. legat.

Verba restrictiua quid importent. 1307. D. l. Aurelius §. testa. de lib. leg.

Verborum à proprietate non solum recessum aliquando fieri, sed etiam à iure communi, pietatis intuitu. 1023. E. & seq. gloss. pietatis. §. codicillis l. vxorem de le. 3.

Verborum cum nulla est ambiguitas, admitteri debere voluntatis quæstionem. 995. C. & seq. l. ille aut ille. de leg. 3.

Verborum cum resulat iniquitas, legislatoris mentem esse seruandam. 274. E. l. scire. §. aliud etiam de excu.

Verborum transpositio non vitiat legatum. 1206. A. l. quidam. de pecul. leg.

Verborum substitutionis compendiosa triplex species. 516. B.

ex Verbis mentem sanam probari. 586. D. gloss. amoueri. l. quidam. de condi. insti.

incidit quandoque quis in Verba legis, sed sententia excusatur. 158. B. l. si. in prin. qui pe. tuto.

Verbis præualere legis mentem. in verbo, Verba.

Veritatis primordio quod adiuuatur, falsum non videri. 927. A. l. cum filius. §. heres. de legat. 2.

Veritati præiudiciū non fit. 94. B. l. §. §. meminisse de libe. agnos.

plus quandoque opinionem habere, quàm Veritatē. 618. B. l. is qui. de acquir. hered.

Veritatē fictioni præualere. 397. E. & seq. gloss. imagine. l. filio. de libe. & post. her. insti. & 412. C. gloss. excludatur. §. si eius. l. Gallus. de lib. & posthumis.

Verna quis dicatur. 780. E. gloss. exceptum. l. Titia. de leg. 1. & 1074. B. gloss. si alij vernæ. l. seruis de le. 3.

Versicoloria. 1052. D. l. si cui lana. §. de versicoloribus. de legat. 3.

Vespillo quis dicatur. 1592. E. in marg. gloss. vlt. l. sed sciendum. ad senat. Trebel.

Vestis & vestimentum idem. 1277. B. l. inter vestem. de auro & arg. legat.

Vestimentum quid. 1267. B. l. vestimētum. de auro & argen. legat.

Vestimētorum genera. 1267. C. l. vestis de

auro & arg. legat.

Viam malitiis aperiri non debere. 349. D. gloss. ratio. §. si pupillus l. magis de reb. eo. & 692. E. gloss. nam inspectio l. tabularum. quemadm. testa. aper.

Via vna quod prohibetur, alia non permittitur. 1948. C. in marg.

Vias debere rectas ire reip. causa absentem 268. B. l. non solum §. 2. de excu.

Viator & officialis. 1772. B. l. is cui §. missus ut in posses. legat. no.

Viatori an credendum sit. 351. A. gloss. viatorē l. magis.

Vicarius damni & c. 197. C. §. tutor. l. tuto.

Vicem plurium vnus quandoque sustinet. 463. B. C. gloss. sustinere l. nam tertium de heredi. insti.

Viduitatem mulieribus quæ indicit conditio, spernendam eam esse. 1398. D. gloss. posse. l. quoties de condi. & demonst.

Villa quid. 18. E. gloss. villam §. fin. l. diuortio. fo. mat.

Vinculum iuramenti obligare. 1916. A. in mar. l. ut iurifur. de operis libertorum.

in Vinculis causam dicere in verbo, Causa.

Vinculis astrungi non debere dignitatem qui habeat. 241. B. l. 3. §. tutores qui de suspec. tut.

Vindicari potest quod suum est. 1271. A. B. l. Quintus Mutius §. argento omni. de auro & argen. leg.

Vindicatio. 1200. C. gloss. vindicatio §. & si. l. si peculium de pecul. le.

Vindicatio rei directa datur bonorum possessori. in verbo, Bonorum.

Vindicta pro iniuria illata an & quando permittatur. 722. C. D. in mar. gloss. nec sollicitudo l. diuus de senatuscon. Sila.

Vinum acinaticium. 1165. C. D. l. si quis vinum de tritico lega.

Vinū est omnis liquor ex vinea procedens 1165. B. l. si quis vinum de trit. leg.

Vinum vetus. 1166. C. l. vetus de trit. vino & oleo legat.

Vinum cydoneum. 1165. C. in gloss. l. si quis vinum de tritico leg.

Vino legato an sint legata & vasa in verbo, Vasa.

Vino legato quæ debeantur vasa. 1162. B. l. 3 §. 1. de trit. vino & oleo lega.

Viriola. 1269. C. in text. §. ornamenta. l. argumento de auro & argen. leg.

Viripotes quando dicatur puella. 1037. A. gloss. viripotens l. si filiefamil. de leg. 3.

Virum quæ pati nequeat, nuptam non videri. 1392. A. gloss. nubilis l. hæc conditio de condi. & demon.

Virum socium esse vxoris. 1243. D. gloss. cū vxore. §. qui societatem l. alimenta de alimen. leg.

Viro an competat iudicium dotis pro impensis in re dotali factis. in verbo, Dotis

Viro operari vxorē debere. in verbo, & c.

Viro sagaciorem citius esse sceminam. 365 D. gloss. completum l. qua ætate de testa. & qui testa. fa. poss.

Vitæ societatem vxorem quodammodo dominam facere in verbo, Vxorem.

Vitam hominum non excedere centum annos. 1107. B. l. si vsufruct. de vsu & vsufr.

Vitiare actum personæ incertitudinem in verbo, Incertitudo.

Vitiare non posse superflua, sed necessaria prætermittenda deminueret contractum. 1226. B. in mar. l. legata de supelle. leg.

Vitiari non posse beneficium ex casu superuenienti in verbo, Beneficium.

Vitiari non posse legatum demonstratione falsa. 1078. C. l. his verbis. §. paterfamilias de leg. 3.

Vitiari

Vitari quandoque validū per inualidū, & inualidū validari. 481. E. in mar. glo. hē redem. l. qui soluendo. de here. insti.

Vitari testamentum per cōditionem turpē. 579. C. D. 580. A. l. fili⁹ qui. de cōd. in.

Vitiantem repetitam cōditionem, eam nō repetitam videri. 851. B. l. seruo alieno. §. pen. de legat. 1.

Vitiato expresso non vitari tacitum. 797. A. l. si fideiussor. de leg. 1.

Vitium temporale minus spectādū, quā generādū naturam. 387. A. l. si quis posthumos. de liber. & posthu.

Vitio suo incommodum quēque accipere debere. 709. D. l. nec id. si quis omif. cau.

Viuetis hereditatem nullā dici. 1767. C. gl. viuo. §. si ab impuberis. vt in poss. leg.

Viuentis hereditatem solite captantem improbum esse. in verbo, Improbum.

Vixisse filium patre diutius præsumentū, in verbo, Patri.

Viui hereditatem esse nullam. 642. A. glo. Labeo l. neminem. de acquir. hered.

Vlcisci qui se voluit prouocatus, ei ignoscendum esse. 1940. A. l. qui cum maior. §. si libertus. de bonis libert.

Vltimus est quem nemo sequitur. in verbo, Supremus.

Vltima voluntas patris non semper seruanda est. 302. A. glo. vltra. l. officio. vbi pup. educ. debeat.

Vltima voluntas non semper sequenda. in verbo, Voluntas.

Vltimam voluntatē arbitrio alieno pēdere non oportere. in verbo, Arbitrio.

Vltimam voluntatē defuncti pro lege seruandam. 1896. C. in margi. §. Plane. l. qui ex. de secundum tab.

Vltima in voluntate verbum in präterito & futuro repertum, ad futurum referri. 1391. B. l. solemus. & 1425. D. 1426. A. l. si ita legatum. de condi. & demon.

Vlpianus dicitur nobilis ab Herennio, & nobilissimus à Modestino. 251. B. l. 2. in fi. & 253. A. l. 4. in fi. de excu.

Vnciæ vsuræ. in verbo, Vsuræ vnciæ.

Vnguēti appellatiōe quid cōtineatur. 1267. A. l. in argento. §. 1. de auro & argen. leg.

Vnguentorum genera. Ibidem. §. vnguentis. l. in argento. de auro & arg. leg.

Vniuersale singulare quando referatur ad præcedētia. 1075. C. l. heres meus. §. vxor. de legat. 3.

Vniuersali æquipollere indefinitam. 1073. A. B. l. si plures. de legat. 3.

Vniuersitatē consentire non posse. 638. E. gl. adibit. l. si quis. de acq. vel omit. here.

Vniuersitatem non facile nec consentire nec congregari. 1776. E. glo. affecuturos. l. municipio. vt in poss. leg.

Vniuersitatis seruū non esse singulorū. 638. E. glo. adibit. §. seruus. l. si quis. de acqui.

Vnus an plurium vicē sustinere possit. 463. B. C. glo. sustinere. l. nam tertiū. de here. insti. & 1600. C. glo. triplici. §. tempestiuum. l. sed cum. ad sena. Treb.

Vna via quod phibetur, alia non permitti. 1948. C. in marg. l. quæritur. de bo. lib.

Vnum plurium vicem quādoque sustinere. 463. B. C. glo. sustinere. l. nam tertium. de heredib. insti.

Vnam esse stipulationē in singulos annos nec morte stipulatoris finiri. 103. D. gl. non transire. l. si in singulos. de ann. le.

Vnius testis dicto quando statur. 1149. B. l. Theopompus. de dote præleg.

Vno super negotio duos quempiam iudices habere posse. 1887. D. E. in margi. §. si quis. l. 1. de bo. posses. secund. tab.

Vobis vel alteri vestrum, verba hæc quid

importent. 820. C. l. si fundum §. his verbis de lega. 1.

Vocabula rerum immutabilia, hominum mutabilia in verbo, Rerum.

Vocandos amicos absentis esse cum de eius præiudicio agitur. 303. E. gl. amicis l. si absens vbi pu. edu. deb.

Volo verbum quomodo dicatur. 509. E. & seq. in marg. glo. vlt. l. iam dubitari. de heredib. insti. & 1020. A. B. l. Pamphilo. §. 1. de lega. 3.

Volo.) Nemo pro parte velle, & pro parte nolle potest. 867. C. l. neminem de leg. 2. & in margine.

Volo verbum nec directum nec obliquū dicitur, sed secundum naturam verbi cui adiicitur. 509. E. & seq. in marg.

Volo.) Verbum cum voluerit, tractum habet quandiu volit, & c. 983. B. l. fideicommissa. §. sic fideicommissum de lega. 3.

Volit volam voluero verbum quid. 828. A. B. in marg. §. Stichum l. huiusmodi de lega. 1.

Voluntas defuncti est ambulatoria vsque ad mortem. 119. C. l. quod si. de adimen. leg.

Voluntas defuncti totum facit. 475. B. l. ex facto §. rerum de hered. insti.

Voluntas vlt. non semper tenēda. 166. A. B. l. quidam. §. 1. de admi. & peri. tuto.

Volūtas vltima an semper primę deroget. 1308. B. gl. minutum §. testamento. l. Aurelius de lib. leg.

Voluntas testatoris quot modis interpretetur in verbo, Testatoris.

Voluntas testatoris probata præualeat futuræ. 763. B. l. qui quartam de legat. 1.

Voluntas testatoris ex vsu eius magis quā instrumentis perpenditur. 1065. C. l. prædiis. §. 1. de leg. 3. & colligitur ex vsu. 1226. E. l. legatā. §. 1. de supel. lega.

Voluntas tacita 1110. A. in mar. gl. secundū §. qui duos l. damnas de vsu & vsufu.

Voluntas alicuius requiritur cum de eius commodo agitur in verbo, Commodū.

Voluntatis quæstio admitti debet cū nulla est in verbis ambiguitas. 995. C. & seq. l. ille aut ille de legat. 3.

Voluntatis præsumptionem ex scientia testatoris sumi in verbo, Præsumptionem.

legatum ad alterius Voluntatem relatum, non valere. 806. A. l. captatoris de leg. 1.

Voluntatis defuncti interpretatio quot & quibus modis interpretetur. 1276. D. gl. debentur. §. Labeo l. pediculis de auro & arg. le.

Voluntati defuncti non in parte, sed in toto parendum esse in verbo, Defuncti.

Voluntati testatoris non semper parēdum 586. B. glo. laudandus de condi. insti.

Voluntatem coactam voluntatem esse in hereditate accipiēda. 194. D. in mar. gl. adiit. l. apud ad Trebel.

Voluntatem ex sola scientia non præsumi. 995. D. in fi. glo. accipiat l. si quis de leg. 3.

Voluntatem defuncti non circumueniendam. 699. C. l. 4. in prin. si quis omif. cau.

Voluntatem defuncti implēdam, si potest 576. C. l. quæ sub conditione. §. quotiens de condi. insti.

Voluntatem defuncti præsumptam multū agere in verbo, Præsumptam.

Voluntatem defuncti omnem ratam esse hereditate semel adita in verbo, Hered.

Voluntatem patris vltimam non semper seruandam. 302. A. glo. vltra vires l. offic. vbi pup. educ. deb.

Voluntatem nouissimam seruandam. 120. C. l. translatio de adi. leg.

Volūtatē nudam in additionem sufficere.

879. E. glo. vlti l. si solus. de acquir. vel omit. here.

Voluntatē testatoris sic intelligēdā, vt nō pereat. 848. C. gl. frustr l. si qñ. de leg. 1.

Voluntatē testatoris interpretari secundum æquitatē. 163. E. gl. agi poterit. §. si patronus l. ita tamen ad sena. Treb.

Voluntatem testatoris magis ex vsu eius, quā instrumentis perpendi. 1065. C. l. prædiis §. 1. de lega. 3.

Voluntatem testatoris ex coniecturis ex vsu & consuetudine cōligi. 1826. A. B. in marg. & 226. E. glo. voluntatē §. supellectili l. legatā. de supellect. leg.

Voluntatem testatoris tollere omnē fraudis suspicionem. 1201. B. in mar. §. sicut. l. si peculium. de pecul. le.

Voluntatem testatoris quādoque in iuris potestatē resolui. 451. C. gl. reuoluitur. §. denique. l. interdum. de here. insti.

Voluntatē testatoris non semper seruari. 482. D. glo. vlt. l. paterf. de here. insti.

Voluntatem vltimā alieno arbitrio pendere non debere. in verbo, Arbitrio.

Voluntatē vltimā sapissime ex testatoris consuetudine exprimi. 1201. A. in gl. §. sicut autem. l. si peculium. de pecul. le.

Voluntatē defuncti præsumpta orationē imperfectā perfici. in verbo, Imperfectā.

Voluntatē libera societate procedere debere. 1925. E. gl. 1. l. Labeo. de operis li.

Voluntate nuda non constitui testamentum in verbo, Nuda.

Volūtatē patrisfamilias patrimonium cōstitui. 475. A. glo. facit. §. rerum. l. ex facto. de here. insti.

Voluntates defunctorū ineptas nō seruandas. 851. C. l. seruo alieno. §. si. de leg. 1.

Votum parentum esse vt filij eis succedat. 714. C. l. Iulianus. si quis omif. cau.

Vox prætoris viua est lex. in verbo, Prætoris vox.

Vocē publicā priuatā præiudicare. 511. E. glo. igitur. l. testamento. de here. insti.

Vocem vnius suspensionē inducere posse. 691. C. gl. vlt. l. 1. quemadm. testa aper.

Voce vbi nō opus sit, nūrum interuenire. 687. D. E. glo. literarū. §. mutus. l. pater. de acquir. here.

Vrbani serui qui. 1073. B. l. seruis vrbanis. de lega. 3.

Vrbs.) In vrbe esse cēsentur quæ custodiæ causa extra vrbe sunt. in verbo, Extra.

Visitarū. 186. B. §. Luci⁹. l. si sine. de adm. tu.

Vsq̄ue dictio quando ponatur inclusiue. 1008. B. l. patronus. §. Sēpronio. de leg. 3.

Vsq̄ue semper in dilationibus includit. 852. A. in mar. glo. vsq̄ue. §. si libertus. l. filiusfamilias. de lega. 1.

Vsūcapi non oportere rem pupillarem ante pubertatem. 326. E. glo. 1. l. si quis. de eo qui pro tut.

Vsūcapiōnem permitti alienatione permittā, & contra. 349. B. C. gl. valet. l. magis. de reb. cor.

Vsura multiplex. 169. C. D. l. quæ sint. l. tutor. 1. §. quæ sint. de admi. & peri. tut.

Vsura grauior, id est centesima. 174. B. gl. grauioribus l. 1. §. sed & si. l. quoties. de admi. tut.

Vsura grauiissima. 169. B. §. si deponi. l. tutor. de admi. tut.

Vsura pupillaris quæ. Ibidem. l. tutor. §. quæ sint autem. de admi. & peri. tuto.

Vsura pupillaris quando præstetur. 69. D. gl. quæ sint l. tutor. 1. §. quæ sint. de admi. & peri. tut.

Vsuram & debitum nomine legato contineri. 1005. A. l. nomen de lega. 3.

Vfurā non posse excedere legitimum modum. 1083. B. l. 3. §. fin de annuis legat.
 Vfuram quæ non facit pecunia, eam sterilem dici. 123. CD. l. quid ergo. §. vfuras. de contr. & vti.
 in Vfuris, moræ tempus inspicere in verbo, Moræ.
 Vfuræ legitimæ in verbo, Legitimæ vfuræ.
 Vfuræ quibus casibus concessæ. 168. B. in margine.
 Vfuræ maiores. 197. A. §. ab eo. l. tutores. de admi. tuto.
 Vfuræ quicunque. 170. A. §. ex cæteris. & in mar. l. tutor. de admi. tut.
 Vfuræ trientes. ibidem & 1738. A. in mar.
 Vfuræ vnciæ. 208. C. §. præfectus. l. Titum. de admi. tut.
 Vfurarum cursum oblatio im pedit. 183. E. glo. notat. §. tutor. l. tutor. de admi. & peri. tuto.
 hodie tutor nō tenetur dare pecunias pupilli ad Vfuras. in verbo, Tutor hodie.
 Vsum in nostrum aliquid conuertere. 323. B. l. quid ergo. §. plane. de cont. & vti.
 Vsu & cōsuetudine & coniecturis colligi. voluntatē testatoris. in ver. Cōiecturis.
 Vsu ex cōmuni. non ex singulorum opinione, nomina exaudiri debere. in ver. Nomina.
 Vsu legato, necessaria ad vsum censerilegata. 1008. D. l. patronus. §. codicilis. de legat. 3.
 Vsu testatoris magis voluntatem eius perpendi. quā instrumētis. 1065. C. l. prædiis. §. j. de legat. 3.
 Vusufructus, & operarum legatum, differre in verbo, Operarum.
 Vusufructus vicem domini obtinet. 823. E. glo. al. erit. §. fundus. l. non quocunque. de legat. 1.
 Vusufructus aliam esse rationē, quā ali-

mentorū. 1532. A. glo. Vlpianus. l. computationi. ad. l. Falci.
 Vsumfructum alienari non posse. 1104. D. glo. ex bonis. l. 1. de vfu & vusufructu.
 Vusufructuarius tenetur ad collectas. & pstationes. 1117. A. l. quæro. de vusufr. leg.
 Vusufructuarius onmen rei fructum capere. 1128. D. E. glo. differentiam. l. fundi. de vfu & vusufruc.
 Vtero qui gestatur. natum non haberi. 250. C. l. 2. §. remittit. de excu.
 Vterque dictio quid. 820. C. in margine.
 Vitale per inutile nō vitari. 889. B. l. qui testamento. de legata. 2. & 534. D. gl. comprehensum. l. in pupillari de vulg. subst. & 846. D. glo. in firmari. §. si seruus. l. si seruus. de l. 1. & 949. D. glo. perempta. l. quæ fideicommissa de leg. 2.
 Vitales impensæ. in verbo, Impensæ.
 Vitilibus non contribui innutilla. 1498. E. glo. per alia. §. si debitori. l. Nescennius. ad. l. Falci.
 Vitilias. Non vitilias singulorū, neque affectu, sed cōmuniter rerū pretia fungi. 1529. A. l. pretia. ad legem Falci.
 Vitilitatem propriā an possit præferre tutor vitilitati pupili. in verbo, Tutor. an.
 Vulnus dici posse mortale, licet mors nō sequatur. 722. B. in mar. gl. superuixerit. §. si dominus. l. 1. de senatus. Sila.
 Vxor an virum peregrinantem sequi cogatur. 1091. C. glo. ex longinquis.
 Vxor an pro marito testificari possit, & econtra. in verbo, Maritus
 Vxor est vna caro cum viro. 24. A. glo. l. 1. quia. fo. matri.
 Vxor. non cōmitti furtum marito, nisi vt filia patri. 73. B. 74. C. l. 1. rerum amo. & 79 A. l. nihil. in fi. co. titu.
 Vxor reuerentiā marito debet. in verbo, Marito.

Vxoris socium esse virū. 1243. D. glo. cum vxore. §. qui societas ē. l. alimentia. de ali.
 Vxoris procuratorē maritum esse posse. 247. E. glo. vlti. l. Herennius. de excu.
 quid tam humanum est, quā fortuitis casibus vxoris maritū, & vxorem viri participem esse? in verbo, Maritus.
 Vxorē adulterio polutā, ducere nō licere. 1375. C. 1376. A. & se. l. Claudius. de his q.
 Vxorem habere non posse quēpiam. damnatam adulterij: concubinam posse in verbo, Luxuria.
 actio turpis in Vxorē negatur. 74. B. l. 2. re.
 Vxorem defuncti non corrigit he. (amo. res in verbo, Heres.
 Vxorem quodāmodo dominam facit. vitæ societas. 74. AB. l. 1. rerum amo.
 Vxorem viro operari debere. 1929. D. glo. vlti. l. sicut. de ope. libertorum.
 Vxorem in officio mariti esse debere. 1929. C. l. sicut patronus. de ope. liber.
 Vxorem prægnatam post longuā absentia reperiens maritus, an partū agnoscere teneatur. 89. B. l. 1. §. idem. de liber. agno.
 Vxorē prægnante si fideicommissarius decesserit, verificari ad tempus liberorum relictum. 1615. C. l. sed & si. ad Trebel.
 Vxores duorum fratrum *εἰνατέρες* dici. 1984. B. l. 4. §. priuignus de gr. affi.
 Vxores multas gaudere morte maritorum. 1452. D. gl. qā morte. §. socorus. l. pater.

X

Ξ *Υλινγαι* naues. 1043. AB. §. lignorū. l. ligni. de legat. 3.

Z

Z Ythum. 1165. C. l. si quis. de trit. Plura de zytho Diofclib. 2. ca. 79.

FINIS.

QUALISNAM VOX SIT INFORTIATVM, & de Pandectarum serie, & partitione.

ANDREAS ALCIATVS, cum cæterarum artium, tum verò iuris peritissimus, in præmio primi libri Dispensationum suarum, in manus suas nuper incidisse ait Digestorum volumen quoddam antiquissimum, non vulgaribus, protritisque tomis diuisum, sed in duas tantum partes: quarum posterior, à Trebelliano Senatusconsulto sumebat exordium. Quæ res (inquit ille) manifestissimum facit, ineptam esse recentium dubitationem, dum potissimum ambigunt, cur secundum Digestorum volumen, Infortiatum dicatur: quasi non barbara hæc vox sit, & nullius sensus, ab indocto aliquo literatore primum facta, quem deinde alij æquè indociles secuti sint. Hæc ille. Proinde nemo se posthac cum Accursianis cruciet, quid ita secunda Pandectarum pars, Infortiatum appelletur: quum planè nec secunda ea sit, vt quæ vicesimi quarti libri Digestorum (qui vltimus est Digesti veteris) titulum vltimum secum trahat: nec vlla aut eius vocis etymologia reddi possit, quum barbara sit, vt iam dictum est: aut eius partitionis iusta ratio. Perpetuus enim est Digestorum ordo ac contextus, quinquaginta omnino librorum continua serie absolutus, non alia prorsus ratione ab antiquis intercisus, quā quod tanta librorum congeries, ac velut moles, in iustum aliquod volumen consui non posset: quale quid nunc feceris, si aut Virgilianum Aeneidem, aut Liuij Decades, aut cuiusvis alterius auctoris plures libros, eandem rem tractantes, in treis aut plures tomos diuiseris.

Vide Boe. in
Topic. de a-
ctione rei
vxo. Plat.
6. & 11. leg.
* Copiosissi-
mum com-
mentarium
ad singula
huius tituli
capita Dua-
renus reli-
quit. Tu illi
videto.

SOLVTO MATRIMONIO QVEM- admodum dos petatur.

Dixit. s. de iure do. f. per quos constituitur dos: nunc e-
contra per quos repetatur. Vel sic: Dixit. s. tit. j. de matri-
monii dirimendis: nunc eis diremptis quemadmodum

dos repetatur. Secundo not.
quod hic nō est caput libri:
nam cum tres tantum sint
libri singulares pro dote-
bus vt s. in procemio Dige-
storum. §. alterutri. & con-
stet vnum esse de sponsali-
bus, alium de dona. inter
virum & vxorem, alium
de impen. in re do. fac. ergo
hic non est caput libri: vt.
C. de vere. iur. enuclean. l.
ij. §. post hos. Tertio quero,
quare iste liber nominatur
Infortiatu? Respon. quia
cum Romae esset studium
destructum, & Bononia inole-
ret, eius recuperatione facta Rauennae, cum esset
amissum ius, est redditum forte, cum multa assint quae deerant. & sic ponitur
in pro. valde: vt infra de libe. & posthu. gallus. §. ille. & sic dictio ius, vel Di-
gestum, erit eius substantiuum. Alij dicunt, quia fortes leges sunt in eo. sed cer-
te & in veteri. Alij ab inuentore seu auctore, vt Publiciana & triticaria. ar.
s. de origi. iur. l. ij. §. postea cū Appius. quod diuinare est. Vel potes dicere quod
nomina magistralia sunt: quare de eis non est disputandum: quia relinquuntur
pertinacibus, secundum Tullium, & quia plura sunt negotia quam vocabula:
vt. s. de praescriptis ver. l. natura enim. Alij ab infortias Chaldae vocabulo,
quod est dispositio: quia vltima dispositiones hic sunt. Et tractat hoc volumen
de tribus. nam complet tractatum dotium. Item tractat de tutelis. Item de te-
stamentis, & quae in eis continentur, & de his quae pertinent ad vltimas vo-
luntates tam ex testamento, quam ab intestato. Item dicunt quidam quod Ir-
non habuit hunc librum, quasi post eum inuentus sit. quod non placet. Quarto
& vltimo dic. Sol matrimo. & c. quod multis modis fit: scilicet quod matri-
monium dissoluatur: vt s. titu. j. l. j. & semper hic tit. locum habet: vt. j. de ver-
bor. signific. cum querebatur. Item not. quod dicit matrimonio. alias enim vel
nulla actio competit, si sciens non valere dedit: vel cōdictio ob causam locum
habet, si ignorans: vt. C. de condic. ob cau. l. j.

Diuortio facto vel alias dirempto matrimonio, dotis repetitio competit
mulieri vel patri mulieris vel vtrique communiter vel etiam extraneo
qui dotem sibi recepit, & ideo post titulum de Diuortii, recte datur hic titu-
lus, qui est de repetitione dotis: & quemadmodum dos repetatur id est quibus
diebus, annua bima trima die, an longiore, an citiore, an statim, & qua for-
mula, rei vxoriae an ex stipulatu. nec enim cuiusque repetitio dotis compe-
tit, & actio rei, vxoriae competit, cui videtur tantum fuisse locus inter cōiuges
accepto arbitrio recuperanda dotis. Itē quatenus repetatur, & quas ob causas
reputationes siue retentiones in eo arbitrio fiant, quoque id iure ac privilegio sit.
Cuius.

a Quemadmodum. id est per quos: vt. j. eo. l. ij. §. j. & a quibus, & in-
quantum: vt. j. eo. l. maritum. cum aliis. Alij, id est quando, & con-
stat soluto matrimonio: vt hic, & j. eo. l. ij. in princip.

b Petatur. id est repetatur. & ita simplex pro composito. sic. s. de
pigne. act. petenti. sic e contra reddere pro dare: vt. j. de lega. ij. cum
quidam vxori. & j. de dote praelega. l. j. in princip.

Dotis. **CASVS** talis est: Tractaturus de repetitione dotis
iuriconsul. ponit primò qualis debeat esse causa dotis, id
est actio de dote, vsque illuc: Nam & reipub. & c. Secun-
dò rationem eius ponit vsque illuc, cum dotatas, & c. Tertiò ponit
rationem rationis vsque in fi. l. Primum dictum est tale: quia causa
dotis in omni tempore, & ante contractum matrimonium, & post
contractum, & eo soluto est & esse debet praecipua & privilegiata,
& etiam in omni loco tam in Prouincia, quam in Italia. Ratio est
talis: quia non solum mulierum priuatarum interest eis dotes suas
conseruari, sed etiam reipublicae. Ratio autem rationis est illa, quia
valde est vtile reipub. quod mulieres rehaeant dotes suas, vt sic
possint nuptias contrahere, & ex nuptiis liberare procreare, & de li-
beris praedictis ciuitates implere, & hoc dicit. Viu.

c Dotis. profecticiae vel aduenticiae: de quibus dicitur. s. de iure. do.
l. profecticia. & ponuntur hic tria. dictum, ratio dicti, & ratio ratio-
nis. sic. s. de peti. here. sed & si lege. §. item si rem.

d Causa. id est actio. & sic causa causata: vt. C. per quas personas
no. acquir. l. j. vel e contra pro causa causante actionem: & tunc dic-
dotis causa, id est ipsa dos, per eandem. l. prout alio modo legitur,
vel quia ob causam, id est ob matrimonium datur, & sine eo non
est: vt supra de iure do. l. ij. Vel id est dotis conditio, id est aptitudo:
vt sic comprehendat tam dotem, quam actionem, nec est vis: quia
si dos est privilegiata, ergo & dotis actio: alias nihil valeret privile-
gium. & si actio est privilegiata, ergo & dos: quia propter dotem
ff. Infort.

datur actio. Alij causa, id est titulus, vel contractus: vt institu. de le-
ga. §. si res. Alij vt R. id est iudicium seu instantia, vt citius fortè ex-
pediatur. sic. C. de transactio. l. causas. Alij, id est matrimonium, quod
est causa dotis: quia matrimonium potest esse sine dote, non econ-
tra: vt supra de iure dotium. l. ij.

Otiū [†] e cau-
sa ^d semper ^c
& vbiq^e ^f
praecipua est.
Nam & publi-
cè ^g * inte-
rest, dotes mu-
lieribus [†] conseruari: cum dota-
tas ^h esse foeminas, ad sobolem
procreandam, * replendam-
que liberis ^k ciuitatem, ^l

re. & pone exempla de casibus primi & secundi & tertij temporis.
Ecce enim ante matrimonium nudo pacto constituitur dos. Item
de bonis patris promissa creditur in dubio: licet aliàs ex nudo pa-
cto actio non oriatur: & nemo suas pecunias iactare credatur: vt.
C. de dotis promiss. l. ad exactionem. & l. fin. & supra de pactis. l. iur-
risgentiū. §. igitur. & supra de proba. cum de indebito. Item de taci-
ta stipulatione & tacita hypotheca: vt. C. de rei vxoriae actio. l. vni-
ca. §. j. & ij. licet aliàs stipulatio contrahatur utroque loquente: vt. j.
de verborum obligationibus. l. j. in prin. Item quia in arbitrium al-
terius partis, & quia incerta: vt. C. de dotis promissio. l. ij. & s. de iur-
re dotium. l. cum post. §. gener. cum aliàs non conferatur, & certa
quantitas contineatur: vt. C. de contrahenda emptione. l. in viden-
tis. & j. de verborū obligat. l. ita stipulatus. Item ad hoc. C. ad Vel-
leianum. l. fi. & communia de leg. authen. res. & s. de iure dotium.
quod autem. & de ritu nup. qui liberos. In secundo, quia nō potest
fundus dotalis alienari: vt institu. qui. alie. nō licet. in principi. quod est
contra regulam insti. de rerum diuisione. §. venditā. Item quia con-
stante matrimonio repetitur ex causa: vt. C. de iure dotium. l. vbi.
quod est contra id quod à principio senserunt: vt. s. de iure dotium
l. j. Sed & primi temporis exempla ad secundum tempus possunt
aptari, si dos constante matrimonio constituatur: quod fieri potest:
vt. C. de donationibus ante nuptias. l. fin. In tertio praefertur aliis in
personali & hypothecaria: vt. C. qui potiores in pignore habeantur.
l. assiduus. Item compensatio non opponitur: vt. C. de rei vxoriae a-
ctione. l. vnica. §. taceat. Sed argu. contra. j. eodem. l. maritū. & pro-
pter hoc in verbo vbiq^e, subauditur ferè. & haec exempla tertij e-
tiam ad secundum tempus aptantur, si tunc dos possit repeti. sunt &
alia exempla ad praedicta quae inuenire laboriosum est magis quā
subtile. & facit ad omnia. s. de iure dotium. l. in ambiguis.

f vbiq^e. id est in omni casu: vt dixi. vel dic in omni loco: vt. C. de
temporibus in integrum restitutionis. l. fin. vel, id est siue ex stipula-
tione, siue non.

g Et reipublicae interest. & pro etiam. quasi dicat: nō solum mulierū,
sed etiam reipublicae: ^b vt hic, & supra de iure dotium. l. ij. & j. de
priuileg. credi. l. ij. & de dote praeleg. l. pater. in fine. & supra de pact.
do. l. ij. & sic est ratio primi dicti. Item nota quod ratio priuatae vti-
litas concordat hic cum ratione publica. quae etiam si discordet,
praefertur publica: ^c vt. C. de caducis tollendis. l. vnica. §. fina. Item
nota interesse hic propter liberas personas. & sic est contra. s. de iis
qui deie. vel effu. l. j. §. sed cum liber homo. Sed dic, hoc est inae-
stimabile interesse: vt. j. de regulis iuris. l. nō est singulis. §. fi. & sic aliàs
est inae-
stimabile: vt hic. aliàs aestimabile: & tunc quandoque dam-
num tantum continet: vt. s. de actio. empt. l. si sterilis. §. cum per vē-
ditorem. quandoque est in lucro: vt supra de eo quod certo loco. l.
ij. §. fina. quandoque propter affectionem: vt supra mandati. l. cum
seruus. quādoque propter instinctum naturae: vt. s. de seruis expor-
tandis. l. seruus ea. quandoque quia res fuit maiorum suorum: vt. j.
de bo. liber. l. libertus qui soluēdo. & j. si quid in fraudem patroni.
l. j. §. & aliàs videamus. & s. de minoribus. l. si in emptionem. quan-
doque quia vicina: vt infra de leg. ij. l. si cui fundus.

h Cum dotatas. ratio rationis.

i Ad sobolem. i. ad nubendum, & sic pariendum: ^d quod melius fiet
cum dote, & ditiori: vt in auth. de equa. do. §. quia vero. col. vij. & s.
de iure do. l. ij. & vt non repellatur à viro praesumptiue: vt in authē.
de nup. §. sic itaque. versi. si quis enim. colla. iij.

k Liberis. legitimis. ad quod. C. de indic. vidu. l. ij. & de bo. liber. l. fi.
sed & spurios quandoque habere expedit: vt. j. de decurio. l. gene-
raliter. §. spurios.

l Ciuitatem. Romanā, per excellētiā: & per hoc imperium. Idem

c Semper. id est omni
tempore, & omni casu

eorum tēporum. nam
ante matrimonium, &
constante matrimonio
& eo soluto est praeci-
pua, id est specialis: qua
si dicat, pra aliis capit
multa, vel praeter com-
munia aliarum cōuen-
tionum capit specialia.
& sic ponitur praecipuū
s. de offic. procura. Ca-
sa. l. j. §. fin. & s. familiae
erciscund. si filia. §. hoc
amplius. & s. praeci-
pe

† Dotis.

* Reipubli-
cae. Concor.
glos. 2. post
med. in ver.
quia reipu.
vile est. ex-
tra de don.
inter vir. &
vxo. ca. 2.

† Et ideo
mulier non
potest pacto
deteriore
dotis condi-
tionem face-
re cum id in
ceteris con-
tractib⁹ cui-
que concess-
um sit dete-
riorē suam
cōditionem
facere. l. 2.
sup. de pa-
ctis dotali-
bus. Cont.

* Pulchrè in
hanc senten-
tiam Aristot.
lib. 2. politi-
ca. 7. Plutar.
in apophth.
Laconicis
de Lycurgo.

b) Secunda-
rio. & ista v-
tilitas reipu.
apta est affer-
re suam vti-
litatem in
quolibet par-
ticulari, se-
cundū Bar.
& Ia.

c) Siue affe-
rat suam vti-
litatē in quo
libet parti-
culari: siue
non, secun-
dum Bar. &
Ia.

d) Verunta-
men eadem
priuilegia
vindicarent
sibi locū in
muliere ste-
rili. Barol.
Alexand. &
Iac.

tamen in foeminis extra Romanam urbem habitantibus, cum eadem sit ratio, argu. s. ad legem Aquiliam. l. illud. & facit. j. de ventre in possessionem mittendo. l. j. s. & generaliter. & j. de bonis damna. l. fina. s. penultimo.

a] Adde gl. a] Maxime. id est valde. a
fi. in l. illud. b] Necessarium. id est v-
j. ad legem tile. sic supra de officio
Aquil. praecepti pretorio. l. j. &
facit id quod not. C. de studiis liberali. vrbis
Romae. l. j. in fil. lib. xj.

Solutio. CASVS. Lex ista quatuor principaliter dicit. Primum dictum tale est: Titius contraxit matrimonium cum Seia. petit Titius quod Seia soluat

† Concor. c. 1.2. & 3. extra de don. inter vi. & vxor. & de do. post diuor. restit. Bolog.

sibi dotem quam promissit. Dicit Seia: Ego volo quod tu promittas restituere dotem quam a me petis, Sempronio extraneo. certe distinguitur: quia si passurus est damnum maritus si promittat Sempronio, & de hoc timet iustitiam, puta quia verisimile est eum damnum passurum si alij promittat, puta quia iam desit esse soluendo: vel est verisimile quod desinat soluendo esse, puta quia res suae sunt in maris periculo, vel alio modo est verisimile quod damnum posset sentire. Respon. quod vxori in quantum facere posset damnetur, sed extraneo non non ergo cogitur Sempronio promittere. alias sic. & ista vera sunt, quando mulier Seia est sui iuris. Et hoc secundum dictum protenditur vsque illud, quod si in patris, & c. Tertiū dictum est tale: Seia existens in potestate patris dedit dotem profecticiam Titio marito suo. certe soluto matrimonio actio pro illa dote competens est communis patris & filiae: & pater non potest repetere dictam dotem nisi voluntate filiae. ergo & eodem modo promittendum est per maritum de solutione dictae dotis facienda, id est voluntate patris & filiae: & si pater solus iussit promitti, non erit adempta filiae sui iuris postea effecta actio de dote: & si sola filia iussit promitti, integra manebit patri dotis actio: & eam non intentabit solus, imo adiuncta persona filiae. sed si filia sui iuris interim efficiatur, nocebit ei quo ad repetendam dotem iussus illius solius quem fecit marito, vt alij extraneo dotem promitteret. & hoc vsque illud, Voluntatem, & c. Quartum dictum est tale: Dictum est in versiculo, Denique, & c. quod pater non potest dotem repetere a marito sine filiae voluntate. certe voluntatem filiae accipimus, si non contradicat expresse. verum si filia sit furiosa, videtur consentire, eo quod propter dementia contradicere non potest. vnum tamen requiritur quod filia sciat patrem agere pro dote repetenda, & non contradicat si enim nesciret filia, pater non audiretur agendo, nisi caueret marito ratum filiam habituram. & hoc est quod dicit. Viuianus.

c] Solutio. expone vt in rubrica dicitur.

b] Puta propter adulterium: quo casu non solummodo perdit dotem, imo etiam bona parapherna lia. est glo. sing. in cap. plerunque. extra de do. inter vi. & vxor. secundum Iaf.

c] Ille casus non meretur dici fallentia: quia in casu illius legis dos semper sustinet onera matrimonij.

d] Casus illius legis non est fallentia: ad hanc: quia ibi dos repetitur per conductum ob causam: & per actionem de dote. B. & Iaf.

d] Dos debet. annua bima trima die olim: hodie immobilia statim, mobilia intra annum: vt. C. de rei vxor. act. l. vnica. s. exactio. sed hoc fallit quando culpa mulieris b] solutum est matrimonium: vt. j. eo. Lucius. in fin. nisi & vir deliquerit: vt. j. eo. cum mulier. j. & l. viro. Item fallit si pactum est lucranda dotis interpositum: vt in authen. de san. epi. s. si vero constante. coll. ix. & ad hoc etiam facit. C. eo. l. si constante. nisi in casu: vt. j. eo. si ab hostibus. s. si. Item fallit si aliud potest obici mulieri. j. eo. si mulier. & l. semel. Item fallit si extraneus dedit, & pactus est sibi reddi: vt. C. de rei vxor. act. s. accedit. Item fallit si est in potestate patris: vt. j. eo. s. j. vel vt ista non obstant, dic mulier, id est patri mulieris, vt omnem repetentem comprehendas. Item quod dicit, soluto: quandoque etiam constante in casibus tribus. Primus est. j. eo. si constante in princip. c] Secundus. s. de iure do. quemadmodum. d] Tertius. C. de repub. l. j. Quartus si maritus damnetur in metallum. nam non soluitur hodie matrimonium: vt in authen. de nup. s. quod autem. col. iij. & tamen dos repetitur: vt. j. eo. si marito. his autē casibus cogitur. s. reddere dotem constante matrimonio. Sunt & alij quando potest & valer restitutio: vt infra eod. l. quamuis. & l. seq. alias si reddat vir, non liberatur nisi quatenus illa esset locupletior: & sic habet instar donationis: vt. C. si dos constan. matrimo. l. j.

e] Nec cogitur, dixit quando sol. matrimo. dos repetatur: nunc quan

maximè a] sit necessarium. b]

Solutio matrimonio debet dos reddi, & ab initio soli mulieri promitti, & non alij, si marito no ceret. Bartolus.

II. VLP IANVS libro trigesimo quinto ad sabinum.

Solutio matrimonio solui mulieri dos debet: nec cogitur maritus alij eam ab initio stipulanti promittere, nisi hoc ei nihil noceat. nam si incommodum aliquod maritus suspectum habet, non debere eum cogi alij quam vxori promittere dicendum est. hanc, g] si sui iuris h] mulier est.

do dos datur viro a muliere. nam non cogitur alij promittere, si patitur incommodum: vel secundum quosdam etiam si ab extraneo detur, non cogitur extraneo promittere in datione dotis: quod non placet: vt. C. de rei vxor. act. s. accedit. s. de pac. do. cum dos. vel dic loqui eo casu quo. s. scilicet matrimo. sol. & dicit de satisfda. quae est

Patris & filiae communis est actio de dote profecticia, nec pater in preiudicium filiae potest petere vel delegare: & si contra fiat, non liberatur maritus a filia quod minus ipsa possit effecta sui iuris maritum conuenire: & econtra non potest filia patri praedictare: sed sibi soli sic vt excludatur ab agendo cum erit sui iuris: durante patria potestate non excluditur a consentiendo patri propter pactum suum. h. d. vsque ad. s. Voluntatem. Alexand.

Quod si in patris potestate est, & dos * ab eo profecta sit: i] †

dotis: siue ante matrimonium, siue eo constante: prout dixi. Secundo dic ab initio, scilicet solu. ma. Item dic stipulanti, id est stipulari volenti: vt. j. de verb. oblig. l. stipulatus. Item quod dicit noceat, expone secundum primum, id est nocere possit. sic. j. de statulibe. l. Labeo & j. subiicit.

f] **Suspectum habet.** & c. Sed in quo potest nocere? Respond. si sit rixosus: vt. s. de pig. act. l. si seruos. & de vsur. l. si bene. vel poterior: vt supra de alie. iudi. l. iij. vel si mulier stipulanti donat in casu solu. ma. ille agat ad solidum: sed mulier ageret in quantum facere posset: vt. j. de rei iudi. l. Nefennius. Item non poterit g] aliquid viro vxor relinquere in morte: vt. s. de pac. do. l. cum maritus. s. si. Sed quo modo creditur fieri pauper: vt. j. qui & a qui. l. Iulianus: Respond. quia iam forte erat non soluendo. Vel est verisimile quod erit, quia res suae in loco periculoso sunt, vel subiacent vsuris vel ruinis, & non potest de suis vendere. & hoc dicit, suspectum, & c. Item not. quod si nihil nocet, cogitur etiam alij promittere: vt hic. ad quod facit. s. de rei vindica. l. in fundo. & sic est contra. C. de act. & oblig. l. sicut. Solu. hic speciale. vel occasione dotis praebulæ incidit in secundam necessitatem. Item contra. C. de nouatio. l. j. Solu. vt ibi. Item quomodo cogitur? Respon. secundum primum casum per retentionem, vt vel mulieri vel extraneo promittatur. sic. s. de pig. act. l. si necessarias. s. si pignori. & sic cautatiue, non praecise. actio autem ad hoc non est necessaria, vel officium iudicis: quod esset, si iam soluisset. nam tunc mulieri cogitur reddere: vt d. l. in omnibus. & institui. de satisfda. tuto. s. pe. etiam si dicat sibi suspectum incommodum, nisi dicat pactum factum lucranda dotis. Sed ad quid cauetur, cum habeat actionem ex stipulatu? Respon. vt habeat instrumentum & probationes: vt. d. l. in omnibus. Item facit. j. de sol. l. Paulus respon. & s. de euictionibus. l. in creditore. Item ad verbum, suspectum, facit. C. de iudi. l. apertissimi. & j. ad Trebel. l. quia. iij.

g] **Hoc.** si quod solui debeat ei: vt in prin. l. vel etiam vt sibi vel alij ea volente promittatur: & sic ad proximum.

h] **Sui iuris.** l. morte vel emancipatione: vt. C. de rei vxor. act. s. videamus. & s. ex hoc. Accursius.

i] **Profecta sit.** Not. duo necessaria ad hoc quod actio sit communis, scilicet quod profecticia sit dos, & quod in potestate sit filia. & est profecticia: vt. s. de iure do. l. profecticia. in aduenticia sola filia agit: h] vt hic, & c. C. de col. authen. quod locum. & ei agenti pater debet consentire: i] vt. C. de bo. quae lib. l. fina. s. j. & est praecipuum in dote secundum hanc iura, vt aliquid iuris habeat filia: cum omnia patri quaerantur: vt institui. per quas personas nobis acquir. s. j. Item quid si pro emancipata filia pater dat dotem? Respond. secundum Ir. idem ac si esset in potestate: argument. supra de iure do. l. profecticia. s. penult. & argu. j. eo. l. filiae. & l. si ab hostibus. & C. de rei vxor. act. l. j. s. accedit. versicul. extraneum. & intellige in extraneo alio a patre, vel ascendente per patrem. Alij idem quod Ir. secundum hanc iura. Sed hodie corrigitur per dictum verb. extraneum. scilicet vt non sit profecticia, sed soli filiae emancipatae competat repetitio. vel secundum Ioan. dic etiam hodie exigi hanc duo ad hoc vt habeat locum quod hic dicit, scilicet actionem esse communem. Nec obstat illa. l. profecticia. s. penult. quia verum est profecticiam esse, vt ibi: non tamen verè, vt hic. nec ob. infra eodem lege filiae. vt ibi dices. **ADDITIO.** Ibi pater stipulatur sibi do-

j. eo. si constare. s. quoties. & s. si vxor. illa ergo debet fieri mulieri quae dotem debet repetere: non alij. si est incommodum viro, vel etiam si extraneus dedit, & pactus fuit, non debet ei satisfdari a viro si est incommodum, id est laboriosum, inuenire fideiussores: cum actio ei competens est stricti iuris: vt supra de condic. causa. da. causa non se. l. dedi. sed mulieri est bonae fidei: vt institui. de act. s. fuerat. & sic ei cauendum est: vt hic, & s. de iudi. in omnibus. & prout primo dixi, dic ab initio, scilicet datae

e] Reprobatur per B. in l. de diuisione. & l. si constare. in prin. j. eo. Hanc verba Et dos ab eo profecta sit, putat Gouea a Tribō. fuisse addita propter l. Cum oportet. C. de bo. quae li. cum olim idem iuris esset & in aduenticia.

f] Si fuit promissa certa quantitas: secus si finitur dos secundum Bart. g] Istud exemplum displicet Bart. Bal. & Iaf.

h] Etiam sine consensu patris: secundum Bar. Bald. P. & Iaf. licet Ludo. & Alexand. contra. i] Non est opus, cum sine consensu patris possit agere secundum Bar. Bald. & Iaf.

sibi dotem reddi, secundum Bartolum.

a Dos est. id est actio de dote: ut infra. l. proximi. dices, & dic quod hanc societatem seu communionem incidentem inducit paterna pietas, & eius officij cura, ne sapius eam dotare cogatur, si sine eius voluntate dotis actio filiae concedatur.

b Denique filiae. ut & C. de nup. l. si proponis ij. & nisi ut pater sit stipulatus incontinenti: ut infra eo. quoties. & facit. C. eod. l. ij. & l. filiae. & infra l. ij.

c sic ergo. id est voluntate filiae. & est argu. si cut non exigit pater sine filia, sic nec stipulatur, nec facit alium stipulari.

d Ei ergo. scilicet extraneo, vel etiam patri.

e solus iussit. & promissio est secuta. Accursius.

f Adempta. nisi patri sit heres, vel tantum in legato perceperit a patre quanta est dos: ut infra eo. l. si cum dotem. §. si pater. idem in promissione, cum eadem sit æquitas: ut C. ad leg. Fal. l. si. & §. de calum. l. j. in fi. & l. seq.

g sui iuris. morte, vel emancipatione: ut C. de rei vx. act. §. videamus interim ergo dum durat patria potestas, tutus est vir: quia cum solus pater habeat exercitium, repellitur si veniat contra factum suum. Sed pone quod pater exegit sine filia, & pauper factus est, ita quod denuo eam dotare non potest: ut C. de rei vx. act. auth. sed quantum. An filia virum conueniat dum est in potestate? Hic innuit quod non. Sed respon. sic, argu. supra de eo per quem factum erit. l. fina. & j. ad Trebel. imperator. **ADDITIONE** Dic quod ista responsio est bona secundum Bar. & Ias. procedit tamen ista glo. nisi dos fuisset legitime soluta patri: quia tunc secus, secundum Pau.

h Promittatur. extraneo: ut nec sibi nec patri teneatur maritus.

i solus. quando suo tantum.

k Adiuncta. id est nomine suo & filiae. **ADDITIONE** Reprobatur, quia debet dicere, adiuncta persona filiae consentiente filia: ex mente Aretini & Iasonis.

l Amisam. id est filia non perdet hoc, licet alij delegauerit: & sic pater agit ea consentiente, ac si non delegasset. nec enim sunt socij, ut factum vnus alteri noceat: ut §. de arbi. l. si duo. licet sint quasi socij: ut no. j. de solu. qui hominem. §. si gener. vnus enim sociorum nomine suo tantum: ut ibi. hic suo & filiae: sed ea facta sui iuris nocet ei filiae, ut subiicit, cum eo casu actio sit solius filiae: ut C. de rei vx. act. §. videamus. & §. & hoc. sed certe imò videtur amisam quo ad filiam, etiam ea existente in potestate. & sic non est opus consensu eius: ut supra de pact. dota. l. cum dos. §. si vero. quæ est contra. Solut. hic ipso iure non: ibi per exceptionem sic. vel ibi paciscendo de non petendo: hic delegando. Item nunquid sunt duæ actiones, vna patris, alia filiae? an vna communis? hic innuit quod duæ. sed Ioan. dicit vnam quam pater quandoque solus intentat, quandoque adiuncta persona filiae, quandoque sola filia. aliud est in actione iniuriarum quæ sita patri per filium, quia sunt duæ: ut infra de iniur. l. pater. Item not. quod filia potest per alium quod non per se. sic. §. quæ res pigno. obliga. pos. l. Aristo. Sed magis dicitur non impedire quam agere. sic. j. de manumif. vindi. l. si pater. in fine.

m Ei. scilicet filiae. Sed quidam dicunt patri, quod non placet: quia & si filia nihil fecisset, tamen pater in eum casum non ageret: ut C. de rei vx. act. §. videamus.

n stipulatio. id est promissio facta extraneo. sic supra de condi. indeb. l. si non sortem. §. penul.

o Ut consentiat. scilicet expressim. ff. Infort.

ipsius & filiae dos est. Denique pater non aliter quam ex voluntate filiae petere dotem, nec per se, nec per procuratorem potest. Sic ergo & promittendum Sabini ait. Ei ergo promittendum erit, cui uterque iusserit. Caterum si pater solus iussit, dotis actio filiae non erit adempta, quandoque sui iuris filia fuerit facta. Item si voluntate solius filiae promittatur, remanebit dotis actio integra patri. Sed utrum ut & agat solus, an & ut adiuncta quoque filiae persona experiri possit? Et puto nec eam actionem amissam, quam adiuncta filiae persona potest habere. Quod si sui iuris fuerit facta filia, nocebit ei ista stipulatio.

Filia sanæ mentis si est præsens, & non contradicit, habetur pro consentiente. Idem si propter furorē contradicere non poterat: secus si ideo, quia erat absens: quoniam tunc non habetur pro consentiente, nec dissentiente: & ideo cum cautione rati tunc admittitur pater. Alexander.

p Contradicat. id est contradicendi causam habeat: ut infra eod. leg. dotem. & l. si cum dotem. §. eo autem tempore. Sed contra infra eo. l. Titia. vbi pater debet probare eam consentire. Sed dic quod probat eo ipso quod non dissentit. Item nota hic quod qui tacet, consentit. Argum. contra. infra de fur. leg. qui vas. §. vetare. Sed dic pro & contra supra de procura. leg. filiusfamilias. §. inuitus. **ADDITIONE** Dic in proposito quod in actu in quo quis debet consentire, taciturnitas habetur pro consensu: ut hic. sed in actu in quo quis non debet consentire, ratione honestatis non habetur pro consensu: ut in contrario, secundum Baldum.

Voluntatem autem filiae cum pater agit de dote, utrum sic accipimus, ut consentiat, an verò ne contradicat filia? Et est ab imperatore Antonino rescriptum: filiam nisi euidenter contradicat videri consentire patri. Et Iulianus libro quadragesimo octauo Digestorum scripsit, quasi ex voluntate filiae videri experiri patrem, si furiosam filiam habeat. Nam vbi non potest per demetiam contradicere, consentire quis eam merito credit. Sed si absens filia sit, dicendum erit non ex voluntate eius id factum: cauendumque ratam rem filiam habituram a patre. Vbi enim sapit, scire eam exigimus, ut videatur non contradicere.

In dote quæ est communis patri & filiae solutio spontanea facta vni sine consensu alterius, non liberat soluentem ab alio, nisi pecunia sit conuersa in utilitatem alterius directam vel per indirectum. h. d. cum. l. seq. Alexan.

III. PAVLVS libro septimo ad Sabinum.

Non solum autem in exigenda, sed etiam in soluendi.

f Sed si absens. non ergo pro eodem habetur absentia & furor: & idem habes. §. de procura. l. ij. §. furiosus. & infra de iniur. leg. sed si vnus. §. filiusfamilias. Sed contra infra de regul. iur. l. vbi. §. furiosus. & infra de iure codicil. l. ij. §. furiosus. Solu. quo ad animus est absens, ut ibi: quo ad corpus præsens, ut hic. & sic cum non contradicat, nec contradicere potest, cum animus deest: ut supra de procura. l. ij. consentire dicitur, ut hic. & sic quo ad corpus accipitur hic, sed si absens &c. & dicitur absens, si abest a loco vbi agitur: aliis aliter: ut C. de præscrip. longi tempo. l. fin. & de hoc dicitur. j. de verb. signifi. l. absentem.

t Ratam rem. & si omissa sit de rato satisfactio, dic ut. j. eo. l. si cum dotem. §. si pater. Item cum cauet de rato, si moritur filia, amodo stipulatio non committitur: ut. j. re. ra. habe. l. si sine. in fi. & l. si in prin. **u** Scire. debet ergo ei denuntiari si ignorat: aliis non est opus: ut supra de euic. l. Herennius. & de act. emp. l. j. in fi.

x Non contradicere. sed si latitet, dic ut infra eo. l. si cum dotem. §. sed si latitet. Item facit. §. de procura. l. non solum. §. si de dote. sed sequens. §. si pater. videtur contra. Sed ibi in actione iniuriarum quæ sunt duæ: & si sua agit pater, non cauet: ut ibi. sed si nomine filiae agit, sic, ut infra rem. ra. habe. l. si sine. §. fin. at actio de dote vna est: ut supra proximi. §. no. Vel dic quod etiam si nomine filiae agit, non caueat, ut ibi. aliud si eius procurator: ut. d. l. rem ratam habet. nam privilegium patri datum non transit ad alium. §. sic. j. de lega. ij. l. cum patronus.

Non solum. **CASVS.** Pater pro filia quam in potestate habebat, dedit dotem Titio marito filiae. factum est diuortium. certe dos restitui vel solui debet utriusque tam patri quam filiae: quia non solum in exigenda dote, siue in iudicio petenda actio de dote communis est patris & filiae, ut dictum est. §. leg. proximi. §. denique. sed etiam in soluenda sine iudicio: neque pater potest facere filiae conditionem deteriore in hoc, neque filia patris. Sed pone quod maritus soluit pecuniam dotis mulieri tantum, & dicta pecunia peruenit postea ad patrem: certe non solum actio quæ competebat mulieri quæ recepit dotem, sed etiam illa quæ competebat patri, tollitur. Viuianus.

y In exigenda. exigitur ab inuito: ut infra de legat. ij. l. fidei com.

A ij

† Limitabis hunc textum post dotem. iuncta sua glossa. j. eo. & per. l. ania. C. de iur. do. vt. si. pcedat hæc lex, nisi pater eam sibi fuerit stipulatus. † id est quod docunquē. Anto. Augu. lib. 3. emend. cap. 7.

et l. 45. §. 3. sup. de rit. nupt.

* Filia tamē pro consentiente non habetur, cum ob pudorē reuerentiāq; paternā contradicere aut si non fuit idq; euidenter apparet. l. si cum dotem. §. eo autem tempore. j. eo. Duare. hic. lib. 17.

a] Dic melius quod quando requiritur verus consensu, furiosus & absens æquiparatur: sed quando sufficit non contradicere non æquiparatur: ut hic secundum Bart. Bal. & P.

b] Imo idē secundum Ias. c] Hoc est verum in privilegio personalis, ut in regula, privilegium extra de regu. iur. lib. vj. nā in dubio etiam non transit ad heredes: ut notatur in l. maritum. j. eo. cui concor. gloss. in sum. xxv. q. ij.

missa. §. si rem exolut maritus sponte. videbatur enim quod licet non solus exigat, tamen soli extra iudicium solvatur: ut in adiecto: ut. j. de sol. quod stipulatus. non tamen est ita: & contra exigit procurator litis, non tamen ei solvitur: ut. j. de sol. l. hoc iure.

a] Reprobatur secundum bar. & Ia. quando mandatum faceret mentionem de viro exigere: secus si de viro agere, quo casu su glof. habet verum secundum Alexand.

a] *Que*. fit relatio ad id quod datur intelligi per precedentem. & dic quæ, id est actio. nam ipsa dos est viri, consumpta forte. vel ipsa dos est communis eorum respectu iuris: quia uterque habet actionem pro ea. vel dic quæ, id est quia. Sed qualiter est actio communis? Respon. sicut duobus heredibus actio hereditaria: & sic pro diuiso: quia sic est in illa: ut. C. familie cerciscu. ea quæ. & pater exercet suam partem filie. Vel verius utrique insolidum competat, ut duobus reis stipulandi: sed plusculum habet pater, scilicet exercitium: ut supra. l. proximi. §. denique pater. & C. de bo. quæ libe. l. si. §. ubi consensu tamen filie, ut hic: nisi in casibus notatis in dicto. §. denique. Et secundum hoc non oportet quod ambulet actio de vno ad alium: quod raro fit: tamen quandoque contingit: ut supra de usufructu. l. sed & si quis stipuletur. §. si operas. sed uterque exercebit: diuersis tamen casibus: ut. C. de rei vxor. actio. §. accedit. & §. videamus. sed secundum hoc quare cauet de rato, ut supra. l. proximi. in fine? Respond. propter filie consensum, qui abest: sine quo non agit nisi caueatur: quod in duobus reis stipulandi non est opus, cum sine alterius consensu alter agat.

Maritus soluens dotem patri vxoris sine consensu eius, si pater postea alteri viro filie dat illam dotem, filia repellitur si agat contra primum maritum. h. d.

III. POMPONIUS libro quintodecimo ad Sabinum.

Si pater sine consensu filie dotem à viro exegisset, & eandem alij viro eius filie nomine dedisset, & mortuo patre filia cum priore viro ageret, doli mali exceptione repellitur.

Vbi præcedit matrimonium, & sequitur traditio dotis: ex die traditionis dotis tempus computatur ad discernendum pro quota

insulam. §. vsuras. & de excep. do. l. fina. in principi. & §. de iur. do. l. cum post. §. in donum. qui ultimus annus incipit habito respectu ad principium, quando prædicta duo concurrunt: ut hac. l. ar. fructus ultimi anni diuiduntur: ut pro quota durauit matrimonium, pro tota habeat vir: pro alia vxor: ut infra eod. diuortio. & C. de rei vxor. actio. §. sed & notissimi. Alij dicunt quod hic durauit matrimonium per annum vel minus: erunt ergo fructus viri ex quo hac duo concurrunt vsque ad finem matrimonij.

Alter alterius. id est filie. vel etiam extranei qui dedit dotem, & stipulatus est incontinenti sibi reddi: ut. j. de sol. l. qui hominem. §. si gener. & §. de alie. iudi. mu. cau. fac. l. j. & infra de regu. iur. non debet. & C. de an. excep. l. ut perfectius.

Deteriorem. etiam si solvatur patri: ut. C. de rei vxor. actio. authent. sed quauis.

Peruenit. quod est qualitercunque in rem patris vertat, etiam si se denuo detet ex ea, cum hoc onus patris sit: ut. §. de in rem ver. l. & ideo. in fi. & l. seq. & d. authent. sed quauis. idem si pater non habuit causam contradicendi: ut. j. eo. l. si cum dotem. §. j.

Tolletur. quia ipso facto ratum habet: ut. j. rem ra. haberi. l. Paulus respondit non tantum. & C. de condi. indebi. l. indebitum. & retrahitur: ut. C. ad Macedo. l. si. Item no. quod liberor soluedo alij dummodo pecunia ad creditorem perueniat: ut. §. de peti. her. l. sed & si lege. §. si minori. ibi, nam & si id & c. & §. de neg. gest. l. si liber. & j. de sol. l. quoties. Accursius.

Si pater. **CASVS.** Pater dedit dotem pro filia quam habebat in potestate: ipse pater dotem repetiit solu. ma. sine consensu filie: & eam dotem tradidit alteri viro pro filia. certe dicit iuriscō. quod filia agere cum priori viro non potest: quauis patris exactioni non consenserit. repellitur enim doli exceptione. Viuius.

Dedisset. quod facere debet, nisi clades aduenerit patri: ut. C. de rei vxor. actio. authent. sed quauis.

Repellitur. ut & j. eo. l. dotem. idem si extitit heres patri, vel habuit legatum æquiualens doti: ut. j. eod. si cum dotem. §. si pater. aliàs ipsa contra virum, & vir contra socerum, vel eius heredem per conditionem indebiti agat: ut. j. de sol. l. qui hominem. §. si gener. Accursius.

De diuisione. **CASVS.** Ad euidenciam huius. l. ita præmitto: Certum est quod pro oneribus matrimonij maritus lucrificat dotis fructus: ut. C. de iure do. pro oneribus. vnde si esset cœptum matrimonium in kalen. Ianuarij, & tradita marito dotis possessio, & per totum annum durasset matrimonium: totius illius anni maritus fructus dotis lucrificaret. si autem durasset tantum per partem anni, pro illa parte lucrificaret fructus. & in isto ultimo loquitur hac. l. Et ponit talem casum: Titius contraxit matrimonium cum Berta in kalend. Ianuarij. postea in kalend. Fe-

bruarij fuit data marito possessio rerum dotialium. durauit matrimonium per sex menses à tempore nuptiarum contractarum. maritus ergo debet habere fructus pro tempore sex mensium. Sed nūquid computabitur sibi tempus quo ad fructus lucrandos à die contractarum nuptiarum? an à die quo tradita fuerat ei possessio? Et

parte fructus ad virum pertineant, & pro quota ad vxorem soluto matrimonio. Alexand.

V. VLPIANVS. libro trigesimo ad Sabinum.

De diuisione anni. eius quo diuortium factum est, quaritur, ex die matrimonij, an ex die traditi marito fundi maritus sibi computet tempus. Et utique in fructibus à viro retinendis neque dies dotis constitutæ, neque nuptiarum obseruabitur: sed quo primum dotale prædiū constitutum est, id est tradita possessione.

Si præcedat traditio nomine dotis, & sequatur nuptiæ: ad cognoscendum pro qua rata temporis fructus spectant ad virum, inspicitur dies nuptiarum. & ideo fructus ante percepti mulieri restituendi sunt. Alexan.

VI. PAVLVS libro septimo ad Sabinum.

insulam. §. vsuras. & de excep. do. l. fina. in principi. & §. de iur. do. l. cum post. §. in donum. qui ultimus annus incipit habito respectu ad principium, quando prædicta duo concurrunt: ut hac. l. ar. fructus ultimi anni diuiduntur: ut pro quota durauit matrimonium, pro tota habeat vir: pro alia vxor: ut infra eod. diuortio. & C. de rei vxor. actio. §. sed & notissimi. Alij dicunt quod hic durauit matrimonium per annum vel minus: erunt ergo fructus viri ex quo hac duo concurrunt vsque ad finem matrimonij.

Anni eius. id est ultimi anni matrimonij.

Traditi. constante matrimonio.

Sibi. id est ad suum commodum, ut lucratur fructus.

Constitutæ. pacto sine traditione, ne sibi statim contradicatur.

Nuptiarum. scilicet contractarum, si non tunc tradita erat.

Tradita possessio. nuptiis præcedentibus: secus si possessionis traditio nuptias præcessit: quia tunc augent dotem: ut. j. l. proximi. & §. de iure do. l. dotis fructus. §. j. præterea & alia ratione, quia dotale prædiū non potest dici ante matrimonium contractum: licet quasi dotale dicatur quo ad hoc ut alienari non possit: ut supra. de fund. do. l. iij. nam dos sine matrimonio esse non potest: licet matrimonium sine dote esse possit: ut. C. de dona. ante nup. l. fin. Item contracto prius matrimonio, scilicet ante dotis traditionem, non habet maritus fructus donec secuta fuerit traditio. Imputari enim debet marito quod fundum sibi dari non petiit: vnde non lucratur fructus, licet onera subeat: & ideo non nisi à tempore moræ sibi lucratur fructus: cum actio bonæ fidei sit. ex stipulatu quam habet: ut. §. de vsur. l. mora. §. in bonæ fidei. & C. de rei vxor. act. l. j. §. sed & si non ignoramus. sed videtur mulier esse in mora eo ipso quod percepit fructus, & vir subiit onera: ut. §. de actio emp. l. Iulianus. §. ex vendito. & C. de act. emp. l. curabit. Sed pone mulierem fructus non percepisse: ut argu. §. de vsur. l. videamus. in prin. Vel pone eam obtulisse. æquum est marito suam negligentiam imputari: ut. C. de anna. excep. l. ut perfectius. aliàs ergo præterquam in istis duobus casibus est in mora, arg. dictarum. l. l. & facit j. de vsucap. l. si aliena. in principi.

Si ante. **CASVS.** Titius contrahere matrimonium cum Seia volebat: & Seia nomine dotis tradidit dicto Titio futuro marito fundum ante nuptias. postea nuptiæ contractæ fuerunt. certe dicit iuriscōsul. ad hoc ut maritus lucrificat fructus, computatur ei tempus quo durauit matrimonium, à tempore contractarum nuptiarum: & non à tempore traditi fundi. Quid ergo erit de fructibus perceptis à marito ante nuptias contractas? certe illos non lucratur maritus, imò quasi dotis factos tenetur restituere mulieri. Viuius.

Si ante.

respon. iuriscō. q. computabitur ei tempus à tempore quo fuit ei tradita possessio: & ita non habebit dimidiam partem fructuum quauis per dimidiam partem anni durauerit matrimonium. imò pro quinque mensibus tantum. potest enim marito sua pigritia imputari, quare non fecit dari sibi dotem tempore quo nuptias contraxit. & hoc dicit. Viuius.

De diuisione. dic ex quo & vsquequo fructus dotis sunt viri. & certe ex quo hac duo interuenerunt. si quod matrimonium est, & dos data: alterum tantum non sufficit. (Nā * ante matrimonium data dotis fructus augent dotem. postea data, ex die quo est data, fructus sunt viri: ut hic, & in seq. l. & hoc vsque ad ultimum annum matrimonij, si modò & onera subiit, aliàs non: ut. j. eo. l. in

Hinc incipit tractare de fructibus. vsque ad l. 9.

* tradita possessio est.

* Hac paritellus non est Accursij.

d] quia fructus recepti ante traditionem videntur fuisse recepti per mulierem mora viri non petentis, secundum Bald.

b] Ope exceptionis, non ipso iure. Bar. & Ia. c] Hac glof. est ordi. ad hoc quod hic dicitur. & facit ad decisionem. q. virum soluens creditorie ditoris liberetur. & concludunt docto. & Alexand. hic ut per gl. quod sic, si precium ad principalem creditorem perueniat, de qua dixi in l. soluti. in apostil. sub cod. ver. sic. & ibi omnino Alex. j. de sol.

a Si ante. secus si post, quia tunc ex die traditionis: vt. s. l. proxi.

b Ex die nuptiarum. contractarum. tunc enim incipit esse dotalis: vt supra. l. proxi. in fi.

c Obseruatur. vt sciamus quora parte vltimi anni durat matrimonium. Accursius.

d Quandoq. aliàs quādocunque.

e Quasi dotis. illud quasi, est expressum veritatis: vt supra de iure do. l. dotis fructus. & j. eod. l. diuortio. s. item si messes. Sed quid si puelam decem annorū duxi de facto, & subeo onera eius: an lucrer fructus rerum suarū? Respon. non. per. l. istam & præcedentem, sed quidā vt Azo sic. & hoc de æquitate: quia quæ est ratio quod lucratur post matrimonium, quia subiit onera, eadem & ante: ergo idem ius arg. s. ad. l. Aquil. l. illud. & ad hanc & superiores & similes dicunt quod nō subibat onera. sed per. l. municipale bene hæc æquitas seruatur Bononiæ. Accursius.

* Qui tamē onera quasi matrimonij sustinuit, fructus reddere nō cogitur, modō iustus error interueniat, & fructus bona fide percepti in onera mulieris consumpti sint. l. i. insulam. §. i. j. co. Duar.

† Fructus dicuntur qui deducta impensa superfluit. cōcord. glo. in cap. grauis. super verbo, fructus. extra de restitution. spo.

f Fructus. dixit superioribus. l. virum lucrari fructus pro eo tēpore quo durauit matrimonium, & prædium fuit dotale. nunc de quibus fructibus dicat, audiamus.

g Impensa. non quælibet, sed quæ gratia fructuum fiat: vt infra l. diuortio. §. impendia. & supra de peti. here. l. si a patre. §. penul. nullus enim casus &c. vt supra fam. l. eriscun. l. fundus qui. & hoc inspecto exitu. a. interim tamen verè est fructus. sic & supra pro foc. l. Mucius. & facit infra de leg. j. l. non amplius. in prin. & C. de fruct. & lit. expen. l. j. & infra titul. j. l. iij. §. j. & s. de vsur. l. quod in fructus.

h Refert. & primò ponit de expensis mulieris: postea viri quando matrimonium durauit minus anno: postea dicit quando pluribus annis.

i Mulier. nunc de muliere.

k Pridie vindemias. puta kal. Septembris.

l Diuortit. puta kalend. Octobris. & sic per mensem durauit matrimonium. nam tantum durat vindemia: vt. C. de fer. l. omnes. & secundum hoc verbum mox, determinat vel verbum diuortit: vel verbum, sublati. aliàs autem aliter accipitur hæc dictio mox, supra de iudi. l. per interuallum. & s. si cer. petal. j.

m Ei. scilicet mulieri.

n Dumtaxat. sine expensis scilicet, vt subiicit. nam cum expensis restituit fructus. xj. mensium.

o Sed & impensas. putat restitui. Azo. quas fecerat mulier colendo vineam antequam traderet viro.

p Fiant. id est antequam diuidantur fructus.

q Igitur si & nunc de viro.

r Impendit. vindemiando.

s Concurrent. quia quilibet suos deducet. **ADDITIONE.** Vel dic cōcurrent, id est compensabuntur vsque ad concurrentem quantitatem: residuum diuidetur secundum Bal.

t Ita est. id est similiter &c. & quod subiicit, necesse: subaudi, ibi enim &c.

u Impensarum. Berta nupsit Titio kalend. Octobris: & vineam plenam dedit in dotem in qua colenda impenderat. x. & durauit matrimonium. x. annis, & plus vno mense: & sic solutum est in kalend. Nouembris. sicque vinea redditur vacua mulieri, fructus vltimi anni diuiduntur, & pro. xj. partibus mulieri redduntur. pro xij. qua durauit matrimonium, viro relinquitur. expensa tamen quā fecerat mulier in colendo ante datam vineam, deducitur. si autem ff. Infort.

vltimus annus matrimonij fuisset cōpletus, quia solutum est matrimonium in kalend. Octobris, & sic vineam plenā restituit vir sicut acceperat: non deduceret mulier expensas ante factas: quia nec vir quas in vltimo anno fecit: vt infra. l. proxi. §. interdum. retinebit. & §. impendia. in fin. §. Sed quidā indistincte dicunt quod

marito vindemiis diuortit, ^l non putat ei ^m vndecim duntaxat ⁿ mensium * fructus restitui, sed & impensas: ^o quæ [†] ante quā portiones fructuum fiant, ^p deducendæ sunt. Igitur ^q si & maritus aliquid impendit ^r in eundem annum vtriusque impensæ concurrent. ^s Ita & ^t si impensarum ^u à muliere factarum ratio habeatur, cum plurimis annis in matrimonio fuit, necesse est primi anni ^x cōputari temporis quod sit ante datum prædium.

Si fundus plenus fructibus datur in dotem, tempus locationis inspicitur, vt sciamus quid percipitur de pensione, id est pro quāto tempore percipitur pensio. tēpus verò matrimonij inspicitur, vt sciamus pro quota parte anni de pensione vir lucratur. sed si fundus vacuus datur in dotem, tempus locationis pro nullo inspicitur. h. d. vsque ad. §. ob donationes. Bartolus.

Papinianus * autem libro vndecimo quæstionum, diuortio ^y facto ^z fructus ^a diuidi

in fine Ianuarij solutum est matrimonium: & sic durauit matrimonium quatuor mensibus à die quo fuit contractū: sed à tempore locationis per tres menses. Certum est autem fructus debere diuidi huius anni inter virum & vxorem: & pro quota parte anni durauit matrimonium, pro rata habeat vir: pro alia vxor: vt supra eo. l. de diuisione. Quæro ergo quantum dicas hic durasse matrimonium, vt sic scias quantam partem vindemiæ & mercedis debitæ ex locatione habeat vir? Ad quod dic quod si inspicitur tempus locationis, inuenies tribus mensibus durasse: & sic vindemiam totam præambulam, & quartam mercedis habet vir, quod est absurdum: quia & si in kalend. Nouembris iam percepta vindemia fieret diuortium, totam vindemiam haberet vir: quod est falsum: vt. s. eod. l. fructus. si verò inspicias tempus quo sit matrimonium contractum, inuenies durasse matrimonium quatuor mensibus: & sic tertiam partem vindemiæ & mercedis habet vir: & hoc est verum. & sic annus incipit à die contracti matrimonij, & à die datæ dotis, non à die locationis. quod autem tempus contracti matrimonij, & vineæ datæ in dotem inspicatur, & non tempus locationis, probatur in contrario casu. Nam pone econtra quod post perceptam vindemiam dedit mulier viro in dotem vineam vacuum in kalend. Octobris vel Nouembris: & eodem anno kal. Martij maritus locauit eandem pro. xij. mense Aprilis factum est diuortium. Quæro ergo quantam partem mercedis habet vir? Et quidem si inspicias tēpus locationis, habet. xij. quia extunc vno mense durauit matrimonium. si autem tempus matrimonij quod durauit quinq; vel sex mēsis, pro tanto lucrabitur vir: & hoc est verum. vindemia autem præambula à muliere ante contractū matrimonium percepta non diuiditur: vt infra ea. l. §. apparet &c. quod hic iungas. H. Accursius.

Facto. idem si morte sit solutum matrimonium. Ir. nam sic fit redditio & diuisio: vt. C. de rei vxo. act. l. j. §. sed & nouissimi. in casu videtur contra, scilicet si superstes mulier sit alenda ab heredibus viri intra annum^b, cum aliud non habeat. quod dic vt. C. de rei vxo. act. §. exactio.

a Fructus. naturales & industriales quos vir percepit, & mercedes debitæ marito ex locatione fundi dotalis, vt declarant inferiora. nam omnia hæc sunt fructus: vt. s. de vsufruct. l. arboribus. §. j.

A iij

hic dicitur, siue sit completus vltimus annus, siue non. & §. impendia. in viro qui non deducit intelligunt: vt pote cum omnes fructus ei remaneant. Accursius.

* **Primi anni.** scilicet matrimonij, non totius scilicet anni, sed eius quod cessit ante datum prædium, scilicet in dotem, siue simul cœpit esse matrimonium & dos, siue ante matrimonium, & postea dos: vt expensa tunc temporis facta mulieri reddatur. Sed de quibus fructibus fit hæc deductio? de primis non: quia diu consumpti sunt. de vltimis non: quia in eis nō impendit: sed de vltimis dic, quia loco priorum sunt. arg. j. de leg. ij. l. imperator. in fi. & l. seq.

y **Diuortio.** aliàs lex. aliàs. §. Papinianus. Et dic, Berta nupsit Titio in kalend. Octobris, & vineam dedit in dotem viuis plenam: sequenti mense, scilicet kalend. Nouembris, iam percepta vindemia locauit vir fundum ad annum pro xij. & in eodē anno

z **Facto.** idem si morte sit solutum matrimonium. Ir. nam sic fit redditio & diuisio: vt. C. de rei vxo. act. l. j. §. sed & nouissimi. in casu videtur contra, scilicet si superstes mulier sit alenda ab heredibus viri intra annum^b, cum aliud non habeat. quod dic vt. C. de rei vxo. act. §. exactio.

* Flo. mensum. & ita ferè semper. [†] Cōcor. ca. vobis. in tex. & glo. super verb. quid ad causas. 12. q. 2. & ca. pastoralis. extra de decim.

* In vul. edit. est. l. 3. incip. Diuortio. vi de in hunc locū Alc. li. 3. Paradox. ca. 1. Duar. li. 1. anniuersa. c. vlt. Baron. lib. 2. Feud. & in methodo feud. itē Cuiac. li. 14. obse. c. 22. & in Pauli sent. ac al. feud.

b) Ampliabis hanc glo. vt procedat etiam si mulier nō fuerit dotata, secundū gl. & docto. in. l. si cū dotem. §. si maritus. j. c. & in. l. qd si nulla. j. de relig.

a] Not. glos. iuncto text. quod nō est absurdum ut quis loquatur de seipso in tertia persona, secundum Imol. Alexā. & Ia.

a Ait. scilicet Papinianus de se loquens, ^a ut ibi: Et testimonium eius verum est. de se loquens euangelista Ioannes. & sunt similia supra de adopt. l. si pater. §. qui duos.

b Locationis. qualiter hoc fit, statim in litera explanatur. Azo.

c In matrimonio. qui fundus fuit datus in dotem: ut supra eod. l. de diuisione.

d Vindemiæ. non perceptæ, puta kal. Octobris: quo etiam die fuit matrimo. contractum.

e Fundus vineatus.

f Locauerit. pro. xij. aureis puta in annum.

g Ianuarij. puta eiusdē anni.

h Suprema. id est ultima. sic infra de vulga. subst. l. ex duobus.

i Fructus. omnes Azo.

k Quartam. quia quarta parte anni stetit matrimonium à die locationis vsque in diem diuortij.

l Equum est. quod fieret si à die locationis tempus quo fructus diuiduntur, inciperet: quod non est ratione cōmuni: quia cum non plus tertia parte anni matrimonium steterit, nec plus debet lucrari de fructibus: ut infra de re. iur. l. secundum naturam. Item ratione speciali: quia sequitur inconueniens, ut subiicit: alioquin &c.

m Alioquin. id est si dicas lucrari omnes secuta locatione: ergo idem erit ea non secuta. nam ad absurdum sequitur aliud absurdum.

n Coactis. id est perceptis à marito.

o Retinebit. scilicet vir, quod est falsum: ut supra. l. proxi. ideo aliud dicendum: ut subiicit. j. ea. l. §. non solum.

p Itaque. nunc soluit prædicta.

q Et quatuor. Octobris, Nouembris, Decembris, & Ianuarij. Ioan.

r Fructus. omnes deducta impensa: ut supra. l. proxi.

s Confundi. id est commisceri. sic. C. de colla. illam.

t Ex ea. id est vindemiæ æstimatione, & quarta portione mercedis. Io.

u Tertia portio. id est tres aurei. sed cur non tertia, cum tertia parte anni durauit matrimonium? Respon. non debet ante computari illa pensio quam debeat: sed non fuit debita marito nisi tribus mensibus. aliud si prius locasset. nam ciuilis & naturalis accessio æquiualeat: ut supra de vsur. l. vsuræ. & de peti. hered. leg. mercedes. Sed opponitur, ergo inspicitur tempus locationis: quod in principio negauit. Respond. tempus locationis inspicitur, ut sciamus quid percipitur. tempus matrimonij, ut sciamus pro quota parte anni lucrificat vir id quod percipit: & sic pro tertia. vnum ergo aureum de tribus habebit vir. Sed quare pro primo mense aliquid de pensione habet? Respond. quia in illo subiit onera matrimonij: unde etiam emolumentum habeat: ut infra de regul. iur. l. secundum naturam. aliàs si pro illo mense non haberet, non tertiam quartæ, sed quartam quartæ haberet vir pro onere. Item cur tota merces, scilicet duodecim aurei non veniunt in contributione ut totus fructus? seu cur non lucratur totam tertiam mercedis, cum & tanto tempore sustinuit onera matrimonij post locationem? Respon. quia ille scilicet fructus vineæ totus est perceptus: sed non tota merces. sed opponitur: quia & pensio videtur percepta fictione iuris: ut infra de regul. iur. leg. qui actionem. maximè quia viri sollicitudine sola, sed fructus etiam sola natura percipiuntur: ut supra de rei vindi. leg. si nauis. Sed potest respon. ^b ut infra de regul. iur. l. minus. Alij, quia mulier grauatur in colono cui habet necesse stare: ut infra eod. l. si filio. §. penult. & argu. infra de bo. aucto. iud. pos. l. in venditione. nam hic fit translatio ex necessitate: ^c ut ibi. & ideo releuetur in alio, ut non contribuat pensionem totam: ut argu. supra de iureiuran. l. eum qui. Vel dic secundum eos qui dicunt pensionem non nisi in fine anni esse soluendam totam, quod pensio cum effectu peti non potuit: & sic non contribu. sed illud dic ut not. C. loca. leg. ædem. Alij ut Ioannes dicunt quod tria contribuuntur re, sed nouem spe, pro rata quatuor mensium de tredecim mensibus. quasi dicat, vno mense detracto, ne tredecim mensium fiat contributio: ut

est argu. infra eod. §. item si messes. & §. interdum. nam in mercede idem quod in fructu: ut supra de peti. heredi. l. mercedes. vel sit contributio, cum ea omnino debebuntur, id est completo anno. nam si ex nouem aureis residuis contribueremus quatuor pro quatuor mensibus, & alijs quatuor pro alijs quatuor:

ponēdo vnum aureum pro vno mense, superflueret vnus aureus pro quo esset adiiciendus alius mēsis: & sic istum vltimum annum matrimonij faceremus de tredecim mēsis: quod esset absurdum. Contribuemus ergo sic ^q pro primis quatuor mēsis conferemus quatuor aureos, & dimidium de. ix. & sic supererunt alij quatuor aurei, & dimidius pro alijs quatuor secundum Ioan. sed Azo & R. nec re, nec spe tribui nouē dicunt: sed mulier integra habeat. & ad dictos. §. respondēt ^q vir nihil lucri habuerat eo anno de eo fundo, hīc sic. Item, an sine cessione ager mulier contra colonum pro reliquo tempore ex locatione mariti? argumen. quod sic supra de dona. inter virum & vxor. l. vxor marito. Sed dic contra. C. per quas perso. no. adqui. l. j. sed cedere debet vir: ut supra de peti. here. l. Iulianus. Alij quod caueat maritus de dando cum habuerit, seu nunc det quantum vendi potest hoc nomen: ut infra ad legem Fal. l. in quantitate. §. magna. & infra eo. l. si filio. §. si. Item siue dicas tria tantum, siue etiam nouem contribui: nōne fructus duorum annorum contribuuntur saltem in parte: & tamen non nisi tertia parte vnus anni durauit matrimonium? Respon. non contribuitur. nam annus incipit à die traditæ vineæ: ut supra eodem. l. de diuisione. non à die quo fuit culta anno præcedenti. perinde ergo habetur, ac si iste annus esset fertilior altero. & facit infra. §. in seruo.

E contrario ^x quoque idem obseruandum est. nam si mulier percepta ^y vindemia statim ^z fundum viro in dotem dederit, & vir ex Kalendis Martiis eundem locauerit, & Kalendis Aprilibus primis diuortium fuerit secutum: non solum partem duodecimam ^a mercedis, sed pro modo temporis omnium mensium quo

do, hīc sic. Item, an sine cessione ager mulier contra colonum pro reliquo tempore ex locatione mariti? argumen. quod sic supra de dona. inter virum & vxor. l. vxor marito. Sed dic contra. C. per quas perso. no. adqui. l. j. sed cedere debet vir: ut supra de peti. here. l. Iulianus. Alij quod caueat maritus de dando cum habuerit, seu nunc det quantum vendi potest hoc nomen: ut infra ad legem Fal. l. in quantitate. §. magna. & infra eo. l. si filio. §. si. Item siue dicas tria tantum, siue etiam nouem contribui: nōne fructus duorum annorum contribuuntur saltem in parte: & tamen non nisi tertia parte vnus anni durauit matrimonium? Respon. non contribuitur. nam annus incipit à die traditæ vineæ: ut supra eodem. l. de diuisione. non à die quo fuit culta anno præcedenti. perinde ergo habetur, ac si iste annus esset fertilior altero. & facit infra. §. in seruo.

x Econtrario. bene dicit, econtrario: quia supra loquitur quando mulier dedit fundum in dotem antequam perciperet vindemiam. hīc loquitur quando iam perceperat vindemiam. Item bene dicit, idem: quia in vtroque casu circa diuisionem fructus vel mercedis computat tempus, non à die locationis, sed contracti matrimonij, & traditi fundi. Sed malè videtur dicere, idem: quia supra dicit diuidi illam portionem mercedis tantum: id est quartam quæ cessit & venit constante matrimonio: hīc totam. nam secundum illud esset hīc diuidenda duodecima tantum pars, ut eius dimidiam vir haberet: quia durauit matrimonium per sex menses. Potest tamen dici quod in hoc casu benignius agatur cum marito, qui nullum alium habuit fructum constante matrimonio: sed supra habuit alium, scilicet vindemiam: ut assignatur in vtroque casu. Azo. & sic idem: sed non per omnia idem. sic supra ad Velleia. leg. idem. nam & supra fructus contribuuntur, hīc mulier habet: ut infra eodem. §. apparet. Alij dicunt ^e per omnia idem: & dicunt quod supra fructus fuerunt duodecim: quarta pars mercedis tria: & sic quindecim, de quibus habet vir. v. vxor decem. cum tertia parte anni durauerit matrimonium. Item & hæc locatio pro duodecim, ut supra: & matrimonium stetit quinque mensibus: & sic vir habet quinque: sicut supra, & sic per omnia idem: sed non placet, quia hæc similitudo magis est in facti accidentia, quam iuris dispositione. nam rarè hic casus accideret, & ad ea &c. ut supra de legi. & senatusconsult. l. nam ad ea. Sed Pla. dixit se non legisse qualiter hæc identitas assignetur. Sed dic ut dixi. & sic in facto fit contrarietas, in iure identitas, licet non per omnia: sed secundum Ioan. est idem, cum & supra futura pensio contribuatur spe: ut ibi not. Vel fiet forte de toto contributo, cum ea omnino debebuntur, id est completo anno, secundum Ioan.

y Percepta. kalen. Octobris.

z Statim. eisdem Octobris scilicet kalendis. & sic matrimonium durauit sex mensibus. Vel dic statim, scilicet kalendis Nouembris, & sic durauit quinque mensibus. Accursius.

a Duodecimam. pro vno mense qui fluxit à die locationis vsque ad diem diuortij.

Ab absurdum sequitur ad absurdum.

Quod est absurdū, addit Dorotheus Græcus.

b] Omnes responsiones hic posite displicent Bart. Pau. Imo. & Iaf. c] Singularis gl. secundum Imo. & Iaf.

d] Et bene, Bart. Pau. Imo. & Ia. & procedit nisi in subdiu: quia maritus non possit reperiri secundum eodē.

e] Et male, Bar. P. Alexand. & Iaf.

a Fuit. qui fuerunt sex vel quinque.

b Debebitur. pro tota locatione. Item & contribuitur spes futura vindemiæ: vt infra proxi. §. item aliter distinguitur in prædio vendito nunc, alij locato prius: vt infra de iure fisci. l. finali. & in usufructu: vt supra de usufructu. l. defuncta.

c Item si messes. Berta nuplit Seio kalendis Nouembris, & in eodem anno postea diuertit kalendis Augusti. dederat autem fundum in dotem, pars cuius erat vinea, vel per totum erant vites in arboribus: vt est Tuscia, & in terra laboris. hunc fundum vel mulier ante matrimonium, vel vir postea locauit colono constituta mercede in nummis pro mensibus duodecim, & pro vindemia aliis duodecim. impensa igitur messium, & pecunia futura vindemiæ contribuitur: vt pro tribus partibus vir, pro quarta vxor habeat: cum pro tribus partibus anni durauit matrimonium. Accursius.

d Sequantur. quia nummis colit, qui proprie colonus dicitur: vt §. loca. l. qui merces. §. vis maior. Vel dic secundum

Azo. & H. quod colonus à muliere conduxerat, & ei statim pecuniam soluerat: posteaque in eo anno durauit matrimonium. & tunc diuiditur spes futura mercedis futuri anni.

e In computationem. prædicto modo faciendam.

f Vindemiæ. id est pecuniæ quæ loco vindemiæ erat. Azo. Vel dic quod fundus ad messum erat locatus nummis: sed non ad vindemiam: & ita vir percepturus erat. Et no. quod hoc casu mulier cauet: vt §. ea. l. §. interdum.

g Apparet. infert ex eo quod dictum est in §. e contrario.

h Mulier. vel vir: vt supra eo. l. si ante.

i Venire. secus in perceptis constante matrimonio ante vltimum annum, tamen inchoatum: quia sunt viri. Item secus in perceptis vltimo anno, siue constet adhuc matrimonium, siue non: & tunc cautio exponitur: vt infra §. interdum. finito autem vltimo anno percepti omnino restituuntur: vt C. de rei vxor. actio. §. fructibus. & de his dic vt supra eodem. l. de diuisione.

Ob donationes. CASVS. Titius contraxit matrimonium cum Seia. postea maritus donauit ei aliquas res, vel ipsa amouit de rebus viri, & consumpsit, ita quod non extabant: postea factum est diuortium inter eos: diuortio facto, & finito anno in quo factum fuit diuortium, maritus percepit fructus ex fundo dotali: qui fundus ex aliqua causa remanserat apud eum, & eos consumpsit. agit mulier contra maritum quondam vt fructus restituat. maritus opponit compensationem de rebus quas ei donauerat constante matrimonio. dicit enim maritus, donatio à me tibi facta non valuit: vnde possum repetere æstimationem rerum donatarum, ex quo eas tu consumpsisti. potius tamen volo compensare cum æstimatione fructuum quos percepi ex fundo tuo, & quos consumpsi. Item & volo tibi compensare in æstimatione fructuum prædictorum æstimationem illarum rerum quas mihi amouisti constante matrimonio, & consumpsisti. certe dicit iurisconsultus. quod bene hoc facere maritus potest. Viuianus.

k Ob donationes. factas à viro vxori: quæ facto diuortio tacite infirmantur: vt supra de donat. inter virum & vxorem. l. cum hic status. §. si diuortium. & si extant, vindicantur, aliàs condicuntur: vt supra de dona. inter virum & vxorem. l. si sponsus. §. fina. & l. sequenti.

l Amotas. pro his habet vir actionem rerum amotis. vt infra titu. ij. l. j.

m Percepti sunt. à viro ex fundo quondam dotali.

n Compensationes. Hic est contra C. de rei vxor. act. §. sed nec ob res. Solutio à hic non fuit dos, licet actione de dote petatur: vt infra eodem. l. si filio. §. fina. ibi est dos, cui fauor exhibetur: vt supra. l. j. sed adhuc est contra supra de pignoratitia actione. l. si conuenerit. in principio. & C. de rei vindicatione. l. si ex ea pecunia. quibus dicitur non fieri compensationem speciei ad speciem, vel ff. Infort.

vel speciei ad quantitatem. Solutio. hic res amotas & donatas, & fructus defierunt esse: vnde quantitas hincinde debetur. sic C. de compensario. l. fin. & facit in eo. titulo. l. neque. & C. rerum amotarum. l. j.

Quod in anno. CASVS. Supra traditum est quo modo fructus

colligitur. & similiter si singulo quinquennio vnus tantum fructus colligitur, quinquennium pro vno anno habetur. h. d. v. que ad §. Non solum. Alexan.

Ob donationes, kitem ob res amotas, l ex his fructibus qui post diuortium percepti sunt m, compensationes n fieri possunt. Quod in anno o dicitur, potest dici & in sex mensibus, si bis in anno fructus capiantur, vt est in locis irriguis. p Et in pluribus annis idem dici potest, vt in silua cædua. q item si locatio agri talis sit, vt super annuam mercedem quinquennio quodque aliud amplius r præstaretur. In eo enim quod amplius est, tempus ad quinquennium computamus.

In animalium & aliarum

quæ, quod sæpe irrigantur. Secundò dicit quod idem est quo ad diuisionem temporis quo durauit matrimonium, quando fructus non colliguntur de fundo dotali, nisi transactis pluribus annis, puta tribus, sicut euenit in silua cædua. nam pro illa parte qua illi tres anni durauerunt, lucrabitur maritus fructus, mulier pro alia. Tertiò dicit: Ponamus quod maritus locauit fundum dotalem vsque ad viginti annos pro decem quolibet anno, & pro quolibet quinquennio de illis viginti annis pro quinque. certè pro illa parte quinquennij qua durauit matrimonium, habebit de dictis quinque maritus, pro alia mulier. & hoc est quod dicit litera. in eo enim redditus, quod est vltra annuam pensionem, tempus ad quinquennium computamus: vt si per dimidiam partem primi anni de dicto quinquennio quo fit diuortium, steterit matrimonium, sicq; non stetit nisi per decimam partem quinquennij tantum: decimam partem augmenti consequatur maritus, & nouem partes mulier. Viuianus.

o Quod in anno. vt pro quota parte anni durauit matrimonium, vir habeat fructus: pro alia mulier. idem in sex mensibus, scilicet vt pro quota sex mensium durauit, pro tota habeat vir: b pro alia mulier. & si totis mensibus duraret matrimonium, & tota lucraretur vir. & hoc idem dico, si quinque annis durauit matrimonium: quia computabo per sex menses, & diuidam vltimos sex menses, vt dictum est. Sed videtur non nisi annum inspicere: vt infra eodem l. proxi. §. quod in sementem. Sed hic bis terra colitur, & ad similem fructum, scilicet aridum. ibi ad dissimilem. Item hic bis seminatur, & in eodem loco: quod ibi non est. Item hic directò à terra, ibi per obliquum. vel quo ad aliquid est vnus fructus, vt ibi: quo ad aliquid non, vt hic. Sed quid si in primis sex mensibus est melior fructus, puta frumentum: & secundus milium? Respon. idem c quod esset si vno anno fertilior fructus esset quam in alio.

p Irriguis. id est aquis.

q Silua cædua. ex qua fortè non capitur fructus nisi singulis quinquenniis, vel alio simili spacio. quota ergo parte quinquennij durauit, pro tota vir lucratur: & si vltra quinquennium durauit, inspiciam vltimum quinquennium: vt de anno dixi.

r Annuam mercedem. puta plaustrum lignorum.

s Amplius. dic amplius tempore, scilicet quinquennio post solutionem matrimonium. & secundum hoc computamus ad quinquennium: vt si stetit matrimonium sex mensibus qui sunt decima quinquennij, lucratur vir decimam plaustrum, qui sex menses sunt decima quinquennij. Vel dic amplius scilicet annua mercede, & cetera. & idem est sensus. & primò aduerbium temporis, secundò quantitatis est hoc verbum, amplius.

Non solum. CASVS. Titius accepit Seiam in vxorem: & Seia dedit ei in dotem pecora in certa quantitate. postea secutum est

A iij

debeant diuidi pro parte anni quo factum est diuortium, & pro qua parte eos lucrari debeat maritus, & pro qua mulier. nunc quæritur, an quod dictum est in diuisione anni, dici debeat in sex mensibus. verbi gratia, talis fundus datus est in dotem, ex quo segetes bis percipiuntur in anno: vt puta, solum est matrimonium in primis sex mensibus anni: & forte durauit matrimonium tantum per duos menses de illis sex mensibus: & ita per tertiam partem illorum sex mensium. nunquid debet maritus lucrari fructus pro tertia parte? & certè dicitur quod sic. hoc autem quod bis segetes colligantur in anno, contingit in fundis irriguis, id est qui habent talem abundantiam a-

Concor. e. bona fides. extra de dep. in fi. ibi aliis. si cau- fa ex qua po- stulatur, sic liquida &c. & glo. super verb. in aliis. per ver. mi- nor. ca. quæ- admodum. 32. q. 2. Bolog. Vt in Afri- ca &c. Plin. nat. hist. li. 6. cap. 17. & lib. 17. ca. 18. & lib. 18. ca. 22.

b] Nec ha- bebit ali- quid de fru- ctu sex me- sium sequen- tium. Pau.

c] Nihil est, sed illud quod vult glossa. p- cederet quædo fructus vnus tempo- ris esset me- lior vel dete- rior ex acci- denti secun- dum Bar. & Pau.

a] Dic meli- quod ibi lo- quitur in re- tione: hic in cõpen- satione, secun- dum Bar. & P.

inter eos diuortiorum: ita quod per certam partem anni durauit matrimonium. quæritur, nunquid lana & fœtus pecorum debeant cedere lucro mariti pro illa parte anni qua stetit matrimonium: sicut in fundo, id est in fructibus fundi: ut supra eadem. l. in principio. & s. e contrario. vsque huc: Et respon. iuriconsultus quod sic.

rerum mobiliū fructu, & in prædiorum vrbanoꝝ pensionibus fit diuifio inter virum & vxorem, sicut in fructibꝝ rusticorum prædiorum. hoc dicit vsque ad. §. si fundum. Alexander.

Non solum^a autem de fundo, sed etiam de pecore idem dicemus: ut lana ouium, fœtusque pecorum præstaretur. ^b Quare enim si maritus prope partum oues doti acceperit, item proximas tonsuræ: post partum & tonsas oues protinꝰ diuortio factio, nihil reddat? ^d Nam & hic fructus^{*} toto tempore quo curantur, non quo percipiuntur, rationem accipere debemus. In seruo quoque anni ratio habetur, si in annum fortè operæ eius locata sunt, ut præteriti tēporis ad maritum, post diuortium autem ad mulierem operæ pertineant.

De pensionibus^e quoque prædiorum vrbanoꝝ idem est quod in fructibus rusticorum.

Fructuum.

^a Non solum. vxor oues prægnantes & lanificas doti dedit. fructibus per virum perceptis diuortium statim factum est. restituit vir pro rata anni quo non durauit matrimonium: ut s. eodem. l. de diuisione. & in hac. l. in principio. Accursius.

^b Præstaretur. à viro vxori pro rata anni qua nō durauit matrimonium.

^c Tonsuræ. acceperit oues. repete. Azo.

^d Reddat. quasi dicat, imò reddet, cum non sit ratio quare non.

^e Percipiuntur. scilicet tantum. sic supra eodem. l. diuortio. §. j. ibi neque enim, &c. & est pro sententia Bul. cum medio tempore completa est vsucapio. quod dic ut supra quibus ex cau. ma. l. ab hostibus. §. sed quod. & caue tibi quod non sic esset in partu ancillarum dotialium, qui ex toto restituitur: ut. C. de rei vxoriæ actione. §. itaque. quia non sunt fructus: ut supra de vsufructu. l. in pecudum.

^f Ut præteriti. ante diuortium. & facit supra eadem. l. in principio. & s. e contrario.

^g De pensionibus. ad hæc omnia facit supra de petitione hæreditatis. l. mercedes. sed inter proprietarium & fructuarium non fit sic diuifio fructuum vltimi anni: ut supra de vsufructu. l. defuncta. sed econtra videtur idem: ut eodem titulo. l. si operas. sed dic ut nota. eodem titulo. l. adhuc. §. si operas. & dicta. l. si operas. Accursius.

^h Si fundum. CASVS. Mulier dedit in dotem fundum: maritus succidit arbores de fundo dotali. quæritur, vtrum pro ea parte anni qua non stetit matrimonium, debeat mulier retinere, & pro alia sibi restituere? Et dicitur quod sic, si arbores sunt cæduæ id est tales quæ scinduntur, & postea renascuntur. vel si sunt germinales, id est quæ ad cespitem aliarum nascuntur fultæ: quæ quidem sine dubio renascuntur: sicque nomine fructuum continentur. Si autem non sunt cæduæ vel germinales, non diuidit eas maritus pro parte anni qua stetit matrimonium: sed tenetur quasi fecerit fundum dotalem deteriore vnde eas excidit. Sed pone quod dictæ arbores siue cæduæ vel germinales siue non, ceciderint propter tempestatem, & maritus eas in suam vtilitatem conuertit. Certè precium earum debet restitui mulieri: nec debent diuidi inter eam & maritum. nam & si thesaurum inuenisset maritus in fundo dotali, cum non diuideret cum muliere. quod sequitur planum est. Viuianus.

ⁱ Restitui. ut supra eodem. l. de diuisione.

^j Cæduæ. id est quæ succisæ renascuntur: ut infra de verborum si-

gnificatione. l. filua.

^k Germinales. ^b quæ à stipite aliarum nascuntur fultæ & densæ, ut granum nascitur: quæ aliàs dicuntur pedamenta: ut supra de vsufructu. l. ex filua. & est aliàs germinales: aliàs^c gremiales. & idem est sensus,

Arbores cæduæ computantur in fructibus: secus in arboribus fructiferis & thesauris. Bartolus.

Si fundum viro vxor in dotem dederit, isque inde arbores deciderit: si hæ fructus intelleguntur, pro portione anni debent restitui. ⁿ Puto autem si arbores cæduæ fuerunt, vel gremiales, ^k dici oportet in fructum cedere. si minus, ^l quasi deteriore fundum fecerit, maritus tenebitur. ^m Sed & si vi tempestatis ceciderunt, dici oportet preciumⁿ earum restituendum mulieri, nec in fructum cedere, non magis quam si thesaurus^o fuerit inuentus. in fructum enim non computabitur, sed pars eius dimidia restituetur, quasi in alieno^p inuenti.

Lapis qui non renascitur, non est in fructu: secus si renascitur. idem in aurifodinis, argentifodinis, & cretifodinis.

Si vir^q in fundo mulieris do-

spe. sic infra eodem. l. si constante. §. si maritus. & hoc nota. C. de iure dotium. l. in rebus. sed si est viri, ergo totus thesaurus debet esse suus: ut. C. de thesauris. l. j. libro decimo. & institutio. de rerum diuisione. §. thesaurus. sed certè & fundus est viri: & tamē restituit. nam & vir non retinet nisi fructum. nam non incrementum alluionis: ut supra de iure dotium. l. iij. Item ancilla dotalis est viri, & tamen partum non retinet vir: ut. C. de rei vxoriæ actione. l. j. §. itaque. fit ergo suus, sed restituit ut bonæ fidei possess. qui facit fructus suos, sed restituit extantes: ut. C. de rei vindicatione. l. certum est. & facit infra de acquirendo rerum dominio. l. si is. & de iure fisci. l. non intelligitur. §. fina. & supra de vsufructu. l. si absente. §. fin.

^{si vir.} CASVS. Vir inuenit in fundo dotali marmoreas lapidicinas, & excidit marmora, ita quod fecit fundum fructuosorem: quia nunc potest ibi seminare bladum. sed tamen marmor excisum non fecit adhuc exportari de fundo. solutum est postea matrimonium. quæritur, vtrum illa marmora debeant diuidi inter virum & vxorem pro illa parte anni qua durauit matrimonium, vel non durauit, an sint mariti? Et dicitur quod mariti debeant esse: quia extrahendo marmora de fundo fecit eum fructuosorem, ut dixi. & quia non est in fructu marmor. Sed nunquid expensa quā fecit in extrahendo marmore, debet ei præstari vel restitui? Et dicitur quod sic, secūdum illos qui non habent in litera, non. & hoc quando talia erant dicta marmora quod incisa non renascebantur. Sin autem sint talis naturæ ut renascantur, ut sunt in Gallia & Asia: bene sunt loco fructuum, ideoque diuiduntur inter virum & vxorem. Alij habent in litera, & impensa non est, &c. & tunc dic quod impensa quam fecit in eximendis marmoribus, non est ei præstanda quasi fecerit eam circa fructus, cum marmora non sint fructus: ut dictum est: sed est præstanda, quia fundum fructuosorem fecit. Vel dic quod non est præstanda, scilicet aliàs cum fundum non fecit fructuosorem: sed in nostro casu sic. & vtroque idem erit intellectus. Sed quid si maritus inuenit in fundo dotali cretifodinas vel argenti fodinas, auri vel harenæ, vel fodinas cuiuscunque alterius materiæ, ut falis: Certè istæ sine dubio in fructu computari debent: ideoque diuidi debent solu. mat. pro parte anni qua durauit matrimonium. Viuianus.

^q si vir. distinguitur, aut renascitur: & sic est fructus etiam viri, & impensa lapidicinæ ei restituitur. aut non renascitur, & non est fructus, nec est viri, nec impensa ei restituitur. & in primo casu

^l Si minus. id est si non sunt cæduæ.

^m Tenebitur. vxori actione de dote: ut infra eodem. l. si marito. §. fin. & supra de iure do. l. si ex lapidicinis. vel lege Aquilia, ut supra ad. l. Aquil. l. si feruus feruum. §. si maritus. & cum fuerit in culpa, nihil lucratur: ut supra de nego. gest. l. siue hereditaria. hic autem nisi ad necessitatem, sicut fructuario licet: ut supra de vsufructu. l. arboribus.

ⁿ Precium. si culpa viri defuerit esse, vel quia distraxit, vel in vtilitatem suam conuertit. Azo.

^o Thesaurus. quid hoc sit, dic ut infra de acquirendo rerum do. l. nunquam. §. thesaurus.

^p In alieno. hoc est contra nos qui dicimꝰ maritum dominum rei dotalis esse: ut supra de iure dotium. l. cum post. §. in dotē. Sed dic quod dictio, quasi, notat vicium: non autem est expressiuum veritatis. Vel dic alieno scilicet

b] Pl. l. 13. c. 4. Sunt & cæduæ palmarum quoque filuæ, germi-

nantes rursus ab radice succisæ.

c] Sic dictæ, quod tam tenuia ligna ex his decerpuntur ut gremio facile ferantur, ut notant Græci ad hunc locum. vide Columell. l. 12. c. 19. & August. lib. 3. c. 7.

* Quod gremio rustici ad cōburendum eas ferant, ita dictæ.

Anto. August. lib. 3. cap. 7.

Qui cremiales legunt aut germinales, errant, ut constat ex Columella lib. 12.

de re rust. & Vlpiano. ca. 15. de lega. 3.

de re rust. & Vlpiano. ca. 15. de lega. 3.

de re rust. & Vlpiano. ca. 15. de lega. 3.

de re rust. & Vlpiano. ca. 15. de lega. 3.

de re rust. & Vlpiano. ca. 15. de lega. 3.

de re rust. & Vlpiano. ca. 15. de lega. 3.

de re rust. & Vlpiano. ca. 15. de lega. 3.

de re rust. & Vlpiano. ca. 15. de lega. 3.

de re rust. & Vlpiano. ca. 15. de lega. 3.

de re rust. & Vlpiano. ca. 15. de lega. 3.

de re rust. & Vlpiano. ca. 15. de lega. 3.

de re rust. & Vlpiano. ca. 15. de lega. 3.

de re rust. & Vlpiano. ca. 15. de lega. 3.

de re rust. & Vlpiano. ca. 15. de lega. 3.

de re rust. & Vlpiano. ca. 15. de lega. 3.

de re rust. & Vlpiano. ca. 15. de lega. 3.

de re rust. & Vlpiano. ca. 15. de lega. 3.

de re rust. & Vlpiano. ca. 15. de lega. 3.

de re rust. & Vlpiano. ca. 15. de lega. 3.

de re rust. & Vlpiano. ca. 15. de lega. 3.

de re rust. & Vlpiano. ca. 15. de lega. 3.

de re rust. & Vlpiano. ca. 15. de lega. 3.

de re rust. & Vlpiano. ca. 15. de lega. 3.

de re rust. & Vlpiano. ca. 15. de lega. 3.

de re rust. & Vlpiano. ca. 15. de lega. 3.

de re rust. & Vlpiano. ca. 15. de lega. 3.

de re rust. & Vlpiano. ca. 15. de lega. 3.

casu fit fundus melior : secundo deterior.

^a Et fundum fructuosorem. quia plus ex lapidicina recipitur, quam si coleretur. Accursius.

[†] Sic Flor. sed videtur potius legēdum lapidinas, vt apud vitruuiū scriptum reperit. Cont. ^a Quia talis impenſa nō est utilis mulieri secundum Bal. & Ia. [†] In hūc locum Plinius lib. 33. nat. histo. cap. 4. Alexan. ab Alex. li. 5. Genial. dic. c. 9.

^b Mariti est. & impenſa facta in lapidicina quærenda restituitur ei : vt. 3. de fun. do. l. si ibi, ergo non tantum, &c. sed si minus fructuosus fundus fieret : nec marmor est fructus, nec est viri : sed ipsum vel eius precium est dos : vt. 3. de iure do. l. si ex lapidicinis. nec impenſa restituitur ei : ^a vt in. d. l. si. de fun. do. in pri. & hūc subiicit, & impenſa & c. & sic mutat hūc casum, & impenſa, & c. & subaudi, aliā quādo fundus deterior est factus. nam cum sit in culpa, non debet ei impenſa restitui : vt supra proxi. §. ibi, si minus, & c. at cum fructuosior, quia ad perpetuam utilitatem agri, refunditur ei impenſa : vt infra, ti. j. l. iij. §. nos generaliter. sed si mulier non permittat virum accipere, tenetur ad exhibendum : vt supra, de præscrip. ver. l. permiffi, & infra de dona. l. quis saxum. Sed si non exemit, sed tantum impenſam fecit, tunc de dolo tenetur : vt supra de dolo. l. si cum.

^c Præſtanda. subau. aliā quando fundus deterior factus est. ^d Quia nec in fructu. marmor non est fructus, sicut nec theſaurus. nam vtrunque ſemel remotum non reſcitur. aliā ſecus, vt ſubiicit : & est bona ratio, quia non fuit utilis impenſa quando non reſcitur : quæ utilis & neceſſaria reſtituitur : vt. d. l. si. de fun. do. & est alia ratio, quia de fructibus debet deduci, non aliā : vt infra. e. l. §. impendia.

^e Talis sit. locus. s. vel lapidicina. & aliā, talis res : aliā, tale. ^f Alterius. vt aurifodinarum vel ſalinarum : vt supra quod cuiusque vniuerſi. no. l. j.

^g Habebuntur. si tales materiæ ibi reſcantur : vt supra de fun. do. l. fin. Azo. & ſuora proxi. & facit supra de contrahen. emp. l. in lege fundi.

Interdum marito.] **C A S V S.** Quatuor dicit : Primò quòd quandoque euenit quòd ſoluto matrimo. de fructibus nihil retinet maritus : vel ita quando ſolutum eſt ma. fructibus pendentibus, mulier tamen cui reſtituit maritus fundum, cauēt ei quòd quando fructus colliguntur, ipſa dabit ei partem de ipſis habita ratione eius temporis quo matrimonium durauit. Secundò dicit quòd quandoque euenit quòd maritus retinet ſibi omnes fructus, & nihil dat mulieri, puta quia omnes fructus percepit, & per totum annum durauit matrimonium. Tertiò dicit quòd quandoque euenit quòd maritus plus percipit de fructibus, quā debeat habere habita ratione temporis quo durauit matrimonium : & tunc debet id ſuperfluum mulieri reſtituere. & hoc quando non durauit per totum annum. & hunc tertium casum habuimus in prin. huius. l. Quartò dicit quòd illi tres casus habent locum, ſiue agatur de dote cum marito, vel cum patre mariti : id eſt ſocero mulieris, ſiue cum herede mariti, vel cum herede ſoceri. Viuianus.

^h Cauetur. nuda cautione : vt. C. de verbōrum ſigni. l. ſancimus. Argumen. contra infra eodem. l. si conſtante. §. quoties. Et econtra vir cauēt mulieri de penſione : vt infra eodem. l. si filio. §. finali.

ⁱ ſtantibus. id eſt pendentibus : quia ſunt pars fundi : vt supra de rei vindi. l. fructus. Accursius.

^k si non plus. quia toto anno durauit matrimonium.

^b Dic meli⁹ quòd iſto iure mobilia debent immediate reſtitui. B. & Ia ſon.

^l Reddet. annua bima trima die : sed cum etiam mobilia ſecundum hoc ius reſtituerentur annua bima trima die : vt. C. de rei vxō. actio. §. exactio. quo modo ſtatim fructus reſtituit ? Reſpond. ^b de quinquennali fructu dicit : vt supra. §. quod in anno. Vel dic quòd fiat hūc mentio noui iuris de illo. §. exactio. ſecundum quòd ſtatim reſtituuntur mobilia : ſic & aliā ſupra de inoffic. teſtamen. l. si non mortis. Item quid ſi facti diuortio fructus ſunt maturi ? Reſ-

pond. nec vir reddit quin percipiat : nec mulieri cauēt. argumen. C. de ſecund. nup. l. iij. & infra vt in poſſ. leg. l. si ſi a quo. Item quid ſi mulier velit fundum relinquere interim viro ? nunquid cauebit ? Reſpond. in eius electione videtur, argumen. C. de ſecund. nup. l. hac edictali. §. mobilia. nam fauore mulieris hoc dicitur quòd

tuet : id eſt ſi non plus ^k erit quā pro portione eum retinere oportet. Interdum verò & reddet, ^l si plus percepit quā eum retinere oportet. Eadem conditio erit & ſi cum ſocero ^m vel cum herede alterutrius ⁿ de dote agatur.

Impendia facta gratia quærendorum fructuum, de fructibus deducuntur : cætera neceſſaria & vtilia repetuntur. Bartolus.

Impendia ^o autem fructuum percipiendorum cauſa Pomponius ait, ^p quòd in arando ſerendoque agro impēſum eſt : quòdque in tutelam ædificiorum, ægrumve ſeruum curandum : ſcilicet ſi ex ædificio vel ſeruo fructus aliqui percipiebantur. Sed hæc ^q impenſæ non petentur, cum ^r maritus fructum totum ^s anni ^t retinet : quia ex fructibus prius impenſis ſatisfaciendum eſt. ^u Planè ſi nouam villam ^v neceſ-

ponit dicta. Primum eſt quòd illud dicitur impenſum cauſa percipiendorum fructuum, quòd eſt expenſum in arando & ſeminando, & quòd eſt expēſum in tutelam, ſiue in ædificiis, & agro & ſeruo, ex quo ædificio & ſeruo ſolebat fructus percipi. Secundò dicit, quòd prædictas expenſas non debet recipere a muliere maritus, quando matrimonium per totum annum durauit : ſicque totum fructum habet maritus : quia ex fructibus prius expenſis ſatisfaciendum eſt. quaſi dicat, non aliunde. vnde cum maritus habeat omnes fructus, ex eis detrahat expenſas ſi vult. Tertiò dicit quòd etiam quando habet fructus totius anni, vt dictum eſt, poteſt petere a muliere quaſdam expenſas : veluti quando fecit villam in fundo dotali, ſiue domunculam quandam quæ erat valde neceſſaria pro fructibus colligendis : vel etiam cum eſſet ſine culpa ſua deuſtata, eam reſecit. Item & ſi piſcinam fecit circa ripam ruinofam dotalis fundi : vt quia plantauit ibi arbores ne ipſa ruat. Viuianus.

^o Impendi. in multis locis dixit de impenſis factis a viro : nunc audi quæ ſunt impenſæ fructuum : de quibus dixit ſupra eodem. l. fructus.

^p Ait. ſcilicet eſſe.

^q Impenſum eſt. & in aliis : vt infra de fund. inſtructo & inſtr. leg. l. inſtrumenta. & infra titu. j. quòd dicitur. & ſupra de peti. heredi. l. si a patre. §. penultimo.

^r In tutelam. id eſt tuitionem, ſcilicet vt libetius inhabitetur, & fructus percipiantur. ſi autem ad perpetuam rei utilitatem neceſſario vel vtiliter, repetitur : vt infra ſtatim. §. plane.

^s Fructus. qui eſt idem quòd opera : vt. 3. de ope. ſer. l. fructus.

^t Sed hæc. factæ ſcilicet in fructibus.

^u Non repetuntur. non ob. infra de bo. autho. iud. poſſ. l. prætor. §. his verbis. quia non lucratur ibi creditor fructus : & ideo recuperat expenſas.

^x Anni. quia toto anno durauit matrimonium.

^y Satisfaciendum eſt. nec enim fructus ſcilicet eſt, niſi impenſa deducta : vt ſupra eo. l. fructus. & ſupra familiæ erciſcundæ. l. si fundus. & infra tit. j. l. iij. §. nos. & infra eo. l. in inſulam. infra fructus. & ſupra de vſur. l. quòd in fructu. & ſupra de ope. ſer. l. fin. Sed quid ſi vno anno plus impendit quā collegit ? nunquid de ſecundo quo ſoluitur matrimonium, deducet ante partem ? Argu. quòd ſic : vt ſupra. eo. l. fructus. in fine. & ſupra de peti. heredi. l. quòd ſi ſumptum. Sed alij contra : vt infra titu. j. l. fin. & hūc innuit, quòd magis placet : vt infra ea. l. §. ſina.

^z villam. id eſt domunculam in rure gratia fructuum : vt infra de verb. ſigni. l. fundi. Accursius.

hūc dicit. Item de quo cauēt hūc mulier ? Reſpond. de fructibus reſtituendis pro rata : vt ſupra de iudic. l. in omnibus. vel etiam de non minuendis, vel de vtroque : vt argumen. ſupra de petitione hereditatis l. diuus. quòd de vtroque intelligi poteſt. Itē hæc diuiſio fructuum locum habet, niſi vir debeat lucrari totā dotem ex pacto : quia tunc vir omnes fructus habet : vt. C. si dos dos conſtante matrimonio. l. v. nica.

^m Cum ſocero. id eſt patre viri.

ⁿ Alterutrius. ſcilicet mariti ſi patrem nō habet : vel patris mariti quādo habet patrē qui dotem reddere debet.

Impendi.] **C A S V S.** ^e In archety. qua, teſte Taur. quam lec. valde probat Ant. Aug. lib. 2. c. 2.

[†] Repetitur totius.

[†] c. 2. l. iij. §. nos.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

647.

a *Necessario*. id est vtiliter. nec est enim necessaria impensa: vt infra de verb. significat. impensa. Vel dic necessariam fructibus, non vero necessariam fundo: secundum Ioan. vt infra de usufruct. leg. l. generali. §. Lucius. Accursius.

b *Culpa sua*. aliis secus: vt supra ea. l. §. si fundum. ibi, si minus, & cetera. & supra de negro. gest. siue hereditaria & infra de leg. j. l. domus. & l. sequenti.

Pastina re-
cte Græci
interpretati
sunt vt quæ
id est noua-
lia. Cont. l. iij.

c *Petitio*. sunt enim hæ impensa rei, non fructuum: vt infra titulo. j. l. iij.

d *Actionem*. scilicet mādati, vel nego. gest. a vt C. de rei vxor. act. §. sed nec ob impensas. & infra titu. j. l. voluptaria. & tamen lucratur totum fructum. & sic est contra infra eo. l. in insulam. §. fructus. Sed ibi solu. matrimonio fuit perceptus.

e *Si fundus*. **CASVS.** Mulier dedit marito suo in dotem fundum in quo erat lapidicina, id est lapides qui incisi renascebantur. durauit matrimonium per totum annum, & postea solutum est. certe totum commodum lapidinarum debet ad maritum pertinere: quia fructus est. & hæc vera sunt, nisi fuerunt in concordia quod illud commodum non deberet lucrari maritus eo tempore quo mulier dedit dotem. [Quod in sementem.] Maritus fecit expensas in agro dotali seminando. fecit similiter forte in vinea aptanda quæ erat in eodem agro. solutum est postea matrimonium. & non durauit pone nisi per tertiam partem anni: unde tertiam partem fructuum mulieris quas habet mulier ex vindemia, debet detrahere maritus expensas quas fecit in messes: vt dictum est supra. e. l. fructus. & de parte fructuum mulieris quam habet mulier ex vindemia, debet detrahere maritus expensam quam fecit in vinea. Sed pone quod nihil est collectum de fructibus messium, & ita non diuidunt nisi vindemiam. certe potest maritus extrahere ante partem de vindemia expensas quas fecit in vindemia, & illas quas fecit in messe. & est ratio: quia cum fundus est talis ex quo non proueniunt nisi semel messes, & semel vindemia, totius anni dicitur vnus esse fructus. Viuianus.

f *Impensa facta in certis fructibus* deducitur ex aliis fructibus eiusdem anni, & eiusdem fundi. Bartolus.

g *Ceditur*. in initio cum datur: & sic non refert an renascatur ibi, vel non. sed si vir postea inciperet incidere, tunc distinguitur an renascatur vel non: vt. s. l. proximi. §. si vir. secundum Azo. Alij dicunt etiam quod hic distinguitur an prædicto modo: pro quibus est quod hic dicit, fructus.

h *Declarauerit mulier*. sed videtur hoc pactum non valere: vt supra de pac. do. l. iij. in princ. quare dic hic, maxime. Vel dic valere pactum quando non renascitur: & improprie dicitur fructus. Item & quando renascitur, & sic est fructus, & valet pactum, quia alia forte sunt in dote, & alius fructus eiusdem fundi: vt dicta. l. iij. & C. de iure do. l. res quarum.

i *Ex vindemia*. eodem loco & anno collecta, vt vix: vt supra eo. l. proximi. §. item si messes anni.

j *Vnus*. imò duo: vt supra eod. l. diuortio. §. quod in anno. quæ est contra. Solu. vt ibi.

k *Si mora*. **CASVS.** Mulier dedit fundum in dotem. facto diuortio postea maritus voluit restituere fundum mulier fuit in mora recipiendi. queritur si interim fundus dotalis, vel aliqua res in dotem data fieret deterior, an periculum pertineat ad maritum? Et dicitur quod non: nisi maritus fuerit in dolo vel lata culpa. Si autem fuit in leui culpa vel leuissima. veluti quia non fecit laborari fun-

dum vel coli, non tenetur. quamuis autem colere non teneatur: si tamen inde fructus aliquo modo percepit, debet mulieri restituere. Viuianus.

l *Si mora*. quod est si mulieri fuerit oblata: vt. C. de vsur. l. si per te. non dico & consignata: quia forte res est quæ non potest consignari, vt equus: secus in pecunia, secundum quosdā. sed certe nec ibi est necesse consignari, quin liberetur oblatores si postea pereat pecunia sine dolo & culpa: vt. j. de solu. qui decem. in princ. sicut & alia plura operatur sola oblatio: vt notat. C. de vsur. l. accepta. Sed si queras, an liberetur maritus ipso iure vel per exceptionem: dic vt dicta. l. qui decem. not.

m *Quod in sementem erogatur*, si non responderint messes, ex vindemia **n** deducetur: quia totius anni vnus **h** fructus est.

n *Mora mulieris in non recipiendo fundum dotalem, facit maritum teneri de dolo duntaxat, & de fructibus quos percepit, Bart. & Alex.*

ix. POMPONIUS libro quartodecimo ad sabinum.

S *Si mora* per mulierem fuit quo minus dotem reciperet, dolum **k** malum duntaxat in ea re, non etiam culpam **l** maritus præstare debet, ne facto **m** mulieris in perpetuum agrum eius **n** colere cogatur **o**. fructus tamen **p** qui peruenissent ad virum, redduntur.

q *Actio de dote profecticia consolidatur in patrem si filia fingatur decessisse in patris potestate, licet verè non esset tempore mortis. Alexan.*

x. IDEM libro quintodecimo ad sabinum.

vt. s. de vsur. l. mora.

k *Dolum*. qui præponderat culpæ mulieris: vt. s. ad. l. Aquil. item si obstitrix. §. si. & l. si putator. sed dolus cum dolo, culpa cum culpa compensatur: vt. j. eo. viro. & s. de compen. l. si ambo.

l *Culpam*. scilicet leuem. lata enim dolo comparatur: vt. s. si mē. fal. mo. di. l. j. §. lata. & s. de pos. l. quod Nerua. nisi in casu: vt. j. ad. l. Corne. de sic. in lege. Et in alio: instit. de suspect. tuto. §. suspectus. & hoc maxime propter moram mulieris. nam nec aliàs tenetur nisi de dolo: vt not. j. eo. l. si filiofa. §. maritum. & l. si constante. §. maritus. secundum Azo. Sed certe imò de leui culpa: vt. j. eo. l. etiam. §. j. & s. de iure do. l. in reb. Sed hic mora mulieris excusat à leui: vt. s. de pericu. & commo. rei ven. l. illud. & l. si per emptorem. & j. eo. l. semel.

m *Ne facto*. non factum vocat factum: quod dic vt infra de regulis iuris. l. qui non facit. Sed quid si maritus in faciendo commisit culpam leuem vel leuissimam? Respon. tenetur: vt supra ad legem A-
n *Eius*. scilicet mulieris.

o *Cogatur*. scilicet vir.

p *Fructus tamen*. licet colere non teneatur. si tamen colat, reddet fructus: vt hic, & supra de vsur. l. videamus. & supra de heredi. vend. l. venditor. & de rei vindi. solum. §. meum. & de condict. fur. l. si seruus. §. boue. nam dolus esset non reddere eos: vt supra manda. l. si procuratorem. §. dolo.

q *Ab hostibus*. **CASVS.** Titius pro filia sua quam in potestate habebat, dedit dotem marito. filia prædicta fuit capta ab hostibus: & sic exiuit de patria potestate primo, & solutum fuit matrimonium inter eam & maritum suum. postea decessit apud hostes existens. certe dos à patre profecta, ad patrem redire debet. nam licet nupta non sit tempore mortis, nec in patris potestate: tamen fingitur esse mortua tempore quo fuit capta: & illo tempore quo fuit capta, erat nupta, & in patris potestate: ergo fingitur decessisse in matrim. & potestate patris: unde non est mirum si dos debet redire ad patrem. [Si vir.] Maritus cum vxore fecit pactum, quod si mulier in matrimonio præcederet, lucraretur dotem: postea maritus occidit eam. nunquid lucrabitur maritus dotem iuxta pactum? Et dicitur quod non. non enim debet lucrari ex eo unde debet puniri. sed heres mulieris repetit eam à marito. & idem est contra si mulier occidit virum. Viuianus.

Nupta.

ri, vt equus: secus in pecunia, secundum quosdā. sed certe nec ibi est necesse consignari, quin liberetur oblatores si postea pereat pecunia sine dolo & culpa: vt. j. de solu. qui decem. in princ. sicut & alia plura operatur sola oblatio: vt notat. C. de vsur. l. accepta. Sed si queras, an liberetur maritus ipso iure vel per exceptionem: dic vt dicta. l. qui decem. not. Oblationem autem exigere: quia dies in reddenda dote inest tacite: vt. C. de rei vxor. actio. l. v. nica. §. exactio. & ideo eo transacto videtur esse in mora: vt. C. de contrahen. stipu. l. magnam & s. de arbi. l. si cum dies. §. fina. & C. de iure emphy. l. ij. in fi. vt ergo sua mora purgetur, debet se cundo offerre: vt. j. de verbo. obliga. l. si seruus. §. sequitur. si vero dies non inesset, secus: quia non exigeretur oblatio: vt. s. de act. emp. l. ratio. §. mora. sed econtra interpellari debitor debet

b) Imò idē in casu huius. l. secundum Bar. P. Imo. & Ia.

c) Istud præcedit attento iure nouo: quo inspecto dominium rei dotalis ipso iure transfertur in ipsam mulierem: non autem procedere potest attento iure Digestorum secundum Bar.

Nupta. nec enim nupta erat captiuitate soluente matrimonium: vt infra de capti. l. in bello. §. medio tempore. in fine. §. & infra eod. l. si quis. sed propter fictionem legis Cornel. fingitur mortua præbula hora captiuitatis, & sic vxor mortua est: vt infra de vulg. substitui. l. lex Corn. sed hodie contra, quia non soluitur matrimonium per captiuitatem: vt in authent. de nup. §. sed etiam captiuitatis. sed deportato altero cōiugum distinguitur: vt. C. de repud. l. j. f. vtrum velit remanere in matrimonio vel non ille qui est in captiuitate.

Debeat. si fuerat pater: non aliās, secundum Ioan. licet quidam contra: vt not. s. eod. l. ij. §. j. & facit supra de iure dotium. l. profecticia. §. fin. & de euct. l. pater. & C. eo. dos. Vel dic hūc iure successionis: quia pater ei successit. Vel verius loquitur eodem casu cū fuerat in potestate patris. sed tempore mortis nō: quia serua hostium. quia tamen fingitur ante mortua, competit patri actio: & hoc si cōstat eam esse mortuā, aliās expectatur: vt in dicta authen.

Lucrifacere. dic ex pacto quod fecerat de dote lucranda si ipsa præcederet. & quod dicit occiderit, idem est si negligētia eius perit, quia medicum fortē in ea curanda non adhibuit, vel malum adhibuit: vt infra de his quib. vt indi. l. iij. & supra de edil. edicto. l. quo si loli. §. si mancipium. & infra de lib. agno. l. necare. & infra ad Sylla. l. si quis graui. §. si tamen. Vel dic secundo casu quod non fecerat pactum de dote lucranda, sed volebat eam lucrari ex potestate legis. C. de repud. l. consensu. & dicas tunc quod occiderit eam in adulterio deprehensam: quod ei non licet, licet patri sit licitum: vt infra de adult. l. nec in ea. §. ideo. & l. marito. & l. si adulterium. §. imperatores. & de sic. l. j. in fine. Nec ob. ad Sylla. l. si quis graui. §. si cum quia ignoscitur ei ad minorationem pœnæ, non vt in totum releuetur: vt in dicta. l. j. de sic. & dicto. §. imperatores. Item no. hūc quod vnde debet quis puniri, non debet lucrari. sic supra de nego. gest. l. siue hereditaria.

Statuendum est. vt vxor occidens virum non lucretur donationem propter nup. ex pacto. Sed argumentum contra. C. de donationibus inter virum & vxorem. l. si maritus. in fi. sed dic vt no. ibi.

ADDITIO. Dic quod ibi non erat certum, delictum fuisse commissum, secundum Imolam.

Si alienam.] CASVS. Mulier dedit marito in dotem fundum quem alienum esse sciebat mulier, postea so. est ma. inter eos, po ne transactis quatuor mensibus, & ita durauit matrimonium per tertiam partem anni. nunc repetit mulier fundum, & eius fructus pro ea parte anni qua non durauit matrimonium. certē bene audienda est ac si suum fundum in dotem dedisset. Viuianus.

si alienam rem sciens, subaudi, etiam multo magis si ignorat: vt arg. C. de agri. & cen. l. si coloni. lib. xj.

Reddenda. actione de dote agenti. secus si rei vind. vt supra de rei vind. l. solum. §. meum. & C. de iur. dotium. l. in rebus. & arg. supra de iur. do. Proculus. & j. de do. cau. mor. l. si alienam. in princ. & l. qui alienam. & s. de condict. inde. l. indebiti. §. sed & si nummi. & de pig. act. l. si rem. §. penul. Alij dicūt etiam per rei vind. vt not. C. de non nume. pecu. l. j. & supra commo. l. ita. quod non placet, vt ibi diximus.

Et fructus quoque. scilicet reddendi sunt. ad quod supra de condict. fur. l. si seruus. §. boue. Sed quid si concurrant verus dominus & mulier? Respon. præfertur dominus: vt s. de positi. l. bona fides. Sed arg. contra. s. nautæ cau. sta. l. j. §. item Pomponius. Sed respon.

vt ibi b: & facit supra si cer. pet. l. nā & si. & de Publi. l. cum sponsus. & commo. l. commodare. & C. de rei vxor. act. §. sed & nouissimi. & supra pro socio. l. cum duobus. in fine. & l. quod autem. & l. quod enim. & l. si igitur. Accursius.

M Aratum.] **CASVS.** Dic casum vsque ad l. rei iudicatæ. §. j.

Et primò dicit quod solu. mat. si mulier conueniat virum ad dotē restituendum, maritus debet ei condemnari in quantum facere potest.

cerere potest: quod ad heredem nō porrigitur, licet ad defensorem sic. h. d. Alexand. post Bartol.

XII. VLP IANVS libro trigensimo sexto ad Sabinum.

M Aratum in id quod facere potest^h, condemnari, exploratum est: sed hoc heredi non esse præstandum.

XIII. PAVLVS libro septimo ad Sabinum.

Q Via tale[†] beneficiū^k personale est, & cum persona extinguitur^l.

XIII. VLP IANVS libro trigensimo sexto ad Sabinum.

A lia causa est defensoris^m, quem placet sufficere videri defendisse si tantum vxori præstet, quantum consequetur si ipsum maritum conuenisset.

Pactum quod maritus conueniatur ultra quā facere possit, cum per illud tollatur ius reuerentiale, non valet, tanquam contra bonos mores. Alexand.

Eleganter querit Pomponius libro quintodecimo ex Sabino, si paciscatur maritus ne in id quod facere possit condemnatur, sed in solidum, an hoc pactū seruandum sit. Et negatⁿ fer-

possit facere maritus vel non? Respo. rei iudicatæ tempore. Viuian.

Facere potest. quod verbum expone vt not. infra de reg. iur. l. in condemnatione. habita consideratione ne egeat secundum quod potest viuere: vt infra ad leg. Fal. l. hereditatem. Item hoc priuilegium habet locum & si quæcunque alia ratio intentatur^c inter eos constante matrimonio, non post^d: vt infra de re iud. l. non tantum. & l. sed hoc ita.

sed hoc heredi. s. extraneo: vt & j. e. l. rei. §. j. & infra de re iudic. l. sciendum. sed suo sic: vt infra eo. l. etiam. sic econtra nec mulieris heredi extraneo: vt. C. de priuile. do. l. j. & facit. C. eo. l. nec maritus. & de rei vxor. act. §. cum autem.

Q Via tale beneficiū. à lege inanimata concessum. idem in cōcesso à lege animata, nisi aliud sit actum: vt infra de reg. iur. l. Neratius. puta à principe uiuente: vt in authent. de consuli. §. fina. col. iij.

Extinguitur. sic pactū dicitur personale quādoque, & quādoque aliter: vt s. de pact. l. si tibi decem. §. pactus. & l. idem. §. j. Accursius.

A lia causa est defensoris. cum mandato vel sine: vt infra de re iud. l. si cum procuratore. & subaudi, quā heredis: vt s. l. proximi. vel etiā fideiussoris: vt infra de re iud. l. & si fideiussor. quia heres vel fideiussor suo nomine conuenitur: vt supra manda. l. Papinianus. & infra de dam. infect. l. qui bona. §. j. & C. de fideiuss. mi. l. j. licet sit argu. contra supra de his qui no. infam. l. furti. §. si quis alieno. Sed in his defensoribus secus: quia non possunt plus grauari quā dominus, præterquam in satisfaciendo: vt supra de procur. l. si minor. §. quoniam. & l. sed & hæ. §. defendere. & facit supra pro socio. l. verum. & institut. de actio. §. item si de dote. & supra de pecu. constituta. l. quod si maritus.

Negat. contra. C. de pact. l. penult. Solu. hic speciale^e. Item contra infra de re iudic. l. si conuenierit. Sol. f. hic ratione personæ est priuilegium: ibi fauore actionis vel contractus, vt societatis. Item quid econtra si ille qui in solidum erat conueniendus, paciscatur vt in quantum facere posset, damnetur? Respon. valet: vt supra de pactis. l. si quis crediderit. Item quid si soluto matrimonio

b] Dic quod ibi non dominus habebat ius pignoris in re quæ petebatur restitui, secundū B.

† Facit. c. 2. cum glo. extra de auct. & visu pal. vbi prohibet papa archiepiscopo commodare pallium: quia ut pallio est priuilegium personale, quod personā nō egreditur.

† Cōcor. gl. 2. post prim. in. c. i. extra de do. inter vi. & vxor.

c] Si habuit ortum constante matrimonio: non aliās secundum Bartol. & Imo. d] Imò dum modo habuit ortum constante matrimonio: secundum B. & Imo.

e] Quia cōuēctio est contra bonos mores. B. & Imol.

f] Dic meli? quod hic ideo non valet conuentio quia contra bonos mores. quæ ratio ibi nō militat, secundum Barr.

* Vide. l. cū mortem. de iure fisci. j. quæ sumpta est ex hoc tractatu.

a] Concor. extra de do. inter vir. & vxor. c. donatio. vel depa. cto de lucranda dote & donatione propter nuptias &c. & in glo. super verbo, sicut dos.

fiat hoc pactum? Respon. nec tunc tenet secundum Ir. per. l. istam. & pro eo supra de relig. l. quod si nulla. Sed contra videtur argumen. supra de pact. dota. l. licet. & l. seq. Item an & si iuretur? Respond. nec tunc valet^a: vt supra de pact. l. iurifgentium. §. & generaliter.

a] Etia de iure canonico. Bart. & Imola.

Rei iudicate.] **CASVS** in. §. heredi mariti. Dictum est supra eod. maritum. quod extraneus heres mariti in solidum debet condemnari, nunc dicit de eodem, & dicit quod si maritus in vita sua donauit quasdam res mulieri, & illas consumpsit mulier. & tempore mortis maritus reuocauit donationem, & non est confirmata morte eius: mulier remanet debitor heredis mariti in aestimatione rerum donatarum. Item & si aliquid amouit mulier viuentis marito, & matrimonio constante, & illud consumpsit, & sic est debitor in aestimatione. Item & si expensas fecit maritus in res dotales, & ipsa petit ab herede aestimationem rerum dotaliu, vel quia aestimatas dedit marito, vel quia maritus eas consumpsit: poterit dictus heres mariti ei opponere compensationem ex tribus dictis causis, sed ob malos mores mulieris non habet locum compensatio, quia non est necessaria. nam si propter suos malos mores solum est matrimo. maritus lucratur dotem, & per consequens heres eius.

Arif. Oecon. li. 2. c. 1. Plutarch. precep. conu.

uari oportere: quod quidem & mihi videtur verum. Namque contra bonos mores id pactum esse melius est dicere: quippe cum contra receptam reuerentiam quae maritis exhibenda est, id esse appareat.

xv. PAVLVS libro septimo ad sabinum.

Rei iudicate^a tempus spectatur, quatenus maritus facere potest.

Heres mariti potest obicere compensationem ob res donatas & amotas, non ob mores. Bartol.

Heredi^b mariti, licet in solidum condemnatur, compensationes tamen quae ad pecuniariam causam respiciunt, proderunt, vt hoc minus sit obligatus^d: veluti ob res donatas & amotas, & impensas. morum^e vero coercitionem non habet^f.

Socero ex utraque parte, & etiam ipsi mulieri datur hoc beneficiu. h. d. cum. l. seq. Bart.

Socero^g quoque cum quo natus de dote agit, idem honor habetur, vt in id damnetur quod facere potest.

Heres coercitionem morum non habet in vxore defuncti.

[**SOCERO.**] Pone quod solut. matrimo. mulier agit de dote cum focero suo, id est cum patre mariti quondam. certe non debet condemnari focer nisi in quantum facere potest: quia habetur loco patris mulieris, vel alterius eius parentis, qui parentes non possunt in plus condemnari. Sed pone quod maritus conuenit patrem mulieris ad dotem quam ei promisit pro filia: certe debet similiter condemnari in quantum facere potest, & non in plus. Vel si conueniat maritus vxori. vt ei det dotem, debet vxor condemnari in quantum facere potest: ac si fuisset eius socia in aliqua negotiatione. socij enim condemnantur in quantum facere possunt. & hoc vsque ad ad. §. si. l. seq. Viuianus.

a Rei iudicate. subaudi, etiam. nam & tempus litis contestata. inspicitur, secundum quosdam. Argu. contra supra de dona. inter virum & vxor. l. quod autem. & de nego. gest. l. litis. sicut & subauditur supra de peti. here. l. si a patre. §. quo tempore. sed non placet Hugo. nisi dolo defuisset possidere: vt infra eo. l. etiam. §. j. & facit. §. pro foc. l. verum. §. tempus.

b Heredi. extraneo: vt. §. eo. l. maritum.

c Pecuniariam. quod est cum res amota defuit esse, quia tunc condicatur aestimatio: vt supra de condic. fur. l. in re. non autem ob res: vt diximus supra. l. diuortio. §. ob res. Azo. & sic non obstat. C. de rei vxor. act. §. taceat. quia ibi erat species. Vel hoc corrigitur, vel hoc in herede. prima placet.

d Obligatus. ipso iure facta compensatione ab homine. non enim fit a iure, nisi in maleficiis vel negligentis: vt supra de copen. l. si quid. & l. quod Labeo. & l. si ambo. & not. in summa de compen. Azo.

e Morum. repete ob.

f Non habet. scilicet heres compensationem. nam aut vir per hoc eam non reiecit, & non licet heredi hoc excitare: vt arg. C. de reuo. dona. l. fin. in fi. aut reiecit. quod potuit iure antiquo, & sic lucratur dotem in totum citra compensationem, sed hodie non potest reici, dos per hoc lucrificari: vt. C. de rei vxor. act. §. taceat. & de repu. l. si. §. si.

g Socero. scilicet patri viri.

h Via parentis. scilicet naturalis. & est ratio, quia cum vxor vna caro sit cum marito, & maritus sit in potestate soceri, & vxor quoque esse videtur, sed non est: quia qui nascuntur, patris & c. insti. de legit. agna. tu. §. at qui per. verum tamen vxor tua in sui & veri patris est potestate: vt. C. de condi. in ser. l. si vxor.

Vxor vna caro est cum marito.

xvi. POMPONIVS libro sexto decimo ad sabinum.

Quia^h parentis locum focerⁱ obtinet[†].

xvii. PAVLVS libro septimo ad sabinum.

Ex diuerso^k si focer ex promissione a marito conueniatur, solet quari an idem ei honor habendus sit. Neratius libris membranarum & Proculus scribunt hoc iustum^l esse^{*}.

Item si mulier ex promissione^m conueniatur, magis placuit defendendam eam per exceptionem. Idem & Proculus ait: sicuti cum socia fuitⁿ, dabitur ei exceptio: quauis iure civili^o sit obligata.

Exceptio quae non impugnatur sententiam, potest opponi post sententiam. hoc dicit. Bartolus & Alexand.

C Si in iudicio dotis iudex ignorantia iuris lapsus condemnauerit maritum in solidum^p, Neratius, Sabinus, doli^q exceptione eum vt oportere aiunt, eaque tutum fore.

Beneficiu ne conueniatur maritus nisi in quantum facere possit, transit in filios eiusdem matrimonij. Alexand.

stare matri. l. j. extraneo autem honor non habet: vt. §. de iur. do. l. pen. **m** Ex promissione. mariti vel alterius secundum H. imo sua, & habet exceptionem vt damnetur in quantum facere potest: vt. j. de re iudi. l. non tantum. in fi.

n Fuit. in aliqua negotiatione: vt. j. de re iudi. l. sunt. & l. non tantum. nam & hac est socia diuina & humana domus: vt. C. de cri. expi. here. l. aduersus. & §. de rit. nup. l. j.

o Civili. & naturali: vt. §. de pac. l. j. §. adeo.

p In solidum. non expresso errore in sententia. alioquin ipso iure nulla esset: vt. C. quando prouo. non est neces. l. ij. & j. de re iudi. l. praes. & l. cum prolatis. Item no. hic speciale, exceptionem opponi post sententiam: quod dici vt not. ad Maced. l. tamen.

q Doli. quae est odiosa. vnde si soluisset, non repeteret: secus si soluerit ante sententiam: quia tunc tutus exceptione fauorabili soluit, & sic repetit: vt. §. de condi. indeb. l. qui exceptionem. H.

Etiam.] **CASVS.** Non solum maritus debet condemnari in quantum facere potest, & non in plus, sed etiam heres eius qui non est extraneus: imo suus est filius, siue ex ea muliere de cuius dote agitur, siue ex alia. [**LICET IN DOTALIBVS.**] Maritus conuenitur a muliere de dote. solu. ma. dicebat maritus: ego debeo condemnari in quantum facere possum, & non ultra. dicit mulier iudici: domine condēnetis eum in solidum: quia culpa sua defuit posse facere, quia tota die ibat p tabernas, & malo modo expendit bona sua. queritur, quid iuris sit? dicit iurifcons. quia circa res dotales bene tenetur maritus prestare dolum & culpam. sed in rebus propriis non est exigenda culpa ab eo, id est non debet propter hoc condemnari in solidum quod bona sua dissipauit sua culpa. quauis autem non teneatur de culpa suis in rebus, vt dictum est: tamen si contra mulierem in animo coecepit dolum, & solummodo propter eam fraudandam bona sua dissipauit, bene imputatur ei vt condemnatur in solidum. vnde dicit Otilius, q si ob culpam mariti res dotales interissent, quia dolum adhibuit vt mulieri non posset satisfieri, & ipse maritus alias non est soluendo: ita dānatur ac si dolo eius factum esset quo minus facere possit. si autem dolo mariti absit circa interitum rei dotalis, non tenetur nisi ad cedendum mulieri act. contra illū qui rem surripuerit

i Socer. scilicet pater viri, qui non minus nunc quam filio in pluribus habet necesse providere. Azo. vt supra famil. eriscun. l. si filia. §. si filius. in fi. §.

Ex diuerso.] **CASVS** in hac. l. fuit positus in casu. l. praecedens vsque ad. §. si in iudicio. [**SI IN IUDICIO.**] Dictum est in. l. maritum. quod maritus debet condemnari in quantum facere potest, & non in plus cum mulier agit de dote contra eum. modum ponamus quod iudex condemnauit eam in solidum per iuris ignorantiam. certe nihilominus habet excep. vt non mandetur contra eum sententia executioni nisi in quantum facere potest. Viuianus.

k Ex diuerso si focer. l. pater mulieris.

l Hoc iustum esse. Hic Neratius sibi contradicit^{*} vt infra de re iudic. l. sicut. in fi. Sed hic constante matrimo. ibi eo soluto: vt subiicit. in. l. sequi. sed & eo soluto subdistinguitur: vt supra de iure do. l. penul. agit autem vir eo soluto, vt lucratur dotem ex pacto: vt. C. si dos co

† Hinc socerum cum genero lauari veteres nefas esse crediderunt. Val. Maxi. lib. 2. cap. 1.

***** Tamen si alio iure utamur. l. sicut autem. de re iudic. Duar. hic.

Ex lege Romuli erat socia.

***** Hanc antinomia pulchre concinnat Zasius in intellectibus suis singulis.

Exceptio quandoque post sententiam opponitur.

furripuerit dotalem, vel damnum in ea dederit. Viuianus.
 a] Reprobatur communiter secundum hoc.
 2 Etiam filios. Idem dici potest & si sint nati ex alio matrimonio: & est speciale in his: ut supra eo. l. maritum. Idem in privilegio competentis tam in personali quam in hypothecis: ut filius mulieris datur, non extraneo heredi: ut. C. qui po. in pig. hab. l. si. §. exceptis. & C. de priui. do. l. j. sicut

XVIII. POMPONIVS libro
 sextodecimo ad Sabinum.

Etiam filios mulieris qui patri heredes extiterunt, in id quod facere possunt condemnandos Labeo ait.

Beneficium quod habet maritus, perdit ratione doli in fraude mulieris in rebus propriis commissi, vel si in dotalibus dolum qualitercunque commisit. & quando maritus ex culpa alterius tenetur, liberatur cedendo actionem sibi contra eum competentem. h. d.

Licet in dotalibus rebus non solum dolum, sed & culpam maritus praestet: cum tamen quaeritur in iudicio de dote, an facere possit, dolum duntaxat comprehenditur: quia in rerum ipsius administratione non erat ab eo culpa exigenda: quanquam eum duntaxat dolum ei nocere putetur, si facere non possit, quod propter uxorem adhibuit, ne ei solidum solueret: non propter quemlibet alium. O filius autem aiebat, si dolo mariti res dotalis interisset, & alioquin soluendo non esset: quauis nihil dolo fecisset quo minus soluendo esset, perinde tamen eius damnatum rei dotalis nomine in qua dolum fecisset, atque si dolo eius factum esset quo minus facere possit. ceterum si circa interitum rei dotalis dolum malum & culpa mariti absit: actiones solas, quas eo nomine quasi maritus habet, praestandas mulieri, veluti furti, vel damni iniuriae.

Si pendente iudicio expirat ius agentis, expirat iudicium. Alexan.

XIX. VLPIANVS libro trigesimo sexto ad Sabinum.

Si mulier diuerterit, & iudicio de dote contestato reuer-

etis quod ubi in suis tantum committitur dolum, debet committi contra uxorem. ubi in dotalibus, non oportet committi in propriis, sed sufficit qualitercunque sit factus non soluendo vir.

Si mulier.] Mulier a marito diuertit, & coepit postea agere contra eum ad repetendam dotem. antequam ferretur

sententia, rediit ad maritum. certe iudicium super dote institutum expirat. Viuianus.

Si mulieri constante matrimonio dos soluitur ex iusta causa, vel etiam maritus nomine mulieris in causas iustas expedit, eatenus actio de dote perimitur. hoc dicit cum. l. sequen. Alexad.

XX. PAVLVS libro septimo ad Sabinum.

Quamuis mulier non in hoc accipiat constante matrimonio dotem, ut res alienum soluat, aut praedia idonea emat, sed ut liberis ex alio viro egentibus, aut fratribus, aut parentibus consulere, vel ut eos ex hostibus redimeret: quia iusta & honesta causa est, non videtur male accipere: & ideo recte ei soluitur. Idem in filiarum familias obseruatur.

XXI. VLPIANVS libro tertio Disputationum.

Sed & si idoneo maritus ex dote expendit, ut a latronibus redimeret necessarias mulieri personas, vel ut mulier vinculis vindicaret de necessariis suis aliquem: reputatur ei id quod expensum est: siue pars dotis sit, pro ea parte: siue tota dos sit, actio dotis euanesceat. Et multo magis idem dicendum est si focer agat de dote, debere rationem haberi eius quod in ipsum impensum est: siue ipse maritus hoc fecit, siue filia ut faciat dedit. Sed & si non pater experiretur, sed post mortem eius filia sola de dote ageret, idem erit dicendum. Cum enim doli exceptio insit de dote

& l. Mutius. §. manente. & l. ita constante.

Solutur. & ideo ei postea actio denegatur: ut infra eo. l. si cum dotem. §. j. Accursius.

Observatur. ut ei recte solvatur in praedictum patris, & contingat liberatio: ut. j. eo. l. si cum dotem. §. j.

Sed & si.] Loco casus ponit quosdam alios casus in quibus ipse maritus potest expendere dotem vel partem dotis, nedum uxori dare ut expedit. Primus, si expedit causam redimendi aliquos necessarios uxoris siue consanguineos captos a latronibus, puta ab errorariis Mutinensibus: vel ut extrahat de turri Malpagorum aliquem de consanguineis. Tertius est, si expedit si patrem mulieris pauperem in omnibus. n. istis casibus si mulier vel pater eius repetat ab eo soluto matrimonio dotem potest habere exceptio per ea parte dotis quae expedit, cum actio de dote bonae fidei sit. Viui.

Sed & si ideo. supra loquitur cum mulier expendit sibi solutam dotem, hic quando vir.

Parte. scilicet actio dotis euanesceat.

In ipsum. scilicet focerum.

sententia, rediit ad maritum. certe iudicium super dote institutum expirat. Viuianus.

Iudicium. hoc cum erat sui iuris, vel in potestate patris, sed eius consensu reuersa est: aliam contra. C. de nup. l. si ut proponis. Item hoc cum dos soli ei restituenda erat, vel ei & patri. secus si alij extraneo: ut supra de iure dot. l. stipulatio de dote. & infra eo. l. in insula. §. fin. Item si reuersa est incotinenti, intelligitur idem matrimonium: si intervallo, duo, arg. §. de rit. nupt. l. plerique. & j. de regu. iur. l. quicquid. Itaque bene concordat supra de iure dot. l. si mulier. & l. diuus Severus. & l. post diuortium. H. & infra titu. j. l. si. Accursius.

Quamuis.] CASVS.

Hec. l. ponit quosdam casus in quibus maritus potest restituere mulieri dotem constante matrimonio, si vult ipsa mulier & maritus. Primus casus est, si mulier dedit, ut ipsa mulier soluat creditori suo illud quod ei debet. Secundus casus est, si mulier ipsa vult emere ex pecunia dotali praedia idonea, & in dote constituit. Tertius est, si ipsa vult consulere filiis suis egentibus quos habuit ex alio viro, vel etiam parentibus suis. Quartus est, si vult filios suos vel parentes ab hostibus redimere, quia capti erant. & ista habent locum non solum si dicta vxor est in potestate patris, sed etiam si non est. Viuianus.

Solutur. quod licet: ut §. de iur. dot. l. fina.

Emat. & in dotem conuertat: ut & in ea. l.

† Iuxta hanc sententiam M. Cic. eos verè liberales censeat, qui suis facultatibus aut captos a praedonibus redimunt, aut res alienum suscipiunt amicorum causa, aut in filiarum collocazione adiuuant.

† Concor. c. per vestras. de do. inter vi. & vxor. ibi, ut de parte honesti lucri dictus vir onera possit matrimonio sustinere. Et glossa in verbo, honesti lucri. ibi, sed conuertat eam in societatem honestam, vel aliquod commercium.

de non alie. §. emphyteusis. coll. ij. sic & in feudis: ut in consti. feud. ti. de succel. feud. ca. j. sic & infra ad Treb. l. ex facto. §. fina. & supra quod cum eo. l. sed & si. §. soli. & infra de ope. lib. l. ut iurifuradi. §. si. & l. si operarum.

Culpam. sed & culpam leuem etiam & diligentiam quam in rebus suis adhibet: ut supra de iur. dot. l. in rebus. H. etiam si conuenerit in contrarium: ut sup. de pac. dot. l. Pomponius.

Praestet. in dotalibus.

Cum tamen quaeritur. ut ob hoc fiat minoris condemnatio.

Dolus. circa res suas, non dico dotales.

Culpa. ut ei noceat quo minus illam exceptionem habeat. Hug. & est ad hoc supra de peti. hered. l. si quid possessor. §. sicut autem. & ad legem Aquil. l. legis. & C. manda. l. in re. Sed argu. contra. §. de edil. edict. l. adiles. §. Pedius. & l. cum autem. §. fin. & §. de trib. l. illud. §. sed si mercede. sed hoc est pro. Item argu. contra supra de iis qui sunt sui vel alie. iur. l. j. §. fina.

ADDITIO. Dic quod ibi ex qualitate facti praesumebatur dolose agere, quod non licet, maxime in re inanimata, & in seruo. facit. l. j. infra ad legem. Cor. de fidei. & C. de iniur. l. si non conuicij. & l. j. §. de doli excep. secundum B.

Nocere. in propriis.

Quemlibet alium. quaeritur ergo cui fit dolum. sic. j. quibus ex cau. in pos. ea. l. Fulcinius. §.

quod si aduersus. & §. illud. & infra ut in pos. l. is cui. §. dolum. & infra vi bo. rap. l. ij. §. homines. & ad l. Cor. de fal. l. filius. §. si. Sed argu. contra infra de iis qui in frau. cre. leg. ait praetor. §. illud.

ADDITIO. Dic quod ibi loquitur de dolo debitoris, qui est minus culpabilis: quia de euitandis muneribus tractat. argu. l. Fulcinius. §. sed illud. j. quib. ex cau. in pos. ea. hic vero de dolo eius in quem est facta alienatio, qui de acquisitione cum alterius iniuria contendit, arg. l. si. §. licentia. C. de iure delib. secundum Bar. hic.

Ofilius. hic circa dotales.

Soluendo esset. quia credebatur aliis esse soluendo, & non erat.

Factum esset. in suis.

Ceterum. in dotalibus.

Mulier. contra furem & damnum dantem. est enim generale in omnibus qui ideo tenentur, quia habent actionem: ut supra de pecu. l. quod debetur. Item cum actio. l. Aquil. detur hero: ut. §. ad l. Aquil. l. item Mela. §. legis. apparet hic maritum cui datur, esse dominum rei dotalis. & facit. C. de iure dot. l. de his. Item no. ex praedi-

a Bonæ fidei. nam & hoc est bonæ fidei: vt. C. de rei vxo. actio. §. sed non ignoramus. ergo permittitur iudici aestimare ex bono & æquo quid debet restitui: in quo & illud continetur, vt si quid inuicem actorē præstare oportet, eo compensato in reliquo damnetur reus: vt institui. de actio. in bonæ fidei. Item quare non ipso iure liberatur: vt supra l. proxi?

Resp. hic nō soluit mulieri, vt ibi **ADDITIO**. Idem dicitur in l. 3. §. de rescindenda vedit. l. hu iusmodi. De lega. j. Accursius nō intelligit quid sit inesse doli exceptio: nē bonæ fidei iudiciis. hoc enī significat ipso iure per dolum euanescente bon. fidei iudiciū. Contius.

b Maxime. idē ergo & si sine voluntate, si tamen ratū habeat, quia rati habitio cōparatur mandato, & retrotrahitur: vt. C. ad Macedo. l. fin. & supra de nego. gest. l. si pupilli. §. item quæritur. & sic potest dici q̄ maximē superabūdat. sic. C. de ma. te. l. si. §. j. sed fortē idē & si nō habeat ratū: quia pro rato debet haberi: vt. j. de tut. & ra. distra. l. j. §. sed nōnullos. & c. §. de neg. gest. l. Pōponius scribit. Itē not. hic specialia. aliter enim non

contingit liberatio, imō speciem donationis obtinet solutio, id est redditio dotis: vt. C. si dos cōstan. matr. l. j. quandoq; tamen exigitur dos constante matrimonio: vt not. supra eod. l. ij. in prin.

Si cum dotem. **CASVS**. Pater pro filia quā habebat in potestate, dedit dotem marito, & incōtinēti stipulatus fuit à marito dotem sibi restitui si matrimoniū solueretur morte inter eum maritum & filiam ipsius dotem dantis. postea solu. est matri. diuortio. certē nō habebit pater act. de dote, imō filia idē si stipulatus est sibi restitui dotē solu. matri. per diuortiū, & postea solutū fuit per mortē. & quod dixi in patre, idē est in extraneo dotē donāte. Viuianus.

c Extraneus. licet coniungat, tamen in respon. diuersum est. sic supra de pecu. l. licet. §. si filius.

d Diuortium. scilicet tantum. Azo.

e In mortem. scilicet tantum.

f Mulieri. indistinctē, nisi fraudem cōmittat: vt. §. tit. j. l. si filia. in altero nullo modo si in traditione vel incontinenti extraneus vel pater sit stipulatus: vt. j. eo. l. quoties. si vero pactū simplex apponatur: si quidē ab extraneo, idē: vt. C. de rei vxo. act. §. accedit. Si vero à patre, nil valet: vt. C. de iure dot. l. auia. Azo. & est ratio, vt ibi. Item quod hic dicit, est verū nisi casus omisus similis sit expresso: vt. §. de condi. ob causam. l. si extraneus. quæ est cōtra. Sed hæc solu. nō placet, quia nec ibi casus omisus similis est expresso. sed solu. vt ibi. Item nō. quod pactū factum in casum mortis, valet per ingressum monasterij: vt. C. de episc. & cleri. l. deo nobis. secus si deportetur: vt infra de verborū oblig. l. ex ea. §. penulti. licet sit argu. cōtra supra pro socio. l. actione. §. publicatione. & j. de bono. posses. contra tabul. l. j. in fine. Item facit ad hanc. l. infra de libe. & posthu. l. cōmodissimē. & supra de donat. inter virū & vxo. l. sed si mors. & supra de pact. do. l. pacta cōuentu. & j. de sol. l. quæro. Sed argu. contra. C. de posthu. heredi. institu. l. fina. Item oppo. quare in casu omisso non est cōmunis dotis actio patri & filia: vt supra eo. l. ij. §. j. & de vsur. l. si stipulatus. in fi. siue pater ante stipulationem numeret, siue post: Respon. quia dicta numeratio vel datio quādoquē facta sit, videtur fieri causa implendæ stipulationis: vt infra de noua. l. cum enim. Item eligendo vnū expresse, videtur alij renunciare: vt argu. C. de procu. l. maritus. Alij dicunt in emācipata loqui: quod non placet: quia nil adderet: cum ad ipsam esset pater extraneus, quod esse non debet: vt infra de leg. j. l. si quando. Alij dicunt esse mulieri vnā cum patre, sed in alium casum soli patri & suis heredibus. prima placet.

g Actionem. hoc dic vt supra eo. l. ij. in fi. H.

[Si post solutum.] **CASVS**. Pater dedit dotem pro filia quam in potestate habebat: postea solutum est matrimonium inter eam &

maritū suum, & exegit filia dotē à marito, & eam baratauit. certē ad dotem potest agere pater contra maritū, vt dotem sibi patri soluat. Sed quid si maritus soluat mulieri prædictē dotem, & ipsa nō baratauit, sed dedit fortē secundo marito? certē non aget amplius pater contra maritum, nec etiam heres patris. Viuianus.

h Voluntatem. quæ expressa exigitur: vt. §. de procura. l. filiusfa. §. inuitus. sed secus ecōtra: vt supra eod. l. ij. §. voluntatem.

i Exactam. à spōte solvente. sola enim non agit: vt. §. eo. l. ij. §. j.

k Consumat. non in re patris, aliās secus: vt. §. eo. l. ij. in fi. H.

l Superest. patet ergo q̄ non habetur quasi duo rei stipulandi: quia tūc filia solui posset: vt supra de pact. l. si vnus Azo. Sed an aget adiūcta sibi persona filia? Respō. sic: vt. §. eo. l. ij. §. sed vtrum. Vel ibi in promissione, hic in solutione facta secundū quosdam. Sed an cogetur pater iterū dotare? Argu. quod sic. C. de do. promiss. l. fi. & authen. de aqua. do. §. quia vero. col. viij. licet quidā contra.

m Et ex iustis causis. quæ sunt. §. eo. l. quāuis. & c. l.

seq. & de iure do. l. mutus. §. j. Sed quid si amisit solutam iusta ex causa? videtur nō soluta: vt arg. §. de in rem ver. l. quod si seruus. §. sed & si mutua. Econtra q̄ sic: vt. §. de exerc. l. j. §. vnde quærit Ofilius. Sed primū verius: quia ex quo perdidit, perdituræ est solutū. at hic exigit duo, scilicet nō perdituræ, & ex iusta causa. Accursius.

n Actio. quia quod legitime ab initio factum est & c. vt. C. de adm. tuto. l. lancimus.

o Patre. primo & secundo casu.

p Agent. vt. C. de rei vxo. actio. l. vnica. §. & hoc ex rei. Accur.

q Mulier. vt supra eo. l. ij. §. j. in fi. & §. interim.

[Si mulier.] **CASVS**. Solu. matr. inter virum & vxorem repetiit mulier dotē à viro. dixit maritus: Ego non habeo nunc ad manus denarios, sed ego faciam quod talis cāpsor tibi eos promitter animo nouandi. & in veritate hic maritus sciebat cāpsorem non esse soluēdo. mulier dixit, placet mihi. facta fuit nouatio prædicto modo. mulier nihil potest consequi à cāpsore. certē dicitur hic quod remanet ei actio dotis contra maritum. Viuianus.

r Manebit. imō cōtra. §. man. l. inter. §. abesse. Solu. hic fauore dotis, vel decepta fuit hic dolo delegātis: vt ibi dicitur. Item opponitur, quia videtur dari de dolo actio secundū H. vt. C. de transac. l. sub prætextu. sed fauore eius datur actio dotis, quia perpetua & vsuraria: vt. C. de rei vxo. act. §. cū autem. versic. actio autem. quod nō est in actione de dolo: vt. C. de dolo. l. fi. sed cū sit extincta ea, quo modo intendit? Respō. restitutio dat ex clausula generali: vt. §. ex qui. cau. ma. l. j. §. fi. Vel dic verius, speciale est vt non habeatur pro extincta: argu. §. eo. l. j. & facit. §. de mino. l. patri. §. pe. & ad Velle. l. quāuis. §. quoties. & §. si conuenerit. Item quid si constan. mat. fiat huiusmodi nouatio? Respō. tūc minus valet, quia nec solui potest: vt. C. si dos cōstan. matr. l. j. & quia nec nata est actio secundū quosdā: quod aliis nō placet: vt. j. de manu. l. seruū dotalem. sed dic vt not. j. de bo. dam. l. sed si alia. in fi. & facit. C. de iur. & fac. igno. l. fi.

[Si pater.] **CASVS**. Pater dedit dotē pro filia quam in potestate habebat. postea solu. est mat. inter eam & maritū suum: vnde actio dotis est cōmunis patris & filia: vt sup. eo. l. ij. §. quod si in patris. & vnus sine alio nō potest eam intentare. Pater nō attento hoc egit contra maritū ad dotē absente filia sua: & ita euenit de facto quod non satisfecit marito pater quod filia habet ratū sicut dedit habere, & sicut debet facere: vt. §. eo. l. ij. in fi. postea decessit pater: & videns quod malē fecerat, instituit filia sibi heredem, vel dedit ei ita magnum legatū sicut erat dos quam exegerat à marito. mulier reuerla est: & vult agere cōtra maritū ad dotem: nūquid potest? certē debet ei cōputari & compensari in dotem illud quod pater ei reliquit. nam statim cum pater filia reliquit illud quod dixi, lucratus

[Pactum in casum mortis factis valet.]
a] Concor. tex. cū glo. in cap. fi. de sta. mona. & in Cle. r. & ibi Cardi. e. tit.

cratus fuit dotem quam exegerat à marito. vnde maritus à filia amplius inquietari non potest, quasi ipse maritus dederit mulieri illud quod pater reliquit eidem mulieri. Viuianus.

a *Esit.* id est quamuis.

b *Satisfactio.* quam debuit subire: vt supra eo. l. ij. §. fi. & de procurat. l. non solum. §. si de dote. H.

c *Tantum acceperit.* est ergo ratio, quia ex qua persona, & c. vt supra de pig. act. l. solutum. §. solutum. & infra de regu. iur. l. ex qua persona: quoadmitto si habuit vltra Falcidiam quantum est dos: vt infra ad legem Falcidiam. l. pater filiam. in prin. atten. de ramen de qua Falcidia habetur quaestio, vt ibi not. est & alia ratio secundum R. quia vbi aliud non liquet, potius soluere quam donare patrem est verisimile: ne praestatione duplici heredem velit onerare: vt infra de leg. ij. cū pater. §. qui dotale. & l. l. u. cius. & l. Titia. §. qui inuita. & argu. supra eo. l. non solum. in fine. & l. si pater. & infra de do. prele. l. ij. §. j. & l. pen. & infra eo. l. dotem. & in authen. de æqua. do. §. quia vero. col. vij. & C. de rei vin. l. cum à matre. Sed est contra. C. de re iuxo. actio. §. sciendū.

Solutio. hūc pater voluit eam esse contentam altero, ibi non. vel ibi vir, hūc pater legauit. Item non erat ibi exacta. Item contra. j. de lega. j. l. huiusmodi. §. qui seruum. Sol. secundum Io. hūc propter legitimum patris exercitium, & virilem eius portionem: aliās vtrumque. Vel ibi debitum cōpit esse post testamentum, hūc ante.

d *Lucroque.* prima facie alio non attento: vt. C. communia de lega. l. j. §. & hūc disposuimus. Vel dic attento commodō domini, & sumptu litis: vt. j. de lega. iij. l. iij. §. si rem.

[*si patri.*] **CASVS.** Quidam Romanus dedit dotem alij Romano pro filia sua quam in potestate habebat. postea fuit relegatus. & ita oportuit eum exire ciuitatem: postea fuit solut. matr. filia. mulier petit dotem à marito, & vult cauere quod pater habeat ratam hanc petitionem. certē bene debet ei soluere maritus. Viuianus.

e *Non liceat.* quia relegatus est: vt. s. de capitis deminu. l. amissione. §. qui deficiunt. vel damnatus ex causa quæ ignominia afficit, & sic Romæ habitare non liceat: vt. s. de iis qui no. inf. l. ij. §. qui ignominia. in fi. & j. de re mili. l. milites. §. missionum.

f *Oportet.* nisi pater per nuncium vel per epistolam contradicat: vt supra de procura. l. Pomponius. §. si. secundum Azo. & H. Sed contra puto. nam ibi alterius nomine agebat coniunctus: hūc suo agit filia. vnde & procuratorem ordinare potest: vt supra de procura. l. filius. §. sed puto. & sic etiam est infra proxi. §. nec obstat quia satisfat: quia econtra pater agēs satisfat si filia est absens, propter communionem actionis: vt supra eo. l. ij. §. fina.

[*Eo autem tempore*] **CASVS.** Pater dedit pro filia dotem quam habebat in potestate. solu. matrim. vult pater agere de dote cōtra maritum. tu scis quod non potest hoc facere sine voluntate & consensu filia: vt supra. e. l. ij. §. fina. Sed quando debet filia consentire vel contradicere? Respond. tempore quo lis contestatur. vnde si filia videns patrem dare libellum marito, non contradixit, vel expresse consentit: tempore autem litis contesta. venit coram iudice, & expresse contradicit: Disting. aut habet iustam causam contradicendi, & sic non habet pater potestatem agendi. iusta autem causa esset si pater eius ita turpis & malus est, vt iuste possit timeri ne exactam per se dotem consumat. & hoc allegabat filia coram iudice. & in eo etiam casu iudex ex officio suo faceret dotem sequestrari, ita quod nec pater eam exigat nec baratet: nec filia penitus excludit patrem à iure quod in ea dote habet. si autem non habet iustam causam contradicendi filia, puta quia pater est vitæ probatæ, filia

autem leuis mulier est vel nimis iuuenis, vel nimis adhuc diligit maritum quondam, qui tamen non merebatur, quia misit ei mulieri repudium: & tunc debet dari patri actio. Sed quid si mulier non venit coram iudice cum pater ibi est, sed mittit dicendo iudici per camerariam suam quod pater est talis quod citò consumeret dotem, & quod verendatur venire coram iudice cum est ibi pater, allegatura quod pater sit turpis persona? certē extunc debet inquirere iudex vtrum habeat filia iustam causam contradicendi, vel non, id est vtrum sit talis persona vt mittat dicendo filia iudici: aliās non: & ita aut denegare patri actionem, aut non. Viuianus.

g *Eo autem tempore.* sic continuatur. supra eo. l. ij. dictum est quod filia debet patri agenti de dote consentire, hūc dicit quo tempore act. secundum quosdam. H. **h** *Si filia.* id est quia voluntas filie debet interuenire. **i** *Mutauerit.* Arg. quod quis potest pœnitere ante litem contesta. sic & supra de rei vindic. l. is qui se. & de iurisdic. omnium iudi. l. si conuenerit. & infra de verbo. obliga. l. si quis stipulatus. & hūc est ratio, quia adhuc videtur **res integra**, & re integra reuocatur mandatum: vt instit. man. §. re. cte. & supra de procura. l. ante litem. & argu. in authen. de litig. §. si vero apud iudicem initium. coll. viij. & infra iudi. sol. l. si ante. nec obstant argum. contraria signata infra de optio. leg. l. apud Aufidium. & de leg. j. l. huiusmodi. §. si Stichum. quia licet hūc mutet voluntatem, non fit conditio viri deterior in aliquo, nec aliquod damnum ideo sentit. sed ibi secus est, vt ibi not. H. hūc enim voluntas non est illicita, vt ibi: sed nec obligatoria: aliās secus: vt. C. de act. & obliga. l. sicut. Item quod hūc dicit, accipe & si causam mutandæ voluntatis habuit: vt infra eo. l. dotem.

k *Pater.* ex primō consensu. **l** *Sitam.* id est valde. **m** *Filia.* querela patris pro dote non admissa, sed eius curatori agenti copia non denegata, vel in subsidium filia actione seruata: vt infra eo. lege. §. si soluto. & de tutor. & curat. da. ab iis. l. his. §. nec dubitet. Azo. Alij dicunt dotem sequestrandam: vt argum. j. ea. l. §. si vero. **n** *Cogatur.* nec reprobat quæ scit agi à patre. & not. quod innuit hūc eam cogendam vel datis pignoribus: vel fortē satis est si non contradicat: vt. s. eo. l. ij. §. fi.

o *Per absentiam.* non hoc ipso quod est absens, scilicet vt sola absentia contradictionem inducat. tunc enim pater satisfando ageret: vt supra eo. l. ij. §. fina. sed expresse contradicit: quia est absens. nam si esset præsens, timens verbera fortē non contradiceret. Azo. Alij dicunt quod per solam absentiam videbatur contradicere. Accursius.

p *Iuuenis.* id est nimium credula, vt dicunt. Azo. **q** *Nimia.* id est nimis diligit maritum qui non meruit diligi tantum. Azo. idem & si mereretur: & sic subaudi, maximē. Sed alij contra. arg. infra de donat. l. filius familias. §. j. & C. de sacrosan. eccle. l. iubemus. §. j.

[*si maritus.*] **CASVS.** Pone quod mulier constante matrimonio cōpit furere. dicitur quod ipsa non potest mittere viro libellum repudij. Sed nunquid maritus potest ei furiosæ libellum mittere? Distinguitur, aut furor non est perpetuus, vel est perpetuus, sed tamen sustineri potest per illos qui morantur in domo mariti, & per maritum: & tunc non potest repudiari mulier per maritum. aliās sic, id est si est in furore sauiissimo. Sed quid si est in prædicto sauiissimo furore mulier, & maritus non vult eam repudiare, sed tamen non curat de ea, imò permittit eam facere

† *condicat.*

† *Pœnitere ante litem contestat. licet.*

a] *Concor. tex. cū glos. in. c. i. extra de libel. ob. de quo per Lanfran. de Oria. in ca. quoniam cōtra. §. citatio nes. extra de probatio.*

† *Concor. c. ex literis. extra de pign. ibi, cum mulierib' fauor multus in recuperandis dotibus debeat. & glos. super verb. maleficiū. circa fi. Subauditur nomine. Auto. Au. li. 2. ca. i.*

vituperium ? tunc officio iudicis continetur vt constringat maritum mulieri prestare alimenta secundum dotis quantitatem : & vt faciat eam curari per medicos. Item & si dotem dissipat maritus, debet idem iudex eam facere sequestrari, ita quod mulier possit inde ali. Item quid si maritus fecerat cum muliere pactum de dote lucranda si ipsa in matrimonio decederet ? certe non videtur mortua, quamuis fure incepterit, sed debet expectari mors naturalis. & quod dixi in muliere effecta furiosa, & marito sane mentis, idem est contra. Viuianus.

* Flo. Tra-
ctatus.

a Mittere. ad repudiandum.

b Non posse. supra de diuor. l. iulianus.

c Qui tamen. scilicet furor.

d Ferendus. nam non proicit lapides, nec aliquid mali facit statibus secum.

e sciente. id est si hoc sciat.

f Culpa. amittit ergo vir donationem, vt vxor dotem: vt. C. de diuor. l. consensu. §. hoc nisi, & §. virum etiam. Azo.

g Fortuitis. vel prosperis: vt. C. de nupt. l. finalis. Sed argu. contra. C. de donatio. inter virum & vxor. l. res. & facit supra de iis qui sunt sui vel alie. iur. l. patre.

ADDITIO Dic quod hoc non est delictum, sed infortunium. unde allegatur quod coniunx debet esse participes pœnæ infortunij: non pœnæ delicti, secundum Bart. post Dymum.

h Participem esse. quia vnum corpus & vna anima sunt. H. ad quod supra de rit. nup. l. j.

i Propter seuitiam furoris. subaudi vult dirimere. Azo.

k Licentia. sic. C. de cura. furio. l. iij. sed hodie hæc causa non numeratur inter ceteras: & sic esset damnum. C. de repu. l. consensu.

l Cognati. nominatiui calus, non genitiui. Azo.

m Secundum dotis quantitatem. maxime subaudi: alioquin si nulla dos est, non tenetur maritus alimenta prestare vxori. H. quod est falsum, arg. §. de relig. & sumpt. fune. l. quod si nulla. Itē vir iure canonico excōmunicaretur.

n Dissipaturus. scilicet maritus.

o Sequestrari. potest hic notari casus in quo dos repetitur constare matrimonio. vt not. supra eo. l. ij. in princ. Item dic speciale de sequestratione. nam regulariter prohibetur: vt. C. de prohi. sequest. pe. l. j. & alia similia not. vt ibi dixi.

Furiosus non potest coniugem repudiare, nec ipse potest ex hac causa repudiari, nisi furor sit intollerabilis. Bartolus.

Si maritus vel vxor constante matrimonio furere cœperint, quid faciendum sit, tractemus.

a Et illud quidem dubio procul obseruatur, eam personam quæ furore detenta est, quia sensum non habet, nunciū mittere **a** non posse **b**. An autem illa repudiāda sit, considerandum est. Et si quidem interuallū furor habeat, vel perpetuus quidem morbus est, tamen **c** ferendus **d** his qui circa eam sunt: tunc nullo modo oportet dirimi matrimonium, sciente

e ea persona, quæ cum compos mentis esset, ita furenti quemadmodum diximus, nunciū miserit, culpa **f** sua nuptias esse diremptas. Quid enim tam humanum est, quam vt fortuitis **g** casibus

h mulieris maritum, vel vxorem viri participem esse **h**? Sin autem tantus furor est, ita ferox, ita perniciosus, vt sanitatis nulla spes superfit, **i** circa ministros terribilis: & forsitan altera persona vel propter seuitiam **i** furoris, vel quia liberos non habet, procreāda sobolis cupidine tenta est: licentia **k** erit compoti mentis personæ, furenti nunciū mittere, vt nullius culpa videatur esse matrimonium dissolutum, neque in damnum alterutra pars incidat.

Maritus cogitur vxorem furiosam alimentare, & alia necessaria impendere, & si dotem dissipat, dos sequestrabitur. Bart.

Sin autem in seuitissimo furore muliere constituta, maritus dirimere quidem matrimonium caliditate non vult, spernit autem infelicitatē vxoris, & non ad eam flectitur, nullamque ei competentem curam inferre **a** manifestissimus est, sed abutitur dotem: tunc licentiam habeat vel curator furiosæ, vel cognati **l**, adire iudicē competentem: quatenus necessitas imponatur marito omnem talem mulieris sustentationem sufficere, & alimenta prestare, & medicinæ eius succurrere, & nihil prætermitti **a** quæ maritum vxori adferre decet, secundum dotis

p Familia. aliās filia.

q Quamuis. iste ver. respicit quod dixit. §. si maritus. in princ.

r Patrem. vt & §. de diuor. l. iulianus.

[si soluto.] **C A S V S.** Pater dedit dotem pro filia sua in potestate constituta, & postea cœpit furere pater, vel captus fuit ab hostibus. postea solu. est matrim.

quantitatem **m**.

Sin verò dotem ita **n** dissipaturus ita manifestus **f** est, vt non hominem frugi oportet: tūc dotem sequestrari **o**, quatenus **†** ex ea mulier cōpetēs habeat solatiū vnā cū sua familia **p**: pactis videlicet dotalibus quæ inter eos ab initio nuptiarum inita fuerint, in suo statu durantibus, & alterius expectatibus sanitatē, & **a** mortis euentum.

Pater potest agere pro se, & pro filia furiosa, & pro ea repudium mittere. Bart.

Item pater furiosæ vtiliter intendere sibi filiæve suæ reddi dotem potest. Quamuis **q** enim furiosa nunciū mittere nō possit, patrē **r** tamen eius posse certum est.

Patre furente eius curator vel filia de dote agit: idem in patre capto. Bart.

c Si soluto matrimonio pater furiosus sit **f**, curator eius voluntate filiæ dotem petere poterit: aut si curatoris copia non sit, agere filiæ permittendum erit: cauereque oportebit de rato. Itē decernendum est & si ab hostibus **c** captus sit pater, puellæ dandam actionem de dote repetenda.

Dos soluta marito sui iuris, vel alij de voluntate mariti, contra maritum repetitur. sed si maritus erat in potestate patris, dos repetitur cōtra patrem in solidū, si soluta fuit patri vel marito iussu patris. si autem sine iussu patris, tūc conuenitur pater de peculio tantum: & quādo dos fuit soluta patri, filius non tenetur nisi sit heres patris. Alexand.

Transgrediamur **u** nunc ad hūc articulū, vt quæramus aduersus quos cōpetat de dote actio. Et aduersus ipsū maritū cōpetere patet: siue ipsi dos data sit, siue alij ex voluntate mariti **x**, vel subiecto iuri eius **y**, vel non subiecto. Sed si filiū familias sit maritus **z**, & dos socero **a** data sit, aduersus socerū agetur. Planē si filio data sit, si quidem iussu soceri, adhuc absolutē **b** socer tenebitur. Quod si filio data sit non iussu patris: Sabinus & Cassius responderunt nihilominus cum patre agi oportere. videri enim ad eum peruenisse dotem, penes quem est pecu-

a Socero. id est patri viri.

b Absolutē. distigue tamen an contemplatione eius, volēs tamen illum sibi obligare dederit, vel solum maritum, vel vtrumque, vt sic vel

certē curator patris debet repetere dotē à marito voluntate filiæ: aut si pater nō habet curatorem, agat filia satisfaciendo marito quod pater cum fuerit factus sanæ mentis vel ab hostibus redierit ratum habeat. Viuianus.

f Furiosus sit. secus quādo pater sapit, & filia fuerit furiosa. tūc enim repetit pater: nec cauet filiam ratum habiturā, licet caueat ea absente: vt supra eo. l. ij. §. si. Azo. & facit. §. de iniur. l. sed si vnus. §. filio. & vide supra eo. l. ij. §. si.

c Ab hostibus. facit. §. de rit. nup. l. si filius.

[Transgrediamur.]

C A S V S. Dictum est supra. l. ij. cui detur actio de dote: nūc dicitur cōtra quē. & aut maritus erat sui iuris, aut in potestate patris. si erat sui iuris, vel fuit data sibi dos, siue alij pro eo: semper ipse tenetur. si autē erat in potestate patris, aut fuit data dos patri eius, aut sibi. si patri suo fuit data, ipse pater tenetur in solidum, & nō filius, nisi mortuo patre sit heres eius. si autē filio data fuit: aut iussu patris aut nō. si iussu patris data fuit filio, pater tenetur in solidū. si autē sine iussu patris, tenetur de peculio. Viuianus.

u Transgrediamur. dixit quibz cōpetat actio de dote, nūc contra quos.

x Ex voluntate mariti, quia nihil interest, mihi, vel alij soluatur voluntate mea: vt & §. de iure do. l. etiam si alij. & C. de solu. l. nihil. & de pign. act. l. solutum. §. solutam. fallit. §. de sol. l. fuit. Item videor gerere quod per alium gerit: vt & §. de adm. tur. l. ita autem. §. gessisse. fallit. C. de thesau. l. j. li. x. vers. in alienis. & §. de vi arma. l. eum fundum. §. quæsitum.

y Iuri eius. i. potestati, puta filio vel seruo.

z Maritus. supradicta habent locum quando maritus erat sui iuris, non quādo erat in potestate patris. Accursius.

f Græcismus ab Ant. Aug. non obseruatus.

a Concor. c. nullus iudicium. §. quod si fecerit. & gloss. in verbo, sequestratus. extr.

c de foro compe. facit ad hoc glo. in verbo, inopiam. ca. per vestras literas. extra de dona. inter virum & vxor.

a aut.

* In hac sententiam Valer. Maxili. + c. 6. de amore coniugali.

* Ita circa.

* Græca phrasis est, vt & mox j. Si vero do. ita dissipaturus ita manet. &c.

* Prætermittit quod. Dotis sequestratio quandoque perimitur.

vel vterque vel alter tantum teneatur: vt aliàs subdistingueret solemus: vt. s. de neg. gest. l. si pupilli. §. j.

a Sufficit. imò quandoque non sufficit, puta si res dotales extant, vel pater in eis dolum commisit: vt. s. de pecu. l. in bonæ fidei. Item si non est soluta dos quæ fuit promissa à muliere: quia à tota obligatione debet eam liberare focer: vt eo. tit. l. de positi. §. j.

b Ad id eum. f. patrem.

c Sin autem focero. id est suo nomine tantum, non alieno.

d Exstiterit heres. hinc autem quod sit heres actor probat: vt. C. si minor se ab here. absti. l. j. & de iure delibe. l. j.

Si mulier. **C A S V S.**

Titia dedit dotem Sempronio contracto cum eo matrimonio de facto, & putauit valere matrimonium quod non valebat, eo quod suus maritus seruus est Gaij: & ipsa putauit eum esse liberum (matrimonium autem non valet inter liberam mulierem & seruum: vt in authen. de nup. §. si verò decretum) postea illud matrimonium de facto existens solutum fuit. nunc mulier repetit dotem illius quem accepit in virum quasi liber esset, cum esset seruus, veniunt etiam alij creditores qui volunt agere contra dominum eiusdem serui de pec. nunquid habebit hæc mulier priuilegium

cōtra alios creditores, ac si vere matrimonium fuisset: certè sic. sed si prædictus seruus aliquid domino debebat, contra dominum mulier priuilegiū non habebit nisi in duobus casibus. Primus est quando res quas dedit in quasi dotem dicto seruo, extant apud dominum. Secundus est quando res ex pecunia quasi dotali emptæ extant apud dominum. Sed pone quod in eam quasi dotem expensum est aliquid vtiliter vel necessariò per dictum seruum. certè tãdiu retinebit dominus dicti serui res in quasi dotem datas, quãdiu expensæ restituantur. h. d. cum. l. seq. Viuianus.

e seruus esset. quia difficile potest nasci liber homo à seruo, & c. vt supra de contrahen. empt. l. quia. & facit. s. de pact. l. in personam. §. qui pecuniam.

f Quasi priuilegium. bene dicit quasi: quia nullum matrimonium est verè, sed contubernium: vt in auth. de nup. §. si verò decretum est. & §. si verò ab initio. & §. hoc autem. & §. si vero ipse. coll. iij.

g Actionem. nam dabitur conditio ob causam de peculio: vt. s. de condic. cau. da. l. j. quia actio de dote dari non potest, cum non sit dos, quæ non potest esse sine matrimonio, sed matrimonium sic sine dote: vt. C. de dona. ante nup. l. si in prin. & ita habebit priuilegium inter personales actiones. sed etiam tacitam hypothecam dicam habere etiam priuilegiatam: vt not. j. de priui. credi. l. ij. in fi. H. & facit. s. de iure do. l. si sponsa. & C. eo. l. si ignorans.

h Mulier. vt & supra de pecu. l. ex facto. H.

i Data sunt. id est existunt: vt sit tertium adiacens. sic ponitur. j. de leg. j. cum res. ij. respon. & secundum hoc puncta, data sunt.

k Comparatæ sunt. id est existunt: vt modò dixi. & facit ad hoc. s. de dona. inter virum & vxor. l. vxor marito. & de iure do. l. res. & infra de admini. tuto. l. circa.

l Quasi & hæc. & c. & verè sunt dotales: vt supra de iure do. l. ita. sed hoc non admitto: quia illud est cum tenet matrimonium, & ita est dos: hinc non: & ideo dicit quasi, vt & supra dixit quasi priuileg. Item secus vbi matrimonium esset verum: quia tunc etiam in his rebus quæ non extarent, præfertur ceteris. H. vt. C. qui po. in pig. hab. l. si.

m Et si quid. Impensum est. à seruo vel domino ad perpetuam vtilitatem rei, non fructuum gratia tantum. alioquin contra: vt. s. eo. l. diuortio. §. impendia.

ff. Infort.

n seruabitur. quasi loco pignoris. sic & infra de acquirend. posses. l. si quis rem. in fin. Aliud autem est in vera dote, quæ ob eam causam non differtur solui: vt. C. de rei vxor. act. §. sed nec ob impensas. & j. de dote præleg. l. dote. non autem dicas quod hinc corrigitur. Item nec dicitur hinc quod fiat compensatio quæ de quantitate ad speciem locum non habet: vt. s. de pig. act. l. si conuenerit. in prin.

ET si quid in eam dotem impensum est ^m, nec à muliere reddatur, per doli mali exceptionem seruabitur ⁿ.

Propter mariti inopiam etiam constante matrimonio dos exigi potest: dummodo appareat facultatem viri ad dotis restitutionem sufficientem non esse. hoc dicit. Alexan. de Imo. *

xxiiii. VLP IANVS libro trigesimo tertio ad Edictum.

Si constante matrimonio propter inopiam ^f mariti mulier agere volet, vnde ^o exactionem dotis initium accipere ponamus? Et constat exinde dotis ^p exactionem competere, ex quo euidentissimè apparuerit mariti ^q facultates ad dotis exactionem non sufficere ^r.

Mortuo eo qui ad dotis restitutionem tenetur, & eius hereditate iacente non potest soluto matrimonio agi de dote, nisi eius hereditate adita. hoc dicit. Alexan.

Si exheredato marito mulier agat ^r, magis est vt ex die adita patris hereditatis incipiat ei dotis exactio.

scilicet vt mulieri consulatur: vt. C. ad leg. Falcid. l. fin. Item quid si maritus & focer tenentur, & alter tantum ad inopiam vergat? Respon. secundum has leges non posse agi constante matrimonio: quia vtriusque vel alterius bona sufficiunt, & ideo non agitur, vt hic: sed hodie agitur, quia negari non potest cõpissè malè geri res pro dote adstricta. Itè quid si non mulier, sed pater eius velit agere? Respon. idem: cum & ipse teneatur eam denuo dotare: vt. C. de rei vxor. actio. l. j. & in authen. sed quamuis. Item quid si extraneus dedit pro muliere, & est sibi pactus? Videtur pactus in casum soluti matrimonij tantum: vt supra de iure do. l. post diuortium. Item iam non esset vnde aleretur ipsa & vir & filij, quod est quando ei redditur: vt. C. de iure do. l. vbi in fin. petet ergo mulier quasi in hunc casum non sit pactus: vt. C. de rei vxor. actio. §. accedit. Item nec est hic casus reddendæ dotis omnino, cum adhuc seruiat oneribus matrimonij. Item quid si alius recepit dotem, & se obligauit, quod fieri potest: vt. C. de do. cau. l. si: Respond. idem, quia eadem æquitas.

r Non sufficere. vt creditoribus & mulieri satisfiat: satisfieri tamen mulieri potest: aliàs si demum cum nil haberet, debet agi, nullum esset legis consilium. & sic non obstat. C. de iure do. l. vbi. vbi plenè poterat satisfieri. hodie vero mox cum incipit malè vti: vt in auth. de æquali. do. §. illud. coll. viij. Item dic facultates, id est bona. sic. s. de iure do. l. siue generalis. vt tamen cum temperamento, quasi facilitas: vt institu. de actio. §. item si de dote. & adde quod not. C. de iure do. l. vbi.

f Agat. pro dote quæ focer recepit. Et dic casum quod mulier dedit dotem focero: qui postea constante matrimonio obiit filio exheredato aliis heredibus institutis: ante tamen quam adiretur hereditas. solutum est matrimonium. queritur, an mulier possit agere contra heredes foceri pro dote? Et dic quod non: sed demum adita hereditate incipit agere posse. nec ergo contra eam currit præscriptio: vt. C. de præscrip. xxx. anno. l. cum notissimi. §. illud. & de anna. except. l. j. in fine. contra maritum autem non potest agere: quia non fuit ei dos data, nec successit ei cui fuit data, licet adhuc constant matrimonio posset filius eam petere actio. familiæ eriscun. directæ, si est heres cum aliis: aliàs vtili: vt. j. de dote præleg. l. ij. §. si tamè hic dotem. Sunt enim quedam quæ filios sequuntur mortuo patre, etiam si heredes non sint: vt. s. familiæ eriscun. l. si maritus. & l. si

B

Liber homo à seruo diffculter nascitur.

* Addidit & Iustin. alia remedia. l. vbi. C. de iur. dot. Limitabis hanc. l. quando vult dicere quod dos à marito paupere repeti possit, & l. vbi ad hoc. C. de iure do. per text. in l. si is à quo. j. vt in pos. leg. scilicet vt non procedat si ab initio & tempore dotis data fuisset maritus pauper: vt plene per Bald. in l. al. leg. vbi adhuc. coll. v. licet vbi Bar. discrepare videatur.

filia. §. j. sed Ro. dicit hunc. §. loqui cum adhuc constabat matrimonio, & propter inopiā mariti volebat mulier dotē repetere. quod non placet, quia aut maritus receperat dotem : & tunc quare diceret aliquid de adita hereditate? aut focer: & tunc propter inopiam mariti nec plus, nec minus. quando autem nascitur actio de dote, hūc non dicitur: sed dixi infra de bonis dātorum. l. v. in fine. & facit infra de dote prælegat. l. ij. §. per cōtrarium. & §. idē Iulianus. & plenius. C. de iure dot. l. in reb. §. omnis autē. Accursius.

Quotiens. CASVS.

Mulier dedit dotē marito : & promisit ei maritus, quod si solueretur matrimonio inter eos, quod tempore diuortij daret mulieri fideiussorem de dote restituenda. solutū est postea matrimonio. petit mulier fideiussorē: maritus non potest ei dare. certē debet ei cōdemnari maritus vt incōtinenti restituat ei dotem: sed tamē in tanto minus debet condemnari, quantum posset capere commodum quod habuisset ex dote maritus si satisfecisset, & dotem nō statim restituisset: ex quo primo anno (vt iura dicunt) deberet fieri restitutio rerum mobilium: vt. C. de rei vxō. actio. l. vnica. §. exactio. Sed

quid si maritus nō vult satisfacere cum posset? certē debet condemnari in solidum incōtinenti, nec prædictum cōmodum deducit. Sed quid si sententia fuit lata contra maritum vt restituat incōtinenti deducto dicto cōmodo, quia dare fideiussorem nō poruit, & vult soluere incōtinenti sicut condemnatus est: mulier autē dicit: ego volo expectare annum potius quā remittā tibi istud cōmodum? certē non est audiēda. & hæc vera sunt siue dos erat periculo mariti, siue non: id est siue fuit data æstimata, siue non. Viuianus.

a De solutione. facienda in solidum si ad meliorem fortunam perueniret: vt. C. de rei vxō. actio. l. vnica. §. cum autem. in fine. secundum quosdam. quod non placet: quia huic casui non potest litera adaptari: quia ibi non est certum tempus: & quia cōmodum medij temporis tunc æstimari non potest. dic ergo de solutione faciēda annua bima trima die. Vel dic hodie intra annum in rebus mobilibus: vt. C. de rei vxō. actio. l. j. §. exactio. & sic dices tempus certum statutum à lege. Vel dic pacto contrahentium: vt supra de pact. do. l. de die. & l. Atilicianus. & hæc est ratio quod satisfecit, quia iudicium est bonæ fidei: vt institui. de actio. §. fuerat. & C. de rei vxō. actio. l. j. §. sed & si non ignoramus. & sic præstanda: vt supra de iudi. l. in omnibus. Item contra hoc. C. ne fideiussor. do. den. l. j. & ij. Sed hūc soluto matrimonio: ibi constante.

b Mela ait. quod infra corrigitur secundum R. per illud, quod quidem & c. sed hoc falsum est omnino: quia sic non puniretur contumacia, cum vtrōque fieret deductio. quod est falsum: vt infra de colla. bono. l. j. §. si cum duobus.

c Absoluat. ab obseruatione iudicij.

d Condemnet. quando scilicet satisfacere non potest.

e Vsurpatur. id est in vsu habetur: vt infra de vsucap. l. ij. & tunc magis ponitur comparatiuē, non electiuē: quia frequentius contingit satisfactionem ex inopia non præstari, quā ex malitia eam denegari: & ideo dicit magis. H.

f Nec ferenda. quia non tantum gratia mulieris, sed etiam viri est introductum, scilicet vt repræsentetur pecunia, & fiat deductio præsentē & volente marito. pro quo est. j. de lega. ij. si ita relictum §. Pegafus. & de verb. obliga. eum qui calendis. §. quoties. Vel dic verius hūc loqui cum iam erat lata sententia contra maritum, & facta deductio volente muliere. non ergo potest mutare voluntatem: vt hūc, & §. eo. l. si cum dotem. §. eo tempore: & infra de verbo. obliga. si quis ita stipulatus. patet ex prædictis quod aut satisfatur aut differtur solutio dotis, aut non satisfatur cum possit: &

condemnatur statim in solidum: aut non potest, & fit condemnatio & deductio: in quo est contra. supra manda. l. si tibi mandauero. ij. respon. Solu. Speciale in dote. vel dic vt ibi. Item facit. C. de preci. impe. offe. l. vniuersa. Sed argu. contra. C. qui bo. cedere possi. l. fina. [ADDITION.] Solue istud contrarium secundum quod dixi supra ibi, vel dic verius & c. secundum Bartolum.

fuit, nihilo minus legitimo tempore debet soluere maritus.

Vir tenetur restituere quicquid habet vel habere sperat à liberto dotali: nisi animo donandi vel compensandi sibi permissum fuerit manumittere. Bartolus.

Si vir voluntate mulieris seruos dotales manumiserit, si quidem donare ei mulier voluit, nec de libertatis causa impositis ei præstatis tenebitur. Quod si negotium inter eos gestum est, utique tenebitur vt officio iudicis caueat restitutum se mulieri quicquid ad eum ex bonis liberti vel ex obligatione peruenisset.

In bono sufficit maritum esse tale in reb. dotalibus, qualem in suis: secus in malo.

Si maritus saeuus in seruos dotales fuerit, videndum an de hoc possit conueniri. Et si quidem tantum in seruos vxoris saeuus fuit, constat eum

bet cauere mulieri se ei restitutum? Et certē distinguit, vtrum mulier voluit donare seruos marito, & donauit vt eos manumitteret: & tunc non tenetur de prædictis maritus mulieri. aut negotium fuit gestum inter vxorem & maritum: quia mulier mandauit viro vt manumitteret seruos dotales: & tunc tenetur. Viuianus.

i Ei. scilicet marito qui manumittebat: imposuerat tamen eis vt darent sibi certum quid omni anno.

k Ei. scilicet mulieri. aliis eis, scilicet manumissis.

l Tenebitur. scilicet vir vxori. tenuit enim donatio tali casu: vt. j. eo. l. dotalem. cum tribus. ll. sequen. & supra de dona. inter vir. & vxō. l. quod autem. §. fina. & duabus sequentibus.

m Negotium. quia fuit pacta vxor cum viro vt redderet sibi vir quod fuerit consecutus à libertis.

n Tenebitur. vir. Accursius.

o Caueat. C. de pact. l. si. contra. Sol. ratione præambuli contractus hūc permittitur cauere. nam mandato mulieris vir manumissit, volens vxori donare ius liberti. sic supra de act. empt. l. si quis seruū. & facit. C. de ser. pig. da. ma. l. j.

p Ex obligatione. facta à libertis de certo quo dando.

Si maritus. CASVS. Mulier dedit marito in dotem seruos: & constante matrimonio maritus se habuit malè circa eos, quia fortè verberauit eos tantum cum baculis & aliis, quod deteriorauit eorum personas: postea solu. est mat. & agit mulier ad dotem, & petit etiam deterioramentum quod sustinuit in seruis suis. nunquid potest? & dicit iurisconsul. aut maritus fuit saeuus circa seruos dotales tantum: aut circa dotales, & etiam circa suos. si circa dotales tantum fuit saeuus: sine dubio tenetur mulieri. si autem etiam circa suos fuit naturalis, id est saeuus, quæ saeuitia venit ex natura: adhuc debet teneri de dotalibus in quib. fuit saeuus, iudicio de dote. Sed certē istud secundū non videtur stare posse. maritus enim talē debet præstare in dotalibus diligentia, qualem circa res suas, & non ultra potest ab eo mulier exigere. vnde si malā præstat in propriis, non tenetur præstare bonam in alienis. Sed respon. illud verū est cum bonam diligentia adhibet in suis. Si autem malam in suis rebus adhibet diligentia, propter quod iuste blasphemari potest: nō excusatur talem in dotalib. præstando: imò punitur. Viuianus.

q Fuerit. ita quod eos deteriorauerit. modica tamen castigatio ei permittitur, quia & fructuario: vt supra de vsufruc. l. idemque. §. quoniam.

r Conueneri. ab vxore soluto matrimonio.

g Siue autem mariti. quando est æstimata: aliās contra: vt infra eo. l. æstimata. & supra de iure dot. l. plerumque. Itē quando sunt in quantitate: vt supra de iure dot. l. res. Item quando per pactum: vt supra de pact. dotal. l. Pōponius.

h Legitimo tempore. quod est aliud olim, aliud hodie: vt supra proxi. §. si vir. CASVS. Mulier dedit in dotem marito seruos. postea voluntate mulieris eos manumissit maritus, & imposuit eis aliquid nomine operarum: & postea solutū est matrimonium. vnde extat casus repetendæ dotis. nūquid potest mulier petere à marito quod præstet sibi illud quod habuit à liberto maritus nomine operarum: vel si aliquid sperat habere maritus de hereditate dicti liberti, vel ex obligatione operarum: nunquid debet

† Concor. glo. in verb. onera. ibi, secus tamen est in seru ancillarum dotaliū & c. extra de vsu. in. c. salubriter.

a] Concor. gl. in. c. sicut vltim. 7. q. 1. & in. c. quā admodū. extra de iure iuran. & in ca. placuit. 33. q. 2. & in c. vnum. ad finē. 25. dist. quas omnes cū ista limitabis: vt procedant cum causa legitima.

Natura talis.

* Iustinianus multa huic iuri addidit. l. vbi vbi adhuc. C. de iu. do. Duar. hūc.

^a *Naturalis*. id est ex instinctu naturæ. aliàs naturalis. & aliàs naturalis, aliàs naturaliter.

^b *Iudicio*. scilicet dotis.

^c *Ab eo viro*.

^d *Exhibet*. & omnem: vt supra de iure do. l. in rebus, nec enim falua fide & c. vt supra depof. l. quod Nerua. & facit institu. pro so. in fi. & s. famil. ercisc. l. heredes. §. non tantum.

Hæc vera lectio. Ant. Aug. lib. 3. cap. 7.

^e *Culpanda est*. non tamen vt eo nomine conueniatur: vt supra eo. l. etiam. §. j. & argu. s. nau. cau. sta. l. fi. §. seruorum.

quandoq; tamen in suis coërcetur. quod dic vt instit. de iis qui sunt sui vel alieni iur. §. fin. Item not. quod in bono scilicet diligentia exigitur, & sufficit paritas in suis & in dotalibus: sed in malo non toleratur paritas. nam scuitia in suis toleratur, quod non fit in dotalib: & hoc si in faciēdo. si autem in negligēdo, idem: si modo est magna negligentia. nam quamuis in suis sit negligēs vltra naturam hominis, non sic debet esse in dotalibus: vt supra depof. l. quod Nerua. & infra ad Trebel. l. mulier. §. sed & si cum. sed si leuis, videtur toleranda etiam in dotalibus. nec obft. supra eo. l. etiam. §. j. quia etiam in faciēdo potest loqui: nec illa. l. in rebus. quia & illa in faciēdo potest loqui: pro qua distinctione est supra de vfufruc. l. sicut. §. de præteritis. sed tutius est vt omnis leuis culpa veniat: vt supra commo. l. si vt certo. §. nunc videndum. & sic intellige infra eo. l. si filio. §. maritum.

^f *In alienis*. scilicet spe. & hoc subiicit: hoc est & c. sic supra eo. l. diuortio. §. si fundus. & sic not. præfenti tēpore inspecto viri sunt: vt supra de iure do. l. quamuis sed spe futuri sunt mulieris. Item facit supra de act. emp. l. penul. & C. de iure do. l. in rebus. si vxor.] **CASVS.** Constante matrimonio mulier commodauit rem mariti Titio: & illa res perijt penes comodatarium. postea solu. est matri. & agit mulier contra virum pro dote iam consumpta à viro: & ita in æstimatione dotis tenetur maritus: & mulier tenetur marito in æstimatione rei quam commodauit. nūquid potest mulieri compensare maritus dotis æstimationem rei comodatæ? & certè si eam prohibuit commodare, statim debet fieri deductio de dote quam petit mulier tantum quantum est æstimatio rei mariti, quam commodauit mulier. Sin autem non prohibuit, incontinenti debet restitui dos mulieri: & ipsa debet cauere marito, quod intra paruum tempus à iudice statuendum restituet marito rem mariti quā alij commodauit si extat. aliàs æstimationem.

^g *Perierit*. id est periisse dicatur: alioquin frustra diceretur hic cautionem præstari. Azo.

^h *Compensationem*. ad dotem.

ⁱ *Posit. vxor.*

^k *Fieri*. de dote tantum, quantum vxor viro debet per hoc pactum. debet autem simplum æstimationis rei comodatæ per condic. furti. Item debet duplum per actionem furti. nam licet furtū factum sit durante matrimonio, tamen demum eo soluto fit hæc compensatio. & sic non obft. C. re. amota. l. ij. Sed H. dixit venire simplum tantum in compensatione per. l. illam. Item an hodie habeat locum huiusmodi compensatio? Videtur quod non, secundum Azonem, per. l. C. de rei vxor. act. §. taceat. sed certè hic casus non est ibi.

^l *Non prohibuit*. & sic per consequens concessit. ar. C. ad Vell. l. si sine. §. quod si patientiam. & s. de euiet. l. quidam.

^m *Tempus*. x. dierum: vt supra de pecu. constitu. l. promissor. vel trium dierum: vt C. de erro. aduoc. l. fi. vel duorum mensium: vt C. de fideiuss. l. sancimus. & l. penul. vel trium mensium: vt C. de ædi. priua. l. de operis. imò arbitrio iudicis, vt hîc dicit. & argu. infra de iure delibe. l. j. in fi. Alij quatuor mensium: vt s. de iudiciis ff. Infort.

teneri hoc nomine. si verò & in suos est natura talis ^a, adhuc dicendum est immoderatam eius scuitiam hoc iudicio ^b coërcendam. Quamuis enim diligentia vxor eam demum ab eo ^c exigar, quam rebus suis exiger ^d, nec plus possit: attamen scuitia quæ in propriis culpanda est ^e, in alienis ^f coërcenda est: hoc est in dotalibus.

Qui propter dolum tenetur restituere rem, non consequitur dilationem ad eam perquirendā: aliàs secus. Bartolus.

Si vxor viri rem commodauerit, eaque perierit ^g, videndum an compensationem ^h hoc nomine pati possit ⁱ. Et puto, si quidem prohibuit eam maritus commodare, statim deductio nem fieri ^k. Si verò non prohibuit ^l eam commodare, arbitrio iudicis modicum tempus ^m ei indulgeri cautionem præbeti ⁿ.

l. si debitori. Hug.

A ⁿ *Præbenti*. vt inueniat si possit, & restituat: vt institu. de offic. iud. §. & si in rem. vel actiones cedat: vt s. de pecu. l. quod debetur. & facit. C. de fur. l. fina.

si bona.] **CASVS.** Mulier pone cōmisit in. l. Iul. de vi pri. quare

Quatenus bona mulieris confiscata sunt, eatenus ei definit actio de dote competere, quia in fiscum transit: & pro illa parte iudicium inchoatum extinguitur: & sufficit sententiam ferri pro alia parte quæ non venit in confiscatione. Bartolus.

B Si bona mulieris pro parte ^o sint publicata, superest mulieri reliquæ partis dotis exactio. Plus puto, & si post litem contestatam ^p publicata sit pro parte dos, sufficiet arbitriū iudicis ad partis condemnationem faciendam. Quod si tota ^q dos publicata sit, expirabit iudicium.

In peculio filij videtur esse quicquid mulier debet filio: & ideo illud mulier poterit compensare. Bartolus.

C xxv. PAVLVS libro trigesimo sexto ad Edictum.

S I filiofamilias dos data sit

S I filiofamilias.] **CASVS.** Mulier dedit dotem marito suo in potestate patris existerenti. dedit, dico, patre non iubente. solutū est postea matrimoniū. certè ager mulier ad repetendam dotem, si vult contra patrem mariti propter peculiū filij quod apud se habet. Sed quo modo hoc fiet: pone q̄ habuit mulier in dotem. xxx. peculiū filij quod erat apud patrem, valebat viij. Item mulier erat debitor filio, marito suo in. xx. & per hoc patri. vnde intantū videtur esse maius peculium, inquantū debet mulier. vnde est peculium. xxviij. & dos. xxx. certè statim debet remitti mulieri istud quod debet, id est. xx. & sic satisfactū est ei pro duabus partib⁹ dotis, & remansit soluenda tertia pars dotis, id est. x. & in peculio remanserant. viij. remissis. xx. mulieri, vt dixi: & ita adhuc est plus dos quā peculiū. certè totum quod est in peculio, præstandum est mulieri, id est tota octo: quia etiam toto præstito quod est in peculio, adhuc debentur ei duo de dote. Sed quo modo posset mulier prædicta debere marito? Respon. si maritus fecit expensas viles vel necessarias in res dotalis, vel quia ei donauit maritus cōstante matrimonio: quare potest repetere: vel quia vxor cōstante matri. amouit res quas dict⁹ filiusfamil. possidebat in suo peculio.

[M A R I T V M.] Cum maritus restituit dotem mulieri soluto matrimonio, debet cauere mulieri, si vult mulier, quod dolo suo vel culpa causam dotis non fecit deteriozem. Sed pone quod fundum sibi in dotem datū non restituit mulieri: mulier omnimodo vult fundū. Certè distinguitur: Aut dolo vel lata culpa mariti factum est quod minus fundū restituere possit: aut non. primo casu dabitur mulieri iusiurandū in litem cōtra eū. aliàs nō. [S I P O S T.] Solutio matrimonio maritus fuit in mora restituendi res dotalis: & post suam moram dictæ res factæ sunt deteriores. certè ad periculum mariti debent esse. [S I Q V I.] Solutio matrimonio mulier repetit dotem à viro: & tunc culpa mariti serui quidā dotalis auferant. certè maritus non solum dotem quā habet apud se, mulieri debet restituere, sed etiam ei cauere se persecuturū bona fide dictos seruos, & mulieri restitutorū. [S I V I R.] Fundū dotalem maritus in quinquennium locauit cuidam colono. finito primo anno solutum est matrimonium, vnde maritus debet restituere mulieri dictum fundum. Dicit maritus: ego non restituiam tibi fundum, nisi caueas mihi seruare me indemnem, si propter aliquā causam ego condemnatus fuero colono pro tēpore futuræ locationis. fortè enim tu quæ habebis fundū apud te, non seruabis ita ei pacta sicut ego conueneram: vnde ager contra me, & faciet me condēnari ad interesse suum. certè optimè dicit maritus. Sed & si mulier dicat marito, ex quo tu vis à me cautionem vno modo

B ij

tertia pars bonorū eius publicata est: & ita per consequens tertia dotis. soluto matrimonio certè duas partes dotis repetet à viro mulier.

Quid si post litem contestatā per mulierē contra maritum super dote talis publicatio interuenit? Certè sufficit quod maritus condemnatur mulieri in duab⁹ partibus dotis. Sed si pendente iudicio super dote mulier cōmisit in. l. Iuliam maiest. propter qd̄ tota dos publicata est? Certè in totum debet maritus absolui à muliere. Viuianus.

^o *Pro parte*. puta pro tertia: vt in. l. Iulia de ui priua. vt infra ad legem Iuliā de vi priua. l. fina.

^p *Contestatum*. in actione de dote.

^q *Quod si tota*. quod accidit in quinq; legib. vt infra de bonis dam. l. quinq; legib⁹. H. & dic vbi. & facit supra ad exhib. l. tigni. §. fina.